

Autorki
Wiesława Żaba-Żabińska
Jolanta Bieniek

Autorki scenariuszy zajęć umuzykalniających
Jolanta Kucharczyk
Krzyszyna Gowik

Autorki opowiadań
Agata Widzowska
Barbara Szelańska

Autorka zestawów ćwiczeń porannych
Wiesława Żaba-Żabińska

Autorka scenariuszy do kodowania
Agnieszka Chomicka-Bosy

Opracowanie zestawów ćwiczeń gimnastycznych,
autorstwa
Iwony Fabiszewskiej, Klaudii Wilk – Jolanta Bieniek

Redaktor serii
Anna Banaś

Redakcja merytoryczna
Klaudia Cebula

Redakcja językowa i korekta
Beata Pędziwiłk

Skład i łamanie
Tomasz Ptak

Projekt graficzny okładki
Gustaw Nowak

ćwiczenia i zabawy ruchowe

ćwiczenia logopedyczne

zabawa badawcza

karty pracy B

karty pracy B+

Strefa przedszkolaka.
Litery i liczby

Strefa przedszkolaka.
Przygotowanie do czytania,
pisania, liczenia

odwołanie do tablic
demonstracyjnych

odwołanie do wyprawki plastycznej

odwołanie do płyty

ciekawostka

wskazówka dla nauczyciela

Strefa przedszkolaka.
Kodowanie. Poziom B

Strefa przedszkolaka.
Kodowanie. Poziom B+

Wydawca oświadcza, że dołożył wszelkich starań, aby dotrzeć do wszystkich właścicieli i dysponentów praw autorskich. Osoby, których nie udało nam się ustalić, prosimy o kontakt z wydawnictwem.

Nabyta przez Ciebie publikacja jest dziełem twórcy i wydawcy. Przestrzegaj praw, jakie im przysługują. Udostępniając książkę lub jej fragmenty, rób to wyłącznie w zakresie dozwolonego użytku, który określają przepisy prawa. Zawartość książki możesz udostępnić nieodpłatnie osobom bliskim lub osobiście znanym, ale nie publikuj jej w internecie. Jeśli cytujesz jej fragmenty, nie zmieniaj ich treści i koniecznie zaznacz, czyje to dzieło. Kopiując jej część, rób to jedynie na użytek osobisty.

© 2022 Wydawnictwo JUKA-91

ISBN 978-83-8141-472-2

Wydawnictwo JUKA-91 Sp. z o.o.
ul. Jutrzenki 118
02-230 Warszawa
infolinia 41 366 55 55

Spis treści

1. Ogólny rozkład materiału	4
2. Słowo od zespołu autorskiego i redakcyjnego	5
3. Scenariusze zajęć	7
Listopad, tydzień 1. Jesienne nastroje	7
Dzień 1. Odgłosy padającego deszczu	8
Dzień 2. Wędrówki kropli wody	18
Dzień 3. Jesienna pogoda	23
Dzień 4. Zagadki o jesieni	28
Dzień 5. Co można robić w czasie jesiennej szarugi?	32
Listopad, tydzień 2. W świecie teatru	37
Dzień 1. Korony królewskie	38
Dzień 2. Z wizytą w teatrze	48
Dzień 3. Chcemy być aktorami	53
Dzień 4. Cztery maski teatralne	58
Dzień 5. 11 listopada – Narodowe Święto Niepodległości	63
Listopad, tydzień 3. Znamy te baśnie	67
Dzień 1. W świecie baśni	68
Dzień 2. Wiemy, jak powstaje książka	78
Dzień 3. Dbamy o książki	82
Dzień 4. Baśniowe figury geometryczne	87
Dzień 5. Baśniowe przygody	91
Listopad, tydzień 4. Tutaj rosły paprocie	95
Dzień 1. Kiedy żyły dinozaury?	96
Dzień 2. Węgiel i sól. Węglowa rodzina	105
Dzień 3. Dlaczego dinozaury wyginęły?	110
Dzień 4. Pięć dinozaurów	115
Dzień 5. W lesie jurajskim	121
Grudzień, tydzień 1. Urządzenia elektryczne	125
Dzień 1. Do czego służy latarka?	126
Dzień 2. Do czego jest potrzebny prąd?	135
Dzień 3. Źródła energii	139
Dzień 4. Dawniej i dziś	145
Dzień 5. Spotkanie z Mikołajem	150
Grudzień, tydzień 2. Nadchodzi zima	155
Dzień 1. Śnieg i lód	156
Dzień 2. Zima tuż-tuż	165
Dzień 3. Świat w zimowej szacie	169
Dzień 4. Wypowiadamy się na temat zimy	174
Dzień 5. Zima jest piękna	178
Grudzień, tydzień 3. Święta, święta... ..	183
Dzień 1. Nasza choinka	184
Dzień 2. Oczekiwanie na święta	193
Dzień 3. Wigilijny stół	198
Dzień 4. Bombki i liczby	204
Dzień 5. Życzenia świąteczne	208
Grudzień, tydzień 4. W świecie zabawek	213
Dzień 1. Szanujmy zabawki	214
Dzień 2. Klocki, samochodziki, lalki	222
Dzień 3. Niezwykłe zabawki z całego świata	226
Dzień 4. Liczymy klocki	232
Dzień 5. Moja ulubiona zabawka	237

Ogólny rozkład materiału

listopad				
Lp.	Jesienne nastroje	W świecie teatru	Znamy te baśnie	Tutaj rosły paprocie
1.	Odgłosy padającego deszczu, s. 8	Korony królewskie, s. 38	W świecie baśni, s. 68	Kiedy żyły dinozaury?, s. 96
2.	Wędrówki kropli wody, s. 18	Z wizytą w teatrze, s. 48	Wiemy, jak powstaje książka, s. 78	Węgiel i sól. Węglowa rodzina, s. 105
3.	Jesienna pogoda, s. 23	Chcemy być aktorami, s. 53	Dbamy o książki, s. 82	Dlaczego dinozaury wyginęły?, s. 110
4.	Zagadki o jesieni, s. 28	Cztery maski teatralne, s. 58	Baśniowe figury geometryczne, s. 87	Pięć dinozaurów, s. 115
5.	Co można robić w czasie jesiennej szarugi?, s. 32	11 listopada – Narodowe Święto Niepodległości, s. 63	Baśniowe przygody, s. 91	W lesie jurajskim, s. 121
grudzień				
Lp.	Urządzenia elektryczne	Nadchodzi zima	Święta, święta...	W świecie zabawek
1.	Do czego służy lataarka?, s. 126	Śnieg i lód, s. 156	Nasza choinka, s. 184	Szanujmy zabawki, s. 214
2.	Do czego jest potrzebny prąd?, s. 135	Zima tuż-tuż, s. 165	Oczekiwanie na święta, s. 193	Klocki, samochodziki, lalki, s. 222
3.	Źródła energii, s. 139	Świat w zimowej szacie, s. 169	Wigilijny stół, s. 198	Niezwykłe zabawki z całego świata, s. 226
4.	Dawniej i dziś, s. 145	Wypowiadamy się na temat zimy, s. 174	Bombki i liczby, s. 204	Liczmy klocki, s. 232
5.	Spotkanie z Mikołajem, s. 150	Zima jest piękna, s. 178	Życzenia świąteczne, s. 208	Moja ulubiona zabawka, s. 237

Drodzy Nauczyciele

Przewodniki z serii *Strefa przedszkolaka* zostały przygotowane do pracy z dziećmi 5- i 6-letnimi. Doskonale sprawdzą się również podczas pracy z grupami łączonymi. Zastosowaliśmy w nich szereg rozwiązań mających na celu podniesienie komfortu Państwa pracy. Wspólne dla obu grup przewodniki metodyczne zostały zaprojektowane w sposób przejrzysty, tak aby dostęp do materiałów w nich zawartych nie sprawiał trudności. Korzystając z przewodnika, nauczyciel realizuje tematy i treści wspólne dla 5- i 6-latków oraz zagadnienia dostosowane do poszczególnych grup wiekowych. Obudowa metodyczna pakietu została przygotowana w oparciu o zróżnicowane formy pracy i sprawdzone metody, z naciskiem na kształtowanie i doskonalenie u dzieci sprawności manualnej, percepcji wzrokowej, koncentracji i logicznego myślenia.

Tematyka zaproponowana w serii *Strefa przedszkolaka* wynika ze specyfiki pracy w przedszkolu. W przewodnikach znajdują Państwo tematy związane z porami roku, świętami, uroczystościami, sprawami społecznymi itp. Są też propozycje dotyczące przygotowania i przeprowadzenia uroczystości, takich jak Dzień Babci, Dzień Dziadka, Dzień Matki, jak również realizacji projektów edukacyjnych związanych m.in. z mediami czy z ekologią.

Każdy z przewodników rozpoczyna się ogólnym rozkładem materiału będącym swoistego rodzaju spisem treści. Rozpoczynając pracę w kolejnym tygodniu, znajdziecie Państwo informację o tym, czego dzieci dowiedzą się w ciągu pięciu dni zajęć. Scenariusze na poszczególne dni zawierają propozycje wpisów do dziennika wraz z punktami z podstawy programowej, cele – ogólne i operacyjne, wykaz rozwijanych kompetencji kluczowych oraz środków dydaktycznych potrzebnych do przeprowadzenia zajęć. Listy pomocy dydaktycznych niezbędnych do realizacji poszczególnych zabaw oznaczyliśmy wyrazistym kolorem czcionki. Na pewno ułatwi to pracę, szczególnie wtedy, gdy korzysta się z wybranych zabaw i aktywności proponowanych w scenariuszach. Rozróżniliśmy też aktywności dla 5- i 6-latków – zostały oznaczone innymi kolorami, by z łatwością można było odnaleźć treści przeznaczone dla konkretnej grupy wiekowej.

Przydatne w pracy okażą się na pewno ikony, ułatwiające dotarcie do interesujących Państwa treści, oraz odwołania do konkretnych publikacji, czyli do kart pracy, tablic demonstracyjnych, płyt CD, zeszytów *Litery i liczby* oraz *Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia*, a także kart pracy *Kodowanie* oraz do wyprawki plastycznej.

Oddając Państwu niniejszą publikację, mamy nadzieję, że spełni ona swoje zadanie – pomoże uczynić zajęcia z dziećmi wspianą przygodą i ułatwi zrealizowanie założeń podstawy programowej.

Zespół autorski i redakcyjny

Tydzień pierwszy

Temat: Jesienne nastroje

W tym tygodniu dzieci:

- utrwalą kolory, nazwy i wygląd figur geometrycznych
- wysłuchają opowiadania Agaty Widzowskiej *Sposób na nudę*
- poznają literę **i, I**
- wysłuchają i nauczą się piosenki *Taniec w deszczu*
- wykonają doświadczenia pozwalające sprawdzić, które przedmioty toną w wodzie, a które utrzymują się na jej powierzchni
- poznają cykl krążenia wody w przyrodzie
- wykonają łódkę techniką origami
- będą brać udział w zabawach matematycznych
- będą ćwiczyć analizę i syntezę słuchową
- rozwiążą zagadki słowne
- poznają części wspólne zbiorów
- wykonają pracę plastyczną *Świat skąpany w deszczu*
- zapoznają się z funkcją powtórzeń w kodowaniu

Przykładowy zapis w dzienniku i punkty z obszarów podstawy programowej

I. <i>Słoneczko i deszczyk</i> – zabawa orientacyjno-porządkowa.		I.5
<i>Budujemy płot</i> – zabawa matematyczna utrwalająca kolory oraz nazwy i wygląd poznanych figur geometrycznych.		IV.12
Rysowanie igły i nitki po śladach. Wyróżnianie głoski <i>i</i> w słowie <i>igła</i> .	<i>Rysunek na i</i> – rozwijanie sprawności manualnej.	IV.8
Ćwiczenia poranne – zestaw 9.		I.5
II.1. Słuchanie opowiadania Agaty Widzowskiej <i>Sposób na nudę</i> . Cel: rozwijanie mowy.		IV.2, IV.5
<i>Tańczące krople deszczu</i> – zabawa ruchowa.		I.5
2. Odkrywanie litery <i>i, I</i> . Cel: budzenie zainteresowania literami.	2. Odkrywanie litery <i>i, I</i> : małej i wielkiej, drukowanej i pisanej. Cele: rozwijanie słuchu fonematego, rozpoznawanie i nazywanie poznanych liter.	IV.2, IV.4, IV.8
Zabawy na świeżym powietrzu: <i>Spacer w deszczu</i> – zabawa ruchowa kształtująca postawę; <i>Bieg w deszczu</i> – zabawa ruchowa.		I.5, I.8
III. <i>Taniec w deszczu</i> – zapoznanie z piosenką tygodnia.		IV.7
<i>Zbieramy litery</i> – zabawa dydaktyczna utrwalająca poznane litery; wyróżnianie pierwszej litery w wyrazie.	<i>Zbieramy litery</i> – zabawa dydaktyczna utrwalająca poznane litery; układanie prostych wyrazów z liter.	IV.4
<i>Litery z plasteliny</i> – zabawa twórcza.		IV.8
Oglądanie zdjęć. Czytanie. Otaczanie czerwonymi pętlami liter <i>i</i> – małych i wielkich. Liczenie ich. Określanie, których jest więcej – małych czy wielkich.		IV.4, IV.8
Zabawy dowolne w wybranym kąciku zainteresowań.		I.6

Cele główne:

- rozwijanie mowy,
- budzenie zainteresowania literami,
- rozwijanie słuchu fonematego,
- rozpoznawanie i nazywanie poznanych liter.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- wypowiada się zdaniami na określony temat,
- poznaje literę *i, I* w toku zabaw,
- dzieli słowa na głoski,
- rozpoznaje i nazywa literę *i*: drukowaną i pisaną, małą i wielką.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- w zakresie rozumienia i tworzenia informacji,
- osobiste, społeczne i w zakresie umiejętności uczenia się.

Środki dydaktyczne: tamburyn, znaczki w różnych kolorach, w kształcie poznanych figur geometrycznych: koła, kwadratu, trójkąta, kartki z bloku A4, kredki, obrazki parasoli, trójkąt (instrument), kartki z narysowaną określoną liczbą kropek, zdjęcia różnych igieł: do szycia ręcznego, do maszyny do szycia, kolec jeża, igła do strzykawki, igła z drzewa iglastego, białe i czerwone kartoniki, obrazki przedstawiające irysa, zamek, ananasa, krążki gimnastyczne, kartoniki z napisami: **mama, agrafka, osa, ekran, igła**, kartoniki z poznanymi literami: **a, o, e, m, i**, pisanymi i drukowanymi, pojemniki oznaczone tymi literami, plastelina, tekturki, obręcze, nagranie dowolnej muzyki, nagranie skocznej muzyki, *Strefa przedszkolaka. Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia*, s. 17, karty pracy B, cz. 1, s. 66–68, karty pracy B+, cz. 1, s. 76–78, nagranie odgłosów deszczu – od małego do burzy (płyta CD), piosenka *Taniec w deszczu* (płyta CD), odtwarzacz CD.

Przebieg dnia

- *Słoneczko i deszczuik* – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Tamburyn.

N. wygrywa na tamburynie rytm oznaczający ładną pogodę. W tym czasie dzieci chodzą, biegają, podskakują. Podczas przerwy w muzyce, na hasło: *Deszczuik* – biegną na wyznaczone miejsce, które chroni przed zmknięciem.

- *Budujemy płot* – zabawa matematyczna utrwalająca kolory oraz nazwy i wygląd poznanych figur geometrycznych.

Znaczki w różnych kolorach, w kształcie poznanych figur geometrycznych: koła, kwadratu, trójkąta.

N. rozdaje dzieciom znaczki w różnych kolorach, w kształcie poznanych figur geometrycznych: koła, kwadratu, trójkąta. Ich liczba zależy od liczby uczestników, np. przy 24 dzieciach mamy znaczki w ośmiu kolorach, po trzy każdego kształtu. Po otrzymaniu znaczków dzieci określają ich kształty i kolory. N. mówi, że znaczki będą deskami, z których będzie zbudowany płot. N. stoi w pewnej odległości od dzieci, prosi o zielone deski. Wszystkie dzieci, które mają takie znaczki (zielony trójkąt, zielone koło, zielony kwadrat), ustawiają się obok N. N. prosi dzieci o żółte deski. Dzieci ze wskazanymi znaczkami ustawiają się obok dzieci z zielonymi znaczkami.

Po zakończeniu zabawy N. mówi, że płot się rozpada. Dzieci wymieniają między sobą znaczki, rozpoznają je, określają ich kształty i kolory. Zabawa zaczyna się od nowa. N. prosi o deski w kształcie trójkątów. Dzieci, które mają takie znaczki, ustawiają się obok N. Następnie N. prosi o deski w innym kształcie.

Po zakończeniu zabawy płot ponownie się rozpada. Dzieci wymieniają się znaczkami między sobą. Określają, jakie kształty i kolory mają ich znaczki. N. prosi o ustawienie desek płotu według nowego kryterium, np. deski w tym samym kolorze nie mogą być ustawione obok siebie, deski w tym samym kształcie nie mogą stać obok siebie.

Strefa przedszkolaka. Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia, s. 17

Rysunek na i – rozwijanie sprawności manualnej.

Polecenia:

- Rysuj igłę i nitkę po śladach. Powiedz, jaką głoskę słyszysz na początku słowa *igła*.

Kartki z bloku A4, kredki.

Dzieci rysują na kartkach przedmioty, rośliny lub zwierzęta, które w swoich nazwach mają co najmniej jedną głoskę i.

- Ćwiczenia poranne – zestaw 9.
- *Słońce świeci – deszcz pada* – zabawa orientacyjno-porządkowa.
Obrazki parasoli, tamburyn, trójkąt.
N. przypina w różnych miejscach sali kilka obrazków parasoli. Kiedy dzieci usłyszą dźwięki tamburynu, poruszają się po sali, bo świeci słońce. Dźwięk trójkąta oznacza, że pada deszcz. Dzieci odszukują obrazki parasoli i przykucają w ich pobliżu (chronią się przed deszczem).
- *Grzyby rosną po deszczu* – ćwiczenia dużych grup mięśniowych.
Dzieci wykonują przysiad z nisko opuszczonymi głowami, następnie powoli podnoszą się, przyjmując pozycję wyprostną, i układają z rąk nad głowami kształt kapelusza grzyba.
- *Spadające krople deszczu* – skoki.
Dzieci podskakują w górę, a następnie opadają do przysiadu.
- *Spacer między kałużami* – ćwiczenia równowagi.
Dzieci maszerują na palcach z równoczesnym wysokim unoszeniem kolan – omijają kałuże.
- *Skaczemy przez kałuże* – bieg i podskoki.
Dzieci biegają w różnych kierunkach sali. Na hasło: *Kałuża!*, wykonują przeskoki z nogi na nogę, następnie zmieniają kierunek poruszania się i zabawa trwa dalej.
- Ćwiczenie uspokajające.
Dzieci maszerują po obwodzie koła w dwóch kołach współśrodkowych (poruszają się w przeciwnych kierunkach), jednocześnie rytmicznie wypowiadając tekst: *Kiedy deszczu pada, kałosze zakładam. Obracam się wkoło* (wykonują wolny obrót wokół własnej osi) *i krzyczę wesoło: Huraaa!* – wyskakują w górę z wymachem rąk, następnie zmieniają kierunek marszu.

Zajęcia 1. Słuchanie opowiadania Agaty Widzowskiej *Sposób na nudę*.

- *Deszcz* – zagadka słuchowa.
Nagranie odgłosów deszczu – od małego do burzy, odtwarzacz CD.
N. prosi dzieci o wysłuchanie zagadki słuchowej.
Po rozwiązaniu zagadki N. pyta dzieci:
 - Jak myślicie, o jakiej pogodzie będzie to opowiadanie?
 - Czy taka pogoda niesie radość czy smutek?
- Słuchanie opowiadania.

Kamilka siedziała w dużym pokoju i przez drzwi tarasu obserwowała przemykające po niebie chmury. Tego dnia słońce nie pokazało ani jednego promyczka. Wiał porywisty wiatr, a niebo zrobiło się granatowe. Dziewczynka zdążyła pobawić się klockami, pooglądać obrazki w książce o rybach akwariowych i ulepić z plasteliny zwierzęta, które umieściła w zoo zrobionym z kartonu przez tatę.

„Nudzę się” – pomyślała Kamilka. Miała wielką ochotę iść na spacer i pohuścić się na placu zabaw. Niestety, pogoda nikogo nie zachęcała do wyjścia. Kap! Spadła pierwsza kropla deszczu. Kap, kap, kap! Spłynęły następne kropelki. Gdy uderzały w szybę, Kamilce przypomniała się nauka gry na dzwonkach, podczas której musiała trafić pałeczką w odpowiedni klawisz.

– Do, re, mi, fa, sol, la... – zanuciła dziewczynka, podobnie jak robiła to na lekcji muzyki. Spadające krople deszczu uderzały w daszek tarasu i wybijały rytm: kap, kap, kap, kap, kap, kap, kap. Nagle w głowie Kamilki pojawił się pomysł ułożenia deszczowej piosenki.

„Zmykaj, nudo! Już wiem, co mam robić, żeby było wesoło” – pomyślała dziewczynka.

– Mamo, czy mogę wziąć z kuchni jeden garnek? – zapytała Kamilka. – Będzie mi potrzebny do zabawy.

– Czy będziesz się bawiła w gotowanie zupy? – zapytała mama.

– Nie, mamusiu. Wystarczy mi kapuśniaczek za oknem – odpowiedziała dziewczynka, wiedząc, że na padający drobny deszcz mówi się kapuśniaczek. – Będę muzykiem – zakończyła Kamilka i zrobiła tajemniczą minę.

Gdy Kamilka zaczęła wymyślać słowa, układać rymy i wybijać palcami rytm na garnku odwróconym do góry nogami, nuda natychmiast zniknęła. Krople deszczu też włączyły się do zabawy i uderzały w parapet, jakby grały na perkusji. Po chwili piosenka była gotowa i Kamilka zaśpiewała na głos pierwszą zwrotkę razem z refrenem:

Kiedy za oknem wiatr i ulewa,
ja się na deszczu wcale nie gniewam,
bawię się w zoo, tańczę, maluję,
przeganiam nudę i komponuję!
Zaśpiewam z deszczem
mokrą piosenkę,
a jutro słońce zaświeci pięknie!

Rodzice Kamilki weszli do pokoju córeczki i od razu nauczyli się słów refrenu. Po chwili cała rodzina śpiewała deszczową piosenkę, a tata dodatkowo akompaniował na dzwonkach. Nikt się nie nudził, bo w domu w czasie deszczu też może być wesoło.

- Rozmowa na temat opowiadania.
N. zadaje dzieciom pytania:
 - Dlaczego Kamilka się nudziła?
 - Jaki sposób wymyśliła na nudę?
 - Co było jej do tego potrzebne?
 - Czy Kamilka przegoniła nudę?
- Tańczące krople deszczu – zabawa ruchowa.

Nagranie dowolnej muzyki, kartki z narysowaną określoną liczbą kropek.

Dzieci tańczą swobodnie, naśladując krople. N. podnosi kartkę z narysowaną określoną liczbą kropek, np. 3. Dzieci dobierają się w trzysobowe zespoły i kontynuują taniec.

Zajęcia 2. Odkrywanie litery i, I.

Zajęcia 2. Odkrywanie litery i, I: małej i wielkiej, drukowanej i pisanej.

- Wprowadzenie.
Zdjęcia różnych igieł: do szycia ręcznego, do maszyny do szycia, kolec jeża, igła do strzykawki, igła z drzewa iglastego.
N. mówi zagadkę Jolanty Bieniek. Dzieci podają jej rozwiązanie.

Mają ją jeź i krawcowa,
w maszynie do szycia się chowa.
Choć nic nie słyszy, ucho ma.
Pielęgniarka przez nią lek ci da.

Dzieci oglądają zdjęcia różnych igieł. Omawiają, do czego służy każda z nich. Mówią, co mają podobnego, a czym się różnią.

N. mówi dzieciom, że dziś porozmawiają o literze **i**.

- Analiza i synteza słuchowa słowa *igła* na poziomie sylaby.
Dzieci dzielą słowo *igła* na sylaby. Liczą, ile jest w nim sylab. Następnie N. pyta: Co słychać na początku słowa *igła*?

- Wyodrębnienie wyrazu podstawowego – **igła**.

Karty pracy, cz. 1, s. 66.

N. pyta: *Jaki przedmiot widzicie na zdjęciu?*

- Karty pracy, cz. 1, s. 66.

Polecenie:

- Opowiedz, co się dzieje na obrazku. Odznacz i zaznacz na nim to, czego nazwa rozpoczyna się głoską *i*.

- Wyodrębnienie wyrazu podstawowego – **igła**.

Karty pracy, cz. 1, s. 76.

N. pyta: *Jaki przedmiot widzicie na zdjęciu?*

- Karty pracy, cz. 1, s. 76.

Polecenie:

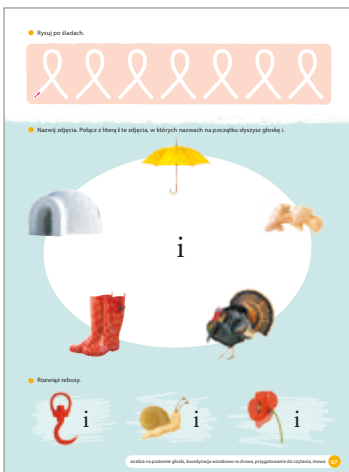
- Opowiedz, co się dzieje na obrazku. Odznacz i zaznacz na nim elementy, w których nazwach słyszysz głoskę *i*.

- Karty pracy, cz. 1, s. 67.

Polecenia:

- Rysuj po śladach.
- Nazwij zdjęcia. Połącz z literą *i* te zdjęcia, w których nazwach na początku słyszysz głoskę *i*.
- Rozwiąż rebusy.

- Analiza i synteza słuchowa słowa *igła* na poziomie głoski.
Dzieci dzielą słowo *igła* na głoski. Liczą, ile jest w nim głosek. Określają pierwszą głoskę w słowie *igła*. Następnie wymieniają inne słowa, w których głoskę *i* słychać na początku (izba, ikra), na końcu (loki, wałki), w środku (miś, kino).
- Budowanie schematu słowa *igła*.
Białe kartoniki.
Dzieci dzielą słowo *igła* na sylaby i na głoski. Następnie układają tyle białych kartoników, ile głosek słyszą w słowie *igła*. Wymawiają głoski głośno, dotykając kolejno kartoników. N. prosi, aby podzieliły słowo *igła* na sylaby, rozsuwając kartoniki w odpowiedni sposób. Dzieci układają kartoniki, wyklaskują sylaby i jednocześnie je wymawiają. N. prosi, aby zsunęły kartoniki i głośno wypowiedziały całe słowo.
- Budowanie schematu słowa *lza*.
Białe kartoniki.
Dzieci dzielą słowo *lza* na sylaby i na głoski. Następnie układają z kartoników schemat słowa, dzielą je na sylaby, dokonują syntezy (jak wyżej).
- Tworzenie słowa *lza* z pierwszych głosek nazw przedmiotów przedstawionych na obrazkach.
Obrazki przedstawiające irysa, zamek, ananasa.
Dzieci mówią nazwy obrazków, wyróżniają w nich pierwsze głoski i tworzą z nich słowo *lza*.
- Określanie rodzaju głoski *i*.
Wypowiadanie głoski *i* długo: *iiiiii...*
Wypowiadanie głoski *i* krótko: *i, i, i, i.*
I jest samogłoską, ponieważ możemy wypowiedzieć ją długo (na jednym wydechu). Oznaczamy ją na czerwono.
- Budowanie modeli słów *igła*, *lza*.
Białe i czerwone kartoniki.
Dzieci głośno wymieniają kolejne głoski w słowach *igła*, *lza*. Głoska *i* jest samogłoską. Wybrzmiewają ją długo. Pod schematami słów *igła*, *lza* zaznaczają miejsca głoski *i* czerwonymi kartonikami.

• Odkrywanie litery **i, I**.

Białe, czerwone i niebieskie kartoniki, kartoniki z literami i, I.

N. umieszcza na tablicy modele słów *igła*, *Iza*. Informuje dzieci, że pod czerwonymi kartonikami ukryła się pewna litera. N. pokazuje małą i wielką literę **i, I**. Dzieci określają jej wygląd. Następnie umieszczają kartoniki z literą **i, I** we właściwych miejscach pod modelami słów *igła*, *Iza*. N. przypomina, dlaczego w jednym miejscu należało umieścić małą literę **i**, a w drugim – wielką literę. (Wielką literą rozpoczynamy imiona, nazwiska, nazwy geograficzne i zdania).

• Uzupełnianie modeli słów *igła* i *Iza* poznanymi literami.

Kartoniki z literami a.

N. mówi, że w ułożonych modelach są jeszcze miejsca, w których występują litery już poznane. Dzieci umieszczają kartoniki z literą **a** we właściwych miejscach pod modelami słów *igła*, *Iza*.

• Karty pracy, cz. 1, s. 77.

Polecenia:

- Pisz litery **i, I** po śladach.
- Podziel nazwy zdjęć na głoski. Połącz zdjęcia z odpowiednią liczbą kropek.
- Rozwiąż rebusy.
- Przeczytaj.

Podziel nazwy zdjęć na głoski. Połącz zdjęcia z odpowiednią liczbą kropek.

Rozwiąż rebusy.

Przeczytaj.

mi im imi emi omi ami

Zabawy na świeżym powietrzu

- Spacer w deszczu – zabawa ruchowa kształtująca postawę.

Krażki gimnastyczne.

Dzieci reagują na szybkie zmiany hasła: *Jest pogodnie* – maszerują po sali i niosą przed sobą krażki gimnastyczne; *Wyciągamy parasole* – idą z krażkami – parasolami – uniesionym nad głowami; *Omijamy kałuże* – kładą krażki na podłodze i przeskakują przez nie obunóż.

- Bieg w deszczu – zabawa ruchowa.

Dzieci biegną po wyznaczonej trasie. Podczas biegu wykonują ćwiczenia proponowane przez kolegów, np.: cwał, skoki obunóż, krążenia ramion.

III

- Taniec w deszczu – zapoznanie z piosenką tygodnia.

Nagranie piosenki *Taniec w deszczu*, odtwarzacz CD.

- Słuchanie piosenki *Taniec w deszczu* (sł. i muz. Krystyna Gowik).

Es g c f B Es

Zi - mno, zi - mno już na dwo - rze, pa - da deszcz. Kwa - śna mi - na

g c B Es As B

nie po - mo - że, do - brze - wiesz! La - to od - fru - nę - ło

Es c f B Es As

ra - zem z bo - cia - na - mi, zo - sta - wi - ło sta - do sza - rych chmur.

Es B Es f B Es

Gdy je - sien - ny pa - da deszcz, je - sięń pod pa - ra - sol bierz.

As g c F B Es

Po przy - go - dę wy - rusz z nią bar - dzo mo - krą dro - gą. Cho - ciał słoń - ca

f B Es As G c

tro - chę brak, roz - śmie - szy - my ca - ły świat! Ta - niec w de - szczy z pa - ra - so - lem

As B Es

to nie żart! Kap, kap, kap, kap, kap, kap, kap, kap, kap, kap.

c f B

W ka - tu - zach ka - lo - sza - mi chlap, chlap, chlap! Kap, kap, kap,

1. *Zimno, zimno już na dworze, pada deszcz.
Kwaśna mina nie pomoże, dobrze wiesz!
Lato odfrunęło razem z bocianami,
zostawiło stado szarych chmur.*

wersja
wokalnoinstrumentalna

- Ref.: *Gdy jesienny pada deszcz, jesień pod parasol bierz.
Po pogodę wyrusz z nią bardzo mokrą drogą.
Chociaż słońca trochę brak, rozmieszymy cały świat!
Taniec w deszczu z parasolem to nie żart!
Kap, kap, kap, kap, kap, kap, kap, kap, kap, kap, kap.
W kałużach kaloszami chlap, chlap, chlap!
Kap, kap, kap, kap, kap, kap, kap, kap, kap, kap, kap.
W kałużach kaloszami chlap, chlap, chlap!*

wersja
instrumentalna

2. *Deszcz zagląda w nasze okna. Woła nas:
„Chodźcie do mnie trochę zmoknąć, czas w sam raz!
Zatańczymy razem pod parasolkami,
ze mną nigdy nie znudzicie się!”*

Ref.: *Gdy jesienny...*

3. *Pada, stuka zimny deszczyk, żal go nam.
Kto pobiegnie za nim pierwszy: ty czy ja?
Trochę potańczymy w kurtkach i kaloszach.
Jesień z deszczem może nie być zła!*

Ref.: *Gdy jesienny...*

- Rozmowa na temat piosenki.
N. zadaje dzieciom pytania.
 - Jak się zmienia pogoda, kiedy nadchodzi jesień?
 - Czy musi być smutno, kiedy pada deszcz?
 - Co należy zabrać ze sobą, wychodząc na spacer w deszczowy dzień?
- Rozmowa na temat budowy piosenki.
 - Ile zwrotek ma piosenka?
 - Ile razy jest śpiewany refren?
 - Określenie metrum piosenki.
Zaznaczenie kłaśnięciem pierwszej miary taktu.
- Nauka refrenu na zasadzie echa muzycznego, osłuchanie z pierwszą zwrotką.
N. śpiewa kolejne fragmenty refrenu piosenki. Wskazane dzieci – najpierw indywidualnie, następnie wszystkie razem – powtarzają za nim. Następnie N. śpiewa dzieciom zwrotki piosenki.
- Ćwiczenia emisyjne na sylabach: *chlap, kap, plum, szu.*

Zbieramy litery – zabawa dydaktyczna utrwalająca poznane litery; wyróżnianie pierwszej litery w wyrazie.

Kartoniki z napisami: **mama, agrafka, osa, ekran, igła**, kartoniki z poznanymi literami: **a, o, e, m, i**, pojemniki oznaczone tymi literami.

N. rozkłada na dywanie kartoniki z poznanymi literami oraz kartoniki z napisami. Na sygnał dzieci zbierają kartoniki z literami i układają je pod tymi wyrazami, które rozpoczynają się zebranymi przez nie literami. Następnie N. sprawdza poprawność wykonania zadania. Na zakończenie dzieci zbierają wszystkie litery i wkładają je do pojemników oznakowanych tymi samymi literami. Przy każdym pojemniku stoją wybrane dzieci, które sprawdzają poprawność wykonania zadania.

Zbieramy litery – zabawa dydaktyczna utrwalająca poznane litery; układanie prostych wyrazów z poznanych liter.

Kartoniki z poznanymi literami: **a, o, e, m, i**, pisanymi i drukowanymi, pojemniki oznaczone tymi literami.

N. rozkłada na dywanie kartoniki z poznanymi literami: pisanymi i drukowanymi. Na sygnał dzieci zbierają kartoniki z literami, z których mogą ułożyć dowolny wyraz. (N. wcześniej podaje, czy wyrazy mają być pisane, czy drukowane). Następnie N. sprawdza poprawność wykonania zadania. Podczas powtórzenia zabawy dzieci układają inny wyraz. Na zakończenie zbierają wszystkie litery i wkładają je do pojemników oznakowanych tymi samymi literami. Przy każdym pojemniku stoją wybrane dzieci, które sprawdzają poprawność wykonania zadania. Przykładowe wyrazy: mama, mim, omam.

- **Litery z plasteliny** – zabawa twórcza.

Plastelina, tekturki.

Dzieci modelują litery **i** z plasteliny, przyklejają je na tekturkach.

Karty pracy, cz. 1, s. 68

Polecenia:

- Obejrzyj zdjęcia. Przeczytaj.
- Otocz czerwonymi pętlami litery **i** – małe i wielkie. Policz je. Których liter **i** jest więcej: małych czy wielkich?

• Obejrzyj zdjęcia. Przeczytaj.

• Otocz czerwonymi pętlami litery **i**. Odczaj pomaranzczonymi pętlami litery **I**. Których liter jest więcej: małych czy wielkich?

I i I m o i
 m s E i
 i M i t I d
 T t i k I a i m

• pomysł wyśmienity, napisano podobnie

Karty pracy, cz. 1, s. 78

• Obejrzyj zdjęcia. Przeczytaj.

• Otocz czerwonymi pętlami litery **I** - małe i wielkie. Których liter **i** jest więcej: małych czy wielkich?

I i I m o i
 m s E i
 i M i t I d
 T t i k I a i m

• pomysł wyśmienity, napisano podobnie

- Zabawy dowolne w wybranym kąciku zainteresowań.

Przykładowy zapis w dzienniku i punkty z obszarów podstawy programowej

<p>I. <i>Wodny tor przeszkód</i> – zabawa ruchowa.</p> <p><i>Kogo ukryła jesienna mgła?</i> – zabawa rozwijająca spostrzegawczość i umiejętność rozpoznawania kolegów z grupy.</p> <p>Ozdabianie liter i, I. Rysowanie po śladach rysunku, w którego nazwie słychać na początku głoskę <i>i</i>. Kolorowanie liści, na których znajdują się litery i, I.</p> <p>Ćwiczenia poranne – zestaw 9.</p>	<p>Rysowanie palcem po literach i, I. Pisanie litery po śladach, a potem – samodzielnie.</p>	<p>I.5 IV.9, III.2 I.7, I.9, IV.2, IV.8</p>
<p>II.1. <i>Co pływa? Co tonie?</i> – zabawa badawcza. Cel: wykonywanie prostych doświadczeń.</p> <p><i>W wodzie</i> – zabawa ruchowa.</p>		<p>IV.13 I.5, IV.1</p>
<p>2. Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 5. Cel: rozwijanie sprawności fizycznej.</p> <p>Zabawy na świeżym powietrzu: <i>Chmurka</i> – zabawa ruchowa; zabawy swobodne z wykorzystaniem przyrządów znajdujących się w ogrodzie przedszkolnym – zwracanie uwagi na wpływ pogody na bezpieczeństwo, np. śliskie i mokre powierzchnie.</p>		<p>I.8 I.5, III.5</p>
<p>III. Utrwalenie refrenu piosenki <i>Taniec w deszczu</i>. Nauka pierwszej zwrotki.</p> <p><i>Krążenie wody w przyrodzie</i> – praca z tablicą demonstracyjną.</p> <p>Kolorowanie rysunku przedstawiającego obieg wody w przyrodzie.</p> <p><i>Pod parasolem</i> – zabawa ruchowa.</p> <p><i>Kompozycja z kropelek</i> – utrwalanie poznanych liter.</p> <p>Zabawy dowolne w wybranym kąciku zainteresowań.</p>		<p>IV.7 IV.18 IV.8 I.5 IV.4, IV.12 I.6</p>

Cele główne:

- wykonywanie prostych doświadczeń,
- rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- wyciąga wnioski z prostych doświadczeń,
- aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach gimnastycznych.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- w zakresie rozumienia i tworzenia informacji,
- w zakresie przedsiębiorczości,
- osobiste, społeczne i w zakresie umiejętności uczenia się.

Środki dydaktyczne: kubek z wodą, przedmioty z sali, folia malarska, drobne przedmioty wybrane przez dzieci (w tym korek, moneta, igła, klocek), miska z wodą, obrazek statku, kartka zasłaniająca obrazek (podzielona na kawałki oznaczone różną liczbą kropek, od 1 do 6), bębenek, laski gimnastyczne w czterech kolorach (dla każdego dziecka w jednym kolorze), pojemnik na laski, papierowe kropelki, na których znajdują się wybrane litery, gazety, tam-

buryn, trójkąt, *Strefa przedszkolaka. Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia*, s. 18, *Strefa przedszkolaka. Litery i liczby*, s. 19, karty pracy B, cz. 1, s. 69–70, karty pracy B+, cz. 1, s. 79–80, tablica demonstracyjna nr 9, piosenka *Taniec w deszczu* (płyta CD), odtwarzacz CD.

Przebieg dnia

I

- *Wodny tor przeszkód* – zabawa ruchowa.

Kubek z wodą, przedmioty z sali.

N. ustawia tor przeszkód z dostępnych w sali przedmiotów. Dzieci pokonują go, trzymając kubek z wodą w taki sposób, żeby nie wylać z niego wody.

- *Kogo ukryła jesienna mgła?* – zabawa rozwijająca spostrzegawczość i umiejętność rozpoznawania kolegów z grupy.

Folia malarska.

N. rozwiesza w sali kawałek folii malarskiej. Wybrane dziecko odwraca się, a inne wchodzi za folię malarską. Zadaniem wybranego dziecka jest odgadnąć, kogo ukryła mgła, czyli kto jest schowany za folią. Jeśli dziecko odgadnie, następuje zmiana ról i zabawa toczy się dalej.

Strefa przedszkolaka. Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia, s. 18

Polecenia:

- Ozdób litery **i, I**.
- Rysuj po śladach rysunku, w którego nazwie słychać na początku głoskę *i*.
- Pokoloruj liście, na których znajdują się litery **i, I**.

Strefa przedszkolaka. Litery i liczby, s. 19

Polecenie:

- Rysuj palcem po literach **i, I**. Pisz litery po śladach, a potem – samodzielnie.

- Ćwiczenia poranne – zestaw 9 (przewodnik, s. 10).

II

Zajęcia 1. *Co pływa? Co tonie?* – zabawa badawcza.

- Wymawianie przez N. nazw wybranych przedmiotów z podziałem na głoski. Podawanie całych nazw przez dzieci, np.: *moneta, korek, igła...*
- Wypowiedzi dzieci dotyczące ich przewidywań na temat: *Co się stanie, kiedy wrzucimy te przedmioty do wody?*

Drobne przedmioty wybrane przez dzieci (w tym korek, moneta, igła, klocek), miska z wodą. Dzieci wrzucają kolejno wybrane przedmioty do wody. Sprawdzają zachowanie się w wodzie tych przedmiotów.

Dzielą się swoimi spostrzeżeniami na temat przedmiotów, które pływają w wodzie i które w niej toną. Poszukują odpowiedzi na pytanie: *Dlaczego tak się dzieje?* Próbuje wyjaśnić, co wpływa na taki stan rzeczy.

- *Statek* – zagadka graficzna.

Obrazek statku, kartka zasłaniająca obrazek (podzielona na kawałki oznaczone różną liczbą kropek, od 1 do 6).

Dzieci odsłaniają kolejne fragmenty obrazka zgodnie z liczbą kropek narysowanych na poszczególnych kawałkach zasłaniającej go kartki. Odgadują zagadkę. Nazywają przedmiot przedstawiony na obrazku.

- Podanie propozycji wyjaśnienia – odpowiadanie na pytanie: *Dlaczego statki pływają?* N. wyjaśnia, dlaczego tak się dzieje.
- *W wodzie* – zabawa ruchowa.

Bębenek.

Dzieci poruszają się w rytmie wystukiwanym na bębenku. Podczas przerwy w grze wykonują polecenia N., np.: naśladują pływanie w wodzie, w leżeniu na brzuchu; kołyszają się jak statki, naśladują opryskiwanie się wodą.

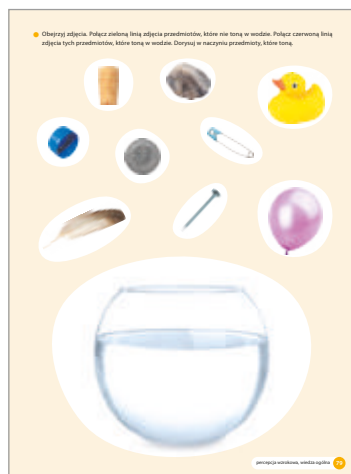
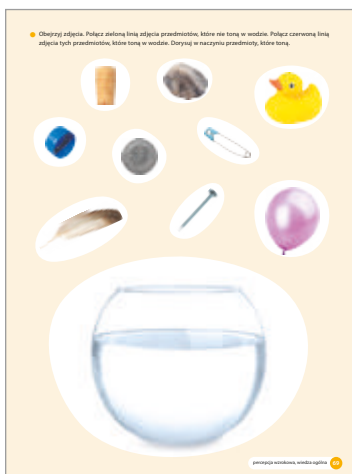
Karty pracy, cz. 1, s. 69

Karty pracy, cz. 1, s. 79

Polecenie:

- Obejrzyj zdjęcia. Otocz zieloną pętlą zdjęcia przedmiotów, które nie toną w wodzie. Otocz czerwoną pętlą zdjęcia tych przedmiotów, które toną w wodzie.

Zajęcia 2. Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 5.

Tamburyn, laski gimnastyczne w czterech kolorach (dla każdego dziecka w jednym kolorze), pojemnik na laski.

Dzieci maszerują jedno za drugim po obwodzie koła. Kolejno każde z nich bierze z pojemnika laskę w jednym z czterech kolorów.

- *Kolorowe koła* – zabawa orientacyjno-porządkowa. Dzieci spacerują po sali w rytmie wygrywanym przez N. na tamburynie. Laski trzymają w rękach. Podczas przerwy w muzyce tworzą koła zgodnie z kolorami lasek – trzymają swoje laski w prawej ręce, a lewą ręką chwytają laskę dziecka stojącego obok. Wspólnie z N. liczą do dwóch: na *raz* – podnoszą laski w górę, na *dwa* – opuszczają je. Każda ręka trzyma koniec laski. Koło musi być cały czas połączone. Dźwięk tamburynu jest sygnałem do kontynuowania spaceru.
- *Przejdź przez laskę* – ćwiczenie dużych grup mięśniowych. Dzieci trzymają laski za końce, oburącz, przed sobą. Na sygnał N. przechodzą przez nie jedną nogą, a potem – drugą nogą. Następnie przesuwają laski za plecami – unoszą je nad głowę i wracają do pozycji wyjściowej. Ćwiczenie to można również wykonać, rozpoczynając od przechodzenia przez laskę od tyłu. Wtedy w pozycji wyjściowej znajduje się ona za plecami.
- *Tęcza* – ćwiczenie tułowia. Dzieci siedzą skrzyżnie. Laski trzymają za końce wyprostowanymi rękami uniesionymi w górę. Wykonują skłony: raz w prawą, raz w lewą stronę – tak jakby malowały tęczę.

- *Przejdź przez tunel* – zabawa ruchowa z elementem czworakowania.
N. dzieli dzieci na dwa zespoły, np. według kolorów lasek. Dzieci z pierwszego zespołu dobierają się w pary, siadają naprzeciwko siebie w siadzie klęcznym. Trzymają swoje laski za końce na wysokości barków – tworzą tunel. Dzieci z drugiego zespołu odkładają laski na bok. Przechodzą przez tunel na czworakach. Po dwukrotnym powtórzeniu zabawy następuje zmiana ról.
- *Noga goni nogę* – zabawa bieżna.
Dzieci dobierają się parami. Stają na obwodzie koła, zwracając się przodem do siebie. Podają sobie laski. Na sygnał N. cwałują po obwodzie koła. Dźwięk tamburynu jest sygnałem do zmiany kierunku.
- *Wymiana lasek* – ćwiczenia tułowia – skręty.
Dzieci stoją w tych samych parach co w poprzednim ćwiczeniu, ale są zwrócone do siebie plecami. Podają sobie laski naprzemiennie: raz z prawej strony, a raz z lewej strony. Starają się nie odrywać stóp od podłogi.
- Ćwiczenie równowagi.
Dzieci stoją w rozsypanie. Pod kolano prawej nogi wkładają laskę, zginają nogę, rozkładają ręce na boki i starają się jak najdłużej utrzymać równowagę, stojąc na lewej nodze. Następnie zmieniają nogę i powtarzają ćwiczenie.
- Ćwiczenie mięśni brzucha.
Dzieci siedzą w siadzie skulnym. Laski wkładają pod kolana i trzymają je za końce. Powoli przechodzą do leżenia tyłem, przyciągając nogi do klatki piersiowej. Następnie wracają do pozycji wyjściowej.
- Ćwiczenie stóp.
Dzieci siadają w siadzie skulnym podpartym. Przetaczają laski stopami w przód i w tył, starając się naciskać na nie całą powierzchnią stopy: od palców do pięt.
- Ćwiczenie uspokajające – marsz po obwodzie koła. Odłożenie lasek do pojemnika.
Dzieci maszerują po obwodzie koła, licząc do czterech. Na *raz* – podnoszą laski trzymane oburącz za końce, na *dwa* – je opuszczają. Na sygnał N. wkładają laski do pojemnika.

Zabawy na świeżym powietrzu

- *Chmurka* – zabawa ruchowa.
Wybrane dziecko jest chmurką, która zbiera swoje kropelki – biegnąc po sali, dotyka mijających dzieci. Dotknięte osoby podają sobie ręce i tworzą kształt chmurki, która przesuwa się po wyznaczonym terenie na placu przedszkolnym.
- Zabawy swobodne z wykorzystaniem przyrządów znajdujących się w ogrodzie przedszkolnym. Zwracanie uwagi na wpływ pogody na bezpieczeństwo, np. śliskie i mokre powierzchnie.

- Utrwalenie refrenu piosenki *Taniec w deszczu* (przewodnik, s. 15). Nauka pierwszej zwrotki piosenki na zasadzie echa muzycznego.
Nagranie piosenki *Taniec w deszczu*, odtwarzacz CD.

- *Krążenie wody w przyrodzie* – praca z tablicą demonstracyjną.

Tablica demonstracyjna nr 9.

N. pokazuje dzieciom tablicę i omawia zjawisko krążenia wody w przyrodzie, mówiąc: *Kiedy słońce ogrzewa ziemię, woda z rzek, jezior, mórz i naszej skóry paruje. Wtedy w powietrzu unosi się ogromna ilość małych kropelek wody, które – tracąc ciepło – łączą się ze*

sobą i tworzą chmury. Jeśli taka chmura spotka na swej drodze ciepłe powietrze, rozprasza się i paruje. Kiedy jednak spotka zimne powietrze, tworzące ją kropki łączą się i stają się zbyt ciężkie, aby utrzymać się w powietrzu. Wtedy spadają na ziemię jako deszcz. Jeśli powietrze napotkane przez chmurę jest bardzo, bardzo zimne, wtedy kropelki wody zamieniają się w małe krysztalki lodu i spadają na ziemię jako śnieg. Woda z roztopiającego się śniegu oraz woda deszczowa nawadniają ziemię, a jej nadmiar służy do rzek, jezior i mórz.

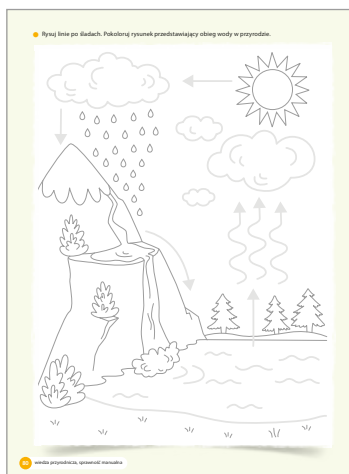
N. uświadamia dzieciom cykliczność tego zjawiska.

Karty pracy, cz. 1, s. 70

Karty pracy, cz. 1, s. 80

Polecenie:

- Pokoloruj rysunek przedstawiający obieg wody w przyrodzie.

- *Pod parasolem* – zabawa ruchowa.

Gazety, tamburyn, trójkąta.

Dzieci poruszają się po sali pomiędzy gazetami rozłożonymi na podłodze, w rytmie wystukiwany na tamburynie. Dźwięk trójkąta oznacza, że zaczyna padać deszcz. Dzieci dobierają się parami, podnoszą po jednej gazecie, rozkładają nad głowami i spacerują jak pod parasolem.

- *Kompozycja z kropelek* – utrwalanie poznanych liter.

Papierowe kropelki, na których znajdują się wybrane litery.

N. układa przed dziećmi kompozycję z papierowych kropelek, na których znajdują się wybrane litery w układzie pasowym. Zadaniem dzieci jest ułożenie swoich kompozycji w taki sposób, aby zastąpić litery drukowane pisanymi, małe – wielkimi – i odwrotnie, zgodnie z poleceniem N. Np.: **M, i, A, o** – kompozycja N.; **m, I, a, O** – kompozycja dzieci.

- Zabawy dowolne w wybranym kąciek zainteresowań.

Dzień 3

Jesienna pogoda

Przykładowy zapis w dzienniku i punkty z obszarów podstawy programowej

I. <i>Gimnastyka</i> – zabawa ruchowa.		I.5
<i>Łódka</i> – zapoznanie ze sposobem wykonania papierowej składanki – łódki – techniką origami.		I.7
Ćwiczenia poranne – zestaw 9.		I.5
II.1. <i>Taniec w deszczu</i> – zabawy z piosenką. Cele: rozwijanie umiejętności wokalnych, rozwijanie aktywności muzyczno-ruchowej.		IV.7
<i>Deszczowe chmury</i> – zabawa orientacyjno-porządkowa.		I.5
2. <i>Zabawy z kroplami deszczu</i> – zabawa matematyczna. Cel: ćwiczenie umiejętności przeliczania i tworzenia rytmów.		IV.12, IV.15
Zabawy na świeżym powietrzu: <i>Naśladuj mnie</i> – zabawa ruchowo-naśladowcza; <i>Razem z wiatrem</i> – zabawa ruchowa.		I.5, III.5
III. <i>Pada deszcz</i> – zabawa orientacyjno-porządkowa.		I.5
<i>Schematy i obrazki</i> – ćwiczenia analizy i syntezy słuchowej.		IV.4
Zabawy dowolne w wybranym kącie zainteresowań.	Podkreślanie w wyrazach poznanych liter. Odszukiwanie w naklejkach nazw elementów pogody. Naklejanie ich w odpowiednich miejscach tak, żeby pionowo i poziomo wyrazy się nie powtarzały. Patrzenie na obrazki. Rysowanie w pustych polach odpowiednich symboli zgodnie z zauważonym wzorem (rytmem). Łączenie chmur w pary. Kolorowanie na niebiesko chmury, która nie ma pary.	I.6 IV.4, IV.8, IV.12

Cele główne:

- rozwijanie umiejętności wokalnych,
- rozwijanie aktywności muzyczno-ruchowej,
- ćwiczenie umiejętności przeliczania i tworzenia rytmów.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- śpiewa piosenkę,
- uczestniczy w zabawie przy piosence,
- przelicza elementy i ilustruje rytmy rysunkami i sylwetami kropeł deszczu.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- w zakresie rozumienia i tworzenia informacji,
- matematyczne oraz kompetencje w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii,
- w zakresie świadomości i ekspresji kulturalnej.

Środki dydaktyczne: szarfy, sylwety 5 lub 6 małych kropel deszczu i 5 lub 6 dużych kropel deszczu dla każdego dziecka, kartoniki z rysunkami kropel w różnych rozmiarach, nagranie dowolnej melodii, bębenek, tamburyn, zawieszona na nitkach kropelki z bibuły, flamastry, kartka A4, drobne przedmioty wybrane przez dzieci (w tym korek, moneta, igła, klocek), miska z wodą, obrazek statku, kartka zasłaniająca obrazek (podzielona na kawałki oznaczone różną liczbą kropek, od 1 do 6), pasek bibuły, schematy słów ułożone z białych nakrywek, obrazki, których nazwy mają odpowiednią do schematów liczbę głosek, karty pracy B, cz. 1, s. 71, karty pracy B+, cz. 1, s. 81–83, piosenka *Taniec w deszczu* (płyta CD), odtwarzacz CD.

Przebieg dnia

- *Gimnastyka* – zabawa ruchowa.

Szarfy.

Dzieci poruszają się slalomem na czworakach, omijając rozłożone na dywanie kałuże z szarfy (mijają je, na przemian, z jednej strony i z drugiej strony).

- *Łódka* – zapoznanie ze sposobem wykonania papierowej składanki – łódki – techniką origami.

Flamastry, kartka A4.

N. podaje opis składania. Dzieci, patrząc na niego wykonują łódkę metodą origami.

Instrukcja:

- Przygotuj kartkę formatu A4.
- Ułóż ją przed sobą krótszym bokiem, złóż do siebie, na pół.
- Górne wierzchołki zagnij do środka – powstanie duży trójkąt złożony z dwóch mniejszych trójkątów.
- Zagnij dolny brzeg kartki na trójkąty.
- Wystające części prostokąta zagnij wzdłuż boków trójkątów pod spód.
- Odwróć kartkę na drugą stronę i to samo zrób z drugim dolnym jej brzegiem.
- Przeciwnie wierzchołki powstałego trójkąta złóż do siebie tak, aby powstał romb.
- Dolny wierzchołek rombu zagnij do górnego wierzchołka z jednej i z drugiej strony – powstanie mniejszy trójkąt; jego dolne wierzchołki złóż do środka, aby ponownie otrzymać romb mniejszych rozmiarów, który ma po bokach dwa trójkąty.
- Złap za górne wierzchołki trójkątów i rozciągnij na boki – powstanie łódeczka, którą uplastycznij, aby była bardziej stabilna.
- Ozdób ją flamastrami.
- Ćwiczenia poranne – zestaw 9 (przewodnik, s. 10).

II

Zajęcia 1. *Taniec w deszczu* – zabawy z piosenką.

- Utrwalanie poznanej części piosenki *Taniec w deszczu* (przewodnik, s. 15).

Nagranie piosenki *Taniec w deszczu*, odtwarzacz CD.

Wyznaczone dzieci śpiewają kolejne fragmenty piosenki.

- Nauka drugiej i trzeciej zwrotki na zasadzie echa muzycznego.
- *Pada deszcz* – rozwijanie umiejętności śpiewania głosek na różnych wysokościach.

Nagranie dowolnej muzyki, odtwarzacz CD.

Dzieci maszerują w rytmie muzyki po okręgu. Podczas przerwy w muzyce N. śpiewa sylaby na różnych wysokościach. Dzieci starają się je powtórzyć – najpierw zbiorowo, następnie indywidualnie.

Np.:

plum, plum, plum, plum – wysoko,

plum, plum, plum, plum – nisko,

plum, plum, plum, plum – wysoko, nisko, wysoko, nisko,

plum, szur, plum – wysoko, nisko, wysoko, następnie nisko, wysoko, nisko,

sza, sza, szu, szu, plum, plum – wysoko, wysoko, nisko, nisko, średnio, średnio.

- *Deszczowe chmury* – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Paski ciemnoniebieskiej bibuły dla każdego dziecka, tamburyn.

Dzieci poruszają się w rytmie granym na tamburynie, machają paskami bibuły. Podczas przerwy w grze układają z pasków na podłodze kształt chmury. Dźwięki tamburynu są sygnałem do ponownego poruszania się.

Zajęcia 2. Zabawy z kropłami deszczu – zabawa matematyczna.

- *Kolorowe kropki* – ćwiczenia w liczeniu.

Sylwety 5 lub 6 małych kropli deszczu i 5 lub 6 dużych kropli deszczu dla każdego dziecka.

Dzieci wykonują polecenia N.:

- liczą sylwety małych kropli i dużych kropli; określają, których jest więcej, a których mniej (jest tyle samo),
- tworzą pary sylwet: mała kropla – duża kropla,
- liczą sylwety,
- układają tyle sylwet kropli, ile jest chmur narysowanych przez N. na tablicy,
- układają tyle sylwet kropli, ile wskazuje liczba napisana na tablicy,
- układają z sylwet kropli kształty poznanych cyfr.

- *Małe kropki i duże kropki* – zabawa ruchowa.

Kartoniki z rysunkami kropli w różnych rozmiarach, nagranie dowolnej melodii.

N. rozdaje dzieciom kartoniki z rysunkami kropli w różnych rozmiarach. Dzieci poruszają się przy dźwiękach melodii. Podczas przerwy odszukują kolegów, którzy mają na kartonikach rysunki kropli w tym samym rozmiarze jak te na ich kartonikach. Następnie układają z nich w zespołach kształt chmury, podają sobie ręce i podskakują w kółeczko wokół kształtu chmury. Podczas powtórzenia zabawy dzieci zamieniają się kartonikami z rysunkami kropel.

- *Rytmy z kropielek* – ilustrowanie podanego rytmu kartonikami z rysunkami kropielek.

Kartoniki z rysunkami kropielek, bębenek.

N. wystukuje na bębnieku proste rytmy. Dzieci je ilustrują, układając odpowiednio kartoniki z kropielkami.

- *Wirujące kropelki* – zabawa ruchowa z ćwiczeniami oddechowymi.

Tamburyn, zawieszony na nitkach kropelki z bibuły.

Dzieci poruszają się w rytmie wystukiwanym na tamburynie. Podczas przerwy w grze dmuchają na zawieszony na nitkach kropelki z bibuły, starając się wprawić je w ruch.

Polecenia:

- Nazwij zjawiska atmosferyczne przedstawione na zdjęciach.
- Spróbuj zagrać jesienną muzykę według podanych kodów.

Zabawy na świeżym powietrzu

- **Naśladowaj mnie** – zabawa ruchowo-naśladowcza. Dzieci ustawiają się w rozrypcę. N. pyta: *Czy możecie mi pokazać, jak dotykacie brodzę do klatki piersiowej?* Następnie dzieci wymyślają ruchy do naśladowania.
- **Razem z wiatrem** – zabawa ruchowa.

Pasek bibuły.

N. trzyma pasek bibuły w ręce wyciągniętej do góry. Dzieci maszerują po terenie ogrodu w kierunku wskazanym przez pasek bibuły powiewający na wietrze.

- **Pada deszcz** – zabawa orientacyjno-porządkowa. **Tamburyn.** Dzieci poruszają się po sali w rytmie wystukiwanym na tamburynie. Podczas przerwy przykucają i naśladowują padający deszcz: stukają palcami o podłogę i jednocześnie wymawiają rytmicznie słowa: *Kiedy deszczyk pada, kalosze zakładam.*
- **Schematy i obrazki** – ćwiczenia analizy i syntezy słuchowej. **Schematy słów ułożone z białych nakrywek, obrazki, których nazwy mają odpowiednią do schematów liczbę głosek.**

N. przypina do tablicy schematy słów ułożone z białych nakrywek. Dzieci liczą nakrywki, przypinają pod każdym schematem obrazek, którego nazwa ma odpowiednią liczbę głosek (proponowane obrazki: deszcz, chmura, kropla, parasol, kalosze).

Zabawy dowolne w wybranym kąciku zainteresowań.

Dzieci bawią się swobodnie w kącikach zainteresowań.

Karty pracy, cz. 1, s. 82–83

Polecenia:

- Podkreśl w wyrazach poznane litery.
- Odszukaj w naklejkach nazwy elementów pogody. Naklej je w odpowiednich miejscach tak, żeby pionowo i poziomo wyrazi się nie powtarzały.

Podkreśl w wyrazach poznane litery

parasole kalosze
wiatr płaszcz
grad jesień

Odszukaj w naklejkach nazwy elementów pogody. Naklej je w odpowiednich miejscach tak, żeby pionowo i poziomo wyrazi się nie powtarzały.

	wiatr	mgła	burza
wiatr	grad		mgła
burza		wiatr	grad
mgła	burza	grad	

Przebiegaj wzdłuż linii, sprawdzaj poprawność.

Polecenia:

- Popatrz na obrazki. Narysuj w pustych polach odpowiednie symbole zgodnie z zauważonym wzorem (rytmem).
- Połącz chmury w pary. Czy każda chmura ma swoją parę? Pokoloruj na niebiesko chmurę, która nie ma pary.

Popatrz na obrazki. Odbiorcy rysować odpowiednie symbole zgodnie z zauważonym wzorem (rytmem).

Połącz chmury o takim samym kształcie w pary. Czy każda chmura ma swoją parę? Pokoloruj na niebiesko chmurę, która nie ma pary.

Przebiegaj wzdłuż linii, sprawdzaj poprawność.

Przykładowy zapis w dzienniku i punkty z obszarów podstawy programowej

I. <i>Jesienne listki</i> – zabawa muzyczno-ruchowa.	I.5
<i>Dziwne słowa</i> – rozwiązywanie zagadek słownych.	IV.5
<i>Zagadki w deszczu</i> – rozwiązywanie zagadek.	IV.5
<i>Pary</i> – rozwijanie sprawności manualnej.	I.7, I.9, IV.1, IV.4, IV.8, IV.12, IV.15
Rysowanie szlaczków po śladach, a potem – samodzielnie. Rysowanie liści po śladach. Kolorowanie co drugiego liścia na żółto. Kolorowanie pozostałych liści na czerwono. Rysowanie według instrukcji. Pisanie po śladach poznanych liter. Czytanie.	
Ćwiczenia poranne – zestaw 9.	I.5
II.1. <i>Tworzenie części wspólnej zbiorów</i> – zabawa dydaktyczna. Cel: wyznaczenie części wspólnej zbiorów.	IV.11, IV.12
2. Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 5. Cel: rozwijanie sprawności fizycznej.	I.8
Zabawy na świeżym powietrzu: <i>Zbieranie liści</i> – zabawa ruchowa; <i>Rzucanie do celu</i> – zabawa ruchowa.	I.5
III. <i>Pada deszcz</i> – zabawa muzyczna.	IV.7
<i>Głoskowanie</i> – analiza słuchowa nazw obrazków.	IV.2
Zabawy dowolne w wybranym kąciku zainteresowań.	I.6

Cele główne:

- wyznaczanie części wspólnej zbiorów,
- rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- tworzy zbiory przedmiotów, uwzględniając dwie cechy jakościowe; określa przynależność przedmiotów do dwóch zbiorów,
- aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach gimnastycznych.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- w zakresie rozumienia i tworzenia informacji,
- matematyczne oraz kompetencje w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii,
- osobiste, społeczne i w zakresie umiejętności uczenia się.

Środki dydaktyczne: żółte i czerwone koła lub listki, kartka z rysunkami konturowymi kropel deszczu, chmur, kaloszy, kredki świecowe, skakanki w dwóch kolorach, klocki: małe i duże, cienkie i grube – w różnych kształtach i kolorach (żółte, czerwone, trójkątne), sylwety zabawek: pieska, lalki, wózka, skakanki, kotka, misia, kolorowa kreda, sylwety owoców: pomarańczy, banana, kiwi, śliwki, gruszki, jabłka, kolorowe sznurki, tamburyn, trójkąt, woreczki, obręcze, małe piłki, arkusz szarego papieru (o wymiarach 50 cm x 50 cm), *Strefa przedszkolaka. Litery i liczby*, s. 20, karty pracy B, cz. 1, s. 72–73, karty pracy B+, cz. 1, s. 84–85, wyprawka, BB+, karty 34 i 35, piosenka *Taniec w deszczu* (płyta CD), odtwarzacz CD.

Przebieg dnia

- *Jesienne listki* – zabawa muzyczno-ruchowa.

Żółte i czerwone koła lub listki.

N. układa rytm z kół lub listków, przyczepiając je do tablicy np. w kolejności: czerwony, żółty, czerwony, żółty, czerwony, żółty, i wskazuje kolejne koła lub listki. Dzieci wykonują polecenia zgodne z ustalonym wcześniej kodem, np.: kłaśnij, podskocz, kłaśnij, podskocz.

- *Dziwne słowa* – rozwiązywanie zagadek słownych.

Dzieci podają prawidłowe brzmienia słów wypowiedzianych przez N. w zmieniony sposób (poprzestawiane sylaby), np.: *cze-desz* – *deszcze*; *wa-drze* – *drzewa*; *tu-że-ka* – *kałuże*; *sze-ka-lo* – *kalosze*; *sol-pa-ra* – *parasol*. Następnie łączą się w pary i wymyślają podobne zagadki dla osoby z pary.

- *Zagadki w deszczu* – rozwiązywanie zagadek.

N. czyta zagadki autorstwa Wiesławy Żaby-Żabińskiej. Dzieci podają ich rozwiązania.

*Gdy go długo nie ma,
wszyscy narzekają,
a gdy przyjdzie, pod parasol
przed nim się chowają.* (deszcz)

*Huczy, wyje, szumi wszędzie,
łamie drzewa i gałęzie.
Czapki z głów porywa.
Jak on się nazywa? (wiatr)*

*Gdy niebo włoży szary kubraczek,
a potem deszczem się rozplące,
gdy spadnie łez tych liczba duża,
to z wody zrobi się... (kałuża)*

*Gdy ciepło – dają nam ulewę,
więc są podobne do konewek.
Gdy zimno – sypią białe puszek,
więc są podobne do poduszek.* (chmury)

*Kiedy jest zimno,
kiedy deszcz pada,
gdy na dwór wychodzisz,
na nogi je wkładasz.* (kalosze)

*Kiedy błyska się, kiedy ulewa,
kiedy wicher łamie drzewa,
to już znak, że idzie duża,
wielka, groźna, straszna... (burza)*

Pary – rozwijanie sprawności manualnej.

Kartka z rysunkami konturowymi kropeł deszczu, chmur, kaloszy, kredki świecowe.
Dzieci łączą w pary takie same rysunki. Kolorują pary na te same kolory.

Strefa przedszkolaka. Czytanie, pisanie, liczenie, s. 20

Polecenia:
– Rysuj szlaczek po śladach, a potem – samodzielnie.
– Rysuj liście po śladach. Pokoloruj co drugi liść na żółto. Pozostałe liście pokoloruj na czerwono.
– Posłuchaj i narysuj.
– Pisz po śladach poznanych liter. Przeczytaj.

- Ćwiczenia poranne – zestaw 9 (przewodnik, s. 10).

Zajęcia 1. Tworzenie części wspólnej zbiorów – zabawa dydaktyczna.

- *Małe i duże* – zabawa doskonaląca umiejętność klasyfikowania.

Skakanki w dwóch kolorach, klocki – małe i duże – w różnych kształtach i kolorach.

Dzieci rozkładają na podłodze dwie pętle ze skakanek w dwóch kolorach. Klasyfikują klocki pod względem ich wielkości: w jednej pętli układają duże klocki, w drugiej – małe (różne kształty i kolory).

- *Cienkie i grube* – zabawa doskonaląca umiejętność klasyfikowania.
Skakanki w dwóch kolorach, klocki – cienkie i grube – w różnych kształtach i kolorach.
Dzieci klasyfikują klocki ze względu na ich grubość: w jednej pętli ze skakanki układają cienkie klocki, w drugiej – grube (różne kształty i kolory).
- *Żółte i trójkątne* – zabawa doskonaląca umiejętność klasyfikowania.
Skakanki w dwóch kolorach, klocki żółte i klocki trójkątne.
N. prosi dzieci, aby ułożyły w jednej pętli ze skakanki wszystkie żółte klocki, a w drugiej – wszystkie klocki trójkątne. Dzieci spostrzegają, że wśród żółtych klocków znajdują się również klocki trójkątne. Zastanawiają się, co zrobić z żółtymi trójkątnymi klockami, gdzie je położyć. N. zbliża do siebie pętle, częściowo zakłada je na siebie, zachęca dzieci do ponownej próby podziału klocków. Klocki trójkątne i jednocześnie żółte powinny się znaleźć w części wspólnej.
- ! N. określa warunki przynależności klocków żółtych i jednocześnie trójkątnych do dwóch zbiorów. Wyjaśnia dzieciom, że ze względu na kształt należą one do zbioru klocków trójkątnych, ale ze względu na kolor – do zbioru klocków żółtych. Znajdują się więc w części wspólnej zbiorów (wskazuje ją).
- *Duże i czerwone* – zabawa doskonaląca umiejętność klasyfikowania.
Skakanki w dwóch kolorach, wszystkie klocki z poprzednich zadań.
N. proponuje, by dokonać podziału wszystkich klocków na duże klocki i na czerwone klocki. Dzieci sprawdzają, czy klocki duże i czerwone są w części wspólnej, określają warunki przynależności, jak to zrobił wcześniej N. Klocki, ze względu na kolor, należą do zbioru klocków czerwonych, ze względu zaś na wielkość należą do zbioru klocków dużych: jednocześnie należą więc do dwóch zbiorów i dlatego znajdują się w ich części wspólnej.
- *Wspólna zabawka* – zabawa doskonaląca umiejętność klasyfikowania.
Sylwety zabawek: pieska, lalki, wózka, skakanki, kotka, misia, kolorowa kreda.
N. przypina do tablicy sylwety zabawek, które znajdują się w pokoju dwóch siostr. Wymienia nazwy zabawek. Wskazuje zabawki, które należą tylko do jednej z dziewczynek, np. Ani (piesek, lalka, wózek), oraz te, które należą tylko do drugiej dziewczynki, np. Ewy (skakanka, kotek). Jedna zabawka jest ich wspólną własnością (miś). N. prosi dzieci, aby otoczyły pętlą w jednym kolorze zabawki należące do jednej siostry. Następnie prosi, by otoczyły pętlą w innym kolorze zabawki drugiej siostry. Dzieci określają, gdzie znajduje się wspólna zabawka (część wspólna zbiorów). Wyjaśniają dlaczego (bo należy jednocześnie do Ani i do Ewy).
- *Ulubione owoce* – zabawa doskonaląca umiejętność klasyfikowania.
Sylwety owoców: pomarańczy, banana, kiwi, śliwki, gruszki, jabłka, kolorowa kreda.
N. przypina na tablicy sylwety owoców. Wymienia ich nazwy, pokazuje owoce, które lubi np. Krzys (pomarańcza, banan, kiwi), oraz te, które lubi Jaś (śliwka, gruszka). Na tablicy znajduje się jeszcze sylweta jabłka. N. wyjaśnia, że jest to owoc lubiany i przez Krzysia, i przez Jasia. Prosi, aby dzieci otoczyły pętlą owoce lubiane przez Krzysia, a pętlą w innym kolorze owoce lubiane przez Jasia i określili, gdzie znajduje się jabłko (część wspólna zbiorów – jabłko jest owocem lubianym i przez Krzysia, i przez Jasia).
- *Tworzymy parasole* – zabawa ruchowa.
Kolorowe sznurki, tamburyn.
N. rozkłada na dywanie kolorowe sznurki. Dzieci poruszają się po sali w rytmie wystukiwanym na tamburynie. Podczas przerwy w grze dobierają się czwórkami. Współpracując ze sobą, układają na podłodze kształt parasola z wybranego sznurka.

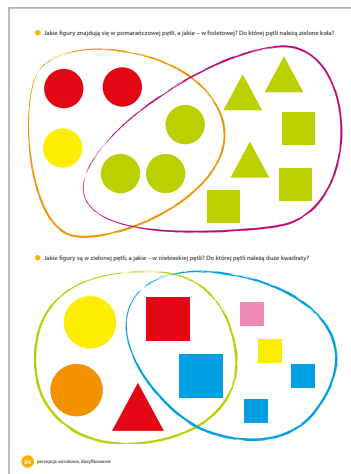
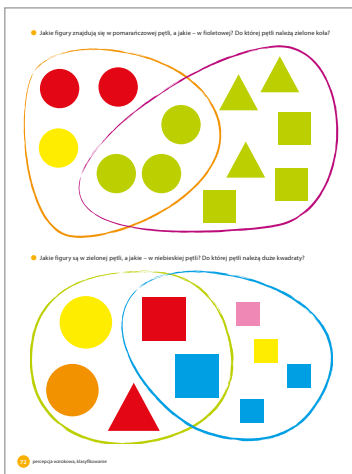
Karty pracy, cz. 1, s. 72–73

Karty pracy, cz. 1, s. 84–85

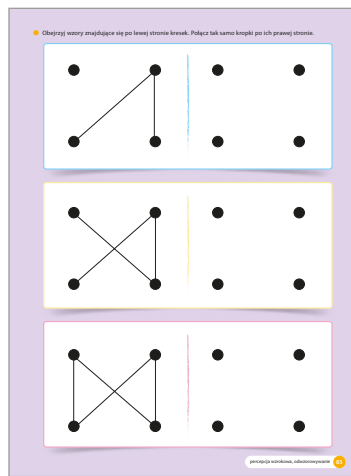
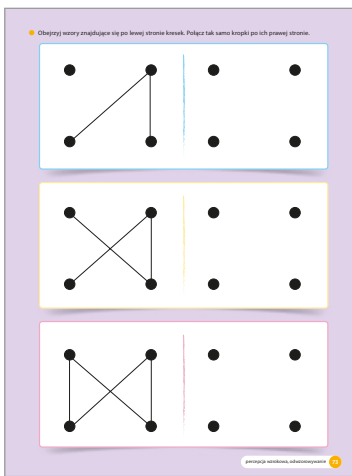
Polecenia:

- Jakie figury znajdują się w czarnej pętli, a jakie – w pomarańczowej? Do której pętli należą zielone koła?
- Jakie figury są w niebieskiej pętli, a jakie – w zielonej pętli? Do której pętli należą duże kwadraty?

Polecenie:

- Obejrzyj wzory znajdujące się po lewej stronie. Połącz tak samo kropki po prawej stronie.

Zajęcia 2. Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 5 (przewodnik, s. 20).

Zabawy na świeżym powietrzu

- *Zbieranie liści* – zabawa ruchowa.

Trójkąt, woreczki.

Dzieci spacerują po placu między rozrzuconymi woreczkami. Na dźwięk trójkąta każde dziecko podnosi wybrany woreczek i podrzuca go do momentu, gdy ucichnie dźwięk instrumentu. N. powtarza zabawę.

- *Rzucanie do celu* – zabawa ruchowa.

Obręcze, małe piłki.

N. rozkłada kilka obręczy w różnej odległości od wyznaczonej linii. Dzieci stają w rzędzie i kolejno rzucają małymi piłkami, starając się wcelować w obręcz. Celne rzuty są nagradzane brawami.

III

- *Pada deszcz* – zabawa muzyczna.

Arkusze szarego papieru (o wymiarach 50 cm x 50 cm), nagranie piosenki *Taniec w deszczu*, odtwarzacz CD.

Dzieci zajmują miejsca na okręgu. Przed każdym dzieckiem leży arkusz szarego papieru (o wymiarach 50 cm x 50 cm). W rytmie piosenki dzieci:

- uderzają opuszkami palców o kartkę szarego papieru, naśladując padający deszcz,
- gniotą papier w rytmie melodii,
- drą papier w rytmie melodii,
- zgniatają go, tworząc kule,
- ponownie go prostują.

- *Głoskowanie* – analiza słuchowa nazw obrazków.

Wyprawka, karty 33–34.

Dzieci wyróżniają pierwszą głoskę w nazwach wylosowanych obrazków.	Dzieci dzielą nazwy wylosowanych obrazków na głoski.
--	--

- Zabawy dowolne w wybranym kąciku zainteresowań.

Dzień 5

Co można robić w czasie jesiennej szarugi?

Przykładowy zapis w dzienniku i punkty z obszarów podstawy programowej

I. <i>Zbieram liście z literami</i> – zabawa dydaktyczno-ruchowa.		
Słuchanie wiersza Marka Majewskiego <i>Listopadowe listy</i> ; zapoznanie z nazwą miesiąca – <i>listopad</i> .		I.5, IV.4 IV.5, IV.16
<i>Liście</i> – rozwijanie sprawności manualnej.	Oglądanie obrazka. Odszukiwanie elementów znajdujących się po lewej stronie karty. Przeliczanie elementów. Zapisywanie wyników.	IV.4, IV.8, IV.15
Ćwiczenia poranne – zestaw 9.		I.5
II.1. <i>Świat skąpany w deszczu</i> – zajęcia plastyczne. Cel: rozwijanie sprawności manualnej.		IV.8
<i>Taniec z wiatrem</i> – zabawa ruchowa.		I.5, IV.7
2. <i>Powtórzenia</i> – wprowadzenie funkcji powtórzeń.		IV.15
Zabawy na świeżym powietrzu: <i>Jesienne kolory</i> – zabawy ruchowe z piłką; <i>Wyceluj!</i> – zabawy z piłkami.		I.5, III.5
III. <i>Zabawy wodą i farbami</i> – zabawa plastyczna.		IV.8
Śpiew – zbiorowy i indywidualny – piosenki <i>Taniec w deszczu</i> .		IV.7
Przypomnienie zabaw muzycznych z całego tygodnia.		I.5, IV.7
<i>Taniec z deszczykiem</i> – zabawa animacyjna przy muzyce.		I.5
Praca z kartą przedszkolaka.		IV.9

Cele główne:

- rozwijanie sprawności manualnej,
- rozróżnianie stron – lewej i prawej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- wykonuje pracę plastyczną,
- wie, czym jest powtórzenie ruchu i jak je zapisać za pomocą bloczków.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- w zakresie rozumienia i tworzenia informacji,
- cyfrowe,
- osobiste, społeczne i w zakresie umiejętności uczenia się.

Środki dydaktyczne: papierowe liście z poznanymi literami, tamburyn, kartka A4 dla każdego dziecka z rysunkami konturowymi liści (liście z literami tworzącymi napis **listopad** i kilka liści bez liter), kredki, obrazek (na szarym tle) przedstawiający kontury drzew, domów, postacie ludzi zaznaczone czarnym flamastrem, kolorowy celofan, klej, nożyczki, papier kolorowy, wata kosmetyczna, niebieska plastelina, szyfonowe chustki, piłka, małe piłki, miska z wodą, butelki plastikowe, kubki, pędzelki, farby, pojemniki plastikowe, nagranie dowolnej muzyki, kratownica, bloczki i obrazki z zestawu do kodowania, *Strefa przedszkolaka. Litery i liczby*, s. 21, *Strefa przedszkolaka. Kodowanie B*, s. 13, *Strefa przedszkolaka. Kodowanie B+*, s. 13, wyprawka BB+, karta nr 8, karta przedszkolaka, naklejka – parasol.

Przebieg dnia

- **Zbieramy liście z literami** – zabawa dydaktyczno-ruchowa.

Papierowe liście z poznanymi literami, tamburyn.

N. rozkłada na dywanie papierowe liście z poznanymi literami. Dzieci poruszają się między nimi w rytmie wystukiwanym na tamburynie. Podczas przerwy w grze podnoszą liście z literami, które wskaże N. (**m, a, t, m, a, e, i**). Za każdym razem podnoszą jeden liść z literą. Na zakończenie zabawy dzieci układają z liter wyrazy: mama, tata, tama, mata, meta.

- Słuchanie wiersza Marka Majewskiego *Listopadowe listy*, zapoznanie z nazwą miesiąca – *listopad*.

*Cieszą się wszyscy listonosze!
Listopad przyszedł w samą porę.
Starczy do parku wejść i... proszę –
listy wpadają wprost do toreb.
Tonie, że liście to nie listy,
ludzie i tak są zachwyceni,
bo listów nie dostają nigdy
tak barwnych, jak te od jesieni.*

- Rozmowa na temat wiersza.
 - Z czego cieszą się listonosze?
 - Kto przyszedł w samą porę?
 - Co wpada do toreb?

N. zwraca uwagę na nazwę aktualnego miesiąca, wyjaśnia znaczenie wyrazu **listopad**. Dzieci dzielą słowo *listopad* na sylaby i na głoski. Układają nowe słowa z kolejnych głosek słowa *listopad*.

Liście – rozwijanie sprawności manualnej.

Strefa przedszkolaka. Czytam, piszę, liczę, s. 21

Kartka A4 dla każdego dziecka, z rysunkami konturowymi liści (liście z literami tworzącymi napis **listopad** i kilka liści bez liter), kredki.

Dzieci kolorują tylko te liście, na których są litery. Łączą liście z literami zgodnie z kolejnością liter w wyrazie **listopad**.

Polecenie:

- Obejrzyj obrazek. Odszukaj na nim elementy znajdujące się po lewej stronie karty. Policz je. Napisz w polach odpowiednie liczby.

- Ćwiczenia poranne – zestaw 9 (przewodnik, s. 10).

II

Zajęcia 1. Świat skąpany w deszczu – zajęcia plastyczne.

- *Jak rozweselić obrazek?* – zabawa plastyczna.

Obrazek (na szarym tle) przedstawiający kontury drzew, domów, postacie ludzi zaznaczone czarnym flamastrem, kolorowy celofan, klej.

N. przypina do tablicy obrazek (na szarym tle) przedstawiający kontury drzew, domów, postacie ludzi narysowane czarnym flamastrem. Dzieci go omawiają. Zwracają uwagę na jego kolorystykę, starają się wczuć w nastrój tego, co przedstawia. Próbuje wyjaśnić, dlaczego obrazek jest smutny. Podają przykłady tego, co mogłoby go odmienić, ożywić, zmienić jego nastrój na wesoły. Oglądają obrazek przez kolorowy celofan. Wypowiadają się na temat zauważonych zmian. Przypinają kolejno kawałki kolorowego celofanu na obrazku według własnych pomysłów. Nadają mu tytuły – przed zmianą i po zmianie.

- *Wiatr i drzewa* – zabawa ruchowa.

Chętne dziecko naśladuje wiatr – biega pomiędzy pozostałymi dziećmi, ustawionymi w rozsypance, które udają drzewa. Drzewa, obok których przebiegnie wiatr, zaczynają się poruszać tak jak na wietrze i cichutko szumieć.

- *Jesienna szaruga* – wykonanie pracy plastycznej.

Wyprawka, karta 8, klej, nożyczki, papier kolorowy, wata kosmetyczna, niebieska plastelina.

Polecenie:

- Wyklej krople deszczu niebieską plasteliną, chmury – wata, a parasol pociętymi na małe prostokąty kawałkami kolorowego papieru.

- Zorganizowanie wystawy prac.

- *Taniec z wiatrem* – zabawa ruchowa.

Nagranie dowolnej muzyki, szyfonowe chustki.

Dzieci tańczą, poruszając chustkami w rytm muzyki.

Zajęcia 2. Powtórzenia – wprowadzenie funkcji powtórzeń.

- *Zakodowana gimnastyka* – zabawy wprowadzające do funkcji powtórzeń.

Bloczki z zestawu do kodowania.

N. pisze na tablicy wyraz **start** (może też zawieszać bloczki w formie kolorowych kartek papieru). **Start** to pierwszy bloczek kodu, który powstanie podczas dzisiejszej gimnastyki (w wersji uproszczonej zamiast bloczka można narysować prostokąt). Następnie N. w niewielkim odstępnie od startu rysuje bloczek zielony (dorysowuje zielony prostokąt) i mówi, że pod tym kolorem zakodujemy dzisiaj podskok. Potem N. wykonuje 2 podskoki i zadaje pytanie:

- Jak mogę zapisać moje ruchy? (Dzieci mogą odpowiedzieć, żeby dorysować jeszcze jeden zielony prostokąt, bo były dwa podskoki).

N. mówi:

- Dorysowuję jeszcze jeden zielony prostokąt. Czy macie pomysł na to, jak jeszcze mógłbym zapisać dwa podskoki? (Dzieci mówią, że można użyć liczby 2 dla określenia, ile razy daną czynność się wykonało. Jeśli takiej odpowiedzi nie będzie, N. powinien naprowadzić na nią uczniów).
- Mogę zapisać to tak: 2 razy podskoczyłem, dlatego wpiszę liczbę dwa, i dołączyć czynność, czyli zielony prostokąt, bo on u nas dzisiaj jest podskokiem.
N. dołącza kolejny kolorowy prostokąt, np. żółty. Informuje uczniów:
- Pod tym kolorem ukryjemy dzisiaj ćwiczenie pajacyk.
N. wykonuje pajacyk. Następnie robi 3 pajacyki i pyta:
- Jak mogę zapisać te ruchy?
W podobny sposób N. postępuje z kolejnymi kolorami i ruchami. Gdy zapis zostanie zakończony (N. układa bloczek stop na końcu kodu), wszyscy razem wykonują zakodowaną gimnastykę według zapisu w kodzie.
- *Jesienna droga* – utrwalenie umiejętności zapisu kodu z powtórzeniami.
Kratownica, bloczki i obrazki z zestawu do kodowania, dowolne obrazki.
N. mówi: *Co chciałbyś/ chciałybyś robić podczas jesiennego szarugi? Wybierz spośród obrazków postać, która będzie cię reprezentowała, oraz obrazek, który będzie reprezentował czynność, którą chcesz wykonywać (np.: zbierać kasztany, bawić się lalkami). Połóż w dowolnym miejscu na macie obrazek postaci i obrazek reprezentujący czynność. Przygotuj bloczki ze strzałkami do kodowania oraz bloczki z cyframi. Następnie zapisz drogę, którą musisz pokonać do swojej zabawki, za pomocą bloczków ze strzałkami. Jeśli potrafisz, użyj w zapisie liczby powtórzeń danego ruchu.*
N. weryfikuje poprawność zapisu kodu z powtórzeniami.

Strefa przedszkolaka. Kodowanie, s. 13

Polecenie:

- Połącz figury zgodnie z instrukcją. Powiedz, co będzie potrzebne w pochmurny dzień. Pokoloruj ten przedmiot według własnego pomysłu.

Strefa przedszkolaka. Kodowanie, s. 13

Polecenie:

- Połącz figury zgodnie z instrukcją. Powiedz, co będzie potrzebne w pochmurny dzień. Pokoloruj ten przedmiot według własnego pomysłu.

Zabawy na świeżym powietrzu

- *Jesienne kolory* – zabawy ruchowe z piłką.
Piłka.
Dzieci tworzą koło. N. stoi w jego środku, rzuca piłkę kolejno do każdego dziecka, podając nazwę dowolnego jesiennego koloru. Dziecko, które złapie piłkę, gdy N. poda nazwę innego koloru niż jesienny, wchodzi do środka i rozpoczyna zabawę od nowa.
 - *Wyceluj!* – zabawy z piłkami.
Małe piłki.
Dzieci rzucają małymi piłkami do danego celu, wykonując rzuty raz prawą, raz lewą ręką.
- III
- *Zabawy wodą i farbami* – zabawa plastyczna.
Miska z wodą, butelki plastikowe, kubki, pędzelki, farby, pojemniki plastikowe.
 - Dzieci wlewają wodę kubkami do miski, rysują rękami różne kształty w wodzie, uderzają w wodę palcami, całą dłońią, obserwują przepływ wody pomiędzy rozłożonymi palcami, zanurzają w wodzie plastikowe butelki, obserwują bąbelki powietrza.

- *Barwienie wody.*

Dzieci zanurzają pędzelki z farbą w przezroczystych pojemnikach. Obserwują zmiany natężenia barwy w zależności od ilości farby.

- *Mieszanie barw.*

Dzieci łączą wodę zabarwioną farbami niebieską i żółtą – obserwują tworzenie się koloru zielonego. N. zwraca uwagę na zmiany jego natężenia w zależności od nasycenia wybranym kolorem. Następnie dzieci łączą wodę zabarwioną farbami czerwoną i żółtą – obserwują powstawanie koloru pomarańczowego. Potem łączą wodę zabarwioną farbami czerwoną i niebieską – obserwują powstawanie koloru fioletowego.

- Śpiew – zbiorowy i indywidualny – piosenki *Taniec w deszczu* (przewodnik, s. 10).

Nagranie piosenki *Taniec w deszczu*, odtwarzacz CD.

- Przypomnienie zabaw muzycznych z całego tygodnia.

- *Taniec z deszczykiem* – zabawa animacyjna przy muzyce, autorstwa Wiesławy Żaby-Żabińskiej.

*Pada, pada, pada deszcz
i wieje, wieje wiatr.
Nagle burza, no i...
Nagle burza, no i...
A po burzy jest piękna tęcza.*

Dzieci:

naśladują palcami padający deszcz (2 razy),
naśladują drzewa poruszające się na wietrze (2 razy),
uderzają rękami o uda; *błysk* – klaszczą w ręce,
uderzają rękami o uda; *trzask* – tupią,
powoli wznoszą ręce do góry, rozkładają na
boki, wykonują obrót wokół własnej osi;
powtarzają od słów: *Nagle burza...*

- Praca z kartą przedszkolaka.

Wyprawka, karta przedszkolaka, naklejka – parasol.

Dzieci wyjmują kartę przedszkolaka i odszukują naklejkę parasola. N. mówi: *Właśnie zakończyliśmy kolejny tydzień pracy. Wszyscy świetnie sobie poradziliście. Dziękuję wam za wasze zaangażowanie i pracę. Teraz naklejcie naklejkę na swoich kartach.* Dzieci nakleją naklejkę w odpowiednim miejscu.

Tydzień drugi**Temat: W świecie teatru****W tym tygodniu dzieci:**

- wysłuchają opowiadania Barbary Szelągowskiej *Marzenia sennie*
- poznają literę **t, T**
- wysłuchają i nauczą się piosenki *Za kurtyną*
- rozwiążą zagadki słowne
- zorganizują kącik teatralny
- zainscenizują baśń
- wykonają teatrzyk cieni
- nauczą się wyraziście wypowiadać zdania
- wykonają kukielki do kącika teatralnego
- wymyślą baśń
- wykonają maskę teatralną (5-latki)
- poznają liczbę **4**
- dowiedzą się, czym jest Narodowe Święto Niepodległości i kiedy je obchodzimy
- zakodują żołnierski taniec
- będą rozwijać umiejętność przełożenia podanych prawidłowości z jednej sytuacji w inną

Przykładowy zapis w dzienniku i punkty z obszarów podstawy programowej

I. <i>Król i dworzanie</i> – zabawa ruchowa kształtująca postawę.		I.5
<i>Jestem królem</i> – zabawa twórcza.		IV.1, IV.2, IV.6
Rysowanie portretu taty po śladach. Wyróżnianie pierwszej głoski w słowie <i>tata</i> .	<i>Rysunek na t</i> – rozwijanie sprawności manualnej.	IV.8
Ćwiczenia poranne – zestaw 10.		I.5
II.1. Słuchanie opowiadania Barbary Szelągowskiej <i>Marzenia senne</i> . Cel: rozwijanie mowy.		IV.2, IV.5
<i>Królewski bal</i> – zabawa muzyczno-ruchowa.		I.5, IV.7
2. Odkrywanie litery t, T . Cel: budzenie zainteresowania literami.	2. Odkrywanie litery t, T : małej i wielkiej, drukowanej i pisanej. Cele: rozwijanie słuchu fonematycznego, rozpoznawanie i nazywanie poznanych liter.	IV.2, IV.4, IV.8
Zabawy na świeżym powietrzu: <i>Królewska para</i> – zabawa ruchowa; <i>Idziemy do teatru</i> – zabawa orientacyjno-porządkowa.		I.5, III.5
III. <i>Za kurtyną</i> – zapoznane z piosenką tygodnia.		IV.7
<i>W teatrze</i> – rozwiązywanie zagadek.		IV.5
Zorganizowanie kącika teatralnego.		IV.1
<i>Wykonaj polecenia</i> – zabawa ruchowa.		I.5
Kolorowanie rysunków, których nazwy zaczynają się głoską t . Czytanie.	Kolorowanie rysunków, których nazwy zaczynają się głoską t . Czytanie. Otaczanie pętlami liter t, T w wyrazach.	IV.4, IV.8
Inszenizowanie znanych dzieciom baśni (lub wymyślonych przez nie) w kąciku teatralnym.		IV.1

Cele główne:

- rozwijanie mowy,
- budzenie zainteresowania literami,
- rozwijanie słuchu fonematycznego,
- rozpoznawanie i nazywanie poznanych liter.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- wypowiada się zdaniami na określony temat,
- poznaje literę **t, T** w toku zabaw,
- dzieli słowa na głoski,
- rozpoznaje i nazywa literę **t**: drukowaną i pisaną, małą i wielką.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- w zakresie rozumienia i tworzenia informacji,
- osobiste, społeczne i w zakresie umiejętności uczenia się.

Środki dydaktyczne: woreczki, korona, krzeselka, korony zrobione z papieru (dla każdego dziecka), kartki z bloku A4, kredki, bębenek, grzechotka, tamburyn, obrazki: księżniczki,

czarownicy, róży, smoka, bramy do zamku, zamku, tamy, okna, lizaka, ananasa, zdjęcie taty z gazetą, białe, czerwone i niebieskie kartoniki, kartoniki z literami: **t, T, a, o**, obręcz, plastikowe butelki ozdobione kolorowymi paskami, tekturowe pudło, sylwety, kukielki, elementy strojów różnych postaci, dekoracje, kartoniki z poznanymi literami: wielkimi i małymi, drukowanymi i pisanymi, nagranie dowolnej muzyki, *Strefa przedszkolaka. Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia*, s. 19, karty pracy B, cz. 1, s. 74–75, karty pracy B+, cz. 1, s. 86–88, piosenka *Za kurtyną* (płyta CD), nagranie skocznej melodii (płyta CD), odtwarzacz CD.

Przebieg dnia

- *Król i dworzanie* – zabawa ruchowa kształtująca postawę.
Woreczki, korona, krzeselko.
N. rozdaje dzieciom woreczki. Wybrane dziecko otrzymuje koronę i siada na tronie. Dzieci maszerują po sali z woreczkami – kapeluszymi – na głowach, zwracając uwagę na prawidłową postawę. Na hasło: *Nadchodzi król*, dziecko z koroną wstaje i przechodzi po sali. Dworzanie ściągają woreczki z głów i kłaniają się królowi.
- *Jestem królem* – zabawa twórcza.
Papierowe korony (dla każdego dziecka), krzeselka, nagranie dowolnej muzyki.
N. ustawia w sali krzeselko – tron. Dzieci w koronach maszerują po obwodzie koła przy dźwiękach muzyki. Podczas przerwy dziecko, które zatrzyma się w miejscu ustawienia tronu (krzeselka), siada na nim, prezentuje swoją koronę i przedstawia się wymyślonym królewskim imieniem.

Strefa przedszkolaka. Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia, s. 19

Rysunek na t – rozwijanie sprawności manualnej.

Polecenia:

- Rysuj portret taty po śladach. Powiedz, jaką głoskę słyszysz na początku słowa *tata*.

Kartki z bloku A4, kredki.

Dzieci rysują na kartkach przedmioty, których nazwy rozpoczynają się głoską *t*.

- Ćwiczenia poranne – zestaw 10.
Bębenek, grzechotka, tamburyn.
- *Królewskie ukłony* – zabawa orientacyjno-porządkowa.
Dzieci maszerują i biegają w różnych kierunkach. Słyszac mocne uderzenie w bębenek, zatrzymują się w miejscu, naśladują królewskie ukłony.
- *Zbroja rycerska* – ćwiczenia dużych grup mięśniowych.
Dzieci naśladują zakładanie ciężkiej rycerskiej zbroi na poszczególne części ciała.
- *Rycerze przechodzą po kamieniach przez strumień* – ćwiczenia równowagi.
Dzieci przeskakują z nogi na nogę, przez chwilę stając na jednej nodze.
- *Spacer smoków* – czworakowanie.
Dzieci chodzą w różnych kierunkach na czworakach. Słyszac dźwięk grzechotki, naśladują zianie ogniem (wciągają powietrze nosem, wydychają strumień powietrza ustami).
- *Szukamy księżniczek* – zabawa bieżna.
Dzieci biegają w różnych kierunkach, w rytmie wystukiwanym na tamburynie. Podczas przerwy w grze dobierają się w pary – księż z księżniczką (chłopiec z dziewczynką), wykonują obroty w kółeczkach.
- Ćwiczenia uspokajające.
Dzieci maszerują parami po obwodzie koła, zmieniając co chwilę kierunek marszu. Idąc, rytmizują tekst: *Maszerujemy wszyscy wkoło, będzie nam dzisiaj wesoło. W drugą stronę jeszcze raz. O, jakże to cieszy nas.*

II

Zajęcia 1. Słuchanie opowiadania Barbary Szelańskiej *Marzenia senne*.

- *Zamieszanie z obrazkami* – odgadywanie nazw obrazków.

Obrazki: księżniczki, czarownicy, róże, smoka, bramy do zamku, zamku.

N. dzieli nazwy obrazków na głoski (lub na sylaby). Dzieci podają nazwy w całości, wybierają odpowiednie obrazki i przyczepiają je do tablicy.

N. pyta dzieci:

- Czy jest możliwe, żeby te wszystkie rzeczy wystąpiły jednocześnie w jednym miejscu?
- Co to za miejsce?

N. mówi, że za chwilę przeczyta opowiadanie. Prosi dzieci, aby uważnie słuchały, sprawdzając, czy wszystkie elementy pojawiły się w opowiadaniu.

- Słuchanie opowiadania.

Zuzia weszła na scenę. Jedyne gruba kurtyna oddzielała ją od publiczności. Dziś znowu grała w swojej ulubionej sztuce księżniczkę Alicję z Zaczarowanego Zamku. Tym razem miała na sobie aksamitną błękitną suknię ozdobioną tysiącem perełek, a na głowie diamentowy diadem. W teatrze rozległ się ostatni dzwonek. Zapadła cisza. Po chwili ciężka kurtyna rozsunęła się na boki.

– Witaj, księżniczko Alicjo! Oto ja, twój wierny sługa, padam ci do stóp i gotów jestem spełnić każde twoje życzenie. Czego sobie życzysz, o łaskawa pani?

– Giermku mój, zawołaj, proszę, smoka. Chciałabym się dowiedzieć od niego, czy żadne niebezpieczeństwo nie grozi mojemu królestwu. Czy nikt nieproszony nie dobija się do naszych bram. Mam nadzieję, że czarownica Esmeralda na zawsze opuściła te strony.

– Oto jestem, pani. Z daleka usłyszałem twoją prośbę – zawołał smok i mimo że był smokiem, skłonił się księżniczce. – Wszystko jest w najlepszym porządku. Bramy są zamknięte na sto spustów. Książę August ze swoim orszakiem ma się pojawić dopiero wieczorem, dlatego most zwodzony nadal jest uniesiony do góry. Podobno Esmeralda trafiła na koniec świata i teraz nie wie, jak wrócić.

– To dobrze. To bardzo dobrze. W takim razie przebiorę się w coś lżejszego i przejdę się po moim cudownym ogrodzie. Smoku, a może byśmy potem pobawili się w budowanie zamków ze złotego piasku?

– Cóż za wspaniały pomysł, księżniczko Alicjo. Zatem spotkajmy się, o pani, za godzinę obok Wielkiej Piaskownicy. Wszystko przygotuję – powiedział smok, znowu się uklonił i odleciał, trzepocząc skrzydłami.

Alicja została sama. W podskokach pobiegła w kierunku ogrodu różanego.

– Ach, jak ja uwielbiam swoje życie – zawołała. – Mam piękny zamek, szafy pełne sukien, skarbiec wypchany po brzegi, wiernego giermka Tymona i przyjaciela, smoka Igora.

– Witaj, księżniczko! – zawołały chórem róże. – My też cię uwielbiamy. Jak zawsze pięknie wyglądasz. Zebrałyśmy dla ciebie, o łaskawa pani, poranne krople rosy...

– Wstawaj, wstawaj... – jakiś dziwny, przytłumiony głos dobiegł z daleka do uszu księżniczki. – Ile można spać? Chciałbym się z tobą pobawić.

Zaspana Zuzia otworzyła oczy.

– Ojej, gdzie ja jestem? Co to za piżama w papugi? Gdzie są wszystkie moje piękne suknie? To był tylko sen? Jaka szkoda. Jeszcze przed chwilą byłam aktorką i grałam w teatrze księżniczkę Alicję. A ty, braciszku, byłeś smokiem i strzegłeś bram mojego królestwa. Szkoda, że mnie obudziłeś. Właśnie rozmawiałam z różami, a potem miałam się z tobą pobawić w budowanie zamków ze złotego piasku. No i nie było owacji na stojąco za to, że wspaniale grałam... Szkoda, że mnie obudziłeś. Szkoda – dodała zasmucona.

– Przepraszam. Nie chciałem zepsuć ci pięknego snu. Jak chcesz, to po śniadaniu możemy się pobawić w teatr. Co ty na to?

– Świetny pomysł! Co prawda nie mam szaf pełnych mieniących się pięknych sukni, ale jakoś sobie poradzimy. Może mama coś nam wymyśli. Zobaczmy.

Przy śniadaniu Zuzia prawie wcale się nie odzywała. Widać było, że ciągle o czymś myśli. Dopiero gdy wypita do końca kakao, odezwała się.

– Mamo, już wiem, co będę robić, gdy dorosnę. Zostanę aktorką. Będę grać role księżniczek i będę nosić piękne suknie. Za każdym razem inne. A na głowę będę wkładać diadem.

– Widzę, że kostiumolog będzie miał przy tobie dużo pracy – powiedziała mama.

– A kto to jest kostiumolog? – dopytywał się zaciekawiony Igor.

– Synku, to osoba, która zajmuje się przygotowaniem strojów dla aktorów. A skoro Zuzia będzie potrzebowała tylu sukni...

– To ja się jeszcze zastanowię, czy aż tylu sukni będę potrzebować. Mam jeszcze czas. A na razie pobawmy się w teatr w domu! – zawołała Zuzia i pobiegła razem z bratem do swojego pokoju.

- Rozmowa na temat opowiadania.

N. zadaje dzieciom pytania:

- O czym śniła Zuzia?
- Jaką rolę zagrała Zuzia w swoim śnie?
- Kim w przedstawieniu był jej brat?
- Kim chce zostać Zuzia, jak dorośnie?
- Kto to jest kostiumolog?

- *Królewski bal* – zabawa muzyczno-ruchowa.

Nagranie skocznej melodii (płyta CD), odtwarzacz CD.

Dzieci tańczą w rytmie muzyki, w parach. Gdy muzyka cichnie, zmieniają osobę z pary. Zabawę należy powtórzyć.

Zajęcia 2. Odkrywanie litery **t**, **T**.

Zajęcia 2. Odkrywanie litery **t**, **T**: małej i wielkiej, drukowanej i pisanej.

- Wprowadzenie.

Zdjęcie taty z gazetą.

N. recytuje wiersz Tadeusza Chudego *Tata z gazetą*. Prosi dzieci o uważne słuchanie, bo w czasie mówienia będzie opuszczał jedno słowo. Zadaniem dzieci będzie odgadnięcie, o jakie słowo chodzi. Jeśli odgadną prawidłowo, N. pokaże zdjęcie, które przygotował.

... z gazetą

do stołu zasiada,

na twarzy ...

wielka powaga,

bo ... zaraz

z pomocą gazety tej

w dalekie kraje

przeniesie się.

A wkoło ...

szepty i kwiaty.

– ..., ...,

uśmiechnij się...

– A to niby dlaczego?

– Bo to Twój dzień!

N. pyta:

- Jakiego słowa brakowało w wierszu?
- O jakim święcie wspomniano w wierszu? (N. mówi, że Dzień Ojca jest obchodzony w czerwcu, ale powinniśmy zachowywać się tak, jakby codziennie rodzice mieli swoje święto).
N. mówi dzieciom, że dziś porozmawiają sobie wspólnie o literze **t**.

- Analiza i synteza słuchowa słowa *tata* na poziomie sylaby.
Dzieci dzielą słowo *tata* na sylaby. Liczą, ile jest w nim sylab. Następnie N. pyta: *Co słycać na początku słowa tata?*

- Wyodrębnienie wyrazu podstawowego – **tata.**

Karty pracy, cz. 1, s. 74.

N. pyta: *Kogo widzicie na zdjęciu?*

- Karty pracy, cz. 1, s. 74.

Polecenie:

- Opowiedz, co się dzieje na obrazku. Odśzukaj i zaznacz na nim to, czego nazwa rozpoczyna się głoską *t*.

- Wyodrębnienie wyrazu podstawowego – **tata.**

Karty pracy, cz. 1, s. 86.

N. pyta: *Kogo widzicie na zdjęciu?*

- Karty pracy, cz. 1, s. 86.

Polecenie:

- Opowiedz, co się dzieje na obrazku. Odśzukaj i zaznacz na nim elementy, w których nazwach słyszysz głoskę *t*.

- Karty pracy, cz. 1, s. 75.

Polecenia:

- Rysuj po śladach.
- Pokoloruj rysunki, których nazwy rozpoczynają się głoską *t*.
- Przeczytaj z pomocą nauczyciela.

- Analiza i synteza słuchowa słowa *tata* na poziomie głóskei.

Dzieci dzielą słowo *tata* na głóskei. Liczą, ile jest w nim głóskek. Określają pierwszą głóske w słowie *tata*. Następnie wymieniają inne słowa, w których głóske *t* słychać na początku (*tor*, *taczka*), na końcu (*but*, *młot*), w środku (*mata*, *kotka*).

- Budowanie schematu słowa *tata*.

Białe kartoniki.

Dzieci dzielą słowo *tata* na sylaby i na głóskei. Następnie układają tyle białych kartoników, ile głóskek słyszają w słowie *tata*. Wymawiają głóskei głośno, dotykając kolejno kartoników. N. prosi, aby podzieliły słowo *tata* na sylaby, rozsuwając kartoniki w odpowiedni sposób. Dzieci układają kartoniki, wyklaskują sylaby i jednocześnie je wymawiają. N. prosi, aby zsunęły kartoniki i głośno wypowiedziały całe słowo.

- Tworzenie słowa *Tola* z pierwszych głosek nazw obrazków.

Obrazki: tama, okno, lizak, ananas.

Dzieci kolejno mówią nazwy obrazków, wyróżniają w nich pierwsze głoski i tworzą słowo *Tola*.

- Budowanie schematu słowa *Tola*.

Białe kartoniki.

Dzieci dzielą słowo *Tola* na sylaby i na głoski. Następnie układają z kartoników schemat słowa, dzielą je na sylaby, dokonują syntezy (jak wyżej).

- Określanie rodzaju głoski *t*.

Wypowiadanie głoski *t* długo: *tttttt...*

Wypowiadanie głoski *t* krótko: *t, t, t, t.*

T jest spółgłoską, ponieważ nie możemy wypowiadać jej długo (pojawia się przydźwięk *y*). Oznaczamy ją na niebiesko.

- Budowanie modeli słów *tata, Tola*.

Białe i niebieskie kartoniki.

Dzieci głośno wymieniają kolejne głoski w słowach *tata, Tola*. Głoska *t* jest spółgłoską – wybrzmiewają ją krótko, z przydźwiękiem. Pod schematami słów *tata, Tola* zaznaczają miejsca głoski *t* niebieskimi kartonikami.

- Odkrywanie litery **t, T**.

Białe, czerwone i niebieskie kartoniki, kartoniki z literami t, T.

N. umieszcza na tablicy modele słów *tata, Tola*. Informuje dzieci, że pod niebieskimi kartonikami ukryła się pewna litera. N. pokazuje małą i wielką literę **t, T**. Dzieci określają jej wygląd. Następnie umieszczają kartoniki z literą **t, T** we właściwych miejscach pod modelami słów *tata, Tola*. N. przypomina, dlaczego w jednym miejscu należało umieścić małą literę **t**, a w drugim – wielką literę. (Wielką literą rozpoczynamy imiona, nazwiska, nazwy geograficzne i zdania).

- Uzupełnianie modeli słów *tata, Tola* poznaczonymi literami.

Kartoniki z literami a, o.

N. mówi, że w ułożonych modelach są jeszcze miejsca, w których występują litery już poznane. Dzieci umieszczają kartoniki z literami **a, o** we właściwych miejscach pod modelami słów *tata, Tola*.

- Karty pracy, cz. 1, s. 87.
- Polecenia:
 - Pisz literę **t, T** po śladach.
 - Podziel nazwy zdjęć na głoski. Z nazw zdjęć wybierz głoski wskazane liczbami. Połącz głoski w słowa. Powiedz, jakie nazwy otrzymałeś.
 - Rozwiąż rebusy.
 - Przeczytaj.

Podziel nazwy zdjęć na głoski. Z nazw zdjęć wybierz głoski wskazane liczbami. Połącz głoski w słowa. Powiedz, jakie nazwy otrzymałeś.

Rozwiąż rebusy.

Przeczytaj.

ta to te ti at ot et it
tata mama tam mam
tama mata temat meta

- Karty pracy, cz. 1, s. 88.
- Polecenia:
 - Pokoloruj rysunki, w których nazwach słyszysz głoskę **t**.
 - Otocz niebieskimi pętlami litery **t, T** w podanych wyrazach.
 - Przeczytaj razem ze mną.

Pokoloruj rysunki, w których nazwach słyszysz głoskę **t**.

Otocz niebieskimi pętlami litery **t, T** w podanych wyrazach.

tamburyn koty trampki
Patrycja kotwica wata
tygrys robot Tadek tor

Przeczytaj razem ze mną.

To i to
To i to
To i to
To a to

Zabawy na świeżym powietrzu

- *Królewska para* – zabawa ruchowa. Dzieci dobierają się w pary i stają w rzędzie. Pierwsza para to król i królowa. Dzieci prezentują sposób poruszania się tych osób, a pozostałe pary idą za nimi, naśladować ruchy wykonywane przez króla i królową, np.: cwał, skoki, chodzenie stopa za stopą.
- *Idziemy do teatru* – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Bębenek, obręcz.

N. wyznacza za pomocą obręczy teatr i wygrywa rytm na bębnieku. Dzieci chodzą, biegają, podskakują w rytm akompaniamentu. Na hasło: *Idziemy do teatru* – dobierają się w pary i maszerują w wyznaczone miejsce.

III

- *Za kurtyną* – zapoznanie z piosenką tygodnia.
Nagranie piosenki *Za kurtyną*, odtwarzacz CD.
- Słuchanie piosenki *Za kurtyną* (sł. i muz. Krystyna Gowik).

1. Mi - mo de - szcu, mi - mo wia - tru dziś pój - dzie - my do te -
 a - tru. Pię - kne rze - czy za - ło - ży - my, spek - takl ra - zem o - bej - rzy - my. A gdy
 bra - wa już za - ko - ńczę to wspa - nia - łą przed - sta - wie - nie, ra - zem
 z ma - mą, ra - zem z ta - tą ro - zej - rzy - my się po sce - nie.
 Ref.: Za kur - ty - ną te - a - tral - ne ta - je - mni - ce.
 To ku - li - sy po - ka - zu - ją mi ro - dzi - ce. Ko - ry - ta - rze, ta - jne przej - ścia,
 ró - żne drzwi. Mo - że zaj - rzeć gdzieś po - zwo - łą mi?

I - dę więc o - bej - rzeć za - raz gar - de - ro - bę, a tam a - ktor już od - kle - ja
sztu - czną bro - dę. A ak - tor - ki my - dlą twa - rze, zmy - wa - ją ma - ki - ja - że.
Te - atr swo - je ta - je - mni - ce mi po - ka - że.

1. *Mimo deszczu, mimo wiatru
dziś pójdziemy do teatru.*

*Piękne rzeczy założymy,
spektakl razem obejrzymy.
A gdy brawa już zakończą
to wspaniałe przedstawienie,
razem z mamą, razem z tatą
rozejrzemy się po scenie.*

wersja
wokально-instrumentalna

Ref.: *Za kurtyną teatralne tajemnice.*

*To kulisy pokazują mi rodzice.
Korytarze, tajne przejścia, różne drzwi.
Może zajrzeć gdzieś pozwolą mi?
Idę więc obejrzeć zaraz garderobę,
a tam aktor już odkleja sztuczną brodę.
A aktorki mydlą twarze, zmywają makijaż.
Teatr swoje tajemnice mi pokaże.*

wersja
instrumentalna

2. *Kiedy spektakl trwa w teatrze,
z ciekawością wielką patrzę
na aktorów, dekoracje,
na sceniczne te atrakcje.
Świecą światła kolorami
wśród ciemności, ponad nami.
Chcę zobaczyć cały teatr
wraz z moimi rodzicami.*

Ref.: *Za kurtyną...*

- Rozmowa na temat piosenki.

Wprowadzenie stanowi wyjaśnienie słów: *spektakl, brawa, przedstawienie, scena, kurtyna, sceniczne atrakcje, garderoba, makijaż.*

- Jak wygląda teatr?
- Jaki strój należy wybrać, idąc na przedstawienie?
- Jak wygląda zaplecze teatru?

- Kogo tam możemy spotkać?
- Co zobaczymy na scenie podczas spektaklu?
 - Rozmowa na temat budowy piosenki.
- Ile zwrotek ma piosenka?
- Ile razy jest śpiewany refren?
 - Określenie metrum piosenki.
Zaznaczenie kłaśnięciem pierwszej miary taktu.
- Nauka refrenu na zasadzie echa muzycznego, osłuchanie z pierwszą zwrotką.
N. śpiewa kolejne fragmenty refrenu piosenki. Wskazane dzieci – najpierw indywidualnie, następnie wszystkie razem – powtarzają za nim. Następnie N. śpiewa dzieciom zwrotki piosenki.
- Za kurtyną – rozwijanie koordynacji słuchowo-ruchowej.

Nagranie piosenki *Za kurtyną*, odtwarzacz CD, plastikowe butelki ozdobione kolorowymi paskami.

Dzieci stoją w półkolu, trzymają w rękach plastikowe butelki ozdobione paskami kolorowego papieru. N. zajmuje miejsce przodem do dzieci. Śpiewa kolejne wersy refrenu a cappella, równocześnie grając na butelkach. Dzieci powtarzają za nim.

Za kurtyną teatralne tajemnice.

To kulisy pokazują mi rodzice.

Korytarze, tajne przejścia, różne drzwi.

Może zajrzeć gdzieś pozwolą mi?

*Idę więc obejrzeć zaraz garderobę,
a tam aktor już odkleja sztuczną brodę.*

*A aktorki mydlą twarze, zmywają makijaże.
Teatr swoje tajemnice mi pokaże.*

Dzieci:

uderzają butelkami: raz o podłogę, raz o kolana

uderzają butelką o butelkę

uderzają butelkami o podłogę, na słowo *drzwi* unoszą butelki w górę

uderzają butelką o butelkę, na słowo *drzwi* unoszą butelki w górę

uderzają butelkami: raz o podłogę, raz o kolana

uderzają butelką o butelkę

- *W teatrze* – rozwiązywanie zagadek autorstwa Wiesławy Żaby-Żabińskiej i Klaudii Cebuli.

Jesteśmy w teatrze.

Z jakiej części sali

będziemy na scenę

pilnie spoglądali? (z widowni)

Zakładają sztuczne włosy,

przyklejają wąsy, nosy.

Czasem noszą maski,

dostają okłaski. (aktorzy)

Czerwona i ciężka, scenę zakrywa,

aktorów i dekoracje świetnie ukrywa.

A gdy czas przedstawienia nadchodzi,

Ta kotara na drugi plan schodzi. (kurtyna)

W teatralnej sali patrzysz na nią

z bliska lub z daleka.

Na niej aktor role swe odgrywa,

na uśmiechy i na brawa czeka. (scena)

- Zorganizowanie kącika teatralnego.

Tekturowe pudło, sylwety, kukielki, elementy strojów różnych postaci, dekoracje.

N. stawia przed dziećmi tekturowe pudło, do którego są włożone sylwety, kukielki, elementy strojów różnych postaci i dekoracje. Prosi je, aby odgadły, co może się w nim znajdować. Podpowiada, że jest to coś związanego z teatrem. Jeśli dzieciom nie uda się zgadnąć, co jest w pudle, podaje nazwę tego z podziałem na głoski. Dzieci wyciągają z pudła stroje, oglądają je, określają, jaka postać mogłaby być w nie przebrana. N. proponuje utworzenie

w sali przedszkolnej kącika teatralnego, wyposażenie go w sylwety, kukielki, elementy strojów różnych postaci, dekoracje. Zachęca do wzbogacania kącika o nowe rekwizyty, które dzieci mogą przynieść z domów.

- Wykonaj polecenia – zabawa ruchowa.

Kartoniki z poznanymi literami: wielkimi i małymi, drukowanymi i pisanymi, tamburyn.

N. rozdaje dzieciom kartoniki z poznanymi literami: wielkimi i małymi, drukowanymi i pisanymi. Mówi: *Utwórzcie dwa koła. W jednym staną dzieci, które mają kartoniki z drukowanymi literami, w drugim te, które mają kartoniki z pisanymi literami. Stańcie parami tak, aby dziecko, które ma na kartoniku wielką literę pisaną, stało obok dziecka, które ma na kartoniku małą literę pisaną, a dziecko z wielką literą drukowaną stało obok dziecka, które ma na kartoniku małą literę drukowaną. Utwórzcie węże w taki sposób, aby stały w nich dzieci mające litery danego rodzaju (drukowane lub pisane).* Po wykonaniu poszczególnych zadań N. sprawdza poprawność ich wykonania.

- Inscenizowanie znanych dzieciom baśni (lub wymyślonych przez nie) w kąciku teatralnym. Zachęcanie do odgrywania scenek z podziałem na role, wykorzystywania rekwizytów teatralnych, tworzenia własnych scenografii.

Dzień 2

Z wizytą w teatrze

Przykładowy zapis w dzienniku i punkty z obszarów podstawy programowej

I. Jak aktorzy – zabawa ruchowa.		I.5
<i>Korona króla</i> – zabawa rozwijająca spostrzegawczość.		IV.14
<i>Korona</i> – rozwijanie sprawności manualnej.	Rysowanie sceny z przedstawienia, które można obejrzeć w teatrze. Kolorowanie biletów według kodu.	IV.8
Ozdabianie litery t, T . Rysowanie po śladach rysunku, w którego nazwie słychać głoskę t . Kolorowanie biletów na spektakle, na których znajdują się litery t, T .	Rysowanie palcem po literach t, T . Pisanie liter po śladach, a potem – samodzielnie.	IV.8, IV.2, I.7, I.9
Ćwiczenia poranne – zestaw 10.		I.5
II.1. Teatryk cieni – zabawy badawcze. Cele: zapoznanie z teatrem jako miejscem sztuki i kultury, rozwijanie aktywności badawczej.		IV.13
<i>Ja i mój cień</i> – zabawa ruchowa.		I.5
2. Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 5. Cel: rozwijanie sprawności fizycznej.		I.8
Zabawy na świeżym powietrzu: <i>Widzowie</i> – zabawa doskonaląca szybkość reakcję na sygnał; <i>Czarodziejski berek</i> – zabawa bieżna.		I.5, III.5
III. Utrwalenie refrenu piosenki <i>Za kurtyną</i> . Nauka pierwszej zwrotki. Słuchanie drugiej zwrotki.		IV.7
<i>Aktorzy</i> – rozwijanie zdolności improwizacji ruchowej.		I.5, IV.7
Oglądanie obrazka. Określanie, z jakich baśni pochodzą bohaterowie znajdujący się na scenie. Słuchanie nazw czytanych przez nauczyciela. Odszukiwanie w naklejkach i naklejanie przy każdej postaci pasującego do niej rekwizytu. Rysowanie po śladzie drogi rodziny do teatru. Kończenie rysowania szlaczka.		I.7, IV.8, IV.9
Zabawy dowolne w wybranym kąciku zainteresowań.		I.6

Cele główne:

- zapoznanie z teatrem jako miejscem sztuki i kultury,
- rozwijanie aktywności badawczej,
- rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- wie, co to jest teatrzyk cieni,
- sprawdza, jaki cień powstaje,
- aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach gimnastycznych.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- w zakresie rozumienia i tworzenia informacji,
- w zakresie przedsiębiorczości,
- osobiste, społeczne i w zakresie umiejętności uczenia się.

Środki dydaktyczne: tamburyn, plastikowa korona, krzesło nakryte czerwonym materiałem, rysunki konturowe: korony, maski teatralnej, flamastry, pisaki, kredki, różne przedmioty, ekran, latarka (lampa), sylwety, trójkąt, dzwonek lub nagranie dźwięku dzwonka, obręcze, rekwiizyty: kapelusze, czapki, parasol, różdżka, miotła, peleryny, suknie balowe (pozyskane przez N.), obrazki przedstawiające różne sytuacje z życia dzieci, tablica demonstracyjna nr 10, *Strefa przedszkolaka. Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia*, s. 20, *Strefa przedszkolaka. Litera i liczby*, s. 22, karty pracy B, cz. 1, s. 76–77, karty pracy B+, cz. 1, s. 89–91, piosenka *Za kurtyną* (płyta CD), odtwarzacz CD.

Przebieg dnia

- *Jak aktorzy* – zabawa ruchowa.

Tamburyn.

Dzieci poruszają się po sali przy dźwiękach tamburynu. Podczas przerwy zatrzymują się i odgrywają scenki zaproponowane przez N., np.: pokazują, jak się zachowują ludzie, kiedy jest im bardzo wesoło, kiedy jest im smutno, kiedy są zagniewani, kiedy jest im zimno, kiedy pracują w ogrodzie, kiedy przebywają nad rzeką, kiedy robią zakupy.

- *Korona króla* – zabawa rozwijająca spostrzegawczość.

Plastikowa korona, krzesło nakryte czerwonym materiałem.

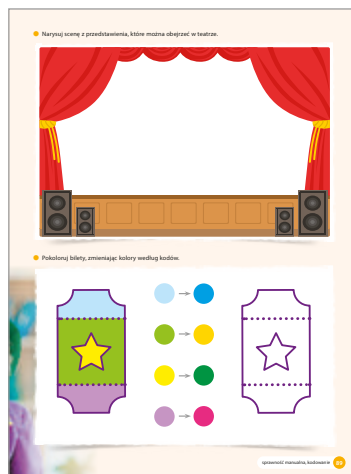
Wybrane dziecko odchodzi na bok. W tym czasie N. z pozostałymi dziećmi chowa w dowolnym miejscu sali koronę. Zadaniem dziecka jest jej znalezienie. Dzieci pomagają szukającemu, mówiąc: *Ciepło, ciepło* – kiedy się do niej zbliża, lub: *Zimno, zimno* – kiedy się od niej oddala. Po znalezieniu korony dziecko zakłada ją na głowę, siada na tronie i mówi rymowaną *Wiesławę Żaby-Żabińskiej: Życzenia króla są zawsze rozkazem, więc zróbcie wszystko, co wam pokażę*. Król pokazuje jakieś ćwiczenie, a dzieci go naśladowują. Następnie wybiera nową osobę, która będzie poszukiwała korony.

Korona – rozwijanie sprawności manualnej.

Rysunek konturowy korony, flamastry, piasaki, kredki.
Dzieci ozdabiają rysunek korony w wymyślony przez siebie sposób.

Karty pracy, cz. 1, s. 89

- Polecenia:
- Narysuj scenę z przedstawienia, które można obejrzeć w teatrze.
 - Pokoloruj bilety, zmieniając kolory według kodów.

A

Strefa przedszkolaka. Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia, s. 20

- Polecenia:
- Ozdób litery **t, T**.
 - Rysuj po śladach rysunku, w którego nazwie słychać na początku głoskę **t**.
 - Pokoloruj bilety na spektakle, na których znajdują się litery **t, T**.

Strefa przedszkolaka. Litery i liczby, s. 22

- Polecenie:
- Rysuj palcem po literach **t, T**. Pisz litery po śladach, a potem – samodzielnie.

👤

- Ćwiczenia poranne – zestaw 10 (przewodnik, s. 39).

||

🎭

Zajęcia 1. Teatrzyk cieni – zabawy badawcze.

- *Teatr kolarzy mi się z...* – skojarzenia.
Rysunek konturowy maski teatralnej, pisak.
N. prosi, by chętne dzieci podawały swoje skojarzenia do słowa *teatr*. Zapisuje je na rysunku maski teatralnej.
- Słuchanie wiersza Joanny Kulmowej *Po co jest teatr?*

Znajdź utwór
we własnych zasobach

- Rozmowa na temat wiersza.
- Jakie przedmioty zastępowały rekwizyty potrzebne do przedstawienia?
- Po co jest teatr?
- *Co mogą zastąpić te przedmioty?* – ćwiczenia wyobraźni.

Różne przedmioty.

N. rozkłada przed dziećmi różne przedmioty. Dzieci określają, do czego one naprawdę służą, a do czego mogłyby zostać wykorzystane w przedstawieniu teatralnym, np.: pokrywka – tarcza, bębenek, kawałek materiału – woda, peleryna, guziki – pieniądze, klejnoty.

- *Rodzaje teatrów* – praca z tablicą demonstracyjną.

Tablica demonstracyjna nr 10.

N. prezentuje dzieciom tablicę. Prosi o nazwanie rodzajów teatrów pokazanych na tablicy.

N. wyjaśnia pojęcia związane z teatrem, np.: aktor, kurtyna, widownia, plakat, przedstawienie, dekoracja. Dzieci układają zdania z podanymi słowami. Chętne dziecko wskazuje zdjęcie na dole tablicy, mówi, co to jest i do czego ten przedmiot służy w teatrze.

- *Jak się należy zachowywać w teatrze?* – rozmowa.

Tablica demonstracyjna nr 10.

Dzieci przyglądają się symbolom znajdującym się po prawej stronie tablicy. Mówią, jakich zasad należy przestrzegać w teatrze, jak należy się zachowywać w teatrze.

- *Teatrzyk cieni* – omówienie zasady działania teatrzyku.

Ekran, różne przedmioty, latarka (lampa), sylwety przygotowane przez N.

N. omawia, jak powstaje teatrzyk cieni. Zwraca uwagę na potrzebny sprzęt (lampa, ekran). Wyjaśnia, co to jest cień.

Cień to zaciemniony obszar za przedmiotami, budynkami i innymi obiektami. Jest to miejsce, do którego nie dociera źródło światła. Powstaje, gdy jakiś obiekt nie przepuszcza światła, np. promieni słonecznych czy światła latarki.

N. pokazuje powstawanie cienia na ekranie.

- Dzieci sprawdzają (badają), jakie przedmioty dają najwyraźniejszy cień. Określają, kiedy cień jest duży, a kiedy mały.
- Dzieci tworzą cienie, manipulują sylwetami przygotowanymi przez N.
- N. zachęca do zabawy w teatr, tworzenia własnych postaci.

- *Ja i mój cień* – zabawa ruchowa.

Trójkąt (instrument).

Dzieci dobierają się parami i spacerują po sali. Na dźwięk trójkąta zatrzymują się i stają naprzeciwko siebie. Jedno dziecko pokazuje ruchem różne czynności, a drugie, jak cień, robi to samo. Dwa uderzenia w trójkąt są sygnałem do ponownego spaceru po sali i zamiany rolami podczas powtórzenia zabawy.

Zajęcia 2. Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 5 (przewodnik, s. 20).

Zabawy na świeżym powietrzu

- **Widzowie** – zabawa doskonaląca szybką reakcję na sygnał.
Dzwonek lub nagranie dźwięku dzwonka, obręcz.
Dzieci spacerują między obręczami. Po usłyszeniu sygnału dzwonka – tak jak w teatrze – zajmują swoje miejsca, wchodząc stopami do obręczy.
- **Czarodziejski berek** – zabawa bieżna.
Wybrane dziecko jest berkiem, którego zadaniem jest złapanie pozostałych dzieci. Złapany uczestnik staje w bezruchu – jest zaczarowany. Cofnięcie czarusa może spowodować tylko dotknięcie go w prawą dłoń.

III

- Utrwalenie refrenu piosenki *Za kurtyną* (przewodnik, s. 45). Nauka pierwszej zwrotki. Słuchanie drugiej zwrotki.
Nagranie piosenki *Za kurtyną*, odtwarzacz CD.
- **Aktorzy** – rozwijanie zdolności improwizacji ruchowej.
Rekwizyty: kapelusze, czapki, parasol, różdżka, miotła, peleryny, suknie balowe (pozyskane przez N.), tamburyn.
Dzieci stają w kole. Na środku N. rozkłada rekwizyty i stroje dla aktorów. Dzieci je wybierają, wchodząc kolejno do środka koła. Następnie każde z nich wymyśla postać, którą chciałoby przedstawić, wykorzystując wybrany element garderoby lub rekwizyt. Wybrane dziecko wchodzi do środka koła. N. zaczyna grać na tamburynie, dostosowując akompaniament do wybranej przez dziecko postaci. Na przykład: czarownica – potrząsa instrumentem, a dziecko w jego rytmie naśladuje lot na miotle,
– rycerz na koniu – wykonuje rytm punktowany, a dziecko naśladuje jazdę na koniu,
– królewna, wróżka – delikatnie potrząsa instrumentem, a dziecko wykonuje płynne, taneczne ruchy, trzymając w ręce różdżkę.

Karty pracy, cz. 1, s. 76–77

Karty pracy, cz. 1, s. 90–91

Polecenie:

- Obejrzyj obrazek. Z jakich baśni pochodzą bohaterowie znajdujący się na scenie? Posłuchaj nazw czytanych przez nauczyciela. Odszukaj w naklejkach i naklej przy każdej postaci pasujący do niej rekwizyt.
- Narysuj po śladzie drogę rodziny do teatru.

- Zabawy dowolne w wybranym kąciku zainteresowań.

Dzień 3

Chcemy być aktorami

Przykładowy zapis w dzienniku i punkty z obszarów podstawy programowej

I. Rekwizyt – zabawa ruchowa.	I.5
Suflerzy – zabawa rozwijająca umiejętność uważnego słuchania i wyrazistego wypowiedzienia zdań.	IV.2
Ćwiczenia poranne – zestaw 10.	I.5
II.1. Zabawy z piosenką <i>Za kurtyną</i> . Cel: rozwijanie wyobraźni muzycznej.	IV.7
2. Wykonywanie kukiełek do kącika teatralnego. Cel: rozwijanie umiejętności łączenia ze sobą różnorodnych materiałów w pracy plastycznej.	IV.8
Zabawy na świeżym powietrzu: <i>Mim</i> – zabawa ruchowa w parach; <i>Czwórki</i> – zabawa ruchowa.	I.5, III.5
III. <i>Trudne zdania</i> – ćwiczenia artykulacyjne.	IV.2
<i>Wymyślona baśń</i> – zabawa twórcza.	IV.11
Zabawy dowolne w wybranym kąciku zainteresowań.	Oglądanie zdjęcia. Opowiadanie, co się dzieje na scenie. Układanie o nim 3 zdań, liczenie w nich słów. Porównanie obrazków. Dorysowanie brakujących elementów aktorowi przebranemu za króla. Kolorowanie wybranego rysunku.
	I.6 IV.5, IV.8, IV.11

Cele główne:

- rozwijanie wyobraźni muzycznej,
- rozwijanie umiejętności łączenia ze sobą różnorodnych materiałów w pracy plastycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- wyraźnie wypowiada prezentowany tekst, w skupieniu wykonuje zadania, prawidłowo operuje oddechem,
- wykonuje kukiełkę z wykorzystaniem różnorodnych materiałów.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- w zakresie rozumienia i tworzenia informacji,
- w zakresie świadomości i ekspresji kulturalnej.

Środki dydaktyczne: dowolny przedmiot, np. jabłko, marakas, bębenek, trójkąt, kukiełki z kącika teatralnego, smok z kalosza, kukiełki chłopca i dziewczynki zrobione z plastikowych butelek, dla każdego dziecka i N.: butelka z odciętymi częściami, z zakrętką, folia samoprzylepna, bibuła albo włóczka, taśma dwustronna, kawałki materiałów, taśma samoprzylepna, karty pracy B, cz. 1, s. 78, karty pracy B+, cz. 1, s. 92–93, piosenka *Za kurtyną* (płyta CD), odtwarzacz CD.

Przebieg dnia

- *Rekwizyt* – zabawa ruchowa.

Dowolny przedmiot.

Dzieci stoją w kole. N. trzyma w ręce jakiś przedmiot, np. jabłko. Zadaniem dzieci jest podawanie sobie tego przedmiotu z rąk do rąk w określony sposób, np. jabłko jest bardzo ciężkie, brzydko pachnie, jest gorące.

- *Sufferzy* – zabawa rozwijająca umiejętność uważnego słuchania i wyrazistego wypowiadania zdań.

N. wyjaśnia, na czym polega w teatrze rola suflera.

Dzieci siedzą w dwóch kręgach. N. przekazuje zdanie suflerom – pierwszym osobom z kręgów. Dzieci, które usłyszą zdanie jako ostatnie, wypowiadają je na głos, a suflerzy sprawdzają, czy jest ono takie samo jak na początku, czy uległo zmianie. Wybierają kolejne dzieci do roli suflerów.

Sufler to osoba, która pracuje w teatrze lub operze. Jego rolą jest podpowiadanie tekstu aktorowi (śpiewakowi).

- Ćwiczenia poranne – zestaw 10 (przewodnik, s. 39).

II

Zajęcia 1. Zabawy z piosenką *Za kurtyną*.

- Rozgrzewka.

Marakas.

Dzieci ustawiają się w kręgu. Poruszają się w rytmie dźwięków marakasu. Zgodnie z rytmem maszerują, biegną na palcach, przeskakują z nogi na nogę. Podczas przerwy w muzyce przechodzą do przysiadu. Na jedno mocne uderzenie ustawiają się w parach – podają ręce osobie stojącej najbliżej. Kiedy usłyszą dwa uderzenia, szybko ustawiają się w czteroosobowych kręgach, podają sobie ręce i maszerują.

- *Coraz wyżej, coraz niżej* – ćwiczenie oddechowe.

Nagranie piosenki *Za kurtyną*, odtwarzacz CD, bębenek.

Dzieci poruszają się w dowolnych kierunkach, w rytmie piosenki. Podczas przerwy w muzyce N. uderza w bębenek, równocześnie wypowiadając dowolną samogłoskę, na przykład e. Dzieci zwracają się przodem do N., wyciągają ręce nisko przed sobą. Unosząc je powoli w górę, na wdechu rozpoczynają śpiew głoski e od tonów niskich do wysokich. Następnie, na wydechu, od tonów wysokich do niskich, równocześnie powoli opuszczając ręce.

- *Za kurtyną* – zabawa z piosenką.

Nagranie piosenki *Za kurtyną*, odtwarzacz CD.

Dzieci ustawiają się w parach, para za parą, bokiem do N.

1. *Mimo deszczu, mimo wiatru
dziś pójdziemy do teatru.*

*Piękne rzeczy założymy,
spektakl razem obejrzymy.*

*A gdy brawa już zakończą
to wspaniałe przedstawienie,
razem z mamą, razem z tatą
rozejrzymy się po scenie.*

Ref.: *Za kurtyną teatralne tajemnice.
To kulisy pokazują mi rodzice.*

Dzieci:

para za parą, w rytmie melodii piosenki, maszerują na środek sali, przechodzą do marszu po okręgu zatrzymują się, podają sobie ręce, tworząc koło wiązane, równocześnie maszerują w miejscu zaczynają miarowo klaskać

tworzą z dłoni daszek nad oczami i spoglądają w różne strony

podają sobie ręce w parach i obracają się wokół siebie w małych kołach

*Korytarze, tajne przejścia, różne drzwi.
Może zajrzeć gdzie pozwolą mi?*

Idę więc obejrzeć zaraz garderobę,

a tam aktor już odkleja sztuczną brodę.

*A aktorki mydlą twarze, zmywają makijaże.
Teatr swoje tajemnice mi pokaże.*

*2. Kiedy spektakl trwa w teatrze,
z ciekawością wielką patrzę
na aktorów, dekoracje, na sceniczne te atrakcje.
Świecą światła kolorami
wśród ciemności, ponad nami.
Chcę zobaczyć cały teatr wraz z moimi rodzicami.*

Ref.: *Za kurtyną...*

zatrzymują się, przenoszą ręce na biodra i wystawiają do przodu, na przemian, raz jedną nogę, raz drugą nogę
podają sobie ręce w parach i obracają się wokół siebie w małych kołach
zatrzymują się i wskazują swoje brody
miarowo klaszczą

w parach maszerują po okręgu, trzymając się za ręce
maszerują po okręgu
zatrzymują się, unoszą ręce w górę, poruszają nimi w nadgarstkach
wykonują obrót wokół siebie

tak samo jak po pierwszej zwrotce

Zajęcia 2. Wykonywanie kukiełek do kącika teatralnego.

- *Smok z kalosza* – inscenizacja.

Dzieci oglądają inscenizację opowiadania Anny Świrszczyńskiej *O smoku z kalosza*.

Smok z kalosza, kukiełki chłopca i dziewczynki, zrobione z plastikowych butelek.

Narrator: *Maciek miał dziurawy kalosz. Powiedział: – Zrobię z niego smoka. (N. pokazuje smoka z kalosza). I zrobił. To był naprawdę bardzo śmieszny smok. Gonił dzieci i wołał: – Hem, hem! Wszyscy przed nim uciekali. I cicha Bronka, co ma oczka jak czarne winogrona, i pызata Magda, i nawet ten łobuz Olek.*

Olek (kukiełka chłopca zrobiona z plastikowej butelki): *Tupnę na niego nogą i zaraz się scho-wa w dziurę pod podłogą.*

Narrator: *Tupnął, a smok nic. Wcale się nie boi i ciągle woła: – Hem, hem! (N. porusza kukiełką smoka).*

Mówi Magda (kukiełka dziewczynki zrobiona z plastikowej butelki): *Piąstką mu pogrozę.*

Narrator: *I pogroziła. A smok nic. Wcale się nie boi i ciągle woła: – Hem, hem! (N. porusza kukiełką smoka). Wtedy Bronka powiada ciekawym głosem:*

Bronka (kukiełka dziewczynki zrobiona z butelki): *Ja mu dam obwarzanek.*

Narrator: *Smok zjadł. Oblizał się językiem z kalosza, pokiwał łbem z kalosza i powiedział ka-loszowym głosem:*

Smok: *Jak chcecie, to już nigdy nie będę wołał: hem, hem. I nie będę smokiem, tylko śmiesznym psem. A moją panią będzie Bronka.*

Narrator: *I został śmiesznym psem. Służył, szczekał i kręcił ogonkiem. A czasem w niedzielę Bronka wzięła mu czerwoną wstążeczkę na ucho. Wtedy był jeszcze śmieszniejszy!*

- Dzieci wypowiadają się na temat postaci występujących w przedstawieniu. Omawiają ich wygląd, wymieniają materiały, z których były zrobione. N. zwraca uwagę, że kukiełki do zabaw można wykonywać z różnorodnych materiałów, a ich wygląd zależy od pomysłowości ich autorów.

- Chętne dzieci interpretują inscenizację za pomocą kukiełek.
N. proponuje wykonanie swoich kukiełek do odgrywania przedstawień teatralnych – z wykorzystaniem plastikowych butelek po napojach.

- **Kukielki** – wykonanie kukiełek z butelek.

Dla każdego dziecka i dla N.: butelka z odciętymi częściami, z zakrętką, folia samoprzylepna, bibuła albo włóczka, taśma dwustronna, kawałki materiałów, taśma samoprzylepna, nożyczki.

N. pokazuje sposób wykonania kukiełek z butelek: odcina część z zakrętką, aby kukielki mogły stać, elementy twarzy wykonuje z folii samoprzylepnej, włosy – z bibuły albo z włóczki, przykleja taśmą dwustronną ubranko z kawałków materiałów lub bibuły.

Dzieci samodzielnie wykonują kukielki z wykorzystaniem przygotowanych materiałów. N. zachęca do tworzenia własnych postaci, dodawania elementów wymyślonych przez dzieci.

- Prezentowanie powstałych prac, wypowiedzi autorów na temat powstałych postaci.
- Umieszczenie kukiełek w kąciu teatralnym, wykorzystywanie ich do zabaw w teatr.

- **Mali aktorzy** – zabawa ruchowo-naśladowcza.

Dzieci dobierają się w pary i stają naprzeciwko siebie. Jedno dziecko z pary wykonuje sekwencję ruchów, a zadaniem drugiego jest odtworzenie tej sekwencji. Następnie dzieci zamieniają się rolami.

Karty pracy, cz. 1, s. 78

Karty pracy, cz. 1, s. 92

Polecenia:

- Co to za cyfry? Wskaż, gdzie się one znajdują na rysunku.
- Połącz kostki i pętle z odpowiednimi liczbami.

Co to za cyfry? Wskaż, gdzie się one znajdują na rysunku.

Połącz kostki i pętle z odpowiednimi cyframi.

1

2

3

ponożki artystyczne, przedstawienie

Co to za cyfry? Wskaż, gdzie się one znajdują na rysunku.

Połącz kostki i pętle z odpowiednimi liczbami.

1

2

3

ponożki artystyczne, przedstawienie

Zabawy na świeżym powietrzu

- **Mim** – zabawa ruchowa w parach.
Dzieci dobierają się w pary. Jedna osoba z pary jest mimem. Zadaniem drugiej osoby jest ułożenie mima w wybrany sposób, a następnie nazwanie postaci.
- **Czwórki** – zabawa ruchowa.

Trójkąt (instrument).

Dzieci chodzą po wyznaczonym miejscu na placu przedszkolnym. Na dźwięk trójkąta dobierają się w zespoły czteroosobowe. Zabawę należy powtórzyć. N. zaznacza, że skład zespołów za każdym razem powinien być inny.

- **Trudne zdania** – ćwiczenia artykulacyjne. Dzieci prawidłowo wymawiają wypowiedzenia podawane przez N. (N. zwraca uwagę na prawidłową wymowę i artykulację).

W czasie suszy szosa sucha.

W Szczepreszynie chrząszcz brzmi w trzcinie.

Stół z powyłamywanymi nogami.

Król Karol kupił królowej Karolinie korale koloru koralowego.

- **Wymyślona baśń** – zabawa twórcza.

Kukiełki z kącika teatralnego.

Dzieci inscenizują baśnie wymyślone przez siebie, z wykorzystaniem kukiełek z kącika teatralnego.

Zabawy dowolne w wybranym kąciku zainteresowań.

Dzieci bawią się swobodnie w kącikach zainteresowań.

Karty pracy, cz. 1, s. 93

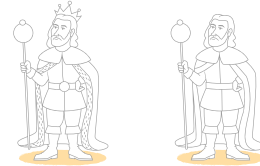

Polecenia:

- Obejrzyj zdjęcie. Opowiedz, co się dzieje na scenie. Ułóż o tym 3 zdania. Policz słowa w każdym zdaniu.
- Porównaj rysunki. Dorysuj brakujące elementy aktorowi przebranemu za króla. Pokoloruj wybrany rysunek.

Porównaj rysunki. Dorysuj brakujące elementy aktorowi przebranemu za króla. Pokoloruj wybrany rysunek.

zobacz: wyobraźnia, mowa, projektowanie, sprężenie, maszynki, odrobienie

1

Przykładowy zapis w dzienniku i punkty z obszarów podstawy programowej

I. <i>Maska</i> – zabawa ruchowa.		I.5
<i>Zamki</i> – zabawy konstrukcyjno-manipulacyjne.		IV.11
<i>Maska</i> – rozwijanie sprawności manualnej.	Dorysowanie drugiej połowy maski teatralnej. Kolorowanie odpowiednimi kolorami krzeseł w sali teatralnej.	I.7, IV.8
<i>W masce teatralnej</i> – zabawa rozwijająca umiejętność uważnego słuchania i rozpoznawania głosów kolegów z grupy.		III.8
<i>Maski w szeregach</i> – rozwijanie umiejętności przeliczania.	Rysowanie szlaczka po śladach, a potem – samodzielnie. Czytanie. Łączenie pól z tekstami z odpowiednimi obrazkami. Opisywanie wyglądu rodziców. Pisanie po śladach poznanych liter.	IV.8, I.7, I.9
Ćwiczenia poranne – zestaw 10.		I.5
II.1. <i>Maski teatralne</i> – kształtowanie pojęcia liczby 4 ; poznanie jej zapisu cyfrowego. Cele: odkrywanie zapisu cyfrowego liczby 4 ; rozwijanie umiejętności liczenia.		IV.8, IV.15
2. Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 5. Cel: rozwijanie sprawności fizycznej.		I.8
Zabawy na świeżym powietrzu: <i>Poprzeczka</i> – zabawa ruchowa; zabawa w chowanego w ogrodzie przedszkolnym.		I.5, III.5
III. Utrwalenie melodii piosenki <i>Za kurtyną</i> .		IV.7
Instrumentacja piosenki <i>Za kurtyną</i> .		IV.7
<i>Maski</i> – zabawa ruchowa.		I.5
Zabawy dowolne w wybranym kąciku zainteresowań.		I.6

Cele główne:

- odkrywanie zapisu cyfrowego liczby **4**,
- rozwijanie umiejętności liczenia,
- rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- rozpoznaje cyfrę **4**,
- liczy w dostępnym mu zakresie,
- aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach gimnastycznych.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- w zakresie rozumienia i tworzenia informacji,
- matematyczne oraz kompetencje w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii,
- osobiste, społeczne i w zakresie umiejętności uczenia się.

Środki dydaktyczne: papierowa maska, klocki, kartka A4 z narysowanym konturem maski, kredki, nożyczki, kartki z narysowanymi 3 lub 4 rzędami masek, obok których znajdują się kropki (od 1 do 3), obrazki 4 różnych masek teatralnych, kartoniki z liczbami od 1 do 4, kartonik

z czterema krążkami, obręcz, tamburyn, lina lub chusta, *Strefa przedszkolaka. Litery i liczby*, s. 23, karty pracy B, cz. 1, s. 79–80, karty pracy B+, cz. 1, s. 94–96, piosenka *Za kurtyną* (płyta CD), odtwarzacz CD.

Przebieg dnia

- *Maska* – zabawa ruchowa.

Papierowa maska.

Dzieci siedzą w kręgu. Wybrane dziecko zasłania twarz maską, następnie opuszcza ją w dół, pokazuje na twarzy jakąś minę. Ponownie przykłada maskę do twarzy, wstaje i podaje maskę innej osobie. Wybrana osoba zakłada maskę, odwzorowuje minę pokazaną wcześniej przez dziecko, a następnie, po ściągnięciu maski, pokazuje swój grymas. Zabawę powtarzamy.

- *Zamki* – zabawy konstrukcyjno-manipulacyjne.

Klocki.

Dzieci budują w małych zespołach zamki dla wymyślonych baśniowych postaci, które będą w nich mieszkać, z wykorzystaniem różnorodnych klocków.

Maska – rozwijanie sprawności manualnej.

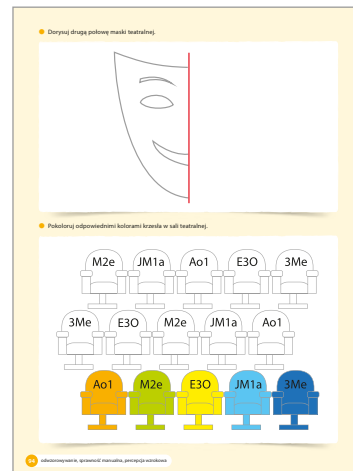
Kartka A4 z narysowanym konturem maski, kredki, nożyczki.

Dzieci ozdabiają maskę, wycinają ją wzdłuż konturów.

Karty pracy, cz. 1, s. 94

Polecenia:

- Dorysuj drugą połowę maski teatralnej.
- Pokoloruj odpowiednimi kolorami krzesła w sali teatralnej.

- *W masce teatralnej* – zabawa rozwijająca umiejętność uważnego słuchania i rozpoznawania głosów kolegów z grupy.

Papierowa maska.

Dzieci siedzą w kręgu. Wybrane dziecko odchodzi na bok. W tym czasie jedno dziecko z grupy zakłada na twarz papierową maskę. Zadaniem wybranego dziecka jest odgadnięcie, kto się ukrył pod maską, po usłyszeniu rymowanki autorstwa Wiesławy Żaby-Żabińskiej.

Maska kryje moją twarz. Powiedz szybko, czy ją znasz.

Maski w szeregach – rozwijanie umiejętności przeliczania.

Strefa przedszkolaka. Litery i liczby, s. 23

Kartki z narysowanymi 3 lub 4 rzędami masek, obok których znajdują się kropki (od 1 do 3).

Dzieci dorysowują lub skreślają maski w szeregach tak, żeby ich liczba była zgodna z liczbą kropek narysowanych obok masek.

Polecenia:

- Rysuj szlaczek po śladach, a potem – samodzielnie.
- Przeczytaj. Połącz pola z tekstami z odpowiednimi obrazkami. Opisz wygląd rodziców.
- Pisz po śladach poznanych liter. Przeczytaj.

- Ćwiczenia poranne – zestaw 10 (przewodnik, s. 39).

Zajęcia 1. Maski teatralne – kształtowanie pojęcia liczby 4, poznanie jej zapisu cyfrowego.

- *Maski teatralne* – zabawa dydaktyczna.

Obrazki 4 różnych masek teatralnych, kartoniki z liczbami od 1 do 4, kartonik z czterema krążkami.

N. umieszcza na tablicy obrazki różnych masek teatralnych, oznaczonych kartonikami z cyframi od 1 do 3. Dzieci liczą maski, opisują ich wygląd, posługując się liczebnikami porządkowymi. Np. *Pierwsza maska to maska zielonego smoka, druga to maska bociana, a trzecia – żaby.*

Potem N. umieszcza jeszcze jedną maskę, np. lwa. Kładzie przy niej kartonik z czterema krążkami.

- Pokaz zapisu cyfrowego liczby 4 – pisanej i drukowanej.

Kartoniki z liczbą 4.

Dzieci kreślą kształt cyfry 4 w powietrzu, na podłodze.

Umieszczają kartonik z liczbą 4 pod maską lwa, obok kartonika z krążkami. Następnie układają tyle masek, ile wskazuje liczba.

- *Maski w obręczach* – zabawa połączona z liczeniem.

Obręcze, kartoniki z cyframi od 1 do 4.

N. umieszcza przy obręczach kartoniki z cyframi: 1, 2, 3, 4, w różnej kolejności. Dzieci wkładają do obręczy tyle masek, aby ich liczba odpowiadała umieszczonym na nich cyfrom.

- *Podskocz tyle razy, ile wskazuje liczba* – zabawa ruchowa.

Tamburyn, kartoniki z cyframi.

Dzieci poruszają się po sali przy dźwiękach tamburynu. Podczas przerwy w grze zatrzymują się, a N. pokazuje kartonik z cyfrą. Dzieci głośno liczą i podskakują. Np. N. pokazuje cyfrę 4, dzieci liczą: 1, 2, 3, 4, podskakując.

Karty pracy, cz. 1, s. 79

Polecenie:

- Połącz z cyfrą 4 te pętle, w których są 4 elementy.
- Policz cyfry: 1, 2, 3, 4. Narysuj odpowiednią liczbę kropek w okienkach obok cyfr.

Karty pracy, cz. 1, s. 95

Polecenia:

- Połącz z liczbą 4 te pętle, w których są 4 elementy.
- Policz cyfry: 1, 2, 3, 4. Wpisz ich liczbę w odpowiednie okienka.

4

• Policz z liczbą 4 to pętle, w których są 4 elementy.

4

• Policz cyfry: 1, 2, 3, 4. Narysuj odpowiednią liczbę kropek w okienkach obok cyfry.

1	4	3	2	1	4		
2	1	2	3	4	3	2	
1	☐	2	☐	3	☐	4	☐

przebiegi ćwiczenia, problematyczne

4

• Policz z liczbą 4 to pętle, w których są 4 elementy.

4

• Policz cyfry: 1, 2, 3, 4. Wpisz ich liczbę w odpowiednie okienko.

1	4	3	2	1	4		
2	1	2	3	4	3	2	
1	☐	2	☐	3	☐	4	☐

kontrolacja wykonania rachunku, problematyczne

 Karty pracy, cz. 1, s. 80
Karty pracy, cz. 1, s. 96

Polecenia:

- Obejrzyj podany wzór. Zamaluj pole pod właściwym kwadratem.
- Policz trójkąty w każdym polu. Pokoloruj te trójkąty, których w danym polu jest pięć.

• Obejrzyj podany wzór. Zamaluj pole pod właściwym kwadratem.

• Policz trójkąty w każdym polu. Pokoloruj te trójkąty, których w danym polu jest pięć.

△ △ △ △	△ △ △ △	△ △ △ △	△ △ △ △
△ △ △ △	△ △ △ △	△ △ △ △	△ △ △ △
△ △ △ △	△ △ △ △	△ △ △ △	△ △ △ △
△ △ △ △	△ △ △ △	△ △ △ △	△ △ △ △

zadanie kontrolne, sprawdzanie wykonania

• Obejrzyj podany wzór. Zamaluj pole pod właściwym kwadratem.

• Policz trójkąty w każdym polu. Pokoloruj te trójkąty, których w danym polu jest pięć.

△ △ △ △	△ △ △ △	△ △ △ △	△ △ △ △
△ △ △ △	△ △ △ △	△ △ △ △	△ △ △ △
△ △ △ △	△ △ △ △	△ △ △ △	△ △ △ △
△ △ △ △	△ △ △ △	△ △ △ △	△ △ △ △

zadanie kontrolne, sprawdzanie wykonania

 Zajęcia 2. Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 5 (przewodnik, s. 20).

 Zabawy na świeżym powietrzu

- **Poprzeczka** – zabawa ruchowa.

Lina lub chusta.

Dzieci przechodzą dowolnym sposobem pod liną lub chustą trzymaną przez dwie osoby.

- Zabawa w chowanego w ogrodzie przedszkolnym.

III

- Utrwalenie melodii piosenki *Za kurtyną* (przewodnik, s. 45).
Nagranie piosenki *Za kurtyną*, odtwarzacz CD.
- Instrumentacja piosenki *Za kurtyną*.
Dzieci zajmują miejsca w półkolu, przed N.

1. *Mimo deszczu, mimo wiatru
dziś pójdziemy do teatru.
Piękne rzeczy założymy, spektakl
razem obejrzymy.
A gdy brawa już zakończą
to wspaniałe przedstawienie,
razem z mamą, razem z tatą
rozejrzemy się po scenie.*

Instrumenty:

trójkąty, w rytmie ósemek

drewienka, w rytmie ósemek

marakasy, ręka w górę, tremolo
ręka w dół, tremolo

trójkąty i drewienka, w rytmie ósemek,
naprzemiennie

Ref.: *Za kurtyną teatralne tajemnice.
To kulisy pokazują mi rodzice.
Korytarze, tajne przejścia, różne drzwi.
Może zajrzeć gdzieś pozwolą mi?
Idę więc obejrzeć zaraz garderobę,
a tam aktor już odkleja sztuczną brodę.
A aktorki mydlą twarze, zmywają makijaż.
Teatr swoje tajemnice mi pokaże.*

bębrenki, w rytmie ćwierćnut
kastaniety, w rytmie ćwierćnut
bębrenki, w rytmie półnut
tamburyny, w rytmie półnut
bębrenki, w rytmie ćwierćnut
kastaniety, w rytmie ćwierćnut
bębrenki, w rytmie półnut
tamburyny, w rytmie półnut

- *Maski* – zabawa ruchowa.
Tamburyn.

Dzieci poruszają się swobodnie po sali przy dźwiękach wystukiwanych na tamburynie. Na hasło: *Maski!*, zatrzymują się i pokazują dowolną minę.

- Zabawy dowolne w wybranym kąciku zainteresowań.

Dzień 5

11 listopada – Narodowe Święto Niepodległości

Przykładowy zapis w dzienniku i punkty z obszarów podstawy programowej

<p>I. <i>Wąsy</i> – zabawa usprawniająca mięśnie twarzy, wprowadzająca w radosny nastrój.</p> <p>Ozdabianie cyfry 4. Rysowanie 4 marchewek. Kolorowanie pól oznaczonych cyfrą 4. Mówienie, co powstało. Liczenie elementów.</p>	<p>Rysowanie palcem po cyfrze 4. Pisanie cyfr po śladach, a potem – samodzielnie. Rysowanie flag po śladach. Kolorowanie flag, by wyglądały jak flagi Polski. Liczenie flag zwróconych w lewą stronę i w prawą stronę. Wpisywanie odpowiednich liczb w puste pola.</p>	<p>IV.1 I.7, I.9, IV.2, IV.8, IV.14, IV.15</p>
<p>Ćwiczenia poranne – zestaw 10.</p>		<p>I.5</p>
<p>II.1. <i>Narodowe Święto Niepodległości</i> – zajęcia plastyczne. Cel: rozwijanie sprawności manualnej.</p>		<p>IV.8</p>
<p><i>Kasztanka – ulubiony koń Marszałka</i> – zabawa ruchowa.</p>		<p>I.5</p>
<p>2. <i>Zakodowany taniec, czyli o tym, czy żołnierze tańczą</i> – utrwalenie funkcji powtórzenia w kodowaniu. Cel: utrwalanie funkcji powtórzeń w kodowaniu.</p>		<p>IV.15</p>
<p>Zabawy na świeżym powietrzu: <i>Defilada</i> – zabawa ruchowa; spacer – wyszukiwanie wywieszonych flag w najbliższej okolicy.</p>		<p>I.5, IV.10</p>
<p>III. <i>Inaczej</i> – zabawa rozwijająca umiejętność przełożenia podanych prawidłowości z jednej sytuacji w inną.</p>		<p>IV.1</p>
<p>Śpiew – zbiorowy i indywidualny – piosenki <i>Za kurtyną</i>.</p>		<p>IV.7</p>
<p>Przypomnienie zabaw muzycznych z całego tygodnia.</p>		<p>I.5, IV.7</p>
<p>Praca z kartą przedszkolaka.</p>		<p>IV.9</p>

Cele główne:

- rozwijanie sprawności manualnej,
- utrwalanie funkcji powtórzeń w kodowaniu.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- wykonuje pracę plastyczną,
- określa liczbę wykonywanych ruchów i zapisuje ją za pomocą bloczków.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- w zakresie rozumienia i tworzenia informacji,
- cyfrowe,
- osobiste, społeczne i w zakresie umiejętności uczenia się.

Środki dydaktyczne: grube flamastry, papier rysunkowy, nożyczki, taśma dwustronna, duże lustro, kartka z bloku technicznego A4, taśma klejąca, tacka, gąbka do mycia naczyń, czerwona farba plakatowa, pędzelek, kubek na wodę, fartuszek, bębenek, zdjęcie przedstawiające Józefa Piłsudskiego na Kasztance, bloczki z zestawu do kodowania, tablica, białe i czerwone kartki A4, instrument perkusyjny, klocki, patyczki, kasztany, figury geometryczne, *Strefa przedszkolaka. Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia, s. 21, Strefa przedszkolaka.*

Litery i liczby, s. 24, Strefa przedszkolaka. Kodowanie B, s. 14, Strefa przedszkolaka. Kodowanie B+, s. 14, wyprawka BB+, karta A, karta przedszkolaka, naklejka – maska, piosenka *Za kurtyną* (płyta CD), odtwarzacz CD.

Przebieg dnia

- *Wąsy* – zabawa usprawniająca mięśnie twarzy, wprowadzająca w radosny nastrój.
Grube flamastry, papier rysunkowy, nożyczki, taśma dwustronna, duże lustro.
 Dzieci rysują grubymi flamastrami na papierze rysunkowym różne wąsy, a następnie je wycinają. Każdy uczestnik zabawy wybiera wąsy, które mu się podobają, i przykleja je sobie pod nosem, wykorzystując dwustronną taśmę klejącą. Dzieci przeglądają się w dużym lustrze, poruszają mięśniami twarzy, próbując zmieniać swój wygląd. Porównują zmiany w wyglądzie twarzy, w zależności od rodzaju przyklejonych wąsów. (Po zabawie wąsy zostają odłożone do kącika teatralnego. Będą wykorzystywane w innych zabawach).

A

Strefa przedszkolaka. Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia, s. 21.

- Polecenia:
- Ozdób cyfrę 4.
 - Narysuj 4 marchewki.
 - Pokoloruj na czerwono pola z cyfrą 4. Powiedz, co powstało. Policz te elementy.

Strefa przedszkolaka. Litery i liczby, s. 24.

- Polecenia:
- Rysuj palcem po cyfrze 4. Pisz cyfry po śladach, a potem – samodzielnie.
 - Rysuj flagi po śladach. Pokoloruj je tak, aby były to flagi Polski. Policz, ile flag jest zwróconych w lewą stronę, a ile w prawą stronę. W puste pola wpisz odpowiednie liczby.

A

- Ćwiczenia poranne – zestaw 10 (przewodnik, s. 39).

II

Zajęcia 1. Narodowe Święto Niepodległości – zajęcia plastyczne.

- *Józef Piłsudski – bohater narodowy* – zapoznanie z postacią.
 N. wyjaśnia pojęcie *niepodległość* i mówi, kim był Józef Piłsudski.

11 listopada 1918 roku Polska odzyskała niepodległość. Przez 123 lata Polski nie było na mapie świata. Została podzielona na trzy części i zagarnięta przez Austrię, Niemcy i Rosję. Przez ten czas Polacy nie mieli już swojego kraju, nie mogli mówić po polsku ani też wspominać historii swojej ojczyzny. Na szczęście Józef Piłsudski przyczynił się do odzyskania niepodległości. Nasz kraj znów znalazł się na mapie świata. 11 listopada obchodzimy Narodowe Święto Niepodległości, czyli odzyskania wolności dla Polski.

- *Święto Niepodległości – godło* – wykonanie pracy plastycznej.
Wyprawka, karta A, kartka z bloku technicznego A4, taśma klejąca, tacka, gąbka do mycia naczyń, czerwona farba plakatowa, pędzelek, kubek na wodę, fartuszek.
 Polecenia:
 - Wypchnij szablon orła z karty i lekko przyklej z dwóch przeciwległych stron dwoma małymi kawałkami taśmy klejącej do kartki z bloku technicznego A4.
 - Przygotuj tackę z czerwoną farbą plakatową i małą gąbkę do mycia naczyń.

- Umocz gąbkę w farbie i delikatnie odciskaj wokół przyklejonego szablonu, a następnie pokrywaj farbą pozostałą część kartki.
- Kiedy farba wyschnie – odklej szablon i pomaluj pędzelkiem umoczonym w czerwonej farbie miejsca po taśmie klejącej.
- Prezentacja gotowych prac.
- *Kasztanka – ulubiony koń Marszałka* – zabawa ruchowa.

Bębenek, zdjęcie przedstawiające Józefa Piłsudskiego na Kasztance.

N. prezentuje dzieciom zdjęcie i krótko wprowadza je w tematykę zabawy, mówiąc: *Marszałek Józef Piłsudski miał kobyłę o imieniu Kasztanka. Wiernie towarzyszyła ona swojemu właścicielowi podczas bitew. Naśladuj sposób poruszania się Kasztanki.* Dzieci poruszają się cwałem po sali, w różnych kierunkach, w rytm akompaniamentu bębna.

Zajęcia 2. Zakodowany taniec, czyli o tym, czy żołnierze tańczą – utrwalenie funkcji powtórzenia w kodowaniu.

- *Żołnierski taniec* – zabawa ruchowa, utrwalająca powtórzenia.

Bloczki z zestawu do kodowania, tablica.

N. zadaje dzieciom pytanie: *Jak myślicie, czy żołnierze czasami tańczą?* Po wypowiedziach dzieci N. kontynuuje: *Dzisiaj stworzymy żołnierski taniec. Co to znaczy? Jakie ruchy powinny się pojawić w takim tańcu?* N. zapisuje lub zawiesza na tablicy kod. Na przykład:

N. mówi: *Oto kod do naszego tańca. Jakie ruchy ukryły się pod kolorami?* N. wspólnie z dziećmi określa, jaki kolor będzie nazywał jaki ruch (może to być marsz lub dźwięk połączony z ruchem). N. pyta: *Ile razy powtórzymy czynność, która ukryła się po kolorze zielonym?* (1 – gdy daną czynność wykonujemy jeden raz. Wtedy w kodzie nie piszemy liczby. Zapisujemy ją dopiero wtedy, gdy powtarzamy daną czynność co najmniej 2 razy). *Ile razy powtórzymy ruch ukryty w fioletowym kolorze?* (2) *A w kolorze niebieskim?* (3) Jeśli N. zauważy zainteresowanie dzieci zadaniem, może kontynuować zabawę, modyfikując ruchy lub rozbudowując kod o dodatkowe elementy.

- *Flaga Polski* – kodowanie.

Białe i czerwone kartki A4.

Dzieci siedzą w kole. N. kładzie w środku koła białe i czerwone kartki A4 (tyle, ile dzieci jest w grupie, lub o 1 więcej, jeśli liczba dzieci jest nieparzysta), po połowie białych i czerwonych. Zadaje pytania: *Z czym się wam kojarzą te kolory?* (Flaga Polski, godło Polski). *Spróbujemy ułożyć z tych kartek flagę Polski. Każdy z was, po kolei, weźmie ze stosu białą lub czerwoną kartkę i położy ją w środku koła tak, aby ostatecznie utworzyły flagę.*

N. nie ingeruje w działania dzieci, nie podpowiada, nie wskazuje, gdzie należy położyć kartkę ani w jakim ona powinna być kolorze. Może się zdarzyć tak, że flagi nie uda się ułożyć. Będzie to wtedy idealna sytuacja dydaktyczna do tego, aby porozmawiać o jej przyczynach. Być może dzieci nie współpracowały ze sobą. Sytuację, w której nie uda się im ułożyć flagi, nie traktujemy jako porażki. Podczas takich zadań wyłaniają się naturalni liderzy grupy, którzy „pokierują” zespołem, a dla N. będzie to cenna informacja o strukturze grupy przedszkolnej.

Strefa przedszkolaka. Kodowanie, s. 14

Polecenia:

- Jakie symbole narodowe są umieszczone w kratownicy? Odszukaj w naklejkach ich zdjęcia i uzupełnij nimi puste pola w taki sposób, żeby poziomo i pionowo znajdowały się cztery różne symbole.
- Obejrzyj obrazek. Powiedz, ile flag jest zwróconych w prawą stronę, a ile flag jest zwróconych w lewą stronę. Odszukaj w naklejkach pola z liczbami i naklej je w odpowiednich miejscach.

Strefa przedszkolaka. Kodowanie, s. 14

Polecenia:

- Jakie symbole narodowe są umieszczone w kratownicy? Odszukaj w naklejkach ich zdjęcia i uzupełnij nimi puste pola w taki sposób, żeby poziomo i pionowo znajdowały się cztery różne symbole.
- Obejrzyj obrazek. Powiedz, ile flag jest zwróconych w prawą stronę, a ile flag jest zwróconych w lewą stronę. Odszukaj w naklejkach pola z liczbami i naklej je w odpowiednich miejscach.

Zabawy na świeżym powietrzu

- **Defilada** – zabawa ruchowa.
Dzieci ustawiają się w dwuzeregu. Na hasło N.: *W prawo marsz* lub *w lewo marsz*, odwracają się na pięcie i maszerują we wskazanym kierunku.
- **Spacer** – wyszukiwanie wywieszonych flag w najbliższej okolicy.

- **Inaczej** – zabawa rozwijająca umiejętność przełożenia podanych prawidłowości z jednej sytuacji w inną.

Instrument perkusyjny, klocki, patyczki, kasztany, figury geometryczne.

Dzieci przekładają podaną prawidłowość z jednej sytuacji w inną, np.:

- słuchową – N. klaszcze, wystukuje na instrumencie perkusyjnym określoną sekwencję, a dzieci układają podany rytm za pomocą klocków, patyczków, kasztanów;
- wzrokową – dzieci zastępują figury geometryczne danego rodzaju innymi, np.: trójkąt – kołami, kwadraty – prostokątami (z ustawienia: trójkąt, trójkąt, kwadrat, trójkąt, trójkąt, powstanie: koło, koło, prostokąt, koło, koło (ustawienie pasowe), lub układają wzór z figur, np. choinkę: dwa trójkąty, jeden pod drugim, a pod nimi mały prostokąt – zamieniają klocki według kodu podanego przez N. – sprawdzają, jak się zmieni kompozycja, co powstanie, zastępują patyczki w danym kolorze patyczkami w innym kolorze – w układzie pasowym i w kompozycji;
- ruchową – dzieci wykonują ruchy przeciwstawne do pokazywanych lub przeciwstawne do tych, których nazwy podał N., np. kiedy N. mówi: *Bieg* – dzieci maszerują, kiedy mówi: *Marsz* – dzieci biegną; kiedy podnosi ręce do góry – dzieci przykucają, kiedy przykuca – dzieci stają na palcach, z rękami uniesionymi w górę itp.

- **Śpiew** – zbiorowy i indywidualny – piosenki *Za kurtyną* (przewodnik, s. 45).

Nagranie piosenki *Za kurtyną*, odtwarzacz CD.

- Przypomnienie zabaw muzycznych z całego tygodnia.
- Praca z kartą przedszkolaka.

Wyprawa, karta przedszkolaka, naklejka – maska.

Dzieci wyjmują kartę przedszkolaka i odszukują naklejkę – maskę. N. mówi: *Właśnie zakończyliśmy kolejny tydzień pracy. Wszyscy świetnie sobie poradziliście. Dziękuję wam za wasze zaangażowanie i pracę. Teraz naklejcie naklejkę na swoich kartach.* Dzieci naklejają naklejkę w odpowiednim miejscu.

Tydzień trzeci

Temat: Znamy te baśnie

W tym tygodniu dzieci:

- wysłuchają opowiadania Agaty Widzowskiej *Baba-Jaga na basenie*
- poznają literę **d, D**
- wysłuchają i nauczą się piosenki *Magiczne kartki*
- zilustrują rymowanke
- dowiedzą się, jak powstaje książka
- zaprezentują ruchem bohaterów baśni
- obejrzą książki przyniesione przez koleżanki i kolegów do przedszkola
- wykonają książeczki z ilustracjami
- naprawią zniszczone książki
- będą rozpoznawać poznane już figury na obrazkach
- poznają prostokąt
- ułożą historyjkę obrazkową
- wykonają pracę placyczną *Rozpunka*
- będą uczestniczyć w zajęciach z kodowania
- wykonają ćwiczenia z kinezylogii edukacyjnej

Przykładowy zapis w dzienniku i punkty z obszarów podstawy programowej

<p>I. <i>Czary-mary</i> – zabawa ruchowa rozwijająca szybką reakcję na sygnał. <i>Porównania</i> – zabawa słowna. Rysowanie karocy Kopciuszka po śladzie. Kolorowanie rysunku. Rysowanie domu po śladach. Wyróżnianie pierwszej głoski w słowie <i>dom</i>. Ćwiczenia poranne – zestaw 11.</p>	<p>Rysowanie chatki z pierników po śladzie. Kolorowanie rysunku. <i>Rysunek na d</i> – rozwijanie sprawności manualnej.</p>	<p>I.5 IV.2 IV.8 IV.8 I.5</p>
<p>II.1. Słuchanie opowiadania Agaty Widzowskiej <i>Baba-Jaga na basenie</i>. Cel: rozwijanie mowy. <i>Krasnoludki i olbrzymy</i> – zabawa ruchowa.</p> <p>2. Odkrywanie litery d, D. Cel: budzenie zainteresowania literami.</p>	<p>2. Odkrywanie litery d, D: małej i wielkiej, drukowanej i pisanej. Cele: rozwijanie słuchu fonemetycznego, rozpoznawanie i nazywanie poznanych liter.</p>	<p>IV.2, IV.5 I.5 IV.2, IV.4, IV.8</p>
<p>Zabawy na świeżym powietrzu: <i>Siedmioro krasnoludków</i> – zabawa ruchowa; spacer w pobliżu przedszkola – obserwowanie zmian zachodzących w przyrodzie.</p>		<p>IV.2, IV.18</p>
<p>III. <i>Magiczne kartki</i> – zapoznane z piosenką tygodnia. <i>Mała litera d i wielka litera d</i> – zabawa ruchowa.</p>		<p>IV.7 I.5</p>
<p>Czytanie wyrazów z osobą dorosłą. Odszukanie tych wyrazów i kolorowanie kartoników, na których są zapisane, takimi samymi kolorami. Próba ułożenia baśni tak, żeby występowały w niej <i>Baba-Jaga</i>, <i>rakieta</i> i <i>zamek</i>. Słuchanie wiersza. Odszukanie w tekście liter d – małych i wielkich. Zaznaczanie ich na niebiesko.</p>	<p>Czytanie. Dorysowywanie brakujących postaci. Rozwiązywanie rebusów. Słuchanie wiersza. Odszukiwanie w tekście liter d – małych i wielkich. Zaznaczanie ich na niebiesko.</p>	<p>IV.4, IV.5, IV.8</p>
<p>Zabawy dowolne w wybranym kąciku zainteresowań.</p>		<p>I.6</p>

Cele główne:

- rozwijanie mowy,
- budzenie zainteresowania literami,
- rozwijanie słuchu fonemetycznego,
- rozpoznawanie i nazywanie poznanych liter.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- wypowiada się zdaniami na określony temat,
- poznaje literę **d, D** w toku zabaw,

- dzieli słowa na głoski,
- rozpoznaje i nazywa literę **d** – drukowaną i pisaną, małą i wielką.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- w zakresie rozumienia i tworzenia informacji,
- osobiste, społeczne i w zakresie umiejętności uczenia się.

Środki dydaktyczne: różdżka, kartki z bloku A4 z rysunkiem konturowym domu, kredki, tamburyn, sylwety postaci z baśni przedstawionych na obrazkach z tablicy demonstracyjnej, trójkąt, bębenek, różne domy: z klocków, mały, z drewna, dla lalek, białe, czerwone i niebieskie kartoniki, kartoniki z literami: **d, D, o, m, t, a**, obrazki: **dom, okno, rower, opona, taca, arbuż, szarfy**, kartoniki z literami **d**, tablica demonstracyjna nr 11, *Strefa przedszkolaka. Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia*, s. 22, karty pracy B, cz. 2, s. 1–4, karty pracy B+, cz. 2, s. 1–4, piosenka *Magiczne kartki* (płyta CD), odtwarzacz CD.

Przebieg dnia

- **Czary-mary** – zabawa ruchowa rozwijająca szybką reakcję na sygnał.

Różdżka.

Dzieci maszerują po sali. Na hasło N.: *Czary-mary*, i wykonanie ruchu różdżką przyjmują dowolną pozycję i starają się nie poruszyć.

- **Porównania** – zabawa słowna.

N. (a następnie chętne dzieci) zadaje różne pytania. Dzieci odpowiadają na nie zgodnie z prawdą. Mogą odpowiadać jednocześnie lub kolejno, otrzymując za każdą poprawną odpowiedź punkt. Np. *Co jest wyższe: żyrafa czy krokodyl? Co jest bardziej miękkie: kamień czy poduszka? Co jest lżejsze: piórko czy kasztan? Co jest bardziej gorące: ogień czy zupa? Co jest głębsze: studnia czy rów? Co jest cięższe: pies czy słoń? Co jest szybsze: antylopa czy żółw? Co jest bardziej szorstkie: piasek czy lód? Co jest bardziej lepkie: klej czy miód?*

Karty pracy, cz. 2, s. 1

Polecenie:

- Rysuj karocę Kopciuszka po śladzie. Pokoloruj rysunek.

Karty pracy, cz. 2, s. 1

Polecenia:

- Rysuj chatkę z pierników po śladzie. Pokoloruj rysunek.

A

Strefa przedszkolaka. Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia, s. 22

Rysunek na d – rozwijanie sprawności manualnej.

Polecenie:

- Rysuj dom po śladach. Powiedz, jaką głoskę słyszysz na początku słowa *dom*.

Kartki z bloku A4 z rysunkiem konturowym domu, kredki.

Dzieci rysują na kartkach obok domu elementy, których nazwy rozpoczynają się głoską *d*.

•

- Ćwiczenia poranne – zestaw 11.

Tamburyn.

- *Naśladujemy przyjaciół Kubusia Puchatka* – zabawa orientacyjno-porządkowa. Dzieci biegają w różnych kierunkach sali przy dźwiękach wystukiwanych na tamburynie. Podczas przerwy w grze zatrzymują się w wymyślonej przez siebie pozie.
- *Kubuś Puchatek kiwa głową* – ćwiczenia głowy. Dzieci siadają skrzyżnie. Wykonują skłony głowy do przodu i do tyłu, w lewo i w prawo – zgodnie z ruchami ręki N.
- *Gimnastyka Puchatka* – ćwiczenia tułowia. Dzieci wykonują skłony do przodu oraz skłony boczne.
- *Brykanie Tygrysa* – podskoki. Dzieci podskakują: do przodu, do tyłu i na boki.
- *Kłapouchy szuka ogonka* – czworakowanie. Dzieci chodzą na czworakach wokół własnej osi i wykonują skręty głowy w prawo i w lewo.
- *Prosiaczek rysuje nogę* – ćwiczenia równowagi. Dzieci stoją na jednej nodze, a drugą rysują w powietrzu małe koła i duże koła (zmiana nogi).
- Marsz parami w różnych kierunkach, z rytmicznym powtarzaniem tekstu: *Kubuś Puchatek to wesoły miś. Lubi swych przyjaciół. Jednym z nich jest Krzyś*. Potem – zmiana partnerów.

II

Zajęcia 1. Słuchanie opowiadania Agaty Widzowskiej *Baba-Jaga na basenie*.

T

- *Baśnie znane i nieznanne* – praca z tablicą demonstracyjną.

Tablica demonstracyjna nr 11.

N. prezentuje tablicę. Dzieci oglądają ilustracje ze znanych im baśni, podają tytuły tych baśni.

- *Postać nie z tej baśni* – porządkowanie sylwet bohaterów baśni.

T

Tablica demonstracyjna nr 11, sylwety postaci z baśni przedstawionych na obrazkach.

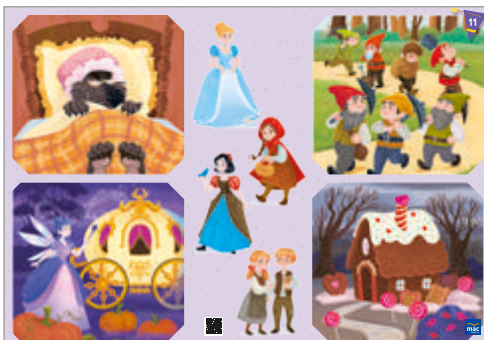
N. przypina do obrazków na tablicy sylwety postaci z innych baśni. Dzieci określają, dlaczego znajdują się na niewłaściwych miejscach. Przypinają je do właściwych obrazków.

•

- *Znane tytuły* – zabawa ruchowa.

Tamburyn.

Dzieci poruszają się po sali w rytmie wystukiwanym na tamburynie. Podczas przerwy w grze N. podaje pierwszą część tytułu baśni, a dzieci dopowiadają jego dalszą część. Np. *Kot...* (w Butach), *Dziewczynka...* (z zapalkami), *Czerwony...* (Kapturek).

- Słuchanie opowiadania.

Ola bardzo lubiła przychodzić z rodzicami do biblioteki. Siadała na miękkim pufie w wypożyczalni książek dla dzieci i oglądała baśniowe ilustracje. Sama nie potrafiła jeszcze czytać, ale tata wiele razy czytał jej na dobranoc najpiękniejsze baśnie.

Pewnego dnia Ola wybrała z półki w bibliotece zbiór najsłynniejszych baśni świata i zaczęła oglądać obrazki. Bardzo zasmucił ją widok biednego Kopciuszka, któremu dokuczają przyrodnie siostry i zła macocha. Na widok Jasia i Małgosi, zamkniętych przez Babę-Jagę w domku z piernika, do oczu dziewczynki napłynęły łzy. Pragnęła ich uwolnić i pomóc w powrocie do domu! Los Czerwonego Kapturka, którego połknął wilk, sprawił, że Ola zaczęła płakać. Kap! Jedna łza spadła na kartki książki. Kap, kap! Kolejne łzy spłynęły na obrazek przedstawiający Królową Śnieżkę, która zjadła zatrute jabłko – prezent od złej królowej. Dziewczynka czym prędzej zamknęła książkę i postanowiła się więcej nie smucić.

Tymczasem nocą, gdy czytelnicy i bibliotekarze poszli już do swoich domów, postacie z baśni ożyły i wyskoczyły z książki. Baba-Jaga pokręciła się na miotle i usiadła na półce z wierszami.

– Moi drodzy, musimy coś zrobić. Czytanie o nas powinno wszystkim cieszyć, a tymczasem mała Ola płacze... – zaskrzeczała czarownica.

– Mam pomysł! Opowiedzmy te baśnie w taki sposób, żeby poprawiały humor, a nie smuciły – zaproponował wilk. – Ja nikogo nie połknę, tylko będę lepił pierogi z jagodami. Co wy na to? – zapytał.

– Świetnie! A ja razem z babcią zaniosę w koszyczku karmę do schroniska dla psów i adoptuję małego kundelka, o którym tak zawsze marzyłam – ucieszył się Czerwony Kapturek.

Postacie ustaliły nowe wersje baśni i z powrotem wskoczyły do książki.

Kiedy Ola znowu pojawiła się w bibliotece i otworzyła „Baśnie świata”, ze zdumieniem zauważyła, że obrazki się zmieniły! Jaś i Małgosia nie zostali zamknięci przez Babę-Jagę, tylko poszli z nią na basen i uczyli się pływać żabką. Kopciuszek nie zgubił bucika na balu, bo tańczył boso, a zakochany księżę zdjął złote trzewiki i tańczył z Kopciuszkiem przez całą noc w dziurawych skarpetach. Na kolejnej stronie wilk, ubrany w fartuszek w muchomorki, wałkował ciasto na pierogi.

– Ojej, co się stało z tą książką? – zawołała Ola. – Gdzie są bajki, które czytał mi tata?

Bibliotekarka próbowała zrozumieć, co się stało, ale sama się ogromnie zdziwiła, kiedy zobaczyła obrazek przedstawiający Jasia, Małgosię i Babę-Jagę zjeżdżających na zjeżdżalni na basenie.

– Chcę moje bajki! Dlaczego zniknęły? – Ola niespodziewanie się rozplakała, a łzy znowu spadły na kartki książki.

Nocą bohaterowie baśni zorganizowali zebranie i po namyśle podjęli decyzję, żeby powrócić do dawnych historii.

– Jak widać, dzieci się przywiązują do znanych opowieści. W każdej z nich powinno być trochę smutku i trochę radości, bo baśnie są po to, żeby dobro wygrało ze złem, prawda? – zapytał Czerwony Kapturek. Pozostali przyznali mu rację.

– Szkoda. Polubiłem bycie kucharzem... – westchnął wilk.

- Rozmowa na temat opowiadania.

N. zadaje dzieciom pytania:

- Gdzie lubiła przychodzić Ola z rodzicami?
- Co zasmuciło dziewczynkę?
- Co zrobiły postacie z baśni?
- Co to znaczy, że dobro wygrywa ze złem?

- *Krasnoludki i olbrzymy* – zabawa ruchowa.

Trójkąt, bębenek.

N. dzieli dzieci na dwie grupy – krasnoludków i olbrzymów. Krasnoludki przykucają, udają, że śpią. Budzą się na dźwięk trójkąta. Maszerują w przysiadzie, trzymając rękami kolana. Dźwięki bębna zapraszają do poruszania się olbrzymy, które idą, stawiając duże kroki, z rękami wyciągniętymi do góry. Po zakończeniu zabawy następuje zmiana ról.

Zajęcia 2. Odkrywanie litery **d, D**.

Zajęcia 2. Odkrywanie litery **d, D**: małej i wielkiej, drukowanej i pisanej.

- Wprowadzenie.

Różne domy: z klocków, mały, z drewna, dla lalek.

N. zadaje dzieciom pytania:

- Z czego są zrobione te domy?
- Jak wyglądają poszczególne domy?
- Jakie jeszcze inne domy znacie?
- Co mają wspólnego wszystkie domy?

N. mówi dzieciom, że dziś porozmawiają sobie wspólnie o literze **d**.

- Analiza i synteza słuchowa słowa *dom* na poziomie sylaby.

Dzieci dzielą słowo *dom* na sylaby. Liczą, ile jest w nim sylab. Następnie N. pyta: *Co sły-chać na początku słowa dom?*

- Wyodrębnienie wyrazu podstawowego – **dom**.

Karty pracy, cz. 2, s. 2.

N. pyta: *Jaki przedmiot widzicie na zdjęciu?*

- Karty pracy, cz. 2, s. 2.

Polecenie:

- Powiedz, co się dzieje na obrazku. Odszukaj na obrazku to, czego nazwa rozpoczyna się głoską *d*.

- Wyodrębnienie wyrazu podstawowego – **dom**.

Karty pracy, cz. 2, s. 2.

N. pyta: *Jaki przedmiot widzicie na zdjęciu?*

- Karty pracy, cz. 2, s. 2.

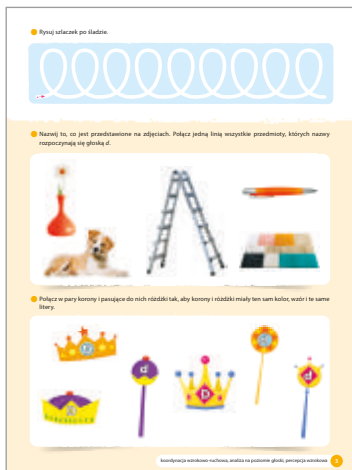
Polecenie:

- Powiedz, co się dzieje na obrazku. Odszukaj i zaznacz na nim elementy, w których nazwach słyszysz głoskę *d*.

- Karty pracy, cz. 2, s. 3.
Polecenia:
 - Rysuj szlaczek po śladach.
 - Nazwij przedmioty przedstawione na zdjęciach. Połącz jedną linią wszystkie przedmioty, których nazwy rozpoczynają się głoską *d*.
 - Połącz w pary korony i pasujące do nich różdżki tak, aby korony i różdżki miały ten sam kolor, wzór i te same litery.

- Analiza i synteza słuchowa słowa *dom* na poziomie głoski.
Dzieci dzielą słowo *dom* na głoski. Liczą, ile jest w nim głosek. Określają pierwszą głoskę w słowie *dom*. Następnie wymieniają inne słowa, w których głoskę *d* słychać na początku (dach, dym), na końcu (zakład, epizod), w środku (buda, woda).
- Budowanie schematu słowa *dom*.

Białe kartoniki.

Dzieci dzielą słowo *dom* na sylaby i na głoski. Następnie układają tyle białych kartoników, ile głosek słyszą w słowie *dom*. Wymawiają głoski głośno, dotykając kolejno kartoników. N. prosi, aby podzieliły słowo *dom* na sylaby, rozsuwając kartoniki w odpowiedni sposób. Dzieci układają kartoniki, wyklaskują sylaby i jednocześnie je wymawiają. N. prosi, aby zsunęły kartoniki i głośno wypowiedziały całe słowo.

- Tworzenie słowa *Dorota* z pierwszych głosek nazw przedmiotów i owoców przedstawionych na obrazkach.

Obrazki: dom, okno, rower, opona, taca, arbus.

Dzieci kolejno mówią nazwy obrazków, wyróżniają w nich pierwsze głoski i tworzą słowo *Dorota*.

- Budowanie schematu słowa *Dorota*.

Białe kartoniki.

Dzieci dzielą słowo *Dorota* na sylaby i na głoski. Następnie układają z kartoników schemat słowa, dzielą je na sylaby, dokonują syntezy (jak wyżej).

- Określanie rodzaju głoski *d*.
Wypowiadanie głoski *d* długo: *dddddd...*
Wypowiadanie głoski *d* krótko: *d, d, d, d*.
D jest spółgłoską, ponieważ nie możemy wypowiadać jej długo (pojawia się przydźwięk *y*). Oznaczamy ją na niebiesko.
- Budowanie modeli słów *dom*, *Dorota*.

Białe i niebieskie kartoniki.

Dzieci głośno wymieniają kolejne głoski w słowach *dom*, *Dorota*. Głoska *d* jest spółgłoską – wybrzmiewają ją krótko, z przydźwiękiem. Pod schematami słów *dom*, *Dorota* zaznaczają miejsca głoski *d* niebieskimi kartonikami.

• Odkrywanie litery **d, D**.

Białe, czerwone i niebieskie kartoniki, kartoniki z literami d, D.

N. umieszcza na tablicy modele słów *dom, Dorota*. Informuje dzieci, że pod niebieskimi kartonikami ukryta się pewna litera. N. pokazuje małą i wielką literę **d, D**. Dzieci określają jej wygląd. Następnie umieszczają kartoniki z literą **d, D** we właściwych miejscach pod modelami słów *dom, Dorota*. N. przypomina, dlaczego w jednym miejscu należało umieścić małą literę **d**, a w drugim – wielką literę.

• Uzupełnianie modeli słów *dom, Dorota* poznanymi literami.

Kartoniki z literami: o, m, t, a.

N. mówi, że w ułożonych modelach są jeszcze miejsca, w których występują litery już poznane. Dzieci umieszczają kartoniki z literami **a, o** we właściwych miejscach pod modelami słów *dom, Dorota*.

• Karty pracy, cz. 2, s. 3.

Polecenia:

- Pisz literę **d, D** po śladach.
- Pokoloruj miejsce głoski **d** na niebiesko.
- Podziel nazwy obrazków na głoski.
- Odszukaj w naklejkach kartoniki z literami, które odpowiadają głoskom wskazanym liczbami. Odczytaj utworzony wyraz.
- Przeczytaj.

The worksheet contains the following sections:

- Tracing:** Two rows of handwriting lines. The first row shows a lowercase 'd' with numbered arrows indicating stroke order (1: vertical line down, 2: counter-clockwise curve), followed by several dashed 'd's for tracing. The second row shows an uppercase 'D' with a numbered arrow (1: vertical line down), followed by several dashed 'D's for tracing.
- Coloring:** Three circular icons: a white vacuum cleaner, a purple rug, and a brown rooster. Below each icon are four empty boxes for coloring.
- Word Division:** Three square icons: a blue cushion, a green cucumber, and a blue lamp. Below each icon is a box with a number: '3' for the cushion, '1' for the cucumber, and '3' for the lamp. Below these are three empty boxes for writing the letters.
- Word Building:** A row of boxes containing the sequence: **da do de di ad od ed id Ada Ida dama**.

Zabawy na świeżym powietrzu

- *Siedmioro krasnoludków* – zabawa ruchowa.
N. wybiera siedmioro krasnoludków. Wybrane dzieci prezentują ćwiczenia rówieśnikom. Po wykonaniu ćwiczenia dzieci mówią rymowanek: *Hej, ho, hej, ho, do ćwiczeń by się szło. Dzieci, które były krasnoludkami, wybierają następców.*
- Spacer w pobliżu przedszkola – obserwowanie zmian zachodzących w przyrodzie.

III

- *Magiczne kartki* – zapoznanie z piosenką tygodnia.
Nagranie piosenki *Magiczne kartki*, odtwarzacz CD.
- Słuchanie piosenki *Magiczne kartki* (sł. i muz. Krystyna Gowik).

C am dm6 G7 C am

1. Kie-dy czy - tać się na - u - czę, to prze-czy-tać ze - chcę o kra-sna-lach, Ko-cie w Bu - tach

dm6 G7 C F C G am dm G C

i Kró - lew-nie Śnie-żce. O tym, jak to Ba - ba - Ja - ga na swej mio-tle la - ta,

dm C G am D7 G G7

a Pi - no - kio wy - szedł z do-mu i go szu - kał ta - ta.

C em dm G C am dm G C am

Ref.: Wszy - stkie ba-śnie są w ksią-żkach za-cza-ro - wa - ne. Je - śli nie wie-rzysz,

dm G C em F G am G7

za - py - taj ma - mę. Na tych ma-gi-cznych kart-kach znaj-dziesz in - ny, świat – no cóż.

C G9 G7 C F C

Wskocz ze mną do nie - go – i już!

1. *Kiedy czytać się nauczę, to przeczytać zechcę
o krasnalach, Kocie w Butach i Królownie Śnieżce.
O tym, jak to Baba-Jaga na swej miotle lata,
a Pinokio wyszedł z domu i go szukał tata.*

Ref.: *Wszystkie baśnie są w książkach zczarowane.
Jeśli nie wierzysz, zapytaj mamę.
Na tych magicznych kartkach znajdziesz inny świat – no cóż.
Wskocz ze mną do niego – i już!*

bis

wersja
wokalnoinstrumentalna

wersja
instrumentalna

2. *Lubię baśnie, lubię bajki,
czekam niecierpliwie,
kiedy czytać się nauczę i wszystkich zadziwię!
Tu ogromny smok już czyha na dzielnych rycerzy.
Tam Roszpunka czesze włosy, wciąż zamknięta w wieży.*

Ref.: *Wszystkie baśnie są...*

- Rozmowa na temat piosenki.
Przed wprowadzeniem piosenki N. tłumaczy dzieciom znaczenie słów: *baśń, bajka*. Następnie zadaje pytania:
 - Jak się nazywają bohaterowie, o których jest mowa w piosence?
 - Czy macie swoją ulubioną baśń lub baśniowego bohatera?
- Rozmowa na temat budowy piosenki.
 - Ile zwrotek ma piosenka?
 - Ile razy jest śpiewany refren?
- Określenie metrum piosenki.
Zaznaczenie kłaśnięciem pierwszej miary taktu.
- Nauka refrenu na zasadzie echa muzycznego, osłuchanie z pierwszą zwrotką.
N. śpiewa kolejne fragmenty refrenu piosenki. Wskazane dzieci – najpierw indywidualnie, następnie wszystkie razem – powtarzają za nim. Następnie N. śpiewa dzieciom zwrotki piosenki.

*Nagranie piosenki **Magiczne kartki**, odtwarzacz CD, szarfy, obrazki postaci z baśni: **Królowny Śnieżki, Baby-Jagi, Czerwonego Kapturka, złotej rybki**.*

Dzieci maszerują w rytmie piosenki między szarfami rozłożonymi na środku sali. Podczas przerwy w muzyce zajmują miejsca obok najbliższej leżących szarf. W każdej szarfie znajduje się obrazek postaci z baśni, odwrócony do dywanu. N. zwraca się do dzieci: *Zaraz wszystkim odpowiemy, jakiej baśni słuchać chcemy*. N. recytuje zagadki Wiesławy Żaby-Zabińskiej, a dzieci sprawdzają swoje obrazki. Dzieci, które mają obrazek związany z zagadką, unoszą go w górę. Zabawę należy powtórzyć. Trzeba zwrócić uwagę, żeby dzieci zajmowały za każdym razem miejsca przed innymi szarfami.

*Krasnoludki w lesie spotkała,
w małym domku z nimi zamieszkała. (Królowna Śnieżka)*

*Wie, kim są Jaś i Małgosia,
na czarach dobrze się zna.
Mieszka w domku z piernika,
magiczną miotłę ma. (Baba-Jaga)*

*Czapeczkę czerwoną na głowie nosi.
Kiedy spotka wilka, to grzecznie go prosi:
– Odejdź zaraz, wilku. Babcia ma jest chora.
Lekarstwo dla niej niosę od pana doktora. (Czerwony Kapturek)*

*Ma złoty ogon i łuski ma złote.
Może spełnić wszystko, na co masz ochotę. (złota rybka)*

- Mała litera **d** i wielka litera **D** – zabawa ruchowa.

Kartoniki z literami d, D, tamburyn.

Dzieci otrzymują kartoniki z literami **d**, **D**. Poruszają się po sali w rytmie wystukiwanym na tamburynie. Podczas przerwy w grze dobierają się parami tak, aby jedno dziecko miało kartonik z małą literą, a drugie z wielką.

Karty pracy, cz. 2, s. 4

Polecenia:

- Przeczytaj wyrazy z osobą dorosłą. Odszukaj te wyrazy obok i pokoloruj kartoniki, na których są zapisane, takimi samymi kolorami.
- Spróbuj ułożyć baśń tak, żeby występowały w niej Baba-Jaga, rakieta i zamek.
- Posłuchaj wiersza. Odszukaj w tekście litery **d** – małe i wielkie. Zaznacz je na niebiesko.

Przeczytaj wyrazy z naczyniem zapisane na kolorowych kartonikach. Odszukaj te wyrazy obok i pokoloruj kartoniki, na których są zapisane, takimi samymi kolorami.

król	królowna	pałac
królowna	król	baśń
pałac	baśń	król
baśń	korona	królowna
korona	pałac	korona

Spróbuj ułożyć baśń tak, żeby występowały w niej Baba-Jaga, rakieta i zamek.

Posłuchaj wiersza. Odszukaj w tekście litery **d** – małe i wielkie. Zaznacz je na niebiesko.

(...) Domy duże,
domy małe,
różnych ludzi tłum.
A ja mieszkam
właśnie tu, właśnie tu!

Tu jest mój dom,
tu dom swój mam.
I Kocham go,
i dobrze znam. (...)

Fragment wiersza Krystyny Gowik. To tu

Karty pracy, cz. 2, s. 4

Polecenia:

- Przeczytaj. Dorysuj brakujące postacie.
- Rozwiąż rebusy.
- Posłuchaj wiersza. Odszukaj w tekście litery **d** – małe i wielkie. Zaznacz je na niebiesko.

Przeczytaj. Dorysuj brakujące postacie.

to dom

to dom

Rozwiąż rebusy.

Posłuchaj wiersza. Odszukaj w tekście litery **d** – małe i wielkie. Zaznacz je na niebiesko.

(...) Domy duże,
domy małe,
różnych ludzi tłum.
A ja mieszkam
właśnie tu, właśnie tu!

Tu jest mój dom,
tu dom swój mam.
I Kocham go,
i dobrze znam. (...)

Fragment wiersza Krystyny Gowik. To tu

Ułóż baśń, wybierając do siebie wyrazy, dopasuj do siebie, analizuj i zapiszcie głoski.

- Zabawy dowolne w wybranym kąciku zainteresowań.

Przykładowy zapis w dzienniku i punkty z obszarów podstawy programowej

<p>I. <i>Wielki smok</i> – ilustracja ruchowa rymowanki.</p>		I.5
<p>Wyrazy z sylab – utrwalanie poznanych liter.</p>		IV.4
<p>Ozdabianie litery d, D. Rysowanie po śladach rysunku, w którego nazwie słychać na początku głoskę <i>d</i>. Kolorowanie pierników, na których znajdują się litery d, D.</p>	<p>Rysowanie palcem po literach d, D. Pisanie litery po śladach, a potem – samodzielnie.</p>	I.7, I.9, IV.8
<p>Ćwiczenia poranne – zestaw 11.</p>		I.5
<p>II.1. <i>Jak powstaje książka?</i> – poznawanie etapów powstania książki. Cel: rozwijanie aktywności poznawczej – zapoznanie z etapami powstania książki.</p>		IV.19
<p><i>Czarodziejskie jabłko</i> – zabawa ruchowa.</p>		I.5
<p>2. Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 6. Cel: rozwijanie sprawności fizycznej.</p>		I.8
<p>Zabawy na świeżym powietrzu: <i>Baśniowy berek</i> – zabawa bieżna; <i>Marsz z książką</i> – zabawa kształtująca postawę.</p>		I.5, III.5
<p>III. Utrwalenie refrenu piosenki <i>Magiczne kartki</i>. Nauka pierwszej zwrotki. Słuchanie drugiej zwrotki.</p>		IV.7
<p><i>Bohaterowie baśni</i> – prezentowanie postaci z baśni za pomocą ruchu, gestów.</p>		I.5, IV.1, IV.7
<p>Zabawy dowolne w wybranym kąciek zainteresowań.</p>		I.6

Cele główne:

- rozwijanie aktywności poznawczej – zapoznanie z etapami powstawania książki,
- rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- opisuje etapy powstawania książki,
- aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach gimnastycznych.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- w zakresie rozumienia i tworzenia informacji,
- matematyczne oraz kompetencje w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii,
- osobiste, społeczne i w zakresie umiejętności uczenia się.

Środki dydaktyczne: kartoniki z sylabami utworzonymi z poznanych liter, kartki A4, klej, kredki, różne książki dla dzieci, plakat w kształcie książki, z napisanym hasłem *Korzyści płynące z czytania książek*, mazak, wyrazy do czytania całościowego: *autor, grafik, fotograf, drukarnia, księgarnia, czytelnik*, jabłko, piłka dla każdej pary dzieci, opaski na głowy, wykonane z brystolu, bębenek, tamburyn, drewnienka, *Strefa przedszkolaka. Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia*, s. 23, *Strefa przedszkolaka. Litery i liczby*, s. 25, karty pracy B, cz. 2, s. 5, karty pracy B+, cz. 2, s. 5, piosenka *Magiczne kartki* (płyta CD), odtwarzacz CD.

Przebieg dnia

- *Wielki smok* – ilustracja ruchowa rymowanki (autor nieznan).

*Wielki smok szedł do przodu kroki trzy,
zrobił przysiad i wyszczerzył groźnie kły.
Skoczył w górę i rozłożył skrzydła swe,
latał wkoło, by pogubić myśli złe.
W chłodnej wodzie pływał żabką też,
na czworakach chodził tak jak jeź.
Gdy się zmęczył, to zwinięty w kłębek spał.
Kolorowe sny całą noc miał.*

- *Wyrazy z sylab* – utrwalanie poznanych liter.

Kartoniki z sylabami utworzonymi z poznanych liter, kartki A4, klej, kredki.

Dzieci otrzymują kartoniki z sylabami utworzonymi z poznanych liter. Łączą je ze sobą, tworząc wyrazy, które przyklejają na kartkach, a obok rysują obrazki pasujące do utworzonych wyrazów, np. sylaby: *ma, ta, ma, ta, da, ma, da, ma, to, da, ta*, wyrazy: *mama, tata, tama, mata, dama*.

Sfery przedszkolaka. Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia, s. 23

Polecenia:

- Ozdób litery **d, D**.
- Rysuj po śladach rysunku, w którego nazwie słychać na początku głoskę *d*.
- Pokoloruj pierniki, na których znajdują się litery **d, D**.

Sfery przedszkolaka. Litery i liczby, s. 25

Polecenie:

- Rysuj palcem po literach **d, D**. Pisz litery po śladach, a potem – samodzielnie.

- Ćwiczenia poranne – zestaw 11 (przewodnik, s. 70).

II

Zajęcia 1. *Jak powstaje książka?* – poznawanie etapów powstawania książki.

- *Jak wygląda książka?* – porównywanie różnych książek.

Różne książki dla dzieci.

Dzieci oglądają różne książki, poznają nazwiska ich autorów, porównują ich wygląd. N. omawia ich budowę (okładka, strona tytułowa, tekst, ilustracje, spis treści).

- *Czy książki są potrzebne?* – dyskusja.

Plakat w kształcie książki, z napisanym hasłem *Korzyści płynące z czytania książek*, mazak.

Dzieci próbują wyjaśnić znaczenie książki w życiu ludzi. N. zapisuje ich propozycje na plakacie wokół hasła *Korzyści płynące z książek*.

- *Poznanie etapów powstawania książki* – rozmowa na podstawie zdjęć z karty pracy.

Wyrazy do czytania całościowego: *autor, grafik, fotograf, drukarnia, księgarnia, czytelnik*.

Na podstawie zdjęć w kartach pracy dzieci opowiadają, jak powstaje książka (w razie trudności N. zadaje pytania pomocnicze). Następnie czytają całościowo wyrazy: *autor, grafik, fotograf, drukarnia, księgarnia, czytelnik*.

Polecenie:

- Obejrzyj zdjęcia. Opowiedz, jak powstaje książka.

- *Czarodziejskie jabłko* – zabawa ruchowa.

Jabłko.

Dzieci siedzą w kręgu, w siadzie skrzyżnym, ręce trzymają za sobą. Osoba wybrana przez N. spaceruje na zewnątrz kręgu, trzymając w rękach jabłko. N. powtarza rymowanek Wiesławy Żaby-Żabińskiej: *Czarodziejskie jabłko w rękach moich mam, czarodziejskie jabłko teraz tobie dam*. Gdy ją kończy, wtedy wybrana osoba, wkłada jabłko w ręce innego dziecka i szybko ucieka. Obiega koło i siada na miejscu dziecka, które dostało jabłko, a potem ją goniło.

Zajęcia 2. Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 6.

Tamburyn, piłka dla każdej pary dzieci.

Dzieci dobierają się w pary i razem maszerują po kole przy dźwiękach tamburynu. N. daje każdej parze piłkę.

- **Toczenie piłki do partnera.**
Jedno dziecko leży przodem, trzymając piłkę w dłoniach, przed głową. Partner siedzi na piętach, około 1,5–2 m przed kolegą, przodem do niego. Pierwsze dziecko unosi łokcie nad podłogę i odepchnięciem toczy piłkę do kolegi.
- **Rzut piłki do partnera.**
Jedno dziecko leży przodem. Trzyma piłkę tak jak poprzednio. Przed nim siedzi na piętach partner. Dziecko trzymające piłkę przenosi ją nad kark, unosząc łokcie nad podłogę, a następnie rzuca do kolegi.
- **Podawanie piłki bokiem.**
Dzieci siedzą w rozkroku, z wyprostowanymi nogami, tyłem do siebie, w odległości około 0,5 metra. Wykonują skręt tułowia z przekazaniem piłki partnerowi (jedno dziecko wykonuje skręt w prawą stronę, drugie – w lewą). Następnie wykonują skręt tułowia w przeciwną stronę, z ponownym przekazaniem piłki.
- **Podawanie piłki do siebie – rzucanie i łapanie piłki.**
Dzieci chodzą po sali z piłkami trzymanymi w dłoniach. Podrzucają piłki w górę i starają się je złapać w dłonie.

- **Toczenie piłki wokół siebie.**
Dzieci siedzą z nogami wyprostowanymi i złączonymi. Każde z nich trzyma dłońmi piłkę leżącą na podłodze przy jego biodrach. Dzieci toczą piłki po podłodze wokół bioder i wyprostowanych nóg. Po wykonaniu trzech okrążeń piłki w jedną stronę należy wykonać następne trzy okrążenia w stronę przeciwną.
- **Utrzymanie piłki na podudziach.**
Dzieci leżą tyłem, z nogami ugiętymi, uniesionymi nad podłogą. Na ustawionych poziomo podudziach kładą piłkę. Starają się jak najdłużej utrzymać piłkę na nogach.
- **Podawanie piłki dołem i górą.**
Dzieci stoją tyłem do siebie, w lekkim rozkroku, w odległości około pół metra. Jedno dziecko trzyma piłkę. Dzieci unoszą ręce w górę, przekazują piłkę do partnera, a następnie wykonują skłon tułowia w przód i przekazują sobie piłkę między nogami.
- **Podskoki z piłką ułożoną między kolanami.**
Dzieci stoją z piłką włożoną między kolana. Utrzymując piłkę w tej pozycji, podskokami poruszają się po sali.
- **Odbieranie piłki stopami.**
Dzieci siedzą przodem do siebie. Jedno dziecko chwyta piłkę wewnętrzną stroną stóp i ją ściska (kolana powinny być ustawione szeroko). Drugie dziecko kładzie, od góry, stopy na piłce i, zawijając palce pod podeszwy, stara się palcami stóp zabrać piłkę. Po zabraniu piłki następuje zmiana ról.
- **Maszerowanie parami po kole.** Oddanie piłek N.

Zabawy na świeżym powietrzu

- **Baśniowy berek** – zabawa bieżna.
Wybrane dziecko jest berkiem. Ma za zadanie złapać pozostałe dzieci. Złapany uczestnik staje z rękami ułożonymi tak, aby tworzyły książkę. Zabawę wygrywa to dziecko, które zostanie złapane jako ostatnie.
- **Marsz z książką** – zabawa kształtująca postawę.
Książka dla każdego dziecka.
Dzieci spacerują po wyznaczonej trasie z książkami ułożonymi na głowach. Podczas zabawy N. zwraca uwagę na proste plecy.

- Utrwalenie refrenu piosenki *Magiczne kartki*. Nauka pierwszej zwrotki. Słuchanie drugiej zwrotki.
Nagranie piosenki *Magiczne kartki*, odtwarzacz CD.

- **Bohaterowie baśni** – prezentowanie baśniowych postaci za pomocą ruchu, gestów.
Nagranie piosenki *Magiczne kartki*, odtwarzacz CD, opaski na głowy, wykonane z brystolu, bębenek, tamburyn, drewnianka.

N. dzieli dzieci na trzy grupy: wróżki, czarodzieje, smoki. Każda grupa jest oznaczona opaskami w innym kolorze. W rytmie melodii piosenki dzieci poruszają się swobodnie w dowolnych kierunkach. N. zajmuje miejsce z boku sali. Umieszcza przed sobą bębenek, tamburyn, drewnianka. Każdej grupie jest przyporządkowany inny instrument.

Na sygnał bębniaka czarodzieje zaczynają maszerować w dowolnych kierunkach za dzieckiem wskazanym przez N. Pozostałe dzieci przechodzą do siadu i miarowo klaszczą, zgodnie z rytmem instrumentu.

Na sygnał tamburynu na środek wychodzą wróżki i poruszają się tanecznym krokiem, w rytmie instrumentu, między pozostałymi dziećmi, które miarowo klaszczą.

Na sygnał drewniaków zaczynają się poruszać smoki. Wykonują duże kroki, wyciągają szyje i spoglądają raz w jedną, raz w drugą stronę. Pozostałe dzieci przechodzą do siadu i miarowo klaszczą, zgodnie z rytmem instrumentu.

- Zabawy dowolne w wybranym kąciku zainteresowań.

N. prosi dzieci, by na następne zajęcia przyniosły dowolne książeczki.

Dzień 3

Dbamy o książki

Przykładowy zapis w dzienniku i punkty z obszarów podstawy programowej

I. <i>Dobrze czy źle?</i> – zabawa ruchowa.	I.5
<i>Nasze książki</i> – oglądanie książek przyniesionych do przedszkola przez dzieci.	IV.19
<i>Smutna książka i wesoła książka</i> – zabawa z elementem dramy.	IV.1
Rysowanie drogi Królowy Śnieżki do domku krasnoludków. Przeliczenie elementów. Rysowanie odpowiedniej liczby kropek	IV.8, IV.15
Ćwiczenia poranne – zestaw 11.	I.5
II.1. Zabawy z piosenką <i>Magiczne kartki</i> . Cel: wyzwalanie radości, chęci udziału we wspólnych zabawach.	III.5, IV.7
2. Wykonanie w grupach (wspólnie z N.) książeczek z ilustracjami do znanych dzieciom baśni (lub wymyślonych przez nie). Cel: zachęcanie do tworzenia własnych książeczek.	III.5, IV.5, IV.8
Zabawy na świeżym powietrzu: spacer do pobliskiej księgarni – zapoznanie z wyglądem sklepu, oglądanie zgromadzonych tam książek, obserwowanie ludzi robiących w niej zakupy. Zakup książki wybranej przez dzieci do czytania w przedszkolu.	III.5, III.8
III. <i>Jedno słowo, różne znaczenia</i> – zabawa słowna.	IV.6
<i>Książka jak nowa</i> – naprawianie zniszczonych książek.	I.7, III.5
Łączenie liniami, każdą w innym kolorze, tych samych liter – małych i wielkich. Kolorowanie rysunku. Odpowiadanie na pytania: Jakiej baśni dotyczy rysunek? Czy dziewczynka powinna rozmawiać z wilkiem? Dlaczego? Czy powinniśmy mówić nieznanym, gdzie mieszkamy, co posiadamy w domu? Dlaczego nie powinniśmy rozmawiać z nieznanymi?	II.7, II.9, IV.2, IV.8
Zabawy dowolne w wybranym kąciku zainteresowań.	I.6

Cele główne:

- wyzwalanie radości, chęci udziału we wspólnych zabawach,
- zachęcanie do tworzenia własnych książek.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- chętnie uczestniczy w zabawie, podczas zabaw przy muzyce potrafi zgodnie współdziałać z rówieśnikami,
- tworzy w zespole własną książkę.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- w zakresie rozumienia i tworzenia informacji,
- w zakresie przedsiębiorczości,
- w zakresie świadomości i ekspresji kulturalnej.

Środki dydaktyczne: tamburyn, książki przyniesione przez dzieci, obrazy przedstawiające bohaterów znanych dzieciom baśni, białe kartki A4, tekturowe, kolorowe kartki A4, zszywacz biurowy, kredki, flamastry, mazaki, bębenek, grzechotka, karty pracy B, cz. 2, s. 6–7, karty pracy B+, cz. 2, s. 6–7, piosenka *Magiczne kartki* (płyta CD), odtwarzacz CD.

Przebieg dnia

- *Dobrze czy źle?* – zabawa ruchowa.

Tamburyn.

Dzieci poruszają się po sali w rytmie wystukiwanym przez N. na tamburynie. Podczas przerwy w grze N. wypowiada słowa odnoszące się do wyglądu książek lub sposobów korzystania z nich, np.: *ładna okładka, poplamione kartki, pozaginane rogi, czyste kartki, oglądanie brudnymi rękami, czytanie podczas jedzenia obiadu, odkładanie na półkę*. Jeśli dotyczą one prawidłowego zachowania lub właściwego wyglądu książek, dzieci maszerują w miejscu i klaszczą w ręce; jeśli negatywnego – przykucają i zakrywają twarze dłońmi.

- *Nasze książki* – oglądanie książek przyniesionych do przedszkola przez dzieci.

Książki przyniesione przez dzieci.

Dzieci swobodnie wypowiadają się na temat swoich ulubionych bohaterów. N. stwarza warunki do samodzielnego czytania książek przez chętne dzieci umiejące czytać. N. czyta przez cały tydzień fragmenty książki wybranej przez dzieci. Dzieci uważnie śledzą losy występujących w niej bohaterów.

- *Smutna książka i wesoła książka* – zabawa z elementem dramy.

Chętne dzieci wcielają się w role książek – szanowanych i zniszczonych. Próbuje wyrazić słowami, gestami, mimiką, co mogą czuć takie książki.

Karty pracy, cz. 2, s. 6

Polecenie:

- Królowa Śnieżka chce dostarczyć książkę do domku krasnoludków. Narysuj drogę Śnieżki do ich domku. Policz, ile motyli minęła po drodze Królowa Śnieżka. Narysuj w polu odpowiednią liczbę kropek.

Karty pracy, cz. 2, s. 6

Polecenie:

- Królowa Śnieżka chce dostarczyć książkę do domku krasnoludków. Narysuj drogę Śnieżki do ich domku. Policz, ile kwiatów minęła po drodze Królowa Śnieżka. Narysuj w polu odpowiednią liczbę kropek.

- Ćwiczenia poranne – zestaw 11 (przewodnik, s. 70).

Zajęcia 1. Zabawy z piosenką *Magiczne kartki*.

- Rozgrzewka.

Tamburyn.

Dzieci maszerują po okręgu. Zgodnie z rytmem wystukiwanym na tamburynie maszerują, biegną na palcach, przeskakują z nogi na nogę. Podczas przerwy w muzyce zatrzymują się i zaczynają maszerować w przeciwnym kierunku. Na jedno mocne uderzenie ustawiają się w trójkach. Poruszają się w nich, przeskakując z nogi na nogę. Kiedy usłyszą dwa uderzenia, przechodzą do leżenia na plecach i odpoczywają przez chwilę. Kiedy usłyszą trzy uderzenia, dobierają się w pary. Trzymając się za ręce, maszerują po okręgu.

- *Smoki* – ćwiczenie oddechowe.

Nagranie piosenki *Magiczne kartki*, odtwarzacz CD.

Dzieci poruszają się w dowolnych kierunkach, w rytmie piosenki. Podczas przerwy w muzyce, na hasło *Smoki!*, przechodzą do przysiadu. Powoli powracają do pozycji stojącej i wykonują skręt tułowia, robiąc wdech. Następnie, wydychając powietrze, wracają do pozycji wyjściowej. Zabawę powtarzają, wykonując skręt w drugą stronę. Na zakończenie przechodzą do przysiadu.

- *Slalom* – wyrabianie zdolności wykonania ruchu do odpowiedniego obrazka w rytmie melodii piosenki.

Nagranie piosenki *Magiczne kartki* (wersja instrumentalna), odtwarzacz CD, obrazki przedstawiające bohaterów baśni znanych dzieciom.

N. wspólnie z dziećmi rozkłada na dywanie obrazki przedstawiające bohaterów baśni. Rozmawia z dziećmi na ich temat, wyznaczając trasę w formie slalomu. Dzieci wspólnie z N. ustalają również wspólnie ruchy, jakie należy wykonać, zbliżając się do obrazków: Kot w Butach – podskoki, krasnoludki – marsz w miejscu, smok – powolne rozglądanie się, księżniczka – obrót i ukłon. W rytmie melodii piosenki biegną drobnymi krokami. Mijając kolejne obrazki, wykonują przed nimi ustalone wcześniej ruchy.

- *Magiczne kartki* – zabawa z piosenką.

Nagranie piosenki *Magiczne kartki*, odtwarzacz CD.

Dzieci są ustawione w czteroosobowych kołach, twarzami do ich środków.

1. *Kiedy czytać się nauczę, to przeczytać zechcę*
o krasnalach, Kocie w Butach i Królewnie Śnieżce.
O tym, jak to Baba-Jaga na swej miotle lata,
a Pinokio wyszedł z domu i go szukał tata.

Dzieci:

wyciągają przed siebie dłonie – książki, naśladują czytanie
podają sobie ręce i maszerują w prawą stronę
zatrzymują się, zwracają twarzami do środków kół i miarowo klaszczą
przenoszą ręce na biodra i obracają się wokół siebie

Ref.: *Wszystkie baśnie są w książkach zaczarowane.*
Jeśli nie wierzysz, zapytaj mamę.

Na tych magicznych kartkach
znajdziesz inny świat – no cóż.
Wskocz ze mną do niego – i już!

przechodzą do jednego dużego koła, podają sobie ręce i maszerują w prawą stronę
zwracają się przodem do środka koła i maszerują kilka kroków w przód
wracają tyłem na swoje miejsca

2. *Lubię baśnie, lubię bajki, czekam niecierpliwie,
kiedy czytać się nauczę i wszystkich zadziwię!*

Tu ogromny smok już czyha na dzielnych rycerzy.

*Tam Roszpunka czesze włosy,
wciąż zamknięta w wieży.*

ponownie tworzą czterosobowe
koła i maszerują w nich jedno za
drugim

zwracają się twarzami do środków
kół, naśladują ruchy skradającego
się smoka

stają w rozkroku i unoszą ręce nad
głowy, tworząc dach wieży

Ref.: *Wszystkie baśnie są...*

tak samo jak po pierwszej zwrotce

Zajęcia 2. Wykonanie w grupach (wspólnie z N.) książeczek z ilustracjami znanych dzieciom do baśni.

- Rozwiązywanie zagadek autorstwa Wiesławy Żaby-Żabińskiej.

N. mówi zagadkę, dzieci podają jej rozwiązanie. (N. może wprowadzić element rywalizacji – wtedy dzieci podają mu rozwiązanie zagadki na ucho. Jeżeli jest ono prawidłowe, otrzymują punkt).

*Kto za siedmioma górami
i za siedmioma lasami
mieszkał w chatynce maleńkiej
z siedmioma krasnoludkami? (Królewna Śnieżka)*

*Oni, gdy zabłądzili w lesie,
w Baby-Jagi wpadli szpony
przez to, że nadgryźli domek,
co z piernika był zrobiony. (Jaś i Małgosia)*

*Noszą czerwone kubraczki,
na brodach rosną im bródki.
Jeśli nie wierzysz, odgadnij.
Przecież to są... (krasnoludki)*

*Łatwo mnie poznać,
gdy bajkę wspomnicie.
Chodziłem tam w butach,
miałem lżejsze życie. (Kot w Butach)*

*W bajkach robi wiele złego,
lubi ogniem ziać,
bo on głównie jest od tego,
żeby się go bać. (smok)*

*Ona w bajkach dziwne stawy
gotuje w swym kotle,
czasem kogoś w coś przemienia
i lata na miotle. (czarownica)*

*Powiedz, który to niedźwiadek
Prosiaczka jest sąsiadem,
sąsiadem Kłapouchego
i kolegą Krzysia małego. (Kubuś Puchatek)*

*Kto na tańce w pałacu
czasu miał niewiele?
Kto, wybiegając z balu,
zgubił pantofelek? (Kopciuszek)*

*Kto listy pisać chciał drobnym maczkiem
i po to kupił raz maczku paczkę? (Kaczka Dziwaczka)*

- *Książeczki z ilustracjami* – praca w grupach.
Białe kartki A4, tekturowe, kolorowe kartki A4, zszywacz biurowy, kredki, flamastry, mazaki.
N. dzieli dzieci na zespoły. Zachęca je do zgodnej współpracy, sprawiedliwego podziału zadań, rozwijania odpowiedzialności za efekt pracy całego zespołu.
- Dzieci rysują kolejne ilustracje do wybranej przez nie baśni.
- Wybierają kolor tekturowej okładki i ozdabiają ją według swoich pomysłów. Umieszczają na środku tytuł książeczki, a z boku – nazwiska jej autorów.

Tytuł i nazwiska może napisać N. lub dziecko z grupy.

- Łączą okładkę i kartki książeczki za pomocą zszywacza biurowego.

- Prezentacja gotowych książeczek pozostałym zespołom, czytanie powstałych tekstów przez N.
- Umieszczenie książeczek w kąciaku dla rodziców lub w kąciaku książki.

Zabawy na świeżym powietrzu

- Spacer do pobliskiej księgarni – zapoznanie z wyglądem sklepu, oglądanie zgromadzonych tam książek, obserwowanie ludzi robiących w niej zakupy. Zakup książki wybranej przez dzieci do czytania w przedszkolu.

III

- *Jedno słowo, różne znaczenia* – zabawa słowna. Dzieci poszukują różnych znaczeń tych samych słów, np.: *zamek* – obronny, królewski, błyskawiczny, z piasku, *wieża* – zamkowa, z klocków, zegarowa, szachowa, *zebra* – przejście dla pieszych, zwierzę, *klucz* – do otwierania drzwi, ptaków, do roweru, *oko* – do patrzenia, na rosole.
- *Książka jak nowa* – naprawianie zniszczonych książek.

Papier ozdobny.

Dzieci z pomocą N. wykonują okładki z papieru ozdobnego. N. zachęca je do zgodnej współpracy, wyrabiania nawyku dbałości o książki.

- *Baśniowe postacie* – zabawa ruchowa.

Bębenek, tamburyn, grzechotka.

N. zamienia dzieci w baśniowe postacie, które reagują określonymi ruchami na odpowiednie dźwięki: smoki – poruszają się na czworakach przy dźwiękach bębna, koty w butach – maszerują przy dźwiękach tamburynu, a baby-jagi latają na miotłach – biegają na palcach, ręce mają wyciągnięte przed sobą, naśladują trzymanie miotły przy dźwiękach grzechotki.

Karty pracy, cz. 2, s. 7

Karty pracy, cz. 2, s. 7

Polecenia:

- Połącz liniami, każdą w innym kolorze, te same litery – małe i wielkie.
- Pokoloruj rysunek. Jakiej baśni on dotyczy? Odpowiedz na pytania: Czy dziewczynka powinna rozmawiać z wilkiem? Dlaczego? Czy powinniśmy mówić nieznanym, gdzie mieszkamy, co posiadamy w domu? Dlaczego nie powinniśmy rozmawiać z nieznanymi?

● Połącz liniami, każdą w innym kolorze, te same litery – małe i wielkie.

a O A T
I D E
o d m
t e M i

● Pokoloruj rysunek. Jakiej baśni on dotyczy? Odpowiedz na pytania: Czy dziewczynka powinna rozmawiać z wilkiem? Dlaczego? Czy powinniśmy mówić nieznanym, gdzie mieszkamy, co mamy w domu? Dlaczego nie powinniśmy rozmawiać z nieznanymi?

patrycja chlebna, spisanie na podstawie: gdańsk, spisanie: marcelina

● Połącz liniami, każdą w innym kolorze, te same litery – małe i wielkie.

a O A T
I D E
o d m
t e M i

● Pokoloruj rysunek. Jakiej baśni on dotyczy? Odpowiedz na pytania: Czy dziewczynka powinna rozmawiać z wilkiem? Dlaczego? Czy powinniśmy mówić nieznanym, gdzie mieszkamy, co mamy w domu? Dlaczego nie powinniśmy rozmawiać z nieznanymi?

patrycja chlebna, spisanie: marcelina

- Zabawy dowolne w wybranym kąciaku zainteresowań.

Dzień 4

Baśniowe figury geometryczne

Przykładowy zapis w dzienniku i punkty z obszarów podstawy programowej

I. <i>Kim jest ta postać?</i> – kalambury.	I.5, IV.1
<i>Koło, kwadrat i trójkąt</i> – rozpoznawanie i nazywanie figur geometrycznych.	IV.12
<i>Nazwy figur</i> – czytanie całościowe wyrazów.	IV.2, IV.4
<i>Ubrania postaci z baśni</i> – rozwijanie percepcji wzrokowej.	IV.8
Rysowanie szlaczka po śladach, a potem – samodzielnie. Rysowanie zamku po śladach. Kolorowanie elementów oznaczonych poznanymi literami.	
Ćwiczenia poranne – zestaw 11.	I.5
II.1. <i>Poznajemy prostokąt</i> – zapoznanie z nazwą i cechami prostokąta. Cel: zapoznanie z nazwą i charakterystycznymi cechami prostokąta.	IV.8, IV.12
2. Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 6. Cel: rozwijanie sprawności fizycznej.	I.8
<i>Zabawy na świeżym powietrzu: Twój kształt</i> – zabawa ruchowa; układanie dowolnych figur geometrycznych z kolorowych szarf.	I.5, IV.12
III. Utrwalenie melodii piosenki <i>Magiczne kartki</i> .	IV.7
<i>Instrumentacja piosenki Magiczne kartki</i> .	IV.7
<i>Kolorowe figury</i> – zabawa ruchowa.	I.5, IV.12
<i>Czarodziejski worek</i> – zabawa utrwalająca kształty figur geometrycznych.	IV.12
<i>Domino geometryczne</i> – samodzielne wykonanie domina.	I.7
<i>Królowna Śnieżka</i> – układanie historyjki obrazkowej.	IV.5
<i>Zabawy dowolne w wybranym kąciku zainteresowań</i> .	I.6

Cele główne:

- zapoznanie z nazwą i charakterystycznymi cechami prostokąta,
- rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- rozpoznaje i nazywa prostokąt,
- aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach gimnastycznych.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- w zakresie rozumienia i tworzenia informacji,
- matematyczne oraz kompetencje w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii,
- osobiste, społeczne i w zakresie umiejętności uczenia się.

Środki dydaktyczne: obrazki baśniowych postaci, obrazki postaci z baśni, które we wzorach ubrań mają ukryte figury geometryczne, kredki, kartoniki: z obrazkami figur o danym kształcie, z nazwami: *figura, koło, kwadrat*, białe, niebieskie i czerwone, obrazki z różnymi figurami, mozaika geometryczna, cztery obręcze, prostokąty różnej wielkości, wycięte z kartonu, o różnej długości boków, kartki formatu A4, szarfy w czterech kolorach, tamburyn, papierowe figury geometryczne, drewnianka, bębenki, kastaniety, marakasy, płócienny worek, małe i duże klocki w kształcie figur geometrycznych, prostokątne kartoniki, przedzielone na pół czar-

ną linią, papierowe figury geometryczne różnej wielkości, w sześciu kolorach, klej, nożyczki, szarfy, wyprawka BB+, karta 36, *Strefa przedszkolaka. Litery i liczby*, s. 26, karty pracy B, cz. 2, s. 8–9, karty pracy B+, cz. 2, s. 8–9, piosenka *Magiczne kartki*, odtwarzacz CD.

Przebieg dnia

- *Kim jest ta postać?* – kalambury.

Obrazki baśniowych postaci.

Wybrane dziecko pokazuje gestem, ruchem lub mimiką baśniową postać przedstawioną na wylosowanym obrazku. Pozostałe dzieci odgadują, kim jest pokazywana postać.

- *Koło, kwadrat i trójkąt* – rozpoznawanie i nazywanie figur geometrycznych.

Klocki w kształtach: koła, kwadratu, trójkąta, kartoniki z obrazkami figur o danych kształtach, obrazki z różnymi figurami.

Dzieci segregują klocki w kształtach poznanych figur geometrycznych. Układają je pod kartonikami z obrazkami figur o danych kształtach, liczą je.

- *Nazwy figur* – czytanie całościowe wyrazów.

Kartoniki z nazwami: figury, koło, kwadrat, kartoniki: białe, niebieskie i czerwone.

Dzieci całościowo czytają wyrazy. Dokonują ich analizy dźwiękowej, układają ich schematy i modele.

Ubrania postaci z baśni – rozwijanie percepcji wzrokowej.

Strefa przedszkolaka. Litery i liczby, s. 26

A

Obrazki postaci z baśni, które we wzorach ubrań mają ukryte figury geometryczne, kredki.

Dzieci odszukują figury geometryczne ukryte we wzorach ubrań. Nazywają te figury i je kolorują.

Polecenia:

- Rysuj szlaczek po śladach, a potem – samodzielnie.
- Rysuj zamek po śladach. Pokoloruj elementy oznaczone poznаныmi literami: **o, a, e, m, i, t.**

- Ćwiczenia poranne – zestaw 11 (przewodnik, s. 70).

II

Zajęcia 1. *Poznajemy prostokąt* – zapoznanie z nazwą i cechami prostokąta.

- *Posłuszne figury* – zabawa utrwalająca poznane figury.

Figury geometryczne (z mozaiki geometrycznej lub papierowe).

Dzieci siedzą w kręgu. Losują po jednej figurze geometrycznej, a następnie wykonują polecenia N., np.: *Zamieniają się miejscami dzieci, które mają koła (mają trójkąty, mają kwadraty, mają jakąkolwiek figurę geometryczną). Z figur jednego rodzaju tworzą koło.* Potem dzieci tworzą jedno wspólne koło, z przestrzeganiem kolejności figur: koło, kwadrat, trójkąt, koło, kwadrat, trójkąt... N. sprawdza poprawność wykonania poszczególnych zadań.

- *Segregowanie figur* – zabawa matematyczna.

Mozaika geometryczna, cztery obręcze.

N. rozkłada przed dziećmi mozaikę geometryczną zawierającą koła, kwadraty, trójkąty i prostokąty oraz cztery obręcze. Opisuje figury i prosi dzieci, aby wkładały je do odpowiednich obręczy, np. *Do pierwszej obręczy włóżcie takie figury, które mają cztery równe boki i cztery kąty. Do drugiej obręczy włóżcie te figury, które mają trzy boki i trzy wierzchołki. Do trzeciej obręczy te figury, które są okrągłe. Zostały jeszcze figury jednego rodzaju. Co możemy o nich powiedzieć?*

Dzieci oglądają prostokąty, określają ich wygląd. Zwracają uwagę na liczbę boków, ich długość, liczą wierzchołki. N. podaje nazwę nowej figury. Dzieci wkładają prostokąty do czwartej obręczy. Nazywają figury umieszczone w pozostałych obręczach.

- Porównywanie różnych prostokątów.

Kartonowe prostokąty różnej wielkości, o różnej długości boków.

N. rozkłada przed dziećmi kartonowe prostokąty. Dzieci je oglądają, podają podobieństwa i różnice między nimi.

- Szukamy prostokątów – zabawa.

Dzieci rozchodzą się po sali i szukają przedmiotów, które mają kształt prostokąta. Następnie podają, gdzie znalazły dany przedmiot, jak on się nazywa i do czego służy.

- Zabawy prostokątnymi kartkami papieru.

Kartki formatu A4.

N. rozdaje dzieciom kartki formatu A4. Dzieci określają, jakiego są one kształtu. Następnie N. prosi dzieci, aby tak poskładały swoje kartki, żeby powstały z nich inne prostokąty.

- Układamy figury – zabawa ruchowa.

Szarfy w czterech kolorach, tamburyn, papierowe figury geometryczne.

N. dzieli dzieci na cztery zespoły. Każdy zespół otrzymuje szarfy w innym kolorze. Dzieci poruszają się po sali w rytmie wystukiwanym na tamburynie. Podczas przerwy w grze N. pokazuje określoną figurę geometryczną. Dzieci ją nazywają i układają w grupie jej kształt ze swoich ciał.

Karty pracy, cz. 2, s. 8–9

Polecenia:

- Powiedz, jak wygląda pierwszy prostokąt, jak drugi, a jak trzeci. Wskaż krótsze boki i dłuższe boki każdego prostokąta.
- Dokończ rysować linie na figurach według podanych wzorów.
- W każdej kolumnie zaznacz części, z których składają się podane figury.

● Powiedz, jak wygląda pierwszy prostokąt, jak drugi, a jak trzeci. Wskaż krótsze boki i dłuższe boki każdego prostokąta.

● Dokończ rysować linie na figurach według podanych wzorów.

● W każdej kolumnie zaznacz części, z których składają się podane figury.

● geometrycznych, kolorów, średnic okręgów, sposobów narysowania

Karty pracy, cz. 2, s. 8–9

Polecenia:

- Powiedz, jak wygląda pierwszy prostokąt, jak drugi, trzeci, a jak czwarty. Wskaż krótsze boki i dłuższe boki każdego prostokąta.
- Dokończ rysować linie na figurach według podanych wzorów.
- W każdej kolumnie zaznacz części, z których składają się podane figury.

● Powiedz, jak wygląda pierwszy prostokąt, jak drugi, trzeci, a jak czwarty. Wskaż krótsze boki i dłuższe boki każdego prostokąta.

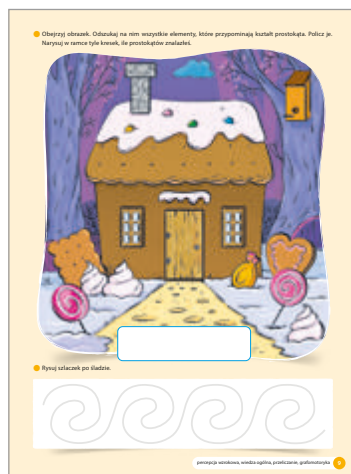
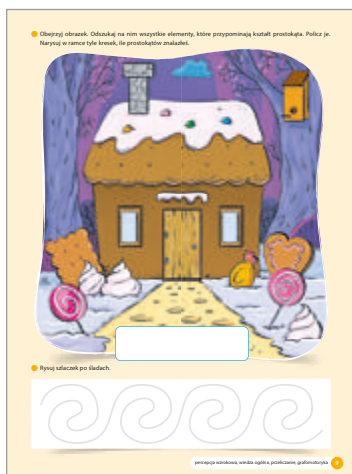
● Dokończ rysować linie na figurach według podanych wzorów.

● W każdej kolumnie zaznacz części, z których składają się podane figury.

● geometrycznych, kolorów, średnic okręgów, sposobów narysowania

Polecenie:

- Obejrzyj obrazek. Odszukaj wszystkie elementy, które kształtem przypominają prostokąt. Policz je. Narysuj w ramce tyle kresek, ile prostokątów znalazłeś.

Zajęcia 2. Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 6 (przewodnik, s. 80).

Zabawy na świeżym powietrzu

- *Twój kształt* – zabawa ruchowa.

Szarfy.

N. układa z szarf kształty: koło, kwadrat, trójkąt. Dzieci stoją w rozсыpcy – każde przed jedną figurą. N. mówi nazwy figur w różnej kolejności. Gdy dzieci usłyszą nazwę figury, przed którą stoją, wskakują do środka szarfy.

- Układanie dowolnych figur geometrycznych z kolorowych szarf.

Szarfy.

III

- Utrwalenie melodii piosenki *Magiczne kartki*. (przewodnik, s. 75).

- Instrumentacja piosenki *Magiczne kartki*.

Nagranie piosenki Magiczne kartki, odtwarzacz CD, drewnienka, bębni, kastaniety, marakasy.

1. *Kiedy czytać się nauczę, to przeczytać zechcę
o krasnalach, Kocie w Butach i Królowie Śnieżce.
O tym, jak to Baba-Jaga na swej miotle lata,
a Pinokio wyszedł z domu i go szukał tata.*

Ref.: *Wszystkie baśnie są w książkach zaczarowane.*

Jeśli nie wierzysz, zapytaj mamę.

Na tych magicznych kartkach znajdziesz inny świat – no cóż.

Wskocz ze mną do niego – i już!

Instrumenty:

drewnienka

bębni

drewnienka

bębni

*marakasy, kastaniety –
naprzemiennie*

tambury

*marakasy, kastaniety –
naprzemiennie*

tambury

- *Kolorowe figury* – zabawa ruchowa.

Papierowe figury geometryczne: trójkąty, kwadraty, prostokąty, koła, bębni.

Dzieci otrzymują od N. po jednej papierowej figurze. Chodzą po sali. Na dźwięk bębna dobiegają się parami, zgodnie z poleceniem N. (np. kwadrat i koło, trójkąt i prostokąt, trójkąt i koło).

- **Czarodziejski worek** – zabawa utrwalająca kształty figur geometrycznych.

Płócienny worek, małe i duże klocki w kształcie figur geometrycznych.

N. wkłada do płóciennego worka małe i duże klocki w kształcie figur geometrycznych. Dzieci odnajdują w worku figurę o określonym kształcie, podanym przez N., a następnie o określonych dwóch cechach: kształcie i wielkości (np. *Poszukaj małego prostokąta, dużego koła...*).

- **Domino geometryczne** – samodzielne wykonanie domina.

Prostokątne kartoniki, przedzielone na pół czarną linią, papierowe figury geometryczne różnej wielkości, w sześciu kolorach, klej.

Dzieci przyklejają na prostokątnych kartonikach, przedzielonych na pół czarną linią, kolorowe figury geometryczne różnej wielkości. Wykorzystują domino do zabaw przy stoliku.

- **Królowna Śnieżka** – układanie historyjki obrazkowej.

Wyprawka, karta 36, kartka A4, nożyczki, klej.

Dzieci wycinają obrazki historyjki z karty z wyprawki. Układają je zgodnie z kolejnością wydarzeń. Następnie kolejne dzieci opowiadają fragmenty historyjki, a pozostałe sprawdzają poprawność ułożenia obrazków zgodnie z opowiadaniem. Na koniec przyklejają obrazki na kartce.

- Zabawy dowolne w wybranym kącie zainteresowań.

Dzień 5

Baśniowe przygody

Przykładowy zapis w dzienniku i punkty z obszarów podstawy programowej

I. Kopciuszek na balu – zabawa ruchowa.	I.5
<i>Tytuły baśni</i> – podział tytułów znanych baśni na sylaby.	IV.2
<i>Zdania w wypowiedziach</i> – analiza słuchowa wypowiedzi.	IV.2
<i>Układamy zdania</i> – zabawa słowna.	IV.2
Ilustrowanie wybranej baśni lub bajki.	Kolorowanie rysunków według wzoru. Liczenie figur każdego rodzaju. Wpisywanie odpowiednich liczb w puste pola. IV.8
Ćwiczenia poranne – zestaw 11.	I.5
II.1. Roszpunka – wykonanie pracy plastycznej. Cel: rozwijanie sprawności manualnej.	IV.8
<i>Z jakiej jesteś baśni?</i> – zabawa ruchowa.	I.5
2. Baśniowe kodowanie – wdrażanie do poznania pojęć <i>driver</i> i <i>nawigator</i> .	IV.15
Zabawy na świeżym powietrzu: <i>Kraina krasnoludków</i> – zabawa ruchowa; <i>Kolorowe pary</i> – zabawa ruchowa.	I.5, III.5
III. Baśniowa postać – układanie zagadek.	IV.5
Utrwalenie materiału muzycznego z całego tygodnia.	I.5, IV.7
Ćwiczenia z kinezylogii edukacyjnej.	I.5
Praca z kartą przedszkolaka.	IV.9

Cele główne:

- rozwijanie sprawności manualnej,
- określanie kierunków.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- wykonuje pracę plastyczną,
- nazywa kierunki i wykonuje ruchy: w prawo, w lewo, w przód, w tył, w górę, w dół.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- w zakresie rozumienia i tworzenia informacji,
- cyfrowe,
- osobiste, społeczne i w zakresie umiejętności uczenia się.

Środki dydaktyczne: patyczki, obrazki postaci i przedmiotów z baśni, sznurki, klocki, klej, nożyczki, 3 kawałki włóczki w kolorze żółtym lub jasnobrązowym, wstążka, kartka A4, kredki, flamastry, woreczek lub pudełko, obrazki z charakterystycznymi przedmiotami z baśni, atrybuty Czerwonego Kapturka (opcjonalnie), bębenek, szarfy w dwóch kolorach, *Strefa przedszkolaka. Litery i liczby*, s. 27, *Strefa przedszkolaka. Kodowanie B*, s. 15–16, *Strefa przedszkolaka. Kodowanie B+*, s. 15–16, wyprawka, karta 9, naklejka z zestawu – okienko z Roszpunką, karta przedszkolaka, naklejka przedstawiająca obrazek różdżki, nagranie muzyki tanecznej (płyta CD) piosenka *Magiczne kartki* (płyta CD), odtwarzacz CD.

Przebieg dnia

- *Kopciuszek na balu* – zabawa ruchowa.

Nagranie muzyki tanecznej, odtwarzacz CD.

Dzieci improwizują w parach, przy dźwiękach tanecznej muzyki. Podczas przerwy uciekają z sali balowej jak Kopciuszek – biegają na boki dywanu.

- *Tytuły baśni* – podział tytułów znanych baśni na sylaby. Chętne dzieci wypowiadają tytuły znanych im baśni z podziałem na sylaby. Pozostałe odgadują, jakie to tytuły.
- *Zdania w wypowiedziach* – analiza słuchowa wypowiedzi.

Patyczki.

N. wypowiada kilka zdań tworzących pewną całość. Dzieci wyodrębniają zdania w wypowiedzi N. i je liczą. Układają przed sobą odpowiednią liczbę patyczków.

Kwiatek rozwinął płatki. Siedziała w nim dziewczynka. Była bardzo malutka.

Kot założył buty. Worek zarzucił na plecy. Poszedł do lasu. Świeciło jasne słońce.

Królowa była zła. Popatrzyła w zwierciadło. Zobaczyła tam Śnieżkę i siedmiu krasnoludków. Zawołała natychmiast leśniczego.

- *Układamy zdania* – zabawa słowna.

Obrazki przedmiotów występujących w baśniach, klocki.

Dzieci losują obrazki przedmiotów występujących w baśniach. Układają zdania o tych przedmiotach. Zapisują liczbę występujących w nich słów za pomocą klocków. Liczą, z ilu słów składają się ułożone przez nie zdania, np. *Królowa ma złotą koronę* – 4 klocki.

Ilustrowanie wybranej baśni lub bajki.

Strefa przedszkolaka. Litery i liczby, s. 27

Kartka A4, kredki, flamastry.
Dzieci ilustrują wybraną baśń.

Polecenie:
– Pokoloruj rysunki według wzoru. Policz figury każdego rodzaju. W puste pola wpisz odpowiednie liczby.

- Ćwiczenia poranne – zestaw 11 (przewodnik, s. 70).

II

Zajęcia 1. Roszpunka – wykonanie pracy plastycznej.

- *Kojarzy mi się...* – syntezywanie słów.

N. (lub wybrane dziecko) wypowiada słowa z podziałem na głoski, np.: *korona, buty, tron, smok, pantofelek, dynia, myszka, jaskółka, wróżka, wieża*. Dzieci określają, z jakimi baśniami się one kojarzą, np. *pantofelek – Kopciuszek; buty – Kot w Butach*.

- Układanie baśni na podstawie obrazków.

Obrazki różnych postaci i przedmiotów z baśni.

N. rozkłada przed dziećmi kilka obrazków różnych postaci i przedmiotów. Dzieci układają swoje baśnie, w których występują te postaci i przedmioty, dopowiadając kolejne zdania łączące się z poprzednimi w logiczną całość. Np. obrazki: Prosiaczek, Kubuś Puchatek, garnek miodu, domek, las; smok, królowna, miecz, korona, zamek; pajac, książka, wieloryb, łódka, wróżka.

- *Rozpunka* – wykonanie pracy plastycznej.

Wyprawka, karta 9, klej, nożyczki, 3 kawałki włóczki w kolorze żółtym lub jasnobrązowym, wstążka, naklejka z zestawu – okienko z Roszpunką.

Polecenia:

- Wytnij schemat wieży i jej dachu, złóż je i sklej zgodnie ze zdjęciem poglądowym.
- Przyklej okienko z wyglądającą z niego Roszpunką, z zestawu naklejek.
- Z trzech kawałków włóczki upleć warkocz, zawiąż na nim kokardę i przyklej do włosów Roszpunki jak na zdjęciu poglądowym.

- Zorganizowanie wystawy.

- *Z jakiej jesteś baśni?* – zabawa ruchowa.

Woreczek lub pudełko, obrazki z charakterystycznymi przedmiotami z baśni.

N. wkłada obrazki do woreczka i zaprasza wybrane dziecko do wylosowania obrazka. Zadaniem dziecka jest zaprezentowanie ruchem tytułu baśni, z której pochodzi przedmiot przedstawiony na obrazku.

Zajęcia 2. Baśniowe kodowanie – wdrażanie do poznania pojęć *driver* i *nawigator*.

- *Dziura* – zabawa integracyjna.

Dzieci siedzą w kole. Jedno dziecko jest w środku. Mówi: *Wpadłem do dziury*. Pozostałe dzieci prowadzą dialog i pytają: *Na ile metrów?* Dziecko mówi dowolną liczbę z zakresu od 1 do 10. Dzieci pytają: *Kogo wskazujesz, aby ci pomógł się wydostać?* Dziecko siedzące w kręgu wskazuje osobę, która ma mu pomóc się wydostać. Osoba ta klaszcze określoną liczbę razy.

- *Uratuj Czerwonego Kapturka!* – zabawa ruchowa.

Atrybuty Czerwonego Kapturka (opcjonalnie).

N. przypomina dzieciom funkcje *drivera* i *nawigatora*. Następnie wybiera chętne dziecko, które chciałoby się wcielić w postać Czerwonego Kapturka. (Jeśli N. ma taką możliwość, może tej osobie wręczyć atrybut postaci). Następnie N. wybiera kolejne dziecko, które wcieli się w funkcję *nawigatora*. Mówi mu na ucho polecenie, np.: *Czerwony Kapturek musi dotrzeć do szafki z książkami*. *Nawigator* wydaje komendy *driverowi*, używając słów: *prawo, lewo, do przodu, do tyłu*.

Jeśli dzieci dobrze opanują kierunki, N. może zwiększyć stopień trudności i wprowadzić obroty. N. obraca się o 180 stopni w prawo i mówi: *To jest jeden obrót w prawo*. Następnie wraca do pozycji wyjściowej, obraca się o 180 stopni w lewo i mówi: *To jest jeden obrót w lewo*. Chętne dzieci mogą zaprezentować obroty.

Strefa przedszkolaka. Kodowanie, s. 15–16

Polecenia:

- Pomóż Czerwonemu Kapturkowi dotrzeć najkrótszą drogą do babci. Pamiętaj, aby Czerwony Kapturek nie spotkał wilka.
- Jakie przetwory lubi babcia Czerwonego Kapturka? Umieść naklejki we właściwych miejscach zgodnie z zauważoną zasadą.

Strefa przedszkolaka. Kodowanie, s. 15–16

Polecenia:

- Pomóż Czerwonemu Kapturkowi dotrzeć najkrótszą drogą do babci. Pamiętaj, aby Czerwony Kapturek nie spotkał wilka.
- Jakie przetwory lubi babcia Czerwonego Kapturka? Umieść naklejki we właściwych miejscach zgodnie z zauważoną zasadą.

Zabawy na świeżym powietrzu

- *Kraina krasnoludków* – zabawa ruchowa. Dzieci poruszają się małymi krokami po wyznaczonej trasie.
- *Kolorowe pary* – zabawa ruchowa.
Bębenek, szarfy w dwóch kolorach. Dzieci otrzymują szarfy w dwóch kolorach. Chodzą swobodnie po placu przedszkolnym. Na dźwięk instrumentu dobierają się w pary tak, aby w parze znajdowały się dzieci z szarfami w takich samych kolorach, i kręcą się w koło.

- *Baśniowa postać* – układanie zagadek.
Obrazki z baśniowymi postaciami. Każde dziecko losuje obrazek z baśniową postacią. Stara się w kilku zdaniach o niej opowiedzieć, a pozostałe dzieci odgadują, kim jest dana postać.
- *Śpiew* – zbiorowy i indywidualny – piosenki *Magiczne kartki* (przewodnik, s. 75).
Nagranie piosenki Magiczne kartki, odtwarzacz CD.
- Przypomnienie zabaw muzycznych z całego tygodnia.
- Ćwiczenia z kinezylogii edukacyjnej.
- *Śmieszne kroki.*
Sznurki. Dzieci chodzą w wymyślony przez siebie sposób po ułożonych ze sznurka znakach – **X** i **II**.
- *Punkty w przestrzeni.* Dzieci trzymają dwa palce jednej ręki nad górną wargą, drugą rękę kładą na kości ogonowej. Wędrują wzrokiem od dołu do góry i zatrzymują go przez chwilę w górze. Następnie zmieniają ręce.
- *Energetyczne ziewanie.* Dzieci wywołują ziewanie poprzez równoczesne masowanie obiema rękami stawu skroniowo-żuchwowego.
- *Kapturek myśliciela.* Dzieci kilkakrotnie wyciągają małżowiny uszne, zwijają je do tyłu, od góry do dołu.
- *Symetryczne bazgranie.* Dzieci rysują obiema rękami równocześnie linie, figury geometryczne, proste kształty. Każda figura narysowana jedną ręką jest zwierciadlanym odbiciem drugiej figury.
- Praca z kartą przedszkolaka.
Wyprawka, karta przedszkolaka, naklejka przedstawiająca obrazek różdżki. Dzieci wyjmują kartę przedszkolaka i odszukują naklejkę przedstawiającą obrazek różdżki. N. mówi: *Właśnie zakończyliśmy kolejny tydzień pracy. Wszyscy świetnie sobie poradziliście. Dziękuję wam za wasze zaangażowanie i pracę. Teraz naklejcie naklejkę na swoich kartach.* Dzieci naklejają naklejkę w odpowiednim miejscu.

Tydzień czwarty

Temat: Tutaj rosły paprocie

W tym tygodniu dzieci:

- wysłuchają opowiadania Barbary Szelągowskiej *Tymek na tropie dinozaurów*
- poznają literę **k, K**
- wysłuchają i nauczą się piosenki *Świat dinozaurów*
- ulepią figurki dinozaurów z gliny lub z plasteliny
- dowiedzą się, jak powstaje węgiel
- poznają właściwości fizyczne minerałów: soli kuchennej i węgla kamiennego
- dowiedzą się, jakie produkty pochodzą z węgla
- poznają prawdopodobne przyczyny wyginięcia dinozaurów
- wykonają dinozaura z włóczki
- poznają liczbę **5**
- wykonają karty matematyczne
- utrwalą poznane litery
- wykonają pracę plastyczną *Kolorowy dinozaur*
- będą kodować za pomocą funkcji warunku

Dzień 1

Kiedy żyły dinozaury?

Przykładowy zapis w dzienniku i punkty z obszarów podstawy programowej

I. <i>Jajo dinozaura</i> – zabawa ruchowa.		I.5
<i>Dinozaur</i> – ekspresja słowna.		IV.2
Rysowanie kota po śladach. Wyróżnienie pierwszej głoski w słowie <i>kot</i> .	<i>Rysunek na k</i> – rozwijanie sprawności manualnej.	IV.8
Ćwiczenia poranne – zestaw 12.		I.5
II.1. Słuchanie opowiadania Barbary Szelągowskiej <i>Tymek na tropie dinozaurów</i> . Cel: rozwijanie mowy.		IV.2, IV.5
<i>Skamieliny</i> – zabawa ruchowa.		I.5
2. Odkrywanie litery k, K . Cel: budzenie zainteresowania literami.	2. Odkrywanie litery k, K : małej i wielkiej, drukowanej i pisanej. Cele: rozwijanie słuchu fonematycznego, rozpoznawanie i nazywanie poznanych liter.	IV.2, IV.4, IV.8
Zabawy na świeżym powietrzu: <i>Po śladach</i> – zabawa ruchowa; spacer wokół przedszkola – odszukiwanie w najbliższym otoczeniu śladów dinozaurów.		I.5, III.5
III. <i>Świat dinozaurów</i> – zapoznanie z piosenką tygodnia.		IV.7
<i>Zamieniamy się w dinozaury</i> – zabawa ruchowa.		I.5
Oglądanie obrazków historyjki <i>Od jajka do dinozaura</i> . Opowiadanie historyjki.	Czytanie tekstu.	IV.5 IV.4
<i>Figurki dinozaurów</i> – lepienie figurek dinozaurów z gliny lub z plasteliny.		I.7, IV.1
Zabawy dowolne w wybranym kąciku zainteresowań.		I.6

Cele główne:

- rozwijanie mowy,
- budzenie zainteresowania literami,
- rozwijanie słuchu fonematycznego,
- rozpoznawanie i nazywanie poznanych liter.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- wypowiada się zdaniami na określony temat,
- poznaje literę **k, K** w toku zabaw,
- dzieli słowa na głoski,
- rozpoznaje i nazywa literę **k**: drukowaną i pisaną, małą i wielką.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- w zakresie rozumienia i tworzenia informacji,
- matematyczne oraz kompetencje w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii,
- osobiste, społeczne i w zakresie umiejętności uczenia się.

Środki dydaktyczne: piłki – po jednej dla każdego dziecka, obręcz, mazak do tablicy, bębnek, książki o dinozaurach, różnej wielkości sylwety kilku dinozaurów, rysunki parku jurajskiego, kredki, kartki z bloku A4, dwa woreczki wypełnione grochem, tamburyn, glina lub plastelina, rysunki parku jurajskiego (pokolorowane podczas zajęć), nagranie dowolnej mu-

zyki, tablica demonstracyjna nr 12, *Strefa przedszkolaka. Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia*, s. 24, karty pracy B, cz. 2, s. 10–11, karty pracy B+, cz. 2, s. 10–12, piosenka *Świat dinozaurów*, odtwarzacz CD.

Przebieg dnia

- *Jajo dinozaura* – zabawa ruchowa.
Piłki – po jednej dla każdego dziecka.
N. rozdaje dzieciom piłki – jaja dinozaurów. Dzieci umieszczają je między kostkami i przemieszczają się po sali, starając się ich nie wypuścić.
- *Dinozaur* – ekspresja słowna.
Mazak do tablicy.
- Podział słowa *dinozaur* na sylaby lub na głoski.
- Podawanie określeń dinozaura (przymiotników, imiesłowów) zaczynających się kolejnymi głoskami z jego nazwy, zapisywanie ich przez N. na tablicy, np.
D – *duży*
I – *inteligentny*
N – *niebezpieczny*
O – *ogromny*
Z – *złośliwy*
A – *agresywny*
U – *uparty*
R – *ruchliwy*
- Podawanie jak największej liczby czasowników, odpowiadanie na pytania, np.: *Co robił dinozaur?* (Chodził, spał, jadł, polował, biegał, rozglądał się, wydawał odgłosy, wychowywał swoje potomstwo).

Strefa przedszkolaka. Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia, s. 24

Rysunek na k – rozwijanie sprawności manualnej.

Polecenie:

- Rysuj kota po śladach. Powiedz, jaką głoskę słyszysz na początku słowa *kot*.

Kartki z bloku A4, kredki.

Dzieci rysują na kartkach zwierzęta lub rośliny, których nazwy rozpoczynają się głoską *k*.

- Ćwiczenia poranne – zestaw 12.
- *Poranek dinozaurów* – zabawa orientacyjno-porządkowa.
Bębenek.
Dzieci maszerują i biegają w różnych kierunkach sali. Na mocne uderzenie w bębenek zatrzymują się w miejscu, kręcą głowami w prawo i w lewo – dinozaury się rozglądają.
- *Dinozaury szukają pożywienia* – ćwiczenie dużych grup mięśniowych.
Na hasło: *Wysoko!*, dzieci stają na palcach, wyciągają ręce do góry. Na hasło: *Nisko!* – przykucają, naśladując rękami rozgarnianie trawy.
- *Dinozaury zacierają ślady* – ćwiczenie równowagi.
Dzieci, w staniu na jednej nodze, uderzają o podłogę palcami drugiej stopy.
- *Dinozaury przechodzą przez tunel* – czworakowanie.
N. dzieli dzieci na dwie grupy. W jednej z nich dzieci dobierają się parami, klękają naprzeciwko siebie, z wyciągniętych rąk tworzą tunel. Dzieci z drugiej grupy przechodzą na czworakach pod rękami kolegów.
- *Marsz dinozaurów.*
Dzieci maszerują parami po obwodzie koła, mówiąc rymowanąkę: *Dinozaury maszerują, pożywienia poszukują.* Na mocne uderzenie w bębenek zmieniają kierunek marszu.

Zajęcia 1. Słuchanie opowiadania Barbary Szelągowskiej *Tymek na tropie dinozaurów*.

T

- Zapoznanie z dinozaurami – praca z tablicą demonstracyjną.

Tablica demonstracyjna nr 12, książki o dinozaurach.

- Dzieci oglądają książki o dinozaurach. N. prosi je, żeby zwróciły uwagę na wygląd Ziemi w tych czasach (rośliny, zwierzęta). N. prezentuje tablicę demonstracyjną przedstawiającą park jurajski. Mówi, że tak wyglądał świat, kiedy żyły dinozaury.
- Dzieci słuchają ciekawostek o wybranych dinozaurach, czytanych z książek przez N. N. pyta, czy dinozaury przedstawione na tablicy są znane dzieciom. Zapoznaje dzieci z nazwami wybranych dinozaurów (odczytuje ich nazwy) i ich wyglądem. Dzieci odszukują podobne dinozaury w książkach. N. pyta, dlaczego wygląd dinozaurów może się różnić w zależności od tego, jaką książkę o dinozaurach wybierzemy. (Paleontolodzy nadal badają szczątki dinozaurów. Nie wszystkie cechy dinozaurów są dokładnie zbadane. To prehistoryczne zwierzęta, których wygląd badacze dopiero odkrywają, używając nowoczesnych technologii).
- *Śladami dinozaurów* – ćwiczenie spostrzegawczości.
Różnej wielkości sylwety kilku dinozaurów.
N. chowa w sali różnej wielkości sylwety kilku dinozaurów. Zadaniem dzieci jest ich odszukanie, policzenie i ułożenie w kolejności od największej do najmniejszej.
- Słuchanie opowiadania.

Od samego rana nieprzerwanie siąpił deszcz. Resztki dębowych liści leniwie opadały na ziemię. Tymek z daleka słyszał szum morza. Znużony usiadł na kanapie i włączył telewizor. Przez chwilę zmieniał kanały, aż wreszcie zainteresował go program o paleontologach poszukujących w skałach skamieniałych organizmów i szczątków dinozaurów.

– Mam coś! – powiedział podekscytowany głos z telewizora. – To najprawdopodobniej kolejny kawałek kości dinozaura; nawet całkiem spory. W tym roku dopisuje nam szczęście. Naprawdę natrafiliśmy na ciekawe szczątki. Oczywiście trzeba będzie przeprowadzić dokładne badania. To tylko moje przypuszczenia, ale wygląda mi to na kość udową. Nie tak łatwo będzie ją wyjąć.

– Musisz uważać, żeby jej nie uszkodzić. Pomogę ci. A słyszałeś, że niedaleko stąd odkryto kość zauropoda? – zapytał inny głos. – Kto wie, co tutaj się kryje. Francja słynie z wyjątkowych wykopalisk. Każdy dzień przynosi coś nowego.

Chłopiec z wypiekami na twarzy obejrzał cały film. Na koniec, na podstawie znalezionych kości, naukowcy przedstawili prawdopodobny wygląd ogromnego zwierzęcia.

– Szkoda, że nie żyłem w czasach dinozaurów i westchnął Tymek. – A może to i dobrze? Jeszcze by mnie zjadły... Chyba jednak wolę żyć teraz... Zawsze mogę zostać paleontologiem. To dużo bezpieczniejsze. Na pewno wykopałbym olbrzymiego dinozaura.

– Mamo – zawołał – możemy iść na plażę? Już nie pada. Wezmę wiaderko, grabki, sitko i łopatkę. Będę przesypywał piach. Możemy iść? Proszę.

Mama zawsze lubiła chodzić na plażę po deszczu i oglądać wyrzucone przez fale kamyczki i maleńkie bursztyny, dlatego zgodziła się od razu. Gdy tylko dotarli na miejsce, chłopiec z zapalem zabrał się do poszukiwań. Z uwagą oglądał małe wapienie. Po pewnym czasie podbiegł do mamy w podskokach.

– Znalazłem! Znalazłem! To na pewno fragment kości dinozaura! Jestem prawdziwym poszukiwaczem! Trzeba będzie ogrodzić teren i rozpocząć poszukiwania na światową skalę! Będę paleontologiem!

– Synku, wydaje mi się, że to tylko fragment skały – powiedziała mama po dokładnym obejrzeniu znaleziska. – To mi wygląda na wapień oolitowy. Dinozaury żyły na świecie wiele milionów lat temu...

– A mnie się wydaje, że to fragment kości dinozaura – upierał się chłopiec. – W końcu był zakopany w piachu. Po prostu nikt na niego wcześniej nie natrafił. Wezmę go do domu i schowam w bezpiecznym miejscu. Na razie włożę go do kieszonki – dodał i dalej przeszukiwał plażę.

Po dwóch godzinach mama i Tymek wrócili do domu ze swoimi skarbami. Mama położyła na półeczce wyjątkowo piękną muszelkę. W tym czasie chłopiec jeszcze raz dokładnie obejrzał swoje znalezisko. Nawet kot wyraził swoje zainteresowanie dziwnym przedmiotem.

– Wiesz co, Feluś? Zdradzę ci moją tajemnicę. To jest kawałek kości dinozaura. Znalazłem go dziś na plaży. Mama uważa, że to tylko skała, ale ja wiem lepiej. Na razie schowam go do pudełka na skarby. Niestety, mój mikroskop nie nadaje się do tak szczegółowych badań, ale jak będę duży i mama kupi mi taki prawdziwy, to wtedy się przekonam, że to ja miałem rację. I na pewno odkryję nowy gatunek dinozaura – dodał i po chwili schował znalezisko do pudełka.

Najwyraźniej kot Felek był podobnego zdania, bo z wyraźnym zainteresowaniem obserwował chłopca, jak chowa pudełko ze skarbami pod łóżkiem. Na znak przysięgi, że nie zdradzi jego tajemnicy, zamiauczał przeciągle i dumnie uniośł ogon do góry.

- Rozmowa na temat opowiadania.

N. zadaje dzieciom pytania:

- Co chciał odnaleźć Tymek?
- Gdzie znalazł swój skarb?
- Gdzie go schował?
- Kim chciał zostać w przyszłości Tymek?
- Czym się zajmuje paleontolog?
- *Park jurajski* – kolorowanie rysunku.

Rysunki parku jurajskiego, kredki.

Dzieci kolorują rysunki parku jurajskiego.

- *Skamieliny* – zabawa ruchowa.

Nagranie dowolnej muzyki.

Dzieci poruszają się w rytm muzyki. Podczas przerwy w muzyce zastygają w bezruchu.

Zajęcia 2. Odkrywanie litery **k, K**.

Zajęcia 2. Odkrywanie litery **k, K**: małej i wielkiej, drukowanej i pisanej.

- Wprowadzenie.

Zdjęcie kota.

N. wybiera dziecko i prosi je, żeby głosem i zachowaniem naśladowało kota. Pozostałe dzieci odgadują, jakie zwierzę naśladuje wybrane dziecko.

Dzieci oglądają zdjęcie kota, opisują jego wygląd, zachowanie. Te z nich, które mają koty w domu, opowiadają o wspólnych zabawach i o tym, jak się opiekują swoimi zwierzętami.

N. mówi dzieciom, że dziś porozmawiają o literze **k**.

- Analiza i synteza słuchowa słowa *kotek* na poziomie sylaby.

Dzieci dzielą słowo *kotek* na sylaby. Liczą, ile jest w nim sylab. Następnie N. pyta: *Co sły-chać na początku słowa kotek?*

- Wyodrębnienie wyrazu podstawowego – **kotek**.

Karty pracy, cz. 2, s. 10.

N. pyta: *Co widzicie na zdjęciu?*

- Karty pracy, cz. 2, s. 10.

Polecenie:

- Opowiedz, co się dzieje na obrazku. Odśzukaj na obrazku to, czego nazwa rozpoczyna się głoską *k*.

- Wyodrębnienie wyrazu podstawowego – **kotek**.

Karty pracy, cz. 2, s. 10.

N. pyta: *Co widzicie na zdjęciu?*

- Karty pracy, cz. 2, s. 10.

Polecenie:

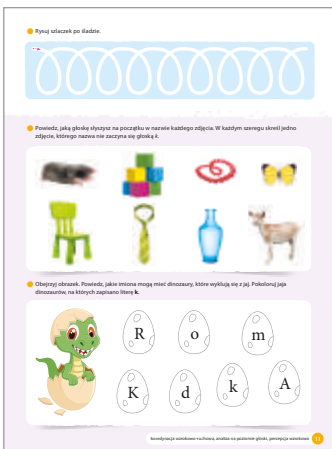
- Opowiedz, co się dzieje na obrazku. Odśzukaj i zaznacz na nim elementy, w których nazwach słyszysz głoskę *k*.

- Karty pracy, cz. 2, s. 11.

Polecenia:

- Rysuj szlaczek po śladach.
- Powiedz, jaką głoskę słyszysz na początku w nazwie każdego zdjęcia. W każdym szeregu skreśl jedno zdjęcie, którego nazwa nie zaczyna się głoską *k*.
- Obejrzyj obrazki. Powiedz, jakie imiona mogą mieć dinozaury. Pokoloruj jaja dinozaurów, na których zapisano literę *k*.

- Analiza i synteza słuchowa słowa *kotek* na poziomie głoski.

Dzieci dzielą słowo *kotek* na głoski. Liczą, ile jest w nim głosek. Określają pierwszą głoskę w słowie *kotek*. Następnie wymieniają inne słowa, w których głoskę *k* słychać na początku (koza, klocek), na końcu (lek, mak), w środku (walizka, okno).

- Budowanie schematu słowa *kotek*.

Białe kartoniki.

Dzieci dzielą słowo *kotek* na sylaby i na głoski. Następnie układają tyle białych kartoników, ile głosek słyszą w słowie *kotek*. Wymawiają głoski głośno, dotykając kolejno kartoników. N. prosi, aby podzieliły słowo *kotek* na sylaby, rozsuwając kartoniki w odpowiedni sposób. Dzieci układają kartoniki, wyklaskują sylaby i jednocześnie je wymawiają. N. prosi, aby zsunęły kartoniki i głośno wypowiedziały całe słowo.

- Tworzenie słowa *Kaja* z pierwszych głosek nazw przedmiotów, zwierząt, roślin przedstawionych na obrazkach.

Obrazki: koza, autobus, jajko, ananas.

Dzieci kolejno mówią nazwy obrazków, wyróżniają w każdym z nich pierwszą głoskę i tworzą z nich słowo *Kaja*.

- Budowanie schematu słowa *Kaja*.

Białe kartoniki.

Dzieci dzielą słowo *Kaja* na sylaby i na głoski. Następnie układają z kartoników schemat słowa, dzielą je na sylaby, dokonują syntezy (jak wyżej).

- Określanie rodzaju głoski *k*.

Wypowiadanie głoski *k* długo: *kkkkkk...*

Wypowiadanie głoski *k* krótko: *k, k, k, k.*

K jest spółgłoską, ponieważ nie możemy wypowiadać jej długo (pojawia się przydźwięk *y*). Oznaczamy ją na niebiesko.

- Budowanie modeli słów *kotek, Kaja*.

Białe i niebieskie kartoniki.

Dzieci głośno wymieniają kolejne głoski w słowach *kotek, Kaja*. Głoska *k* jest spółgłoską. Wybrzmiewają ją krótko, z przydźwiękiem. Pod schematami słów *kotek, Kaja* zaznaczają miejsca głoski *k* niebieskimi kartonikami.

- Odkrywanie litery **k, K**.

Białe, czerwone i niebieskie kartoniki, kartoniki z literami **k, K**.

N. umieszcza na tablicy modele słów *kotek, Kaja*. Informuje dzieci, że pod niebieskimi kartonikami ukryła się pewna litera. N. pokazuje małą i wielką literę **k, K**. Dzieci określają jej wygląd. Następnie umieszczają kartoniki z literą **k, K** we właściwych miejscach pod modelami słów *kotek, Kaja*. N. przypomina, dlaczego w jednym miejscu należało umieścić małą literę **k**, a w drugim – wielką literę. (Wielką literą rozpoczynamy imiona, nazwiska, nazwy geograficzne i zdania).

- Uzupełnianie modeli słów *kotek, Kaja* poznaczonymi literami.

Kartoniki z literami: **o, t, e, a**.

N. mówi, że w ułożonych modelach są jeszcze miejsca, w których występują litery już poznane. Dzieci umieszczają kartoniki z literami: **o, t, e, a**, we właściwych miejscach pod modelami słów *kotek, Kaja*.

- Karty pracy, cz. 2, s. 11.
- Polecenia:
 - Pisz literę **k, K** po śladach.
 - Podziel nazwy na głoski. Zaznacz w okienkach miejsce występowania głoski **k**.
 - Rozwiąż rebusy.
 - Przeczytaj.

Podziel nazwy zdjęć na głoski. Zaznacz w okienkach miejsca występowania głoski k.

Rozwiąż rebusy.

Przeczytaj:

ka ko ke ki ak ok ek ik
maki kot domek oko kok motek

Zabawy na świeżym powietrzu

- *Po śladach* – zabawa ruchowa.
Obręcze.
N. rozkłada obręcze obok siebie, tworząc ścieżkę. Dzieci muszą przejść po ścieżce, którą podążyły dinozaury.
- Spacer wokół przedszkola – odszukiwanie w najbliższym otoczeniu śladów dinozaurów.

- *Świat dinozaurów* – zapoznanie z piosenką tygodnia.
Nagranie piosenki *Świat dinozaurów*, odtwarzacz CD.
- Słuchanie piosenki *Świat dinozaurów* (śl. i muz. Jolanta Kucharczyk).

dm C B A dm B dm

1. W daw-nych cza - sach tu, na Zie - mi, ży-ły o-gro-mne di - no-zau-ry.

C F B dm gm dm

Mia - ły stra - sne pa - szcze, zę - by, wiel-kie ła - py i o-stre pa - zu - ry. Ref.: W po -

F C B A F C B A

wie - trzu fru-wa-ły pte - ro-da - kty-le, w mo - rzu ply-wa-ły ich - tio-zau - ry.

dm C F gm F C dm

A na łą-dzie ży - ly di - plo-do - ki, bron-to-zau-ry i ty - ra - no - zau-ry.

F A B C dm F

A! A! Stra - szny di - no - zau-rów świat! A!

A B C 1. dm 2. dm

A! Stra - szny di - no - zau-rów świat!

1. *W dawnych czasach tu, na Ziemi,
żyły ogromne dinozaury.
Miały straszne paszcze, zęby,
wielkie łapy i ostre pazury.*

Ref.: *W powietrzu fruwały pterodaktyle,
w morzu pływały ichtiozaury.
A na łądzie żyły diplodoki,
brontozaury i tyranozauury. A! A!
Straszny dinozaurów świat! A! A!
Straszny dinozaurów świat!*

} bis

2. *Dziś na Ziemi już nie żyją
wielkie, potężne, straszne gady.
Można jednak jeszcze teraz znaleźć kości,
łap niezwykle ślady.*

Ref.: *W powietrzu fruwały pterodaktyle...*

- Rozmowa na temat piosenki.
- Czy obecnie na Ziemi żyją dinozaury?
- Jak się nazywały dinozaury, które dawno temu żyły w powietrzu, na łądzie i w wodzie?
- Skąd wiemy, że na Ziemi żyły kiedyś dinozaury?

• Rozmowa na temat budowy piosenki.

- Ile zwrotek ma piosenka?
- Ile razy jest śpiewany refren?

• Określenie metrum piosenki.

Zaznaczenie kłaśnięciem pierwszej miary taktu.

• Nauka refrenu na zasadzie echa muzycznego, osłuchanie z pierwszą zwrotką.

N. śpiewa kolejne fragmenty refrenu piosenki. Wskazane dzieci – najpierw indywidualnie, następnie wszystkie razem – powtarzają za nim. Następnie N. śpiewa dzieciom zwrotki piosenki.

• Zabawa dinozaurów – ćwiczenie koncentracji uwagi.

Nagranie piosenki *Świat dinozaurów*, odtwarzacz CD, dwa woreczki wypełnione grochem.

wersja
wokalno-instrumentalna

wersja
instrumentalna

Dzieci zajmują miejsca na okręgu, w siadzie skrzyżnym. Przed dwojgiem dzieci siedzących po przeciwnych stronach leżą woreczki. W rytmie melodii piosenki dzieci kolejno podają sobie woreczki w prawą stronę. Podczas przerwy w muzyce wszystkie dzieci wstają. Te, przed którymi znajdują się w danym momencie woreczki, wchodzą do środka koła i w rytmie bębna, na którym gra N., wymyślają dowolne ruchy tańczących dinozaurów. Pozostałe dzieci starają się je naśladować. Zabawę należy powtórzyć. N. zwraca uwagę, żeby kolejne dzieci wchodzące do środka koła wymyślały inne ruchy.

- *Zamieniamy się w dinozaury* – zabawa ruchowa.

Tamburyn, bębenek.

Dzieci poruszają się po sali w rytmie wystukiwanym na tamburynie. Dźwięk bębna zamienia je w dinozaury. Naśladują wtedy wymyślone przez siebie sposoby poruszania się tych zwierząt.

Kot – rozwijanie sprawności manualnej.

Kartki, kredki.

Dzieci rysują kota, kolorują rysunek, nadają imię narysowanemu kotu.

Karty pracy, cz. 2, s. 12

Polecenie:

- Przeczytaj.

Przeczytaj:
Tomek ma kota. To Totka.
Totka ma 2 kotki: Kiki i Daki.

A to kto?

to kot i to kot.

Przeczytaj imięna kotów. Policz litery w wyrazach. Podkreśl koty zgodnie z kartką liter w wyrazach.

Kim	Dima	Modik	5
			4
			3

Ułóż kotki podobnie, wybierając kolor.

- *Figurki dinozaurów* – lepienie figurek dinozaurów z gliny lub z plasteliny.
Gлина lub plastelina, rysunki parku jurajskiego, pokolorowane podczas zajęć.
Dzieci lepią figurki dinozaurów. Nadają im nazwy.
- Wyeksponowanie ulepionych figurek dinozaurów na tle pokolorowanych wcześniej rysunków parku jurajskiego.
- Zorganizowanie wystawy prac.
- Zabawy dowolne w wybranym kąciку zainteresowań.

Dzień 2

Węgiel i sól. Węglowa rodzina

Przykładowy zapis w dzienniku i punkty z obszarów podstawy programowej

I. <i>Pociąg pełen węgla</i> – zabawa ruchowa.	I.5
<i>Jak powstaje węgiel?</i> – wyjaśnienie, jak i z czego powstaje węgiel, z wykorzystaniem historyjki obrazkowej.	IV.5
Ozdabianie liter k, K . Rysowanie po śladach rysunku, w którego nazwie słychać na początku głoskę k. Kolorowanie śladów dinozaurów, na których znajdują się litery k, K .	Rysowanie palcem po literach k, K . Pisanie liter po śladach, a potem – samodzielnie.
Ćwiczenia poranne – zestaw 12.	I.5
II.1. Poznanie właściwości fizycznych minerałów: soli kamiennej i węgla kamiennego – zabawy badawcze. Cel: rozwijanie aktywności badawczej.	IV.13, IV.19
2. Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 6. Cel: rozwijanie sprawności fizycznej.	I.8
Zabawy na świeżym powietrzu: <i>Berek-węgielek</i> – zabawa bieżna; <i>Rzeźby solne</i> – zabawa ruchowa.	I.5, III.5
III. Utrwalenie refrenu piosenki <i>Świat dinozaurów</i> . Nauka pierwszej zwrotki.	IV.7
<i>Puste wagony i pełne wagony</i> – zabawa ruchowa.	I.5
<i>Produkty pochodzące z węgla</i> – zabawy z wykorzystaniem wiersza Marii Terlikowskiej <i>Węglowa rodzinka</i> .	IV.18
Zabawy dowolne w wybranym kąciku zainteresowań.	I.6

Cele główne:

- zapoznanie z właściwościami fizycznymi węgla kamiennego i soli kamiennej,
- rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- wymienia wybrane właściwości węgla kamiennego i soli kamiennej,
- aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach gimnastycznych.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- w zakresie rozumienia i tworzenia informacji,
- matematyczne oraz kompetencje w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii,
- w zakresie przedsiębiorczości,
- osobiste, społeczne i w zakresie umiejętności uczenia się.

Środki dydaktyczne: pojemnik z kawałkami węgla, chusta, historyjka obrazkowa, mapa, białe i czarne krążki, bryłki soli i węgla kamiennego, lupy, stoper, piłka, tamburyn, pojemniki z wodą, grudki węgla i soli, bębenek, *Strefa przedszkolaka. Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia*, s. 25, *Strefa przedszkolaka. Litery i liczby*, s. 28, karty pracy B, cz. 2, s. 12–13, karty pracy B+, cz. 2, s. 13–14.

Przebieg dnia

I

- *Pociąg pełen węgla* – zabawa ruchowa.
N. wydaje następujące polecenia: *Wielka czerwona lokomotywa staje na torze*. (Dziecko w czerwonej bluzce ustawia się jako pierwsze). *Do lokomotywy powoli dołączają kolejne*

wagony. (Dzieci tworzą pociąg). *Wagony są załadowane węglem po brzegi. Pociąg powoli rusza. (Dzieci powoli poruszają się po sali, zgodnie z instrukcjami N.). Tory skracają łagodnie w prawo. (Dzieci wychylają się w prawo i skręcają). Teraz tory skracają w lewo. Pociąg jedzie szybciej. (Dzieci przyspieszają). Transport dotarł na miejsce. (Dzieci siadają na dywanie).*

- *Jak powstaje węgiel?* – wyjaśnienie, jak i z czego powstaje węgiel, z wykorzystaniem historyjki obrazkowej.

Pojemnik z kawałkami węgla, chusta, historyjka obrazkowa.

N. stawia przed dziećmi pojemnik z kawałkami węgla, przykryty chustą. Dzieci rozwiązują zagadkę Wiesławy Żaby-Żabińskiej, odgadują, co się znajduje pod chustą.

*W głębi ziemi ukryty,
przez górnika wydobyty.
Daje ciepło, moc i światło,
jego nazwę zgadniesz łatwo. (węgiel)*

Dzieci oglądają bryłki węgla. Wypowiadają się o tym, w jaki sposób powstaje węgiel.

- Układanie i opowiadanie historyjki przez N., a następnie przez chętne dzieci. Porównanie historyjki z wcześniejszymi wypowiedziami dzieci.

Dawno, dawno temu, przed wielu laty, tam gdzie teraz znajduje się kopalnia węgla, rósł wielki, zielony las, a w nim ogromne drzewa, paprocie i skrzypy. Były one bardzo duże i zupełnie inne od tych, które można spotkać w naszych lasach. Drzewa te rosły i rosły, a po wielu latach przewracały się ze starości. Łamały je wichury i burze, zalewały wody, po których zostawał muł, przysypywała ziemia, otulając je coraz grubszą warstwą. Na obalonych pniach wyrastały nowe, a te, które leżały pod ziemią, bez dostępu powietrza, twardniały powoli i zamieniały się w twarde, czarne bryły. Jeszcze dziś można czasami zobaczyć na kawałku węgla ślady prastarych drzew, które rosły na Ziemi, kiedy nie było na niej jeszcze ludzi. Obecnie węgiel wydobywa się spod ziemi w kopalniach. Ludzie, którzy go wydobywają, to górnicy.

Strefa przedszkolaka. Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia, s. 25

Polecenia:

- Ozdób litery **k, K**.
- Rysuj po śladach rysunku, w którego nazwie słychać na początku głoskę **k**.
- Pokoloruj ślady dinozaurów, na których znajdują się litery **k, K**.

Strefa przedszkolaka. Litery i liczby, s. 28

Polecenie:

- Rysuj palcem po literach **k, K**. Pisz litery po śladach, a potem – samodzielnie.

- Ćwiczenia poranne – zestaw 12 (przewodnik, s. 97).

Zajęcia 1. Poznanie właściwości fizycznych minerałów: soli kamiennej i węgla kamiennego – zabawy badawcze.

- Rozwiązanie zagadek Wiesławy Żaby-Żabińskiej.

*Wykopują ją w kopalni,
kupujesz ją w sklepie.
Z nią każda potrawa
smakuje ci lepiej. (sól)*

*Jakie to czarne kamienie
palą się jasnym płomieniem? (węgiel)*

- *Miejsca wydobywania soli i węgla* – zaznaczanie miejsc na mapie.

Mapa, białe i czarne krążki.

Omówienie miejsc, w których wydobywa się te minerały na terenie naszego kraju. Pokazywanie ich na mapie, zaznaczenie kopalni soli białymi krążkami, kopalni węgla kamiennego – czarnymi krążkami.

- Oglądanie bryłek węgla i soli.

Bryłki soli i węgla kamiennego, lupy.

Dzieci oglądają bryłki, porównują ich wygląd (stan skupienia, kolor, fakturę, twardość). Określają odczucia po zbadaniu bryłek za pomocą wzroku i dotyku.

Obserwują bryłki przez lupy, dzielą się spostrzeżeniami.

- *Do kopalni* – zabawa ruchowa.

Białe i czarne krążki, bryłki soli i węgla, tamburyn.

N. wyznacza w sali miejsca, w których znajdują się kopalnie soli i kopalnie węgla kamiennego (oznaczone symbolicznie krążkami – białymi i czarnymi). Dzieci poruszają się w rytmie wystukiwanym na tamburynie. Podczas przerwy zwracają się w kierunku N., który unosi w górę bryłkę soli lub węgla. Jest to sygnał do szybkiego odnalezienia odpowiedniej kopalni.

- *Badanie rozpuszczalności soli i węgla w wodzie* – zabawy badawcze.

Pojemniki z wodą, grudki węgla i soli.

N. przygotowuje pojemniki z wodą. Dzieci umieszczają w nich grudki węgla i soli (osobno), obserwują ich zachowanie, wyciągają wnioski (sól rozpuszcza się w wodzie, węgiel się nie rozpuszcza).

- *Węglowe postacie* – praca w zespołach.

Kawałeczki węgla.

Dzieci układają z kawałeczków węgla w zespołach wymyślone postacie. Oglądają powstałe prace.

Karty pracy, cz. 2, s. 12–13

Karty pracy, cz. 2, s. 13–14

Polecenia:

- Obejrzyj zdjęcia z kopalni soli i z kopalni węgla kamiennego. Czym się różnią te kopalnie, a co mają wspólnego?
- Rysuj po śladzie drogę od górnika do wózka z węglem.

• Obejrzyj zdjęcia z kopalni soli i z kopalni węgla kamiennego. Czym się różnią te kopalnie, a co mają wspólnego?

• Rysuj po śladzie drogę od górnika do wózka z węglem.

12 patrzycja wstrebowa, wstrebja oglna, kordynacja wstrebowa ruchowa

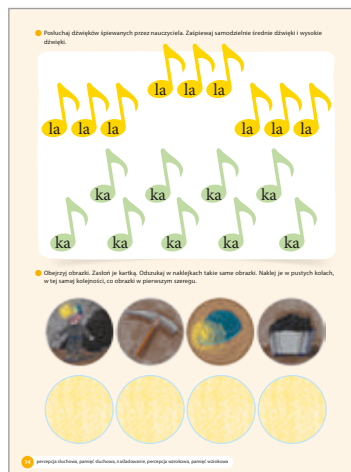
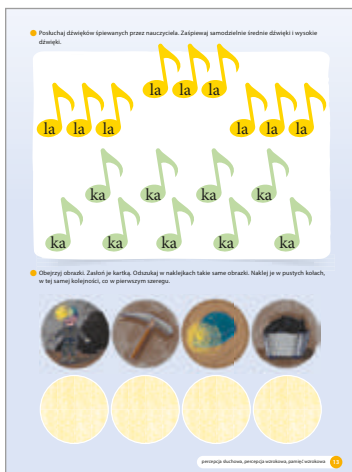
• Obejrzyj zdjęcia z kopalni soli i z kopalni węgla kamiennego. Czym się różnią te kopalnie, a co mają wspólnego?

• Rysuj po śladzie drogę od górnika do wózka z węglem.

patrzycja wstrebowa, wstrebja oglna, kordynacja wstrebowa ruchowa 13

Polecenia:

- Posłuchaj śpiewu nauczyciela. Powtarzaj za nim średnie dźwięki i wysokie dźwięki według wzoru.
- Obejrzyj obrazki. Zasłoń je kartką. Odszukaj w naklejkach takie same obrazki. Naklej je w pustych kołach, w tej samej kolejności, co obrazki w pierwszym szeregu.

Zajęcia 2. Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 6 (przewodnik, s. 80).

Zabawy na świeżym powietrzu

- *Berek-węgielek* – zabawa bieżna.

Stoper, piłka.

Dzieci stoją w kręgu i podają sobie piłkę najszybciej jak się da. Na hasło: *Węgielek!* dziecko, które trzyma w rękach piłkę, jest berkiem i przez 30 sekund musi złapać jak najwięcej osób. Zabawę należy powtórzyć.

- *Rzeźby solne* – zabawa ruchowa.

Stoper.

Dzieci dobierają się w pary. N. odlicza na stoperze umówiony czas, np. 30 sekund. Jedno dziecko z pary jest rzeźbiarzem, drugie bryłą soli. W umówionym czasie rzeźbiarz przygotowuje rzeźbę i nadaje jej tytuł.

III

- Utrwalenie refrenu piosenki *Świat dinozaurów* (przewodnik, s. 102). Nauka pierwszej zwrotki piosenki na zasadzie echa muzycznego.

Nagranie piosenki *Świat dinozaurów*, odtwarzacz CD.

- *Puste wagony i pełne wagony* – zabawa ruchowa.

Dzieci dobierają się parami. Stają jedno za drugim, podają sobie ręce, tworząc wagony. Wagony poruszają się wolno, kiedy są napełnione węglem, a szybko, kiedy są puste. O tempie decydują hasła wypowiedane przez N.: *pełne wagony, puste wagony*.

- *Produkty pochodzące z węgla* – zabawy z wykorzystaniem wiersza Marii Terlikowskiej *Węglowa rodzinka*.

- Słuchanie wiersza.

N. prosi dzieci, żeby uważnie słuchały wiersza i klaskały, gdy są wymieniane nazwy produktów, do wytworzenia których jest potrzebny węgiel. Dzieci powtarzają po N. nazwy produktów wytworzonych z węgla.

To węglowa jest rodzina:

parafina,

peleryna,

duża piłka w białe groszki

i z apteki proszek gorzki,

i z plastiku sześć koszyków,

gąbka, co się moczy w wodzie,

i benzyna w samochodzie,

czarna smoła,

biała świeca,

to rodzina węgla z pieca.

Widzę już zdziwione miny:

– Co ma węgiel do benzyny?

– Czy jest z węglem spokrewniona

gąbka miękka i czerwona?

Otóż właśnie wiem na pewno,

że jest jego bliską krewną.

Węgla jest po odrobinie

w parafinie,

w pelerynie,

w dużej piłce w białe groszki

i z apteki proszku gorzkim,

i w ołówku tym w piórniku,

i w koszyku tym z plastiku.

Nawet świeczki, te z choinki,

to też węgla są kuzynki.

Lecz wśród wszelkiej tej rodziny, wśród kuzynów i rodzeństwa,

nie ma ani odrobiny

rodzinnego podobieństwa.

Węgiel czarny jest jak skała, koszyk żółty, świeca biała.

Skąd się wzięły te różnice?

O! To już są tajemnice,

które kryją się w fabryce.

- Podział wymienionych w wierszu nazw produktów pochodzących z węgla na sylaby z jednoczesnym wykonywaniem ruchów (klaskanie, tupanie, podskoki, uderzenia o uda, klaskanie nad głową).
- Zabawy dowolne w wybranym kąciku zainteresowań.

Przykładowy zapis w dzienniku i punkty z obszarów podstawy programowej

I. <i>Pterodaktyle</i> – zabawa muzyczno-ruchowa.	I.5
<i>W parku dinozaurów</i> – zabawy słowne.	IV.2
<i>Dinozaury</i> – składanie obrazków z części.	IV.9
Otaczanie pętlami po 3 dinozaury. Otaczanie pętlami po 4 jaja dinozaurów. Liczenie otrzymanych pętli. Słuchanie nazw różnych dinozaurów. Zaznaczanie w wyrazach poznanych liter.	IV.4, IV.15
Ćwiczenia poranne – zestaw 12.	I.5
II.1. Zabawy z piosenką <i>Świat dinozaurów</i> . Cel: rozwijanie koordynacji słuchowo- ruchowej.	IV.7
2. <i>Dlaczego dinozaury wyginęły?</i> – poznanie przypuszczalnych przyczyn wyginięcia dinozaurów. Cel: zapoznanie z przypuszczalnymi przyczynami wyginięcia dinozaurów.	IV.18
Zabawy na świeżym powietrzu: <i>Kryjówka dinozaurów</i> – zabawa ruchowa; <i>Zagubione jajo</i> – zabawa ruchowa w parach.	I.5, III.5
III. <i>Małe dinozaury i duże dinozaury</i> – zabawa ruchowa.	I.5
<i>Tropiciele śladów</i> – zabawa dydaktyczna.	IV.4
Zabawy dowolne w wybranym kąciku. zainteresowań.	I.6
Łączenie kropek według podanych wzorów.	IV.8

Cele główne:

- rozwijanie koordynacji słuchowo-ruchowej,
- zapoznanie z przypuszczalnymi przyczynami wyginięcia dinozaurów.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- przestrzega zasad ustalonych podczas zabaw, wykonuje ruchy w rytmie melodii piosenki,
- wymienia prawdopodobne przyczyny wyginięcia dinozaurów.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- w zakresie rozumienia i tworzenia informacji,
- matematyczne oraz kompetencje w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii,
- w zakresie świadomości i ekspresji kulturalnej.

Środki dydaktyczne: klocki, obrazki dinozaurów: pteranodona, brachiozaura, ichtiozaura, tyranozaura, pocięte na części, kastaniety, kolorowe opaski w trzech kolorach, bębnek, tamburyn, marakas, trzy kwadraty wycięte z kolorowego brystolu, książka o dinozaurach, piłka, grzechotka, kartoniki ze śladami 5 dinozaurów, na odwrocie z literami, których kolejność jest zaznaczona odpowiednią liczbą kropek, nagranie dowolnej piosenki, karty pracy B, cz. 2, s. 14–15, karty pracy B+, cz. 2, s. 15–17, piosenka *Świat dinozaurów* (płyta CD), odtwarzacz CD.

Przebieg dnia

- *Pterodaktyle* – zabawa muzyczno-ruchowa.

Nagranie dowolnej piosenki.

Dzieci biegają z rękami rozłożonymi na boki, naśladowując latające dinozaury. Podczas przerwy w muzyce lądują – wykonują siad skrzyżny.

- *W parku dinozaurów* – zabawy słowne.

Klocki.

Dzieci układają zdania ze słowami: *dinozaur, park, prehistoria, rośliny*. Układają schematy słów (użytych do układania zdań) z wykorzystaniem klocków. Liczą klocki; określają, które schematy są najdłuższe.

- *Dinozaury* – składanie obrazków z części.

Obrazki dinozaurów: pteranodona, brachiozaura, ichtiozaura, tyranozaura, pocięte na części.

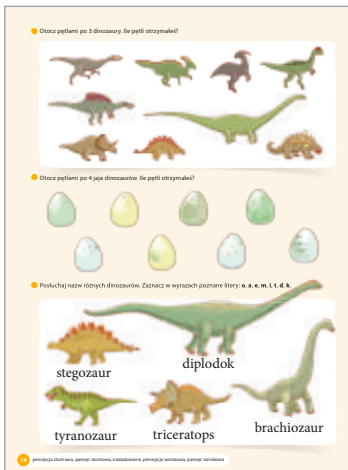
Dzieci w grupach układają obrazki, przypinają je do tablicy. Porównują wygląd przedstawionych na nich dinozaurów.

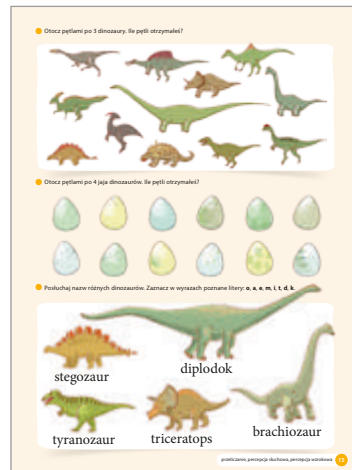
Karty pracy, cz. 2, s. 14

Polecenia:

- Otocz pętlami po 3 dinozaury. Ile pętli otrzymałeś?
- Otocz pętlami po 4 jaja dinozaurów. Ile pętli otrzymałeś?
- Posłuchaj nazw różnych dinozaurów. Zaznacz w wyrazach poznane litery.

Karty pracy, cz. 2, s. 15

- Ćwiczenia poranne – zestaw 12 (przewodnik, s. 97).

Zajęcia 1. Zabawy z piosenką *Świat dinozaurów*.

- Rozgrzewka.

Kastaniety.

Dzieci, jedno za drugim, maszerują po okręgu w rytmie kastanietów. Kiedy dźwięki instrumentu stają się szybkie, N. wskazuje dziecko, za którym pozostałe dzieci mają biec drobnymi krokami. Potrząsanie instrumentem oznacza wykonywanie skoków obunóż w przód. Kiedy dźwięki stają się ponownie miarowe, dzieci wracają do marszu. Zwracają się przodem do środka koła. N. gra krótkie, wymyślone przez siebie, przebiegi rytmiczne. Dzieci je powtarzają, klaszcząc. Na zakończenie, w rytmie instrumentu, miarowo maszerują po okręgu.

- *Rodziny dinozaurów* – reagowanie na ustalone sygnały.

Nagranie piosenki *Świat dinozaurów*, odtwarzacz CD, kolorowe opaski w trzech kolorach, bębnek, tamburyn, marakas.

Dzieci są podzielone na trzyosobowe grupy – rodziny dinozaurów – składające się z mamy, taty i dziecka. Mamy otrzymują czerwone opaski, tatusiowie – zielone, a dzieci – niebieskie. Kiedy zaczyna grać muzyka, dinozaury maszerują w dowolnych kierunkach. Na ustalone dźwięki:

- bębenek – tatusiowie ustawiają się w kole i maszerują jeden za drugim charakterystycznym krokiem, do środka koła wchodzi mamy i dzieci, które miarowo klaszczą,
- tamburyn – mamy i tatusiowie dobierają się w pary i maszerują po okręgu, do środka wchodzi dzieci i miarowo klaszczą,
- marakas – rodzice i dzieci podają sobie ręce w trzyosobowych kołach, recytują tekst refrenu i wykonują do niego układ ruchowy opisany w zabawie z piosenką.

- *Śpiewające dinozaury* – rozwijanie zdolności śpiewu z różnym natężeniem głosu.

Nagranie piosenki *Świat dinozaurów* (wersja instrumentalna), odtwarzacz CD, trzy kwadraty wycięte z kolorowego brystolu.

Dzieci zajmują miejsce w półkołu, przed N., który rozkłada trzy kolorowe kwadraty. Każdy kwadrat oznacza śpiew z innym natężeniem głosu, np.:

- niebieski – cicho,
- żółty – głośno,
- czerwony – szeptem.

N. odtwarza melodię piosenki. Dzieci śpiewają piosenkę. Kiedy N. uniesie kartonik, zmieniają natężenie głosu zgodnie z ustaleniami.

- *Świat dinozaurów* – zabawa z piosenką.

Nagranie piosenki *Świat dinozaurów*, odtwarzacz CD.

Dzieci są ustawione w dwóch szeregach, po przeciwnych stronach sali.

1. *W dawnych czasach tu, na Ziemi,
żyły ogromne dinozaury.*

*Miały straszne paszcze, zęby,
wielkie łapy i ostre pazury.*

Ref.: *W powietrzu fruwały pterodaktyle,
w morzu pływały ichtiozaury.
A na lądzie żyły diplodoki,*

*brontozaury i tyranozaury. A! A!
Straszny dinozaurów świat! A! A!
Straszny dinozaurów świat!*

2. *Dziś na Ziemi już nie żyją wielkie,
potężne, straszne gady.
Można jednak jeszcze teraz znaleźć*

kości, łap niezwykle ślady.

Ref.: *W powietrzu fruwały pterodaktyle...*

Dzieci:

stawiają ciężkie kroki dinozaurów, w rytmie melodii piosenki, jedno za drugim, wychodzą na środek sali, ustawiają się w półkołu, przodem do osoby prowadzącej krokami dinozaura idą do przodu

zaczynają się przemieszczać w dowolnych kierunkach, w rytmie melodii piosenki, naśladowując:

fruwające dinozaury,
pływające dinozaury,
dinozaury maszerujące po lądzie
wracają do półkoła, wyciągają dłonie tak,
jakby pokazywały pazury

przechodzą do koła, maszerują jedno za drugim

podają sobie ręce i maszerują kilka kroków do środka koła, pochylając się do przodu następnie tyłem wracają na swoje miejsca w kole

tak samo jak po pierwszej zwrotce

Zajęcia 2. Dlaczego dinozaury wyginęły? – poznanie przypuszczalnych przyczyn wyginięcia dinozaurów.

- Różne dinozaury – dostrzeżenie różnic i podobieństw między dinozaurami.

Książka o dinozaurach.

Dzieci odszukują w książce obrazki tych dinozaurów, które układały w I części dnia. Nazywają dinozaury przedstawione na obrazkach, opisują ich wygląd. N. wyjaśnia, że prócz wyglądu różnią się one rodzajem spożywanego pokarmu.

- *Uwaga, dinozaur!* – zabawa ruchowa.

Dzieci poruszają się swobodnie po sali. Na hasło: *Idzie dinozaur!* – zastygają w bezruchu, na hasło *Dinozaur odszedł!* – ponownie poruszają się po sali.

- Zapoznanie z hipotezami próbującymi wyjaśnić wyginiecie dinozaurów.

Dzieci podają swoje pomysły na temat przyczyn wyginięcia dinozaurów, następnie słuchają opowiadania N.

Największą zagadką dotyczącą dinozaurów jest próba odpowiedzi na pytanie: Dlaczego wyginęły? Stało się to przed 65 milionami lat. Istnieje na ten temat wiele teorii, lecz żadna nie wyjaśnia do końca wszystkich faktów, które przedstawiają wykopaliska. Jedna z teorii zakłada, że przyczyną wyginięcia dinozaurów była wielka katastrofa. Może kula ziemską została otoczona pyłem kosmicznym powstałym przez eksplozję jakiejś gwiazdy? Inni uważają, że na Ziemię spadł olbrzymi meteoryt, a pył, który wznosił się po jego uderzeniu, mógł zaciemnić Słońce na długie lata. Bez światła słonecznego nie mogły rosnąć rośliny, którymi żywiły się zwierzęta roślinożerne. Z braku ciepła słonecznego wiele zwierząt zmarzło. Kolejnym etapem była fala upałów. Po opadnięciu pyłów para wodna, powstała na skutek upadku meteorytu, zatrzymywała promienie słoneczne, co spowodowało bardzo silne ogrzanie powierzchni Ziemi (efekt cieplarniany) i znaczna ilość zwierząt wymarła, nie mogąc znieść upału. Niektórzy uczeni uważają, że dinozaury wyginęły z powodu zmian klimatu – bardzo duże wahania temperatury spowodowały, że zmiennocieplne dinozaury nie mogły im sprostać. Inni sądzą, że za wyginiecie dinozaurów są odpowiedzialne zwierzęta (ssaki i ptaki) żywiące się jajami. Możliwe, że to one nocą, korzystając z nieobecności rodziców, niemogących bronić swojego potomstwa, wykradały jaja, ograniczając w ten sposób liczbę młodych osobników. Istnieje również teoria, że dinozaury roślinożerne zatruiły się nowo powstającymi na przestrzeni lat roślinami kwiatowymi zawierającymi truciznę, która dla dinozaurów była śmiertelna. Wymarcie zwierząt roślinożernych musiało spowodować stopniowe zagłodzenie się zwierząt mięsożernych, które się nimi żywiły. Zmianie uległo również środowisko życia dinozaurów. W ciągu ostatnich kilku milionów lat ery dinozaurów opadł poziom morza na całej kuli ziemskiej, wyłaniały się nowe lądy, góry. Płytkie wody, które zajmowały olbrzymie przestrzenie, zaczęły znikać, a zwierzęta, które tam żyły, utraciły swoje dotychczasowe siedliska. Nie mogąc dostosować się do tych zmian, wymierały.

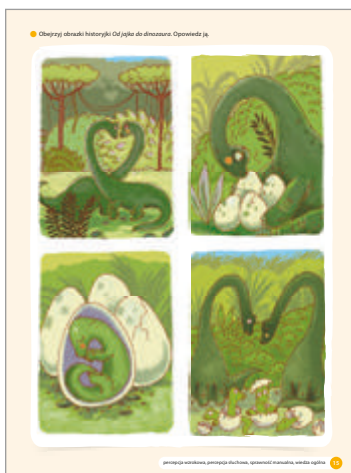
Jako podsumowanie dzieci wskazują wśród siebie tę osobę, która podała jedną z przyczyn wyginięcia dinozaurów. To dziecko zostaje nagrodzone brawami.

Karty pracy, cz. 2, s. 15.

Polecenie:

- Obejrzyj obrazki historyjki *Od jajka do dinozaura*. Opowiedz ją.

Karty pracy, cz. 2, s. 16

Polecenie:

- Przeczytaj z nauczycielem. On będzie czytał tekst, a ty mów nazwy obrazków.

Zabawy na świeżym powietrzu

- *Kryjówka dinozaurów* – zabawa ruchowa.

Bębenek.

Dzieci poruszają się po placu przedszkolnym. Słyszac dźwięki bębna, uciekają do jaskini – wyznaczonego miejsca.

- *Zagubione jajo* – zabawa ruchowa w parach.

Piłka.

Dzieci stają naprzeciwko siebie i podają sobie piłkę – jajo – dołem, a następnie góra.

- *Małe dinozaury i duże dinozaury* – zabawa ruchowa.

Bębenek, grzechotka.

N. dzieli dzieci na dwie grupy: małych dinozaurów i dużych dinozaurów. Dźwięki bębna są sygnałem do poruszania się dużych dinozaurów, które idą wolno, ciężko, stawiając duże kroki. Dźwięki grzechotki zachęcają do ruchu małe dinozaury, które poruszają się drobnymi krokami, na palcach. Co pewien czas następuje zmiana ról.

- *Tropiciele śladów* – zabawa dydaktyczna.

Kartoniki ze śladami 5 dinozaurów, mające na odwrocie litery, których kolejność jest zaznaczona odpowiednią liczbą kropek.

N. dzieli dzieci na pięć zespołów. Każdy zespół otrzymuje kartonik ze śladami dinozaura, którego ma wytropić. Pozostałe kartoniki ze śladami N. rozkłada na dywanie, w różnych miejscach sali. Na sygnał dzieci szukają kartoników ze śladami pasującymi do tych, które mają na swoich kartonikach. Po odszukaniu wszystkich odwracają je na drugą stronę. Z liter, które się tam znajdują, układają imiona swoich dinozaurów, odczytują je, np.: *Aktello, Ektamik, Dekotem, Metomet, Ekotek*. (Kolejność liter jest zaznaczona odpowiednią liczbą kropek).

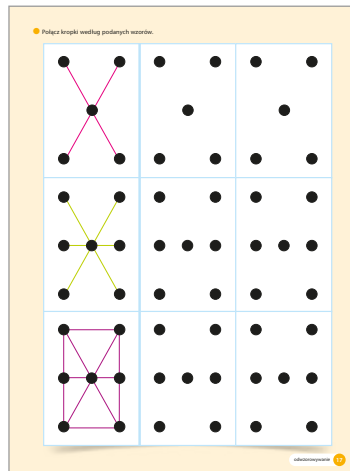
Zabawy dowolne w wybranym kąciku zainteresowań.

Dzieci bawią się swobodnie w kąciakach zainteresowań.

Karty pracy, cz. 2, s. 17

Polecenie:

- Połącz kropki według podanych wzorów.

Dzień 4

Pięć dinozaurów

Przykładowy zapis w dzienniku i punkty z obszarów podstawy programowej

<p>I. <i>Liczymy dinozaury</i> – zabawa ruchowa. <i>Co schował Dinuś?</i> – zabawa rozwijająca zmysły. <i>Dinozaury z włóczki</i> – zabawa twórcza. <i>5 dinozaurów</i> – rozwijanie sprawności manualnej.</p>	<p>Rysowanie szlaczka po śladach, a potem – samodzielnie. Pisanie po śladach poznanych liter. Czytanie. Czytanie zdań. Łączenie ich z odpowiednimi obrazkami dinozaurów.</p>	<p>I.5 IV.9 I.6, IV.1 I.7, I.9, IV.8</p>
<p>Ćwiczenia poranne – zestaw 12.</p>		<p>I.5</p>
<p>II.1. <i>Dinozaury i liczby</i> – wprowadzenie zapisu cyfrowego liczby 5. Cele: odkrywanie zapisu cyfrowego liczby 5; rozwijanie umiejętności liczenia.</p>		<p>IV.8, IV.15</p>
<p>2. Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 6. Cel: rozwijanie sprawności fizycznej. Zabawy na świeżym powietrzu: <i>Ukryty dinozaur</i> – zabawa ruchowa; <i>Rzucamy w dal</i> – zabawa z piłką.</p>		<p>I.8 I.5, III.5</p>
<p>III. Utrwalenie melodii piosenki <i>Świat dinozaurów</i>.</p>		<p>IV.7</p>
<p><i>Świat dinozaurów</i> – instrumentacja piosenki.</p>		<p>IV.7</p>
<p><i>Karty matematyczne</i> – wykonanie kart do zabaw.</p>		<p>IV.8, IV.15</p>
<p>Zabawy kartami matematycznymi.</p>		<p>IV.12, IV.15</p>
<p>Zabawy dowolne w wybranym kąciaku zainteresowań.</p>		<p>I.6</p>

Cele główne:

- odkrywanie zapisu cyfrowego liczby 5,
- rozwijanie umiejętności liczenia,
- rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- rozpoznaje cyfrę 5,
- liczy w dostępnym mu zakresie,
- aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach gimnastycznych.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- w zakresie rozumienia i tworzenia informacji,
- matematyczne oraz kompetencje w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii,
- osobiste, społeczne i w zakresie umiejętności uczenia się.

Środki dydaktyczne: różne przedmioty, pudełko, opaska z napisem *Dinuś*, włóczki w 5 kolorach, kartka A4 z konturami 5 dinozaurów, nałożonymi na siebie (każdy kontur jest zaznaczony innym kolorem linii), kredki, sylwety 5 dinozaurów, poprzecinane na połowy, różnej wielkości, w różnych kolorach i z różnymi wzorami (każda kolejna sylweta jest trochę większa od poprzedniej), 5 pętli, kartoniki z liczbami od 1 do 5, druczki kreatywne, kolorowa sylweta dinozaura, oznaczona liczbą od 1 do 5, dla każdego dziecka (np. z liczbą 1 – żółta, z liczbą 2 – czerwona), chorągiewki, bębnek, tamburyn, figurka dinozaura, piłka, 5 kolorowych kartonów formatu A4, na których, po lewej stronie, jest napisana liczba (od 1 do 5), flamastry, karty matematyczne wykonane przez dzieci, klocki, *Strefa przedszkolaka. Litory i liczby*, s. 29, karty pracy B, cz. 2, s. 16–17, karty pracy B+, cz. 2, s. 18–19, piosenka *Świat dinozaurów*, odtwarzacz CD.

Przebieg dnia

- *Liczymy dinozaury* – zabawa ruchowa. Dzieci jako dinozaury chodzą po sali. Na hasła postępują według poleceń N.: *Dinozaur do dinozaura* – dobierają się w pary. *Po pięć dinozaurów* – dobierają się po pięć osób. *Razem* – wszystkie dinozaury tworzą wspólne koło.

- *Co schował Dinuś?* – zabawa rozwijająca zmysły. **Różne przedmioty, pudełko, opaska z napisem *Dinuś*.**

Dzieci siedzą w kole. N. rozkłada na dywanie różne przedmioty. Dzieci rozpoznają je i nazywają. Następnie N. wybiera Dinusia (chętne dziecko, które zakłada opaskę z napisem). Po wypowiedzeniu rymowanki schowa on wybrany przedmiot (później może być ich więcej) do pudełka trzymanego w ręce. Zadaniem pozostałych dzieci będzie odgadnięcie, co schował Dinuś. Dzieci trzymają się za ręce i poruszają po obwodzie koła, wypowiadając rymowankę Wiesławy Żaby-Żabińskiej.

*Chodzi sobie Dinuś
po tym dużym kole,
byстрыm okiem zerka,
co jest rozłożone.*

*Hop, hop, hop,
skik, skik, skik,*

Dzieci:
poruszają się po kole,

podskakują na obu nogach,
klaszczą w ręce,

coś nam *Dinuś* schowa
w mig.

wykonują obrót wokół własnej osi,
kucają, zamykają oczy i pochylają głowy
do kolan.

(W tym czasie *Dinuś* chowa wybrany przedmiot).

Dziecko, które jako pierwsze odgadnie, co zostało schowane, zostaje *Dinusiem*.

- *Dinozaury z włóczki* – zabawa twórcza.

Włóczka w 5 kolorach.

N. dzieli dzieci na pięć zespołów. Każdy zespół otrzymuje włóczkę w innym kolorze. Zadaniem dzieci jest wspólne ułożenie z włóczki sylwety wymyślonego dinozaura. Następnie dzieci oglądają powstałe dinozaury, określają, w jakich kolorach są poszczególne zwierzęta (pierwszy jest czerwony, drugi jest zielony).

5 dinozaurów – rozwijanie sprawności manualnej.	Strefa przedszkolaka. <i>Litery i liczby</i> , s. 29
Kartka A4 z konturami 5 dinozaurów, nałożonymi na siebie (każdy kontur jest zaznaczony innym kolorem linii), kredki. Dzieci rysują po śladach dinozaurów. Każdy ślad zaznaczają innym kolorem kredki. Kolorują wybranego dinozaura.	– Rysuj szlaczek po śladach, a potem – samodzielnie. – Pisz po śladach poznanych liter. Przeczytaj. – Przeczytaj zdania. Połącz każde z nich z odpowiednim obrazkiem dinozaura.

- Ćwiczenia poranne – zestaw 12 (przewodnik, s. 97).

II

Zajęcia 1. *Dinozaury i liczby* – wprowadzenie zapisu cyfrowego liczby 5.

- Zabawy z dinozaurami.

Sylwety 5 dinozaurów, poprzecinane na połowy, różnej wielkości, w różnych kolorach i z różnymi wzorami (każda kolejna sylweta jest trochę większa od poprzedniej).

N. rozkłada przed dziećmi sylwety 5 dinozaurów, poprzecinane na połowy. Dzieci składają pasujące do siebie połowy sylwet dinozaurów, układają sylwety w kolejności od największej do najmniejszej. Liczą, ile jest dinozaurów (5). Określają, jak wygląda najmniejszy dinozaur, a jak – największy.

- *O którym dinozaurze myślę?* – zabawa słowna.

Sylwety dinozaurów z poprzedniego zadania.

N. opisuje wygląd wybranego dinozaura. Dzieci, stosując liczebniki porządkowe, określają, który to dinozaur.

- Liczenie w zakresie 5.

5 pętli, kartoniki z liczbami od 1 do 4, sylwety pięciu dinozaurów.

N. odsłania tablicę, na której jest przypiętych 5 pętli (w układzie pasowym) symbolizujących mieszkania dinozaurów. Pod nimi znajdują się kartoniki z liczbami od 1 do 4 (pod jedną pętlą nie ma kartonika). Dzieci umieszczają w poszczególnych pętlach tyle sylwet dinozaurów, ile wskazują liczby. N. zwraca uwagę, że w każdej kolejnej pętli jest o jedną sylwetę dinozaura więcej niż w poprzedniej. Wyjaśnia, że w ostatniej pętli jest o jedną sylwetę więcej niż w pętli poprzedniej. Dzieci określają, ile dinozaurów mieszka w tej pętli (5).

- Poznanie wyglądu cyfry 5.

Kartonik z liczbą 5, drucziki kreatywne.

N. demonstruje kartonik z liczbą 5. Dzieci opisują jej wygląd, określają, do czego jest podobna. Piszą ją palcem w powietrzu i na dywanie. Umieszczają kartonik z liczbą 5 pod ostatnią pętlą z sylwetkami dinozaurów. Modelują kształt cyfry z drucików kreatywnych.

- Szeregi dinozaurów – zabawa dydaktyczna.

Kolorowa sylweta dinozaura, oznaczona liczbą od 1 do 5, dla każdego dziecka (np. z liczbą 1 – żółta, z liczbą 2 – czerwona), chorągiewki, bębenek.

Dzieci otrzymują po jednej kolorowej sylwecie dinozaura z liczbą od 1 do 5. Ustawiają się w odpowiedniej kolejności, od lewej strony do prawej. Wzdłuż jednej ściany znajdują się chorągiewki, aby dzieci ustawiały się od lewej strony do prawej. Dzieci swobodnie poruszają się po sali. Na mocne uderzenie w bębenek ustawiają się obok chorągiewek. Przy chorągiewce zawsze staje dziecko z liczbą 1, a obok niego, po prawej stronie, ustawiają się kolejno dzieci z sylwetkami oznaczonymi liczbami: 2, 3, 4 i 5. Zabawę powtarzamy kilka razy. Podczas powtórzeń dzieci wymieniają się sylwetkami dinozaurów.

- Nieposłuszny Dinuś – zabawa ruchowa.

Tamburyn, bębenek.

Dzieci dobierają się parami. Jedno jest mamą lub tatą, drugie – dzieckiem. Dziecko stoi z przodu, mama lub tata za nim. W rytmie wystukiwanym na tamburynie dzieci 5 drobnymi krokami odbiegają od rodziców. Dźwięki bębena są sygnałem do zatrzymania się dzieci, a poruszania się rodziców, którzy szukają swojego dziecka, idąc po jego śladach (5 kroków z wysokim unoszeniem kolan). Kiedy się spotkają, ściskają się z radości i zamieniają rolami.

Karty pracy, cz. 2, s. 16–17

Polecenia:

- Skreśl pętle, w których jest mniej niż 5 elementów.
- Pokoloruj piątego dinozaura w szeregu. Licz od prawej strony.

5

Skreśl pętle, w których jest mniej niż 5 elementów.

Pokoloruj piątego dinozaura w szeregu. Licz od prawej strony.

Wskazuj na obiekt, porównaj wielkość przedmiotów.

Karty pracy, cz. 2, s. 18–19

Polecenia:

- Pisz cyfrę 5 po śladach.
- Narysuj w pętli tyle jaj dinozaurów, ile wskazuje cyfra.
- Pokoloruj dinozaury odpowiednimi kolorami.

5

Narysuj w pętli tyle jaj dinozaurów, ile wskazuje liczba.

Pokoloruj dinozaury odpowiednimi kolorami.

Wskazuj na obiekt, porównaj wielkość przedmiotów.

Polecenie:

- „Zaprowadź” małego dinozaura do jego mamy tak, aby droga przez labirynt przechodziła obok każdej cyfry 5.

Polecenia:

- „Zaprowadź” małego dinozaura do jego mamy tak, aby droga przez labirynt przechodziła obok każdej cyfry.
- Nazwij te cyfry.

Zajęcia 2. Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 6 (przewodnik, s. 119).

Zabawy na świeżym powietrzu

- *Ukryty dinozaur* – zabawa ruchowa.

Figurka dinozaura.

N. ukrywa figurkę dinozaura w ogrodzie przedszkolnym. Zadaniem dzieci jest odszukać figurkę.

- *Rzucamy w dal* – zabawa z piłką.

Piłki.

Dzieci ustawiają się w rzędzie i rzucają piłką w dal. Wspólnie mierzą krokami odległość i porównują wyniki.

III

- Utrwalenie melodii piosenki *Świat dinozaurów* (przewodnik, s. 102).

- *Świat dinozaurów* – instrumentacja piosenki.

Nagranie piosenki *Świat dinozaurów*, odtwarzacz CD.

1. *W dawnych czasach tu, na Ziemi,
żyły ogromne dinozaury.
Miały straszne paszcze, zęby,
wielkie łapy i ostre pazury.*

Ref.: *W powietrzu fruwały pterodaktyle,
w morzu pływały ichtiozaury.*

Instrumenty:

bębunki

marakasy – tremolo

trójkąty

tamburyny

*A na lądzie żyły diplodoki,
brontozaury i tyranozauury.*

A! A!

Straszny dinozaurów świat!

A! A!

Straszny dinozaurów świat!

drewienka

bębenki

tarki

drewienka

tarki

drewienka

- *Karty matematyczne* – wykonanie kart do zabaw.

5 kolorowych kartonów (formatu A4), na których, po lewej stronie, jest napisana liczba (od 1 do 5), flamastry.

Każde dziecko otrzymuje 5 kolorowych kartonów (formatu A4), na których, po lewej stronie, jest napisana liczba (od 1 do 5). Dzieci podają nazwy liczb i pokazują odpowiednią liczbę palców. Po prawej stronie kartonu rysują flamastrami tyle elementów jednego rodzaju, ile wskazuje liczba.

- Zabawy kartami matematycznymi.

Karty matematyczne wykonane przez dzieci, klocki.

- Dzieci układają na dywanie wszystkie karty w szeregu, w kolejności od 1 do 5 (najpierw, w rzędzie, wszystkie karty z liczbą 1, potem wszystkie karty z liczbą 2).
- Dzieci układają z kart wężyk – 1, 2, 3, 4, 5, 1, 2, 3, 4, 5, 1, 2, 3, 4, 5, a potem odwrotnie – 5, 4, 3, 2, 1, 5, 4, 3, 2, 1.
- Dzieci układają z kart słoneczko (karta z liczbą 1 to środek, karty z liczbami: 2, 3, 4, 5, to promienie).
- Układanie kart zgodnie z ustawieniem klocków. (Każde dziecko układa swoje karty).
N. ustawia kompozycję z klocków. Dzieci liczą, ile klocków znajduje się obok siebie, podpisują ich liczbę odpowiednią kartą, np. jeden klocek – karta z liczbą 1, trzy klocki (jeden na drugim) – karta z liczbą 3.
- Zabawy według propozycji dzieci.
- Zabawy dowolne w wybranym kąciku zainteresowań.

Dzień 5

W lesie jurajskim

Przykładowy zapis w dzienniku i punkty z obszarów podstawy programowej

<p>I. Na tropie dinozaurów – zabawa ruchowa.</p> <p><i>Poznane litery</i> – zabawa utrwalająca poznane litery, rozwijająca umiejętność czytania sylab i układania z nich wyrazów.</p> <p>Ozdabianie cyfry 5. Rysowanie liści paproci. Kolorowanie na czarno pół z cyfrą 5. Mówienie, co powstało. Liczenie tych elementów.</p>	<p>Rysowanie palcem po cyfrze 5. Pisanie cyfry po śladach, a potem – samodzielnie. Patrzanie na instrukcję. Odszukiwanie podanych elementów na obrazku. Otaczanie pętlą odpowiednich elementów.</p>	<p>I.5 IV.2, IV.4 I.7, I.9, IV.8, IV.15</p>
<p>Ćwiczenia poranne – zestaw 12.</p>		<p>I.5</p>
<p>II.1. Kolorowy dinozaur – praca plastyczna. Cel: rozwijanie sprawności manualnej.</p>		<p>IV.8</p>
<p><i>Diplodok</i> – zabawa kształtująca szybką reakcję na sygnał.</p>		<p>I.5</p>
<p>2. Gdzie mieszkają warunki? – wprowadzenie terminu funkcji.</p>		<p>IV.2, IV.15</p>
<p>Zabawy na świeżym powietrzu: <i>Celujemy</i> – zabawy z piłkami; spacer wokół przedszkola – obserwowanie zmian zachodzących w przyrodzie.</p>		<p>I.5, IV.18</p>
<p>III. Las jurajski – zabawa ruchowa.</p>		<p>I.5</p>
<p>Śpiew – zbiorowy i indywidualny – piosenki <i>Świat dinozaurów</i>.</p>		<p>I.5</p>
<p>Przypomnienie zabaw muzycznych z całego tygodnia.</p>		<p>IV.7</p>
<p>Praca z kartą przedszkolaka.</p>		<p>IV.9</p>

Cele główne:

- rozwijanie sprawności manualnej,
- reagowanie na sygnały.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- wykonuje pracę plastyczną,
- rozumie, czym są warunki.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- w zakresie rozumienia i tworzenia informacji,
- cyfrowe,
- osobiste, społeczne i w zakresie umiejętności uczenia się.

Środki dydaktyczne: przyrządy dostępne w sali, kartoniki z sylabami, kartka A4, zielone pastele, nożyczki, *Strefa przedszkolaka. Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia*, s. 26, *Strefa przedszkolaka. Litery i liczby*, s. 30, *Strefa przedszkolaka. Kodowanie B*, s. 17, *Strefa przedszkolaka. Kodowanie B+*, s. 17, wyprawka BB+, karta 10, karta przedszkolaka, naklejka przedstawiająca dinozaura.

Przebieg dnia

- *Na tropie dinozaurów* – zabawa ruchowa.

Przyrządy dostępne w sali.

N. układa tor przeszkód z wykorzystaniem przyrządów dostępnych w sali. Dzieci pokonują tor – przemierzają las jurajski.

- *Poznane litery* – zabawa utrwalająca poznane litery (**o, a, m, i, t, e, d, k**), rozwijająca umiejętność czytania sylab i układania z nich wyrazów.

Kartoniki z sylabami.

N. układa przed dziećmi kartoniki z sylabami. Dzieci kolejno wybierają po jednym kartoniku, odczytują sylabę, która się na nim znajduje. Spośród pozostałych kartoników wybierają jeden z taką sylabą, która w połączeniu z pierwszą utworzy wyraz. Proponowane sylaby: **ma** x 5, **ta** x 4, **te**, **mat**, **To** x 2, **to** x 3, **ko** x 3, **tek**, **mek**, **kot**, **tem**, **me** x 2, **mo**, **ka**, **da**, **do**, **de**.

A

Strefa przedszkolaka. Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia, s. 26

- Polecenia:
- Ozdób cyfrę **5**.
 - Narysuj **5** liści paproci.
 - Pokoloruj na czarno pola z cyfrą **5**. Powiedz, co powstało. Policz te elementy.

Strefa przedszkolaka. Litery i liczby, s. 30

A

- Polecenia:
- Rysuj palcem po cyfrze **5**. Pisz cyfry po śladach, a potem – samodzielnie.
 - Popatrz na instrukcję. Odszukaj podane elementy na obrazku. Dinozaury otocz pętlą w kolorze zielonym, paprocie – żółtym, jaja dinozaura – różowym, a kamienie – niebieskim.

- Ćwiczenia poranne – zestaw 12 (przewodnik, s. 97).

Zajęcia 1. Kolorowy dinozaur – praca plastyczna.

- *Jak wyobrażam sobie świat, w którym żyły dinozaury?* – ekspresja słowna.
- *Dinozaury w moim domu* – zabawy z wykorzystaniem fragmentu wiersza Małgorzaty Barańskiej.

*W moim domu dawno temu
dinozaury się zadomowiły
Na „dzień dobry” dały łapki
szybko z nami się zaprzyjaźniły*

*Darek ma dalmatyńczyka
i Dorołka także pieska ma
a ja w domu już od dawna
mam duże dinozaury dwa.*

Źródło: *Metoda Dobrego Startu. Od piosenki do literki, część 1*, Marta Bogdanowicz, Małgorzata Barańska, Ewa Jakacka, wydawnictwo Harmonia.

- Dzieci rytmizują tekst z jednoczesnym wyklaskiwaniem lub wytupywaniem.
- Dzieci wypowiadają tekst – cicho, głośno, ze wzrastającym i z malejącym natężeniem głosu – w zależności od wskazania dłoni N., które rozchodzą się, a wtedy dzieci mówią głośno, zbliżają do siebie – dzieci mówią coraz ciszej.
- Wypowiadają tekst z różnym zabarwieniem emocjonalnym, np.: smutno, wesoło, ze złością.
- Wypowiadają fragmenty na głos, kiedy N. trzyma dłoń równoległe do siebie, a w myślach, kiedy jego dłoń zmienia ustawienie na prostopadłe.
- *Kolorowy dinozaur* – wykonanie pracy plastycznej.

Wyprawka, karta 10, nożyczki.

Polecenie:

- Wytnij z karty części dinozaura – stegozaura, ponacinaj w zaznaczonych miejscach i złóż, zgodnie ze zdjęciem poglądowym.
- Zorganizowanie wystawy.
- *Diplodok* – zabawa kształtująca szybką reakcję na sygnał. Dzieci poruszają się po sali. Na hasło *Diplodok!*, wyciągają ręce wysoko w górę i stają na palcach.

Zajęcia 2. Gdzie mieszkają warunki? – wprowadzenie terminu funkcji.

- *Kamień z dziurką* – zabawa rozwijająca wyobraźnię.
Jedno dziecko siedzi w środku koła. Dzieci mówią wierszyk (autor nieznan): *Leży sobie kamień na środku podwórka, a w kamieniu dziurka. A w tej dziurce co? Dziecko siedzące w środku zakrywa rękami oczy, a wybrana z grupy osoba naśladuje głos wskazanego zwierzęcia. Dziecko siedzące w środku odgaduje, jakie to zwierzę, i następuje zamiana miejscami.*
- *Gdzie mieszkają warunki?* – zabawa rozwijająca umiejętność kodowania.
Dzieci siedzą w kręgu. N. prosi je, aby zareagowały na zdanie, które wypowie, przedstawiając kilka możliwości jego dokończenia.
 - Jeśli jesteś głody, to... (np.: zjedz kanapkę, zjedz owoc).
 - Jeśli pada deszcz, to... (np.: weź parasol, nie wychodź z domu, załóż kurtkę przeciwdeszczową).
 - Jeśli masz katar, to... (np.: weź lekarstwo, nie przychodź do przedszkola).
 Teraz N. prosi dzieci o zaprezentowanie jakiegoś warunku. Pozostałe dzieci próbują dokończyć zdanie.
- *Prawda czy fałsz?* – zabawa utrwalająca termin *warunki*.
N. mówi dzieciom, że jeśli uznają jego wypowiedzenie za prawdziwe – powinny klasnąć raz, jeśli za fałszywe – powiedzieć: *Nie ma mowy*.
 - Dinozaury wymarły wiele milionów lat temu. (P)
 - Żyrafy to ptaki. (F)
 - Mam na imię (N. podaje fałszywe imię). (F)
 - Paprocie to rośliny. (P)
 N. prosi dzieci o podawanie swoich wypowiedzeń. Pozostali uczestnicy zabawy reagują na nie zgodnie z ustaleniami.

Strefa przedszkolaka. Kodowanie, s. 17

Polecenia:

- Uzupełnij obrazek brakującymi naklejkami, według zauważonego rytmu.
- Pokoloruj jajko dinozaura według następującej instrukcji.

Strefa przedszkolaka. Kodowanie, s. 17

Polecenia:

- Uzupełnij obrazek brakującymi naklejkami, według zauważonego rytmu.
- Pokoloruj jajko dinozaura według następującej instrukcji.

Zabawy na świeżym powietrzu

- *Celujemy* – zabawy z piłkami.
Piłki.
Dzieci rzucają piłkami do danego celu: raz prawą ręką, raz lewą ręką.
- Spacer wokół przedszkola – obserwowanie zmian zachodzących w przyrodzie.

- *Las jurajski* – zabawa ruchowa.
Dzieci poruszają się po sali zgodnie z ustalonymi hasłami. Na hasło *Las!* – spacerują po sali, na hasło *Lasek!* – kucają i starają się stawiać małe kroki, na hasło *Las jurajski!* – wyciągają ręce do góry najbardziej jak potrafią i stawiają olbrzymie kroki.
- Śpiew – zbiorowy i indywidualny – piosenki *Świat dinozaurów* (przewodnik, s. 102).
Nagranie piosenki *Świat dinozaurów*, odtwarzacz CD.
- Przypomnienie zabaw muzycznych z całego tygodnia.

- Praca z kartą przedszkolaka.

Wyprawka, karta przedszkolaka, naklejka przedstawiająca dinozaura.

Dzieci wyjmują kartę przedszkolaka i odszukują naklejkę przedstawiającą dinozaura. N. mówi: *Właśnie zakończyliśmy kolejny tydzień pracy. Wszyscy świetnie sobie poradziliście. Dziękuję wam za wasze zaangażowanie i pracę. Teraz naklejcie naklejkę na swoich kartach.* Dzieci nakleją naklejkę w odpowiednim miejscu.

N. prosi dzieci, żeby kolejnego dnia przyniosły do przedszkola latarki.

Tydzień pierwszy

Temat: Urządzenia elektryczne

W tym tygodniu dzieci:

- porównają różne aparaty telefoniczne
- dowiedzą się, w jaki sposób prowadzić kulturalną rozmowę przez telefon
- wysłuchają opowiadania Agaty Widzowskiej *Lukrecja*
- poznają literę **I, L**
- wysłuchają i nauczą się piosenki *Czarodziejski prąd*
- wysłuchają wiersza Włodzimierza Scisłowskiego *Żarówka*
- dowiedzą się, jak powstaje energia
- utrwalą poznane litery
- dowiedzą się, jak wyglądały urządzenia dawniej, a jak wyglądają dziś
- porównają liczebność zbiorów
- spotkają się z Mikołajem
- wykonają pracę plastyczną *Mikołaj*

Przykładowy zapis w dzienniku i punkty z obszarów podstawy programowej

<p>I. Przewód telefoniczny – zabawa ruchowa.</p> <p><i>Aparaty telefoniczne</i> – porównywanie wyglądu różnych aparatów telefonicznych.</p> <p>Rozmowa przez telefon – wyjaśnienie, w jaki sposób rozmawiamy przez telefon.</p> <p>Rysowanie latarki po śladach. Wyróżnianie pierwszej głoski w słowie <i>latarka</i>.</p> <p>Ćwiczenia poranne – zestaw 13.</p>		<p>I.5</p> <p>IV.9</p> <p>I.7, I.9, IV.8</p>
<p>II.1. Słuchanie opowiadania Agaty Widzowskiej <i>Lukrecja</i>. Cel: rozwijanie mowy.</p> <p><i>Urządzenia elektryczne</i> – zabawa ruchowa.</p>	<p>2. Odkrywanie litery I, L. Cel: budzenie zainteresowania literami.</p>	<p>IV.2, IV.5</p> <p>I.5</p> <p>IV.2, IV.4, IV.8</p>
<p>Zabawy na świeżym powietrzu: <i>Uwaga, ciemność!</i> – zabawa orientacyjno-porządkowa; spacer wokół przedszkola – zwrócenie uwagi na latarnie przy drodze.</p>		<p>I.5, III.5</p>
<p>III. Czarodziejski prąd – zapoznanie z piosenką tygodnia.</p> <p><i>Kolorowe litery</i> – rebusy słowne.</p> <p><i>Przewód telefoniczny</i> – zabawa ruchowa.</p> <p><i>Rozmawiamy przez telefon</i> – zabawa słowna.</p>		<p>IV.7</p> <p>IV.5</p> <p>I.5</p>
<p>Oglądanie rysunków. Słuchanie nazw. Wskazywanie nazw zapisanych w kolorowych polach i rysunków. Kolorowanie rysunków. Kończenie rysowania latarki według wzoru.</p>	<p>Odszukiwanie w naklejkach kartoników z wyrazami i naklejanie ich pod zdjęciami. Czytanie. Wskazywanie na obrazku lalek i mówienie ich imion.</p>	<p>IV.8</p> <p>IV.4, IV.9</p>
<p>Zabawy dowolne w wybranym kąciku zainteresowań.</p>		<p>I.6</p>

Cele główne:

- rozwijanie mowy,
- budzenie zainteresowania literami,
- rozwijanie słuchu fonematycznego,
- rozpoznawanie i nazywanie poznanych liter.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- wypowiada się zdaniami na określony temat,
- poznaje literę **I, L** w toku zabaw,
- dzieli słowa na głoski,
- rozpoznaje i nazywa literę **I**: drukowaną i pisaną, małą i wielką.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- w zakresie rozumienia i tworzenia informacji,
- osobiste, społeczne i w zakresie umiejętności uczenia się.

Środki dydaktyczne: tamburyn, słuchawka telefoniczna i aparat telefoniczny wycięte z kartonu, różne aparaty telefoniczne (lub ich zdjęcia), kartki z narysowanym kształtem litery **L**, kredki, zdjęcia różnych urządzeń elektrycznych, chusta animacyjna, obrazki urządzeń elektrycznych, zawieszane na nitkach, latarki przyniesione przez dzieci, białe, czerwone i niebieskie kartoniki, kartoniki z literami: **l, L, a, t, k, i**, obrazki: **lizak, igła, lody, aparat, trójkąt, szeroka guma**, kwadraciki z kolorowymi literami, kolorowe kartoniki, telefon wykonany z dwóch kubeczków po jogurcie połączonych sznurkiem (dla każdej pary), *Strefa przedszkolaka. Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia*, s. 27, karty pracy B, cz. 2, s. 18–20, karty pracy B+, cz. 2, s. 20–22, nagranie odgłosów pracujących sprzętów elektrycznych (płyta CD), nagranie skocznej melodii (płyta CD), piosenka *Czarodziejski prąd* (płyta CD), odtwarzacz CD.

Przebieg dnia

- *Przewód telefoniczny* – zabawa ruchowa.

Tamburyn, słuchawka telefoniczna i aparat telefoniczny wycięte z kartonu.

N. układa w przeciwnych stronach sali kartonowe słuchawkę telefoniczną i aparat. Dzieci poruszają się w rytmie wystukiwanym na tamburynie. Podczas przerwy w grze podają sobie ręce, tworząc przewód telefoniczny od słuchawki do aparatu. Za każdym razem N. zmienia położenie przedmiotów.

N. wyjaśnia dzieciom, że jeszcze niedawno technologia nie była tak zaawansowana jak dziś. Słuchawka musiała być połączona z aparatem, a ten podłączony do gniazdka i linii telefonicznej.

- *Aparaty telefoniczne* – porównywanie wyglądu różnych aparatów telefonicznych.

Różne aparaty telefoniczne (lub ich zdjęcia).

Dzieci oglądają różne aparaty telefoniczne (lub ich zdjęcia). Nazywają je, porównują ich wygląd.

- *Rozmowa przez telefon* – wyjaśnienie, w jaki sposób rozmawiamy przez telefon.

N. zadaje pytania. W razie błędnych odpowiedzi dzieci pomagają im.

- Co jest potrzebne, aby porozmawiać przez telefon? (Urządzenie, znajomość numeru, pod który chcemy zadzwonić).
- Co należy zrobić (jakie czynności wykonać), aby połączyć się telefonicznie z inną osobą (instytucją)? (Należy odblokować telefon, wystukać numer).
- O czym należy pamiętać podczas prowadzenia rozmowy? (Trzeba się przywitać, przedstawić się, powiedzieć, w jakiej sprawie się dzwoni).

Strefa przedszkolaka. Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia, s. 27

Polecenia:

- Rysuj latarkę po śladach. Powiedz, jaką głoskę słyszysz na początku słowa *latarka*.

Rysunek na 1 – rozwijanie sprawności manualnej.

Kartki z narysowanym kształtem litery **L, kredki.**

Dzieci przekształcają kształt litery **L** na przedmiot, którego nazwa rozpoczyna się głoską **l** (np.: lody, lalka, lizak).

- Ćwiczenia poranne – zestaw 13.
- *Hop!* – ćwiczenie orientacyjno-porządkowe.

- Dzieci rytmicznie maszerują po obwodzie koła w lewo i w prawo, zmieniając kierunek na hasło *Hop*. Na hasło *Jedynki*, idą pojedynczo, na hasło *Dwójki*, dobierają się parami.
- *Odkurzamy dywan* – ćwiczenie dużych grup mięśniowych.
Dzieci, w lekkim skłonie tułowia, przesuwiają do przodu i do tyłu raz jedną rękę, raz drugą, naśladując odkurzanie.
 - *Ścieramy kurz z szafy* – ćwiczenie równowagi.
We wspięciu na palcach dzieci naprzemiennie naśladują ścieranie kurzu ręką wyciągniętą jak najwyżej nad głowę.
 - *Rozciągamy pościel* – ćwiczenia tułowia.
Dzieci stoją parami w rozkroku, zwrócone twarzami do siebie, w odległości wyprostowanych, podanych rąk. Uginają, na przemian, raz prawe ramię, raz lewe, naśladując rozciąganie wypranej pościeli.
 - *Ciągniemy ciężki worek ze śmieciami* – ćwiczenie siłowe ramion.
Dzieci stoją parami jedno za drugim. Pierwsze dziecko z pary podaje ręce drugiemu, które przykuca na całych stopach. Dziecko znajdujące się z przodu ciągnie drugie dziecko – worek. Po pewnym czasie następuje zmiana ról.
 - Ćwiczenia rytmiczne.
Dzieci rytmicznie maszerują parami po obwodzie koła, licząc do czterech. Na cztery zwracają się twarzami do siebie, uderzają dwa razy o uda (1, 2), a następnie dwa razy o dłonie partnera i liczą (3, 4).

Zajęcia 1. Słuchanie opowiadania Agaty Widzowskiej *Lukrecja*.

- *Co to za dźwięk?* – zagadki słuchowe.
Nagranie odgłosów pracujących sprzętów elektrycznych, zdjęcia różnych urządzeń elektrycznych, odtwarzacz CD.
Dzieci rozpoznają nagrane dźwięki wydawane przez różne urządzenia elektryczne używane w gospodarstwie domowym, odszukują te urządzenia na zdjęciach.
- Słuchanie opowiadania.

Pewnego wieczoru domowe urządzenia elektryczne w domu państwa Kozłowskich kłóciły się między sobą, które z nich jest najbardziej potrzebne.

– Ja jestem najważniejsza, bo dzięki mnie wszyscy mają czyste i pachnące ubrania – powiedziała pralka Franía. – Poradziłam sobie nawet z plamami po soku jagodowym!

– Phi! Czyste ubrania nie wystarczą, jeśli ludzie są głodni – odpowiedziała lodówka Mrozía. – Dzięki mnie jedzenie się nie psuje i dłużej zachowuje świeżość. Mam osobne pojemniki na warzywa i owoce, a na dole, w szufladach zamrażarki, przechowuję lody waniliowe – zakończyła dumnie lodówka.

– Też coś! – burknął odkurzacz Felix. – Gdyby nie ja, w domu byłoby bardzo brudno, a na dywanie leżałyby sierść psa Tofika. Dywanu przecież nie da się włożyć do pralki. Potrafię też odkurzać kanapy, fotele i pajączyny, a gdy zechcę, mogę nawet wessać porcję lodów! – podsumował Felix.

Zmywarka Zenobia podskoczyła do góry z oburzenia i mało brakowało, a potłukłaby znajdujące się w niej naczynia.

– To ja jestem najważniejsza w całym domu! Zmywam wszystkie brudne naczynia, garnki i sztucce, czasami dwa razy dziennie. Beze mnie ludzie wciąż staliby przy zlewie i myli stopy talerzy. A ja nie tylko myję, ale też płuczę, suszę i nabłyszczam. Jestem królową kuchni! – zakończyła Zenobia.

W odpowiedzi lampa Błyskotka krzyknęła, że jako jedyna zapewnia światło, a po ciemku nie da się ani odkurzać, ani segregować rzeczy do prania, ani układać kubków w zmywarce.

Wszystkie sprzęty zaczęły się kłócić i przekrzykiwać. Wtem usłyszały głośne pstryk! i nagle w całym domu zrobiło się ciemno.

– Mamo, nie ma prądu! – pisnęły dzieci bawiące się w swoim pokoju.

Ich mama po omacku szukała czegoś w kuchennych szufladach.

– Jest! – zawołała radośnie, znajdując najważniejszy w tym momencie przedmiot. Wystarczyło nacisnąć jeden raz, żeby wydobyć z niego olśniewający strumień światła.

– Zobaczcie! Gospodyni trzyma w ręce latarkę Lukrecję. To ona potrafi świecić? – krzyknęła pralka Frania.

– Wygląda tak niepozornie, a tylko ona poradziła sobie z ciemnością – mruknął odkurzac.

Wszystkie sprzęty lekko się zawstydzily i wspólnie uznały, że każdy z nich jest potrzebny i ważny, bo ułatwia życie domownikom. Latarka Lukrecja z dumą oświetlała każdy kąt, a przede wszystkim skrzynkę na prąd, w której pan Kozłowski naprawiał instalację elektryczną.

- Rozmowa na temat opowiadania.

N. zadaje dzieciom pytania:

- Jakie urządzenia występowały w opowiadaniu?
- O co sprzeczały się sprzęty?
- Co przerwało ich kłótnię?
- Które z urządzeń uratowało rodzinę przed ciemnością?
- Czego potrzebują urządzenia, żeby pracować?

Urządzenia elektryczne wymagają zasilania prądem elektrycznym. By ich praca była możliwa, należy je podłączyć do gniazdka elektrycznego lub zasilić bateriami bądź akumulatorami.

- *Urządzenia elektryczne* – zabawa ruchowa.

Chusta animacyjna, nagranie skocznej melodii, obrazki urządzeń elektrycznych, zawieszona na nitkach, odtwarzacz CD.

Dzieci chwytają za brzegi chusty animacyjnej, do której, od spodu, na nitkach, są przyczepione obrazki urządzeń elektrycznych. Poruszają materiałem w takt melodii. Gdy melodia cichnie, N. wymienia imiona dwóch osób. Dzieci unoszą materiał. Starają się zrobić to tak, aby jak najdłużej utrzymał się w górze. W tym czasie wywołane przez N. osoby zamieniają się miejscami, przebiegając pod materiałem. Dzieci wymieniają nazwy urządzeń, które zauważyły na obrazkach pod materiałem. Zabawę należy powtórzyć.

Zajęcia 2. Odkrywanie litery I, L.

Zajęcia 2. Odkrywanie litery I, L: małej i wielkiej, drukowanej i pisanej.

- Wprowadzenie.

Latarki przyniesione przez dzieci.

N. zachęca dzieci do oglądania przyniesionych do przedszkola latarek. Pyta dzieci, kiedy używa się latarek.

Jeśli to możliwe, N. zasłania w sali rolety, gasi światło. Prosi dzieci, żeby świeciły swoimi latarkami w wyznaczone miejsce na ścianie i obserwowały strumienie światła, jakie daje latarka. Można też urządzić pokaz świateł – dzieci kierują swoje latarki na sufit i poruszają nimi.

N. mówi dzieciom, że dziś porozmawiają sobie wspólnie o literze I.

- Analiza i synteza słuchowa słowa *latarka* na poziomie sylaby.

Dzieci dzielą słowo *latarka* na sylaby. Liczą, ile jest w nim sylab. Następnie N. pyta: *Co sły-chać na początku słowa latarka?*

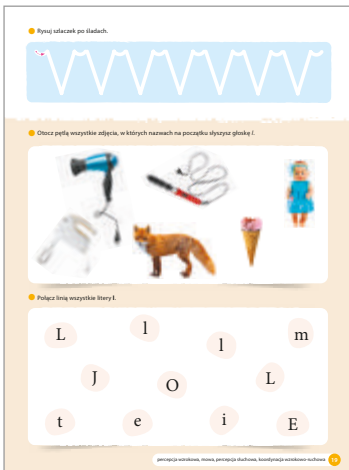
- Wyodrębnienie wyrazu podstawowego – **latarka**.
Karty pracy, cz. 2, s. 18.
N. pyta: *Jaki przedmiot widzicie na zdjęciu?*
- Karty pracy, cz. 2, s. 18.
Polecenie:
– Powiedz, co się dzieje na obrazku. Odszukaj i zaznacz na nim to, czego nazwa rozpoczyna się głoską *l*.

- Wyodrębnienie wyrazu podstawowego – **latarka**.
Karty pracy, cz. 2, s. 20.
N. pyta: *Jaki przedmiot widzicie na zdjęciu?*
- Karty pracy, cz. 2, s. 20.
Polecenie:
– Powiedz, co się dzieje na obrazku. Odszukaj i zaznacz na nim elementy, w których nazwach słyszysz głoskę *l*.

- Karty pracy, cz. 2, s. 19.
Polecenia:
– Rysuj szlaczek po śladzie.
– Otocz pętlą wszystkie zdjęcia, w których nazwach na początku słyszysz głoskę *l*.
– Połącz linią wszystkie litery *l*.

- Analiza i synteza słuchowa słowa *latarka* na poziomie głoski.
Dzieci dzielą słowo *latarka* na głoski. Liczą, ile jest w nim głosek. Określają pierwszą głoskę w słowie *latarka*. Następnie wymieniają inne słowa, w których głoskę *l* słychać na początku (*lizak, lalka*), na końcu (*motyl, hotel*), w środku (*kamizelka, palec*).
- Budowanie schematu słowa *latarka*.
Białe kartoniki.
Dzieci dzielą słowo *latarka* na sylaby i na głoski. Następnie układają tyle białych kartoników, ile głosek słyszą w słowie *latarka*. Wymawiają głoski głośno, dotykając kolejno kartoników. N. prosi, aby podzieliły słowo *latarka* na sylaby, rozsuwając kartoniki w odpowiedni sposób. Dzieci układają kartoniki, wyklaskują sylaby i jednocześnie je wymawiają. N. prosi, aby zsunęły kartoniki i głośno wypowiedziały całe słowo.

- Tworzenie słowa *Lila* z pierwszych głosek nazw przedmiotów przedstawionych na obrazkach.
Obrazki: lizak, igła, latarka, aparat.
Dzieci kolejno mówią nazwy obrazków, wyróżniają w nich pierwsze głoski i tworzą z nich słowo *Lila*.
- Budowanie schematu słowa *Lila*.
Białe kartoniki.
Dzieci dzielą słowo *Lila* na sylaby i na głoski. Następnie układają z kartoników schemat słowa, dzielą je na sylaby, dokonują syntezy (jak wyżej).
- Określanie rodzaju głoski *l*.
Wypowiadanie głoski *l* długo: *llllllll...*
Wypowiadanie głoski *l* krótko: *l, l, l, l.*
l jest spółgłoską, ponieważ nie możemy wypowiadać jej długo (pojawia się przydźwięk *y*). Oznaczamy ją na niebiesko.
- Budowanie modeli słów *latarka, Lila*.
Białe i niebieskie kartoniki.
Dzieci głośno wymieniają kolejne głoski w słowach *latarka, Lila*. Głoska *l* jest spółgłoską. Wybrzmiewają ją krótko, z przydźwiękiem. Pod schematami słów *latarka, Lila* zaznaczają miejsca głoski *l* niebieskimi kartonikami.
- Odkrywanie litery **l, L**.
Białe, czerwone i niebieskie kartoniki, kartoniki z literami l, L.
N. umieszcza na tablicy modele słów *latarka, Lila*. Informuje dzieci, że pod niebieskimi kartonikami ukryła się pewna litera. N. pokazuje małą i wielką literę **l, L**. Dzieci określają jej wygląd. Następnie umieszczają kartoniki z literami **l, L** we właściwych miejscach pod modelami słów *latarka, Lila*. N. przypomina, dlaczego w dwóch miejscach należało umieścić małą literę **l**, a w jednym miejscu – wielką literę. (Wielką literą rozpoczynamy imiona, nazwiska, nazwy geograficzne i zdania).
- Uzupełnianie modeli słów *latarka, Lila* poznaczonymi literami.
Kartoniki z literami: a, t, k, i.
N. mówi, że w ułożonych modelach są jeszcze miejsca, w których występują litery już poznane. Dzieci umieszczają kartoniki z literami: **a, t, k, i**, we właściwych miejscach pod modelami słów *latarka, Lila*.

- Karty pracy, cz. 2, s. 21.
- Polecenia:
 - Pisz literę **I, L** po śladach.
 - Rysuj urządzenia elektryczne po śladach. Pokoloruj rysunki, które w swoich nazwach mają głoskę **I**.
 - Podziel nazwy zdjęć na głoski. Połącz zdjęcia z odpowiednimi schematami.
 - Przeczytaj.

1. Pisz urządzenia elektryczne po śladach. Pokoloruj rysunki, które w swoich nazwach mają głoskę **I**.
 2. Podziel nazwy zdjęć na głoski. Połącz zdjęcia z odpowiednimi schematami.
 3. Przeczytaj.

k | e | i | d | e | l | e | k | a

lo la le li al ol el il
 mol loki lalka lot lama lep

Zabawy na świeżym powietrzu

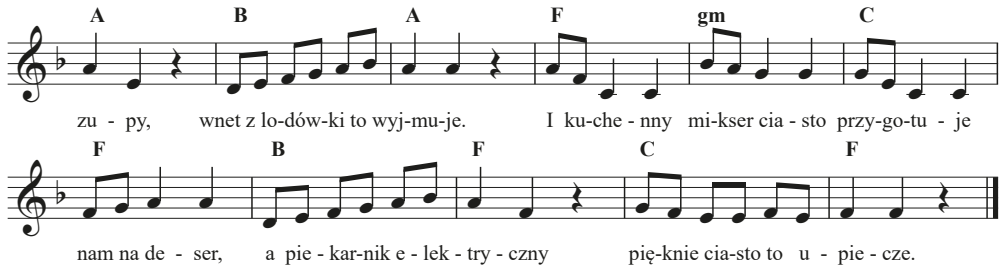
- *Uwaga, ciemność!* – zabawa orientacyjno-porządkowa. Dzieci chodzą, biegają, podskakują. Na hasło: *Uwaga, ciemność!*, podbiegają do N.
- Spacer wokół przedszkola – zwrócenie uwagi na latarnie przy drodze.

III

- *Czarodziejski prąd* – zapoznanie z piosenką tygodnia. **Nagranie piosenki *Czarodziejski prąd*, odtwarzacz CD.**
- Słuchanie piosenki w wykonaniu N. a cappella lub z płyty CD.

Ref.: To prąd, to prąd, prąd to wszy-stko zmie-nił.
 Dzięki nie-mu te-raz wy - god-niej ży - je - my!
 1. Dziś na pły - cie e - lek-try - cznej ma-ma o - biad nam go - tu - je. Co po-trzeb-ne jest do

zu - py, wnet z lo-dów-ki to wyj-mu-je. I ku-che - nny mi-kser cia - sto przy-go-tu - je
nam na de - ser, a pie - kar-nik e - lek - try - czny pię-knie cia-sto to u - pie - cze.

Parlando:

*Dawniej nie było w kuchni lodówki,
młynka do kawy, sokowirówki.
W piecu się palił ogień prawdziwy.
A teraz? Cóż to za dziwy?*

Ref.: *To prąd, to prąd, prąd to wszystko zmieniał.* } bis
Dzięki niemu teraz wygodniej żyjemy!

- 1. Dziś na płycie elektrycznej mama obiad nam gotuje.
Co potrzebne jest do zupy, wnet z lodówki to wyjmuję.
I kuchenny mikser ciasto przygotowuje nam na deser,
a piekarnik elektryczny pięknie ciasto to upiecze.*

Ref.: *To prąd, to prąd...*

- 2. W zamrażarce pyszne lody przechowają się nam długo.
I odkurzac, i żelazko do pomocy wciąż nam służą.
Pralka pierze nam ubrania, a suszarka suszy włosy.
Trudno teraz by się żyło bez urządzeń tych pomocy.*

Ref.: *To prąd, to prąd...*

- Rozmowa na temat piosenki.
Zapoznanie dzieci z tekstem piosenki poprzedza rozmowa na temat różnych źródeł prądu. N. wyjaśnia, skąd się bierze prąd oraz czym jest energia elektryczna. Następnie N. zadaje pytania dotyczące tekstu piosenki:
 - Co to jest prąd (energia elektryczna) i co to oznacza, że jest czarodziejski?
 - Jakie urządzenia zasilane prądem ułatwiają nam życie?
 - W jaki sposób w naszych domach wykorzystujemy energię elektryczną?
- Rozmowa na temat budowy piosenki.
 - Ile zwrotek ma piosenka?
 - Ile razy jest śpiewany refren?
- Określenie metrum piosenki.
Zaznaczenie kłaśnięciem pierwszej miary taktu.
- Nauka refrenu na zasadzie echa muzycznego, osłuchanie z pierwszą zwrotką.
N. śpiewa kolejne fragmenty refrenu piosenki. Wskazane dzieci – najpierw indywidualnie, następnie wszystkie razem – powtarzają za nim. Następnie N. śpiewa dzieciom zwrotki piosenki.

wersja
wokalnoinstrumentalna

wersja
instrumentalna

- **Przewód elektryczny** – doskonalenie poczucia rytmu i koncentracji.
Nagranie piosenki *Czarodziejski prąd* (wersja instrumentalna), odtwarzacz CD, trójkąt, szeroka guma.

Dzieci zajmują miejsca wokół gumy, zachowując odległości między sobą. N. stoi z boku. W rękach trzyma trójkąt. Wyznacza dziecko, które, na sygnał trójkąta, jako pierwsze uniesie przed siebie gumę. N. zaczyna grać melodię piosenki na trójkącie. Wykonuje do wersji instrumentalnej parlando i refren piosenki. Kiedy następuje przerwa w muzyce, zaczyna uderzać w trójkąt. Na każde uderzenie dzieci kolejno chwytają gumę w ręce i unoszą ją przed siebie. Na kolejne hasło: *Płynie prąd!*, poruszają gumą.

- **Kolorowe litery** – rebusy słowne.
Kwadraciki z kolorowymi literami, kolorowe kartoniki.

Dzieci układają kwadraciki z kolorowymi literami zgodnie z ułożeniem kolorowych kartoników, odczytują powstałe wyrazy. (Kolorowi kartonika odpowiada kolor litery, np.: żółty – **a**, jasnozielony – **t**, czerwony – **m**, pomarańczowy – **e**, niebieski – **k**, brązowy – **l**, czarny – **d**, fioletowy – **o**, ciemnozielony – **i**). Przykładowe ułożenie kartoników, np.: niebieski (k), fioletowy (o), jasnozielony (t), niebieski (k), ciemnozielony (i) – kotki. Proponowane wyrazy: makieta, domki, lato.

- **Rozmawiamy przez telefon** – zabawa słowna.
Telefon wykonany z dwóch kubeczków po jogurcie połączonych sznurkiem (dla każdej pary).

Dzieci dobierają się parami. Każda para otrzymuje telefon wykonany z dwóch kubeczków po jogurcie połączonych sznurkiem. Dzieci prowadzą między sobą rozmowy, przystawiając kubeczek do ust podczas mówienia, a do ucha podczas słuchania. Zwracają uwagę na przestrzeganie zasad, o których wcześniej była mowa.

Karty pracy, cz. 2, s. 20

Polecenia:

- Obejrzyj rysunki urządzeń elektrycznych. Posłuchaj nazw czytanych przez nauczyciela. Wskazuj nazwy zapisane w kolorowych polach i rysunki urządzeń. Pokoloruj rysunki odpowiednimi kolorami.
- Dokończ rysować latarki według wzoru.

Karty pracy, cz. 2, s. 22

Polecenia:

- Odszukaj w naklejkach kartoniki z wyrazami i naklej je pod odpowiednimi zdjęciami.
- Przeczytaj. Wskazuj na obrazku lalki i mów ich imiona.

- Zabawy dowolne w wybranym kąciku zainteresowań.

Dzień 2

Do czego jest potrzebny prąd?

Przykładowy zapis w dzienniku i punkty z obszarów podstawy programowej

<p>I. W ciemności – zabawa ruchowa.</p> <p><i>Co ułatwia pracę w gospodarstwie domowym?</i> – zabawa dydaktyczna.</p> <p>Dzielenie prostokątów pod zdjęciami na tyle okienek, z ilu sylab składają się nazwy zdjęć.</p> <p>Ozdabianie litery I, L. Rysowanie po śladach rysunku, w którego nazwie słychać na początku głoskę <i>l</i>. Kolorowanie lampek, na których znajdują się litery I, L.</p> <p>Ćwiczenia poranne – zestaw 13.</p>	<p>Dzielenie prostokątów pod zdjęciami na tyle okienek, z ilu głosek składają się ich nazwy. Rysowanie obok nich tylu kresek, z ilu sylab składają się nazwy zdjęć.</p> <p>Rysowanie palcem po literach I, L. Pisanie liter po śladach, a potem – samodzielnie.</p>	<p>I.5 IV.2, IV.9 IV.2 I.7, I.9, IV.8 I.5</p>
<p>II.1. Balon – zabawa badawcza. Cel: rozwijanie aktywności badawczej.</p> <p><i>Urządzenia elektryczne</i> – zabawa ruchowa.</p> <p>2. Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 7. Cel: rozwijanie sprawności fizycznej.</p> <p>Zabawy na świeżym powietrzu: <i>Przewód elektryczny</i> – zabawa z elementem skoku; <i>Wiatraki</i> – zabawa ruchowa.</p>		<p>IV.13, IV.18 I.5 I.8 I.5, III.5</p>
<p>III. Utrwalenie refrenu piosenki <i>Czarodziejski prąd</i>. Nauka pierwszej zwrotki.</p> <p><i>Urządzenia elektryczne</i> – zabawa ruchowa.</p> <p>Rozwiązywanie zagadek o urządzeniach elektrycznych.</p> <p>Zabawy dowolne w wybranym kąciku zainteresowań.</p>		<p>IV.7 I.5 IV.5 I.6</p>

Cele główne:

- rozwijanie aktywności badawczej,
- rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- dokonuje obserwacji, wyciąga wnioski,
- aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach gimnastycznych.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- w zakresie rozumienia i tworzenia informacji,
- matematyczne oraz kompetencje w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii,
- w zakresie przedsiębiorczości,
- osobiste, społeczne i w zakresie umiejętności uczenia się.

Środki dydaktyczne: opaski na oczy lub szaliki dla jednego dziecka z pary, zdjęcia przedstawiające pralkę, telewizor, żelazko, lodówkę, lampę, wyrazy do czytania całościowego: *pralka, telewizor, żelazko, lodówka, lampa*, zdjęcia urządzeń elektrycznych, balon, wełniany szalik, kartka cienkiego papieru, bębnek, tamburyn, dwie obręcze, skakanki, *Strefa przedszkolaka*. *Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia*, s. 28, *Strefa przedszkolaka*. *Litery i liczby*, s. 31, karty pracy B, cz. 2, s. 21, karty pracy B+, cz. 2, s. 23, piosenka *Czarodziejski prąd* (płyta CD), odtwarzacz CD.

Przebieg dnia

- *W ciemności* – zabawa ruchowa.
Opaski na oczy lub szaliki dla jednego dziecka z pary.
 Dzieci stają w parach naprzeciwko siebie. Jedno z dzieci, z zasłoniętymi opaską oczami, dotyka wymienianych przez N. części ciała kolegi: głowy, ręki, nogi, szyi, nosa, uszu.
- *Co ułatwia pracę w gospodarstwie domowym?* – zabawa dydaktyczna.
Zdjęcia przedstawiające pralkę, telewizor, żelazko, lodówkę, lampę, wyrazy do czytania całościowego: pralka, telewizor, żelazko, lodówka, lampa.
 N. rozkłada przed dziećmi pocięte na trzy części zdjęcia urządzeń elektrycznych. Dzieci składają zdjęcia w całość, umieszczają je na tablicy. Rozpoznają i nazywają przedstawione na nich przedmioty; określają, do czego one służą. Dzieli nazwy wybranych zdjęć na sylaby lub na głoski. Czytają całościowo wyrazy. Układają kartoniki z podpisami pod odpowiednimi zdjęciami. Wyszukują takie same napisy, układają je obok siebie.

Karty pracy, cz. 2, s. 21

Polecenie:

- Podziel pola pod zdjęciami na tyle okienek, z ilu sylab składają się nazwy zdjęć.

Karty pracy, cz. 2, s. 23

Polecenie:

- Podziel pola pod zdjęciami na tyle okienek, z ilu głosek składają się nazwy zdjęć. Obok każdego zdjęcia narysuj tyle kresek, z ilu sylab składa się jego nazwa.

Strefa przedszkolaka. Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia, s. 28

Polecenia:

- Ozdób litery **I, L**.
- Rysuj po śladach rysunku, w którego nazwie słychać na początku głoskę **l**.
- Pokoloruj lampki, na których znajdują się litery **I, L**.

Strefa przedszkolaka. Litery i liczby, s. 31

Polecenie:

- Rysuj palcem po literach **I, L**. Pisz litery po śladach, a potem – samodzielnie.

- Ćwiczenia poranne – zestaw 13 (przewodnik, s. 127).

II

Zajęcia 1. Balon – zabawa badawcza.

- *Jak działa...?* – zabawa naśladowcza.

Zdjęcia urządzeń elektrycznych.

N. pokazuje zdjęcia urządzeń elektrycznych. Dzieci określają, do czego służą przedstawione na nich urządzenia. Naśladują odgłosy, jakie one wydają. Chętne dzieci podają propozycje, w jaki sposób można zademonstrować ruchem ich działanie, pozostałe naśladują zaproponowany ruch.

- *Balon – zabawa badawcza.*

Balon, wełniany szalik, kartka cienkiego papieru.

N. nadmuchuje i zawiązuje balon, a następnie zachęca dzieci do pocierania jego powierzchni szalikiem. Dzieci drą papier na małe kawałki. Zbliżają fragmenty papieru, zauważają, że balon je przyciąga.

Balon pocierany wełnianym szalikiem elektryzuje się, to znaczy gromadzi ładunek elektryczny, który przyciąga inne przedmioty.

- *Urządzenia elektryczne – zabawa ruchowa.*

Bębenek.

Dzieci poruszają się po sali w rytmie wystukiwanym na bębnie. Podczas przerwy w grze N. wymienia nazwy różnych przedmiotów. Jeżeli do ich pracy jest potrzebny prąd, dzieci klaszczą w ręce, jeśli nie – przykucają. Przykłady przedmiotów: miska, odkurzacz, wiadro, łopata, żelazko, komputer, szczotka, pralka, telewizor.

Zajęcia 2. Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 7 (według Małgorzaty Markowskiej).**Bębenek, tamburyn, dwie obręcze.**

- *Czujne skrzaty* – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Dzieci maszerują w szybkim tempie po obwodzie koła do rytmu wystukiwanego na bębnie przez N. Gdy instrument milknie, zatrzymują się i wykonują polecenia N.:

Skrzaty nasłuchują – dzieci przykładają palce dłoni do uszu i wykonują skłony tułowia w bok,

Skrzaty obserwują – dzieci tworzą z dłoni lornetkę, przykładają ją do oczu i wykonują skręty tułowia w prawą i w lewą stronę,

Skrzaty zobaczyły nadchodzących ludzi i chowają się w wysokiej trawie – dzieci wbiegają do środka koła, siadają w dowolnej pozycji, pochylają głowy i wznoszą proste ramiona w górę.

Dźwięk tamburynu jest sygnałem, że niebezpieczeństwo minęło i można wędrować dalej. Dzieci maszerują po obwodzie koła w przeciwnym kierunku niż poprzednio.

- *Płonące obręcze* – zabawa bieżna.

Dzieci przebiegają z jednej strony sali na drugą. N. co jakiś czas wychodzi na środek sali, trzymając w dłoniach na niby płonące obręcze, które opiera o podłogę. Zadaniem dzieci jest przejście przez wybraną obręcz tak, by nie dotknąć jej żadną częścią ciała. Utrudnienie: N. trzyma obręcz nad podłogą, na różnych wysokościach.

- *Sięgnij po...* – zabawa na palcach.

Dzieci, we wspięciu na palcach, sięgają dłonią wysoko w górę, starają się zdjąć zabawkę z najwyższej półki, na zmianę – prawą ręką, lewą ręką.

- *Do góry brzuchem* – zabawa ruchowa z elementem czworakowania.

Dzieci chodzą po sali na czworakach. Na hasło N.: *Do góry brzuchem*, bezpiecznie przetaczają się do leżenia tyłem, trzymając w górze ugięte nogi i ramiona. Utrudnienie: w leżeniu tyłem, trzymają ramiona wzdłuż tułowia, nogi mają ugięte, stopy oparte o podłogę – unoszą biodra do góry.

- Ćwiczenie rozwijające szybkość, z elementem skoku.
Dzieci biegną po obwodzie koła. Na sygnał N. – klaśnięcie w dłonie – wykonują wyskok w górę, odbijając się obunóż od podłogi, po czym biegną dalej. Utrudnienie: na sygnał N. podskokiem wykonują półobrót i biegną w przeciwnym kierunku.
- *Kto potrafi?* – ćwiczenia głowy i szyi.
Dzieci w siadzie skrzyżnym, dłonie mają oparte na kolanach. N. zadaje pytania, a dzieci wykonują odpowiednie ruchy.
Kto potrafi dotknąć uchem ramienia? – wykonują skłony w prawą i w lewą stronę.
Kto potrafi dotknąć brodą klatki piersiowej? – wykonują skłon w przód.
Kto potrafi dotknąć głową pleców? – wykonują skłon w tył.
- *Łapiemy powietrze* – ćwiczenie oddechowe.
Dzieci w siadzie skrzyżnym, wykonują wdech, dmuchają w otwarte dłonie i szybko je złączają, łapiąc powietrze.

Zabawy na świeżym powietrzu

- *Przewód elektryczny* – zabawa z elementem skoku.
Skakanki.
N. układa linię ze skakanek, mówi, że jest to przewód elektryczny. Dzieci stają po jej jednej stronie i przeskakują obunóż przez wyznaczoną linię.
- *Wiatraki* – zabawa ruchowa.
Dzieci są ustawione w rozsypce. Każde dziecko upewnia się, że ma wystarczająco dużo miejsca, i obraca się lekko wokół własnej osi.

- Utrwalenie refrenu piosenki *Czarodziejski prąd*. Nauka pierwszej zwrotki (przewodnik, s. 132).
Nagranie piosenki Czarodziejski prąd, odtwarzacz CD,
- *Urządzenia elektryczne* – zabawa ruchowa (przewodnik, s. 129).
- Rozwiązywanie zagadek o urządzeniach elektrycznych, autorstwa Wiesławy Żaby-Żabińskiej.

*Postawiona w łazience, chętnie łyka prąd,
a jak wody nabierze, to bieliznę nam pierze.*
(pralka)

*Gdy wysuszyć włosy chcesz,
to do prądu włączasz mnie.*
(suszarka)

*Długa rura, szczotka
walczy na dywanie,
chętnie nam pomaga
posprzątać mieszkanie.*
(odkurzacz)

*Gdy przycisk naciśniesz,
okienko rozbłyśnie
i nim chwila minie,
jesteś w małym kinie.*
(telewizor)

*Z wierzchu grzeje,
w środku ziębi,
smaczne rzeczy
chowa w głębi.*
(lodówka)

*Gdy prąd poczuję w sobie,
żar zaraz rośnie we mnie.
I już prasować mogę,
jest mi bardzo przyjemnie.*
(żelazko)

*Co to za maszyna,
odpowiedźcie, dzieci,
wrzucisz doń marchewkę,
a soczek wyleci.*
(sokowirówka)

*Taką zaletę posiadam,
pochwalić się wypada,
że pilną sprawę lub sprawkę
załatwię przez słuchawkę.*
(telefon)

- Zabawy dowolne w wybranym kąciku zainteresowań.

Dzień 3

Źródła energii

Przykładowy zapis w dzienniku i punkty z obszarów podstawy programowej

I. Płyń prąd – zabawa ruchowa.		I.5
Słuchanie wiersza Włodzimierza Scisłowskiego <i>Żarówka</i> .		IV.16, IV.20
Opowiadanie o źródłach światła. Zaznaczanie kolejności stosowania tych źródeł.	Opowiadanie o źródłach światła. Numerowanie tych źródeł w kolejności ich stosowania.	IV.16
Ćwiczenia poranne – zestaw 13.		I.5
II.1. Zabawy z piosenką <i>Czarodziejski prąd</i> . Cel: rozwijanie aktywności muzyczno-ruchowej.		IV.7
2. <i>Jak powstaje energia?</i> – zabawa dydaktyczna. Cel: poznanie różnych sposobów otrzymywania energii.		IV.18
Zabawy na świeżym powietrzu: <i>Przewód elektryczny</i> – zabawa ruchowa; <i>Awaria prądu</i> – zabawa ruchowa.		I.5, III.5
III. <i>Latające piórka</i> – zabawa ruchowa połączona z ćwiczeniami oddechowymi.		I.5, IV.1
<i>Wiatr psotnik</i> – zabawa rozwijająca analizę i syntezę słuchową.		IV.7
<i>Kostka z literami</i> – zabawa utrwalająca poznane litery.		IV.4
Liczenie kropek na kostkach. Łączenie kostek z odpowiednimi cyframi. Łączenie pętli z urządzeniami elektrycznymi z właściwymi cyframi.		IV.11, IV.15
Zabawy dowolne w wybranym kąciku zainteresowań.		I.6

Cele główne:

- rozwijanie aktywności muzyczno-ruchowej,
- poznanie różnych sposobów otrzymywania energii.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- potrafi łączyć ruch z muzyką, reaguje na ustalone sygnały muzyczne,
- wymienia różne źródła otrzymywania energii.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- w zakresie rozumienia i tworzenia informacji,
- matematyczne oraz kompetencje w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii,
- w zakresie świadomości i ekspresji kulturalnej.

Środki dydaktyczne: duża kostka, na której bokach są przyklejone litery: **a, o, e, m, t, k**, bębnek, obręcz, szare kartki, węgiel, obrazki przedstawiające znak *Uwaga! Wysokie napięcie!*, szarfy, obrazki przedstawiające: słońce, kolektory słoneczne, baterie słoneczne, zaporę wodną, młyn wodny, wodę w rzece, wiatrak, żaglówkę, symbolicznie przedstawiony wiatr, nasiona, liście, kwiat, balon, szybowiec, lotnię, wiatrak, latawiec, żaglówkę, rower, pociąg, samochód, lalkę, misia, piłkę, zdjęcia ukazujące niszczącą siłę wiatru, papier rysunkowy, rozrzedzony kolorowy tusz lub farby wodne, słomki do napojów, kolorowe piórka, laski gimnastyczne, tamburyn, nagranie dowolnej muzyki, karty pracy B, cz. 2, s. 23, karty pracy B+, cz. 2, s. 25, piosenka *Czarodziejski prąd* (płyta CD), nagranie odgłosów wiatru (płyta CD), odtwarzacz CD.

Przebieg dnia

- *Płynie prąd* – zabawa ruchowa.

Nagranie dowolnej muzyki.

Dzieci stoją w kole, trzymają się za ręce. Kolejno, w rytmie melodii odtwarzanej przez N., poruszają ramionami, naśladowując falę, czyli prąd płynący w przewodzie elektrycznym. Podczas przerwy w muzyce dziecko, do którego dotarł prąd, naśladuje głosem dowolne urządzenie elektryczne. Pozostałe dzieci odgadują, co to za urządzenie. Zabawę należy powtórzyć kilka razy.

- Słuchanie wiersza Włodzimierza Scisłowskiego *Żarówka*.

*W szklanej bańce cienki drucik, gdy prąd włączysz – światło rzuci!
Prawda, jakie to jest proste? Lecz nie zaraz nastął postęp!
Wpierw łuczywo swoim blaskiem oświetlało wnętrza jaskiń.
Później świecy ciepły płomień z trudem mrok rozpraszał w domu.
Łukaszewicz – pan aptekarz – na te świece wciąż narzekał,
a że dość miał owych biadań, olej skalny zaczął badać.
On to właśnie, wszyscy wiecie, płomień lampy swojej wzniecił!
Zaczął się więc okres nowy: świat używał lamp naftowych.
Lecz to także było mało, by rozwiązać kwestię całą!
Pan Edison w Ameryce z zamyślonym chodził licem:
szukał włókien, co się żarzą, i żarówką nas obdarzył!
W szklanej bańce cienki drucik prąd rozjarzył, światło rzucił!
Dziś żarówkę wkręcasz tylko, no i światło masz za chwilkę!
Od łuczywa do żarówek długa droga, jak widzicie,
lecz myślało wiele główek, aby nam ułatwić życie!*

N. wyjaśnia niezrozumiałe słowa.

Zwraca uwagę na wymienione w wierszu nazwiska osób, które przyczyniły się do wynalezienia nowych źródeł światła (Łukaszewicz – wynalazł lampę naftową, Edison – żarówkę). Prosi dzieci o zaznaczanie obrazków zgodnie z następstwem czasowym (łuczywo, świeca, lampa naftowa, żarówka) – wykonanie zadania na kartach pracy.

Karty pracy, cz. 2, s. 22

Polecenie:

- Powiedz, jak wyglądały dawniej źródła światła, a jak wyglądają dziś. Naklej kropkę obok zdjęcia przedstawiającego źródło światła, które pojawiło się na świecie najwcześniej.

Karty pracy, cz. 2, s. 24

Polecenia:

- Powiedz, jak wyglądały dawniej źródła światła, a jak wyglądają dziś. Ponumeruj zdjęcia według kolejności stosowania tych źródeł światła.

- Ćwiczenia poranne – zestaw 13 (przewodnik, s. 127).

II

Zajęcia 1. Zabawy z piosenką *Czarodziejski prąd*.

- Rozgrzewka.

Bębnek.

Dzieci, jedno za drugim, maszerują za N. w dowolnych kierunkach sali, w rytmie bębna. Gdy N. mocno uderzy w instrument, dobierają się w pary i obracają w małych kołach. Gdy N. zacznie wystukiwać miarowe dźwięki, ponownie za nim maszerują. Kiedy usłyszą dwa mocne uderzenia, dzielą się na dwie grupy (chłopcy, dziewczynki) i zajmują miejsca po przeciwnych stronach dywanu.

- *Płynący prąd* – zabawa pobudzająco-hamująca.

Nagranie piosenki *Czarodziejski prąd*, odtwarzacz CD, obręcze, szare kartki.

W rytmie piosenki dzieci spacerują między obręczami. Podczas przerwy w muzyce zajmują miejsca obok najbliższej leżących obręczy. Na szarych kartkach rysują linie obrazujące płynący prąd. Zadanie mogą wykonać, rysując równocześnie obiema rękami. Kiedy zaczyna grać muzyka, ponownie przemieszczają się między obręczami.

- *Stop!* – szybkie reagowanie na ustalone sygnały.

Nagranie piosenki *Czarodziejski prąd* (wersja instrumentalna), odtwarzacz CD, obrazki przedstawiające znak *Uwaga! Wysokie napięcie!*, szarfy.

N. układa na środku sali szarfy (tyle, ile jest dzieci). W każdej szarfie umieszcza obrazek znaku *Uwaga! Wysokie napięcie!* Dzieci maszerują w rytmie piosenki za wybranym dzieckiem, stopa za stopą, między szarfami. Podczas przerwy w muzyce, na hasło: *Wysokie napięcie!*, rozbiegają się i zajmują miejsca obok najbliższej leżących szarf, pozostając przez chwilę w bezruchu.

- *Czarodziejski prąd* – zabawa z piosenką (przewodnik, s. 132).

Nagranie piosenki *Czarodziejski prąd*, odtwarzacz CD.

Dzieci są ustawione w formie szachownicy, przodem do N.

Parlando:

*Dawniej nie było w kuchni lodówki,
młynka do kawy, sokowirówki.
W piecu się palił ogień prawdziwy.
A teraz? Cóż to za dziwy?*

Ref.: *To prąd, to prąd, prąd to wszystko zmienił.*

Dzięki niemu teraz wygodniej żyjemy!

} bis

Dzieci:

wykonują dowolne ruchy
w rytmie prezentowanego
tekstu

na słowo *prąd* wyrzucają ener-
gicznie ręce w górę
maszerują w miejscu, równo-
cześnie wykonując młynek
przed sobą

1. *Dziś na płycie elektrycznej mama obiad nam gotuje.
Co potrzebne jest do zupy, wnet z lodówki to wyjmuje.
I kuchenny mikser ciasto przygotowuje nam na deser,
a piekarnik elektryczny pięknie ciasto to upiecze.*

uderzają dłońmi o kolana
miarowo klaszczą
dzieci stojące najbliżej siebie
podają sobie ręce, wykonują
krok do siebie, krok od siebie,
w rytmie walczyka

Ref.: *To prąd, to prąd...*

wracają na swoje miejsca i wy-
konują takie same ruchy jak na
początku piosenki

2. *W zamrażarce pyszne lody przechowają się nam długo.
I odkurzacz, i żelazko do pomocy wciąż nam służą.*

maszerują rytmicznie do
przodu

Pralka pierze nam ubrania, a suszarka suszy włosy.

wracają do pozycji wyjściowej
kołyszą się: raz w jedną stronę,
raz w drugą stronę, klaszcząc
raz z lewej, raz z prawej strony
na wysokości głowy

Trudno teraz by się żyło bez urządzeń tych pomocy.

Ref.: *To prąd, to prąd...*

tak samo jak na początku

Zajęcia 2. Jak powstaje energia? – zabawa dydaktyczna.

- *Co do siebie pasuje?* – rozwijanie percepcji wzrokowej.
Obrazki przedstawiające: słońce, kolektory słoneczne, baterie słoneczne, zapórę wodną, młyn wodny, wodę w rzece, wiatrak, żaglówkę, symbolicznie przedstawiony wiatr.
N. rozkłada przed dziećmi obrazki. Dzieci mówią, co przedstawiają poszczególne z nich. Układają obok siebie obrazki, które do siebie pasują.

Słuchanie ciekawostek na temat energii, elektryczności.

Energię słoneczną można gromadzić lub wytwarzać za pomocą kolektorów, baterii słonecznych, turbin lub wiatraków.

- *Co robi wiatr?* – udzielanie odpowiedzi na pytanie.
Dzieci podają czasowniki określające zachowania wiatru, np.: gwizdże, syczy, szumi, huczy, świszczce, wyje, ryczy, szepcze, szeleści, chucha, dmucha.

- *Naśladujemy odgłosy wiatru* – ćwiczenia dźwiękonaśladowcze.

Dzieci naśladują odgłosy wiatru o różnym natężeniu.

- *Wiatr* – zabawa ruchowa.

Nagranie odgłosów wiatru, odtwarzacz CD.

Dzieci poruszają się swobodnie po sali. Kiedy usłyszą nagranie odgłosów wiatru, zatrzymują się i naśladują drzewa, które poruszają się na wietrze.

- *Jaka jest rola wiatru?* – wyjaśnienie roli wiatru w środowisku przyrodniczym.

Obrazki przedstawiające: nasiona, liście, kwiat, balon, szybowiec, lotnię, wiatrak, latawiec, żaglówkę, rower, pociąg, samochód, lalkę, misia, piłkę, zdjęcia ukazujące niszczącą siłę wiatru.

N. układa przed dziećmi obrazki. Zadaniem dzieci jest je pogrupować na takie, które przedstawiają to, co wiatr może przemieścić, i takie – które przedstawiają to, czego lekki wiatr nie uniesie. Dzieci odpowiadają na pytanie: *Jaka jest rola wiatru?* (Rozsiewa nasiona, zapyla kwiaty, porusza żagłówki, szybowce, balony, lotnie, latawce).

N. uświadamia dzieciom, że wiatr ma także siłę niszczącą. Pokazuje to na przykładzie przygotowanych zdjęć.

Do wiatrów o niszczącej sile można zaliczyć: cyklony (nad Oceanem Indyjskim), tajfuny (nad Pacyfikiem) i huragany (nad Oceanem Atlantyckim) oraz tornada występujące niemal na całym świecie.

- *Rozdmuchane obrazki* – zabawa plastyczna.

Papier rysunkowy, rozrzedzony kolorowy tusz lub farby wodne, słomki do napojów.

Na środku kartki dzieci robią kleksy z tuszu. Za pomocą słomek do napojów dmuchają delikatnie na kleksy, rozprzodają je po kartkach. Oglądają wyschnięte prace, porównują powstałe wzory.

Zabawy na świeżym powietrzu

- *Przewód elektryczny* – zabawa ruchowa.

Laski gimnastyczne.

N. rozdaje dzieciom laski gimnastyczne. Każde dziecko podaje swoją laskę koledze, trzymając za jej koniec. Wszystkie laski tworzą długi przewód elektryczny. Dzieci maszerują w różnych kierunkach, starają się nie upuścić lasek.

- *Awaria prądu* – zabawa ruchowa.

Tamburyn.

N. gra na tamburynie. Dzieci naśladują ruchy wykonywane podczas odkurzania. Poruszają się po wyznaczonym miejscu na placu przedszkolnym. Na hasło: *Awaria prądu!* zatrzymują się i stają bez ruchu.

- *Latające piórka* – zabawa ruchowa połączona z ćwiczeniami oddechowymi.

Kolorowe piórka.

Dzieci dmuchają na kolorowe papierowe piórka umieszczone na wyciągniętych dłoniach. Próbuje jak najdłużej utrzymać je w powietrzu. Zdmuchują piórka z prawego ramienia, z lewego.

- *Wiatr psotnik* – zabawa rozwijająca analizę i syntezę słuchową.

Dzieci siedzą w kole. Jedno z nich odchodzi na bok. W tym czasie N. wybiera dziecko, które będzie wiatrem. Mówi ono rymowanekę: *Jestem wiatr, jestem wiatr. Coś porwałem, lecę w świat. To coś zaczyna się głoską...* np. *m*. Zgadujący podchodzi do dzieci, mówi nazwę czegoś, co porwał wiatr, np. *Wiatr porwał maliny. Wiatrem jest...* Wymienia imię dziecka, którego głos słyszał podczas wypowiedziania rymowanki. Jeśli odgadnie, które dziecko było wiatrem, zamienia się z nim miejscem i zabawa toczy się dalej.

- **Kostka z literami** – zabawa utrwalająca poznane litery.

Duża kostka, na której bokach są przyklejone znane dzieciom litery: a, o, e, m, t, k.

Dzieci siedzą w kole na dywanie. Chętne dziecko wchodzi do środka koła, rzuca kostką, nazywa wylosowaną literę. Dziecko podaje słowo, które rozpoczyna się albo kończy głoską odpowiadającą tej literze. Za poprawną odpowiedź otrzymuje brawa.

Karty pracy, cz. 2, s. 23

Polecenie:

- Policz kropki na kostkach. Połącz kostki z odpowiednimi cyframi. Potem połącz pętle z urządzeniami elektrycznymi z właściwymi cyframi.

● Policz kropki na kostkach. Połącz kostki z odpowiednimi liczbami. Potem połącz pętle z urządzeniami elektrycznymi z właściwymi liczbami.

	4	
	1	
	3	
	2	
	5	

grafika: iStock.com, kowalczak/istock.com

● Policz kropki na kostkach. Połącz kostki z odpowiednimi cyframi. Potem połącz pętle z urządzeniami elektrycznymi z właściwymi cyframi.

	4	
	1	
	3	
	2	
	5	

grafika: iStock.com, kowalczak/istock.com

Karty pracy, cz. 2, s. 25

- Zabawy dowolne w wybranym kącie zainteresowań.

Dzień 4

Dawniej i dziś

Przykładowy zapis w dzienniku i punkty z obszarów podstawy programowej

I. <i>Praczk</i> – zabawa ruchowa.		I.5
<i>Dawniej i dziś</i> – praca z tablicą demonstracyjną.		IV.16
<i>Latarka</i> – rozwijanie sprawności manualnej.	Rysowanie szlaczka po śladach, a potem – samodzielnie. Czytanie wypowiedzeń zapisanych obok każdego zdjęcia. Wykreślanie wypowiedzeń, które nie pasują do obrazka.	I.7, I.9, IV.8
Ćwiczenia poranne – zestaw 13.		I.5
II.1. <i>W sklepie elektrycznym</i> – porównywanie liczebności zbiorów; wprowadzenie znaków: =, <, >. Cel: porównywanie liczebności zbiorów.		IV.11, IV.15
<i>Naśladujemy pracę urządzeń elektrycznych</i> – zabawa ruchowa.		I.5
2. Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 7. Cel: rozwijanie sprawności fizycznej.		I.8
Zabawy na świeżym powietrzu: <i>Wielkie pranie</i> – zabawa ruchowa; spacer wokół przedszkola – obserwowanie zmian zachodzących w przyrodzie.		I.5, III.5, IV.18
III. Utrwalenie melodii piosenki <i>Czarodziejski prąd</i> .		IV.7
Instrumentacja piosenki <i>Czarodziejski prąd</i> .		IV.7
<i>Nazywamy inaczej</i> – zabawa słowna.		IV.6
<i>Zamiatamy</i> – zabawa ruchowa z elementem współzawodnictwa.		I.5
<i>Niegrzeczny wiatr</i> – zabawa dydaktyczna.		IV.4
Liczenie urządzeń elektrycznych po lewej stronie i po prawej stronie. Porównywanie ich liczby. Odszukiwanie w naklejkach obrazków urządzeń. Naklejanie obrazków w taki sposób, by po lewej i po prawej stronie było ich tyle samo.	Liczenie urządzeń elektrycznych po lewej stronie i po prawej stronie. Porównywanie ich liczby. Wpisywanie w okienka odpowiednich znaków.	IV.8, IV.15
Zabawy dowolne w wybranym kąciku zainteresowań.		I.6

Cele główne:

- porównywanie liczebności zbiorów,
- rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- stosuje znaki: =, <, >,
- aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach gimnastycznych.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- w zakresie rozumienia i tworzenia informacji,
- matematyczne oraz kompetencje w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii,
- osobiste, społeczne i w zakresie umiejętności uczenia się.

Środki dydaktyczne: szyfonowe chustki, krążki gimnastyczne lub szarfy, obrazki przedmiotów używanych dawniej oraz tych, które zastępują je obecnie (inne niż te umieszczone na tablicy), np.: tary i miski, pralki; szczotki, odkurzaczka; igły i nitki, maszyny do szycia; trzepaczki do ubijania piany, miksera, gramofon, rysunek konturowy lampki, kredki, dwa tekturowe pudełka, trzy papierowe półki, oznaczone cyframi: 1, 2, 3, sylwety: 6 lampek, telewizora, miksera, odkurzaczka, suszarki, sokowirówki, żelazka (po trzy sztuki każdego rodzaju), kule z gazet, szczotki do zmiatania, kartoniki z poznanymi literami, plastikowe wiaderka, klocki, tablica demonstracyjna nr 13, *Strefa przedszkolaka. Litery i liczby*, s. 32, karty pracy B, cz. 2, s. 24–25, karty pracy B+, cz. 2, s. 26–27, piosenka *Czarodziejski prąd* (płyta CD), odtwarzacz CD.

Przebieg dnia

- *Praczk* – zabawa ruchowa.

Szyfonowe chustki, krążki gimnastyczne lub szarfy.

N. rozdaje dzieciom chustki i układa na podłodze krążki gimnastyczne lub szarfy. Dzieci maszerują po całej sali z chustkami. Na hasło: *Robimy pranie!* – podchodzą do krążków lub szarf (misek z wodą) i energicznie naśladują pranie chustki w rękach.

- *Dawniej i dziś* – praca z tablicą demonstracyjną.

Tablica demonstracyjna nr 13, karteczki w kolorach: czerwonym, fioletowym, niebieskim, pomarańczowym, różowym, pudełko, plastelina.

N. prezentuje tablicę. Dzieci przyglądają się zdjęciom urządzeń i sytuacjom zaprezentowanym na tablicy. N. wybiera pięcioro chętnych dzieci, które losują karteczki z pudełka. Zadaniem dzieci jest odszukanie na tablicy pola oznaczonego kolorem, który wylosowały, i wymienienie nazw urządzeń, które znajdują się na tym polu. Np. dziecko, które wylosowało niebieską karteczkę, mówi: *Trzepaczka (ubijaczka, różga), mikser, robot planetarny*. Dzieci, które wylosowały karteczki, wybierają pięcioro chętnych, którym je przekażą. Zadaniem wybranych dzieci jest przymocowanie za pomocą plasteliny odpowiedniej karteczki na zdjęciu sytuacji na tablicy, np. niebieska karteczka – serwowanie babeczek.

Latarka – rozwijanie sprawności manualnej.

Strefa przedszkolaka. Litery i liczby, s. 32

Rysunek konturowy latarki, kredki.

Dzieci rysują, bez odrywania ręki od kartki, po konturze latarki kredką w wybranym kolorze. Ozdabiają rysunek według własnych pomysłów.

Polecenia:

- Rysuj szlaczek po śladach, a potem – samodzielnie.
- Przeczytaj wypowiedzenia zapisane obok każdego obrazka. Wykreśl to wypowiedzenie, które nie pasuje do obrazka.

- Ćwiczenia poranne – zestaw 13 (przewodnik, s. 127).

II

Zajęcia 1. W sklepie elektrycznym – porównywanie liczebności zbiorów, wprowadzenie znaków: =, <, >.

- *Segregujemy towar* – zabawa.

Dwa tekturowe pudełka, trzy papierowe półki oznaczone cyframi: 1, 2, 3, sylwety: 6 lampek, telewizora, miksera, odkurzaczka, suszarki, sokowirówki, żelazka (po trzy sztuki każdego rodzaju).

N. stawia przed dziećmi dwa pudełka. Wyjaśnia, że są w nich urządzenia przywiezione do sklepu elektrycznego. Odslania tablicę, na której są przypięte trzy papierowe półki oznaczone cyframi: 1, 2, 3. Dzieci będą układały na nich towar. Wyjmują z pierwszego pudełka sylwety lampek (6). Umieszczają je na półkach w taki sposób, aby na każdej kolejnej półce była o 1 sylweta więcej niż na poprzedniej.

N. pyta dzieci:

- Ile lampek jest na trzeciej półce?
- O ile jest ich więcej niż na pierwszej półce?
- Co trzeba zrobić, żeby na trzeciej półce było tyle samo lampek co na pierwszej?
- Co trzeba zrobić, żeby na drugiej półce było tyle samo lampek co na trzeciej?
- Ile jest wszystkich lampek?

Dzieci wyjmują różne sylwety, np.: telewizora, miksera, odkurzacza, suszarki, sokowirówki, żelazka (po trzy sztuki każdego rodzaju), z drugiego pudełka. Przypinają na każdej półce po jednej sylwecie każdego rodzaju.

N. pyta dzieci:

- Ile urządzeń jest na każdej półce? Jakie to są urządzenia?

N. opowiada o klientach, którzy kupili w sklepie niektóre urządzenia, ale tylko z drugiej i z trzeciej półki. Dzieci dowiedzą się, jakie urządzenia kupili, jeśli przestawią sylaby w słowach wypowiedzianych przez N., np.: *le-wi-zor-te* (telewizor), *ka-su-szar* (suszarka).

Dzieci odpinają sylwety wymienionych urządzeń, odkładają je na bok. N. mówi: *Kupiono jeszcze jedno urządzenie z trzeciej półki: rzacz-od-ku* (odkurzacz).

Dzieci odpinają z trzeciej półki sylwetę odkurzacza. Liczą, ile urządzeń zostało na każdej półce. Określają, na której jest ich najmniej, a na której najwięcej, o ile więcej, o ile mniej.

- *Wieże z klocków* – zabawa wprowadzająca znaki matematyczne.

Dla każdego dziecka i dla N.: drewniane klocki, kartoniki z cyframi i znakami matematycznymi: =, <, >.

Dzieci siedzą w półkolu. Każde dziecko otrzymuje drewniane klocki, kartoniki z cyframi i znakami matematycznymi. N. ustawia przed dziećmi wieżę z klocków. Dzieci robią to samo zgodnie z poleceniami N. Np. układają jedną wieżę z 4 klocków, a drugą z 2. Liczą, z ilu klocków składa się każda wieża. Układają pod nimi kartoniki z odpowiednimi cyframi. Określają, gdzie jest więcej klocków. N. pokazuje kartonik ze znakiem >, który oznacza *jest więcej*. Kładzie go między cyframi i czyta: *Cztery jest większe niż dwa*. Dzieci układają wieże: z 1 klocka i 3 klocków. Podpisują je, układając kartoniki z cyframi. N. pokazuje kartonik ze znakiem <, który oznacza *jest mniej*. Kładzie go między cyframi i czyta: *Jeden jest mniejsze niż trzy*. Następnie buduje 2 wieże: jedną z 4 klocków, drugą też z 4 klocków. Pokazuje kartonik ze znakiem =, który oznacza *jest tyle samo*. Kładzie go między cyframi i czyta: *Cztery to tyle samo co cztery*.

- *Czego jest więcej? Czego jest mniej?* – ćwiczenie utrwalające.

Sylwety urządzeń wykorzystywane w pierwszej części zajęć, kartoniki z cyframi i znakami matematycznymi: =, <, >.

N. przypina do tablicy (w różnych kombinacjach) sylwety (wykorzystywane w pierwszej części zajęć), z lewej i z prawej strony, w niewielkiej odległości od siebie. Dzieci je liczą, przypinają pod nimi kartoniki z odpowiednimi cyframi, a między nimi znak matematyczny. Głośno odczytują zapis.

- *Kostki matematyczne* – zabawa matematyczna.

Dwie duże kostki, patyczki.

Dzieci rzucają równocześnie dwoma dużymi kostkami, liczą wylosowane oczka na jednej i na drugiej kostce, układają między nimi z patyczków odpowiedni znak matematyczny.

Karty pracy, cz. 2, s. 24

Polecenie:

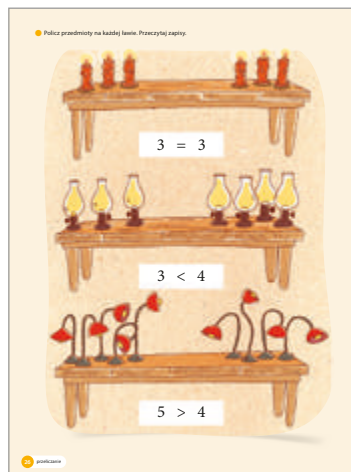
- Policz przedmioty po obydwu stronach stołów. Odszukaj kolorowe kropki w naklejkach. Czerwoną kropkę naklej pomiędzy przedmiotami, których na stole jest tyle samo. Zielone kropki naklej pod przedmiotami, których na stole jest więcej.

Karty pracy, cz. 2, s. 26

Polecenie:

- Policz przedmioty w każdym szeregu. Przeczytaj zapisy.

- **Naśladujemy pracę urządzeń elektrycznych** – zabawa ruchowa.

Tamburyn.

Dzieci poruszają się po sali w rytmie wystukiwanym przez N. na tamburynie. Na hasło – nazwę wybranego urządzenia elektrycznego – zatrzymują się i naśladują sposób jego użytkowania, np. *komputer* – naśladują pisanie na klawiaturze, *żelazko* – naśladują prasowanie, *odkurzacz* – naśladują odkurzanie.

Zajęcia 2. Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 7 (przewodnik, s. 137).

Zabawy na świeżym powietrzu

- **Wielkie pranie** – zabawa ruchowa.

Plastikowe wiaderka, klocki.

N. dzieli dzieci na dwie drużyny. Dzieci przenoszą wiaderka z klockami od startu do wyznaczonej mety. Tam je zostawiają i wracają, biegnąc do swoich drużyn.

- Spacer wokół przedszkola – obserwowanie zmian zachodzących w przyrodzie.

- Utrwalenie melodii piosenki *Czarodziejski prąd* (przewodnik, s. 132).

Nagranie piosenki *Czarodziejski prąd*, odtwarzacz CD.

- Instrumentacja piosenki.

Nagranie piosenki *Czarodziejski prąd*, odtwarzacz CD.

Parlando:

*Dawniej nie było w kuchni lodówki,
młynka do kawy, sokowirówki.*

W piecu się palił ogień prawdziwy.

A teraz? Cóż to za dziwy?

Instrumenty:

tamburyn (w tym samym czasie wybrana grupa dzieci wykonuje dowolne ruchy taneczne)

Ref.: *To prąd, to prąd, prąd to wszystko zmienil.
Dzięki niemu teraz wygodniej żyjemy!* } bis

bębenki
kastaniety

1. *Dziś na płycie elektrycznej mama obiad nam gotuje.
Co potrzebne jest do zupy, wnet z lodówki to wyjmuje.
I kuchenny mikser ciasto przygotuje nam na deser,
a piekarnik elektryczny pięknie ciasto to upiecze.*

marakasy na raz, drewnienka na
dwa, trzy
bębenki na raz, kastaniety na
dwa, trzy

Ref.: *To prąd, to prąd...*

tak samo jak na początku

- *Nazywamy inaczej* – zabawa słowna. Dzieci nadają wybranym urządzeniom elektrycznym nowe nazwy, mówiące o ich zastosowaniu, np. odkurzacz – *zjadacz śmieci*, lodówka – *oziębliacz żywności*.

- *Zamiatamy* – zabawa ruchowa z elementem współzawodnictwa.

Kule z gazet, szczotki do zamiatania.

Dzieci stoją w czterech rzędach. Przesuwają kule z gazet od startu do mety, zamiatając je szczotkami. Wygrywa rząd, w którym zawodnicy najszybciej wykonają zadanie.

- *Niegrzeczny wiatr* – zabawa dydaktyczna.

Kartoniki z poznanymi literami.

N. przypina do tablicy napisy powstałe z poznanych liter. Dzieci głośno je odczytują, odwracają się plecami do tablicy, naśladowując szum wiatru. W tym czasie N. odpina niektóre litery. Zadaniem dzieci jest odgadnięcie, jakie litery zabrał wiatr, odszukanie ich wśród innych liter i przypięcie w odpowiednich miejscach.

Karty pracy, cz. 2, s. 25

Polecenie:

- W każdym przykładzie policz urządzenia elektryczne po lewej stronie i po prawej stronie. Porównaj ich liczbę. Odszukaj w naklejkach obrazki urządzeń. Naklej je w taki sposób, by po lewej i po prawej stronie było ich tyle samo.

W każdym przykładzie policz urządzenia elektryczne po lewej stronie i po prawej stronie. Porównaj ich liczbę. Odszukaj w naklejkach obrazki urządzeń. Naklej je w taki sposób, by po lewej i po prawej stronie było ich tyle samo.

Policz telefonów w parzystej parze. W drugiej parze maszynie tyle telefonów, żeby było ich o jeden więcej niż w pierwszej parze.

przebieżnik

Karty pracy, cz. 2, s. 27

Polecenia:

- Policz urządzenia elektryczne po lewej stronie i po prawej stronie. Porównaj ich liczbę. Napisz w okienkach odpowiednie znaki.

Policz urządzenia elektryczne po lewej stronie i po prawej stronie. Porównaj ich liczbę. Napisz w okienkach odpowiednie znaki.

przebieżnik

- Zabawy dowolne w wybranym kąciку zainteresowań.

Przykładowy zapis w dzienniku i punkty z obszarów podstawy programowej

I. <i>Elfy</i> – zabawa kształtująca prawidłową postawę. <i>Zabawki w worku</i> – rozwijanie zmysłu dotyku. <i>Worki z prezentami</i> – zabawa literami. <i>Wymarzony prezent</i> – rozwijanie sprawności manualnej.	Rysowanie po śladach worków z prezentami. Liczenie prezentów w workach. Wpisywanie w puste pola odpowiednich znaków: >, <, =.	I.5 IV.1 IV.4 IV.8, IV.15
Ćwiczenia poranne – zestaw 13.		I.5
II.1. <i>Mikołaj</i> – wykonanie pracy plastycznej. Cel: rozwijanie sprawności manualnej. <i>Czym podróżuje Mikołaj?</i> – zabawa ruchowo-naśladowcza.		IV.8 I.5
2. <i>Kodowanie z Mikołajem</i> – zbieramy prezenty. Zabawy na świeżym powietrzu: <i>Wrzucamy prezenty do komina</i> – zabawa ruchowa; <i>Dokąd odjechał Mikołaj?</i> – zabawa ruchowa.		IV.15 I.5, III.5
III. Spotkanie z Mikołajem. Przypomnienie zabaw muzycznych z całego tygodnia. Praca z kartą przedszkolaka.		IV.5, IV.7 I.5, IV.7 IV.9

Cele główne:

- rozwijanie sprawności manualnej,
- reagowanie na sygnały.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- wykonuje pracę plastyczną,
- rozumie i utrwała pojęcie warunku.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- w zakresie rozumienia i tworzenia informacji,
- cyfrowe,
- osobiste, społeczne i w zakresie umiejętności uczenia się.

Środki dydaktyczne: woreczki, duży worek, zabawki, kartki z rysunkami worków, w których znajdują się prezenty, kartka A4, kredki świecowe, kartoniki z poznanymi literami, pocięte na części obrazki zabawek, nożyczki, obręcze, małe piłki lub szyszki, gwizdek, *Strefa przedszkolaka. Litery i liczby*, s. 33, *Strefa przedszkolaka. Kodowanie B*, karta nr 18, *Strefa przedszkolaka. Kodowanie B+*, karta nr 18, wyprawka BB+, karta 11, karta przedszkolaka, naklejka – żarówka.

Przebieg dnia

I

- *Elfy* – zabawa kształtująca prawidłową postawę.

Woreczki.

Dzieci maszerują po sali z woreczkami ułożonymi na głowach. Gdy się mijają, wykonują dygnięcie i starają się, by woreczki nie spadły im z głów.

- *Zabawki w worku* – rozwijanie zmysłu dotyku.
Duży worek, zabawki.
Dzieci rozpoznają za pomocą dotyku zabawki ukryte w dużym worku.
- *Worki z prezentami* – zabawa literami.
Kartki z rysunkami worków, w których znajdują się prezenty, kartoniki z poznanymi literami, klej.
N. rozdaje dzieciom kartki z rysunkami worków, w których znajdują się prezenty, oraz kartoniki z poznanymi literami. Zadaniem dzieci jest ułożenie z liter nazw prezentów, np.: *kotek, lalka, auto, motyl*, przyklejenie ich pod rysunkami.

Wymarzony prezent – rozwijanie sprawności manualnej.	Strefa przedszkolaka. <i>Litery i liczby</i> , s. 33
Kartka A4, kredki świecowe. Dzieci rysują swój wymarzony prezent od Świętego Mikołaja.	Polecenie: – Rysuj po śladach worków z prezentami. Policz prezenty w każdym worku. Wpisz w puste pola odpowiednie znaki: >, <, =.

A

- Ćwiczenia poranne – zestaw 13 (przewodnik, s. 127).

II

Zajęcia 1. *Mikołaj* – wykonanie pracy plastycznej.

- *Co dzieci dostały od Mikołaja?* – rozwiązywanie zagadek obrazkowych.
Pocięte na części obrazki zabawek.
Dzieci składają w całość obrazki zabawek pocięte na części. Nazywają zabawki.
- *Mikołaj* – wykonanie pracy plastycznej.
Wyprawka, karta 11, nożyczki, klej.
Polecenia:
 - Wytnij części, z których powstanie Mikołaj.
 - Czerwone kółko złóż na pół wzdłuż zaznaczonej linii.
 - Do kółka z paskiem przyklej głowę Mikołaja – powstanie tułów.
 - Do tułowia z tyłu przyklej złożone czerwone kółko w sposób zgodny ze zdjęciem poglądowym.
 - Twój Mikołaj może się teraz lekko kołysać na boki.
- Zorganizowanie wystawy prac w kąciku plastycznym.
- *Czym podróżuje Mikołaj?* – zabawa ruchowo-naśladowcza.
N. podaje hasło – nazwę środka lokomocji lub sprzętu sportowego. Dzieci naśladują sposób poruszania się tym środkiem lokomocji. N. mówi np.: *Mikołaj podróżuje samochodem*. Dzieci naśladują jazdę samochodem. Gdy mówi: *Mikołaj podróżuje na nartach* – naśladują jazdę na nartach.

Zajęcia 2. *Kodowanie z Mikołajem* – zbieramy prezenty.

- *Mikołaj* – utrwalenie rozumienia warunku.
Jedna osoba zostaje Mikołajem. Pozostałe osoby ustawiają się naprzeciwko Mikołaja, w szeregu, po drugiej stronie zasypanej śnieżką. Dzieci pytają Mikołaja, czy mogą przejść na drugą stronę. Mikołaj odpowiada *tak*, ale stawia warunek, np. *Możecie przejść przez zaspę, jeżeli macie na sobie coś czerwonego, jeżeli przeskoczycie zaspę na jednej nodze*.
- *Papier, kamień, nożyce* – zabawa z zastosowaniem warunków.
N. wyjaśnia zasady gry: *Łączycie się w pary. Gdy wypowiem hasło: papier, kamień, nożyce, wyciągniecie dłonie, układając ją w określony sposób: papier (dłoń w poziomie), kamień (dłoń zacisnięta w pięść), nożyce (dwa palce wysunięte, jak w nożycach)*. Oto warunki:

Nożyce nie przetną kamienia. (wygrywa kamień)

Papier owija kamień. (wygrywa papier)

Nożyce przecinają papier. (wygrywają nożyce)

N. pyta dzieci, jakie warunki były w innych znanych im grach.

Strefa przedszkolaka. Kodowanie, s. 18

Polecenie:

- Poruszaj się według podanego kodu, a dowiesz się, jakie prezenty przyniósł Oli Święty Mikołaj. Otocz je pętlą i narysuj w pustych ramkach obok kodu.

Strefa przedszkolaka. Kodowanie, s. 18

Polecenie:

- Poruszaj się według podanego kodu, a dowiesz się, jakie prezenty przyniósł Oli Święty Mikołaj. Otocz je pętlą i narysuj w pustych ramkach obok kodu.

Zabawy na świeżym powietrzu

- *Wrzucamy prezenty do komina* – zabawa ruchowa.

Dwie obręcze, małe piłki lub szyszki.

N. rozkłada w ogrodzie przedszkolnym dwie obręcze. Dzieci ustawiają się w dwóch rzędach. Zadanie polega na trafieniu prezentami (małymi piłkami lub szyszkami) do obręczy. Po zakończeniu każda drużyna przelicza prezenty, które udało się jej dostarczyć.

- *Dokąd odjechał Mikołaj?* – zabawa ruchowa.

Gwizdek.

Dzieci maszerują po terenie ogrodu. Na dźwięk gwizdka zatrzymują się i patrzą na N., który wskazuje ręką, w którą stronę mają iść, podążając za Mikołajem. Dzieci maszerują dalej we wskazaną stronę, a N. za każdym razem wskazuje inny kierunek przejścia.

- Spotkanie z Mikołajem.
- Inscenizacja na podstawie utworu Anny Kuhn-Cichockiej *W oczekiwaniu na Mikołaja*. (Na scenie znajdują się gromadka dzieci i fotel dla Mikołaja).

Dzieci razem: *Cały rok czekamy, patrzymy w okienko. Oj, żeby Mikołaj przyjechał tu prędko.*

Dziecko 1.: *Byłem bardzo grzeczny i słuchałem mamy. Przywieź, Mikołaju, worek z prezentami.*

Dziecko 2.: *Pomagałam mamie, nie psociłam wcale, tak bym chciała dostać dużą, piękną lalę.*

Dziecko 3.: *Też prezent dostanę, bo codziennie myję bez przypominania ząbki, uszy, szyję.*

Dziecko 4.: *Lubię, kiedy babcia czyta mi bajeczki. Przywieź, Mikołaju, wesołe książeczki.*

Dzieci razem: *Tańczą panienczki, śniegowe gwiazdeczki, białym puszkami otulają świat. Pędzą z góry sanki, śmieją się bałwanki, każdy zuch jest zimie rad.*

Dziecko 5.: *Już się nam na szybach noski rozpląszczyły. Przyjedź do nas prędko, Mikołaju miły.*

Dziecko 6.: *Ptaszkom jeść daliśmy w przedszkolnym karmniku. Przywieź, Mikołaju, prezentów bez liku.*

Dziecko 7.: *Chłopcom samochody, klocki kolorowe, a dziewczynkom lalki, zwierzęta pluszowe.*

Dziecko 8.: *Już słyszę dzwoneczki, już kroki za drzwiami. Za chwilę Mikołaj będzie razem z nami.*

- Śpiewanie piosenki *Zostań Mikołajem* (śl. i muz. Krystyna Gowik).

1. Mi - ko - łaj no - si płaszcz czer-wo-ny. Bia-łą bro-dę ma i czap-kę ma z pom-po-nem.

Je-ździ szyb-ko w czte-ry świa-ta stro - ny i pre - zen - ty przy - wo - zi wy - ma - rzo - ne.

A czy ty wiesz, czy ty to wiesz, że Mi - ko - ła - jem mo-żesz zo-stać też?

Ref.: Zo - stań Mi - ko - ła - jem, zo-stań Mi - ko - ła - jem. Po-znasz dzie-ci wie - le, zwie-dzisz ró - żne kra - je. Dzyń, dzyń, dzyń, dzyń, dzyń, dzyń, a two - je pre - zen - ty.

Dzyń, dzyń, dzyń, dzyń, dzyń, dzyń, to ka-żdy dzień u-śmie-chnię - ty. Dzyń, dzyń, dzyń, dzyń, dzyń, dzyń, po-moc i wiel - kie ser - ce. Dzyń, dzyń, dzyń, dzyń, dzyń, dzyń to po-dar - ki naj - pięt - niej - sze.

1. *Mikołaj nosi płaszcz czerwony.
Białą brodę ma i czapkę ma z pomponem.
Jeździ szybko w cztery światy strony
i prezenty przywozi wymarzone.
A czy ty wiesz, czy ty to wiesz,
że Mikołajem możesz zostać też?*

Ref.: *Zostań Mikołajem, zostań Mikołajem.
Poznasz dzieci wiele, zwiedzisz różne kraje.
Dzyń, dzyń, dzyń, dzyń, dzyń, dzyń,
a twoje prezenty.
Dzyń, dzyń, dzyń, dzyń, dzyń, dzyń
to każdy dzień uśmiechnięty.
Dzyń, dzyń, dzyń, dzyń, dzyń, dzyń,
pomoc i wielkie serce.
Dzyń, dzyń, dzyń, dzyń, dzyń, dzyń
to podarki najpiękniejsze.*

wersja
wokalnoinstrumentalna

wersja
instrumentalna

2. *Mikołaj zaprzął swoje sanie.
Już niedługo tuż przed naszym domem stanie.
Weźmie w ręce worek z prezentami.
Będzie śpiewać i śmiać się razem z nami.
Ale czy ty wiesz, czy ty to wiesz,
że Mikołajem możesz zostać też?*

Ref.: *Zostań Mikołajem...*

- Recytowanie rymowanki (według Małgorzaty Skrobacz).
(Wchodzi Mikołaj, siada w fotelu. Dzieci kłaniają się i mówią).

Dzieci razem: *Witaj nam w przedszkolu, Mikołaju miły.
Na piękne prezenty dzieci zasłużyły.*

Mikołaj: *Z dalekiej Północy, z zimowej krainy
przyjechałem dzisiaj do was w odwiedziny.
Że tu grzeczne dzieci, mówiły mi panie,
więc każde ode mnie dziś prezent dostanie.*

- Wspólne tańce.
- Przypomnienie zabaw muzycznych z całego tygodnia.
- Praca z kartą przedszkolaka.

Wyprawka, karta przedszkolaka, naklejka – żarówka.

Dzieci wyjmują kartę przedszkolaka i odszukują naklejkę – żarówkę. N. mówi: *Właśnie zakończyliśmy kolejny tydzień pracy. Wszyscy świetnie sobie poradziliście. Dziękuję wam za wasze zaangażowanie i pracę. Teraz naklejcie naklejkę na swoich kartach.* Dzieci nakleją naklejkę w odpowiednim miejscu.

Tydzień drugi**Temat: Nadchodzi zima****W tym tygodniu dzieci:**

- wykonają gazetkę na temat zimy
- wysłuchają opowiadania Barbary Szelągowskiej *Pierwszy śnieg i czerwone noski*
- poznają literę **y, Y**
- będą rzucać kulami śniegowymi do celu
- ulepią baławana
- wysłuchają i nauczą się piosenki *Pani Zima*

Przykładowy zapis w dzienniku i punkty z obszarów podstawy programowej

<p>I. <i>Zimowy czas</i> – zabawa orientacyjno-porządkowa.</p>		<p>I.5</p>
<p><i>Zima</i> – wykonanie gazetki tematycznej.</p>		<p>IV.16</p>
<p>Rysowanie nart i kijków po śladach. Wyróżnianie pierwszej głoski w słowie <i>narty</i>.</p>	<p><i>Rysunek zakończony na y</i> – rozwijanie sprawności manualnej.</p>	<p>IV.8</p>
<p>Ćwiczenia poranne – zestaw 14.</p>		<p>I.5</p>
<p>II.1. Słuchanie opowiadania Barbary Szelągowskiej <i>Pierwszy śnieg i czerwone noski</i>. Cel: rozwijanie mowy.</p>		<p>IV.2, IV.5</p>
<p><i>Mroźny dzień</i> – zabawa ruchowo-naśladowcza.</p>		<p>I.5</p>
<p>2. Odkrywanie litery y, Y. Cel: budzenie zainteresowania literami.</p>	<p>2. Odkrywanie litery y, Y: małej i wielkiej, drukowanej i pisanej. Cele: rozwijanie słuchu fonematycznego, rozpoznawanie i nazywanie poznanych liter.</p>	<p>IV.2, IV.4, IV.8</p>
<p>Zabawy na świeżym powietrzu: zabawy śniegiem na placu przedszkolnym: rysowanie szlaczków (dowolnych i zaproponowanych przez N.) patykami na śniegu, wydeptywanie zaproponowanych wzorów, rozpoznawanie śladów pozostawionych na śniegu przez ludzi, pojazdy, zwierzęta, chodzenie po śladach, lepienie kul śniegowych, rzucanie nimi do celu, lepienie bałwana.</p>		<p>III.5, IV.1</p>
<p>III. <i>Pani Zima</i> – zapoznanie z piosenką tygodnia.</p>		<p>IV.7</p>
<p><i>Skojarzenia</i> – zabawa słowna.</p>		<p>IV.6</p>
<p><i>Na saneczkach</i> – zabawa ruchowa.</p>		<p>I.5</p>
<p><i>Układamy wyrazy</i> – zabawy poznanymi literami.</p>		<p>IV.4</p>
<p>Kolorowanie pól według kodu. Opowiadanie, co przedstawia obrazek. Czytanie. Rozwiązywanie rebusów.</p>	<p>Rozwiązywanie krzyżówki. Odszukanie w naklejkach kartoników z literami tworzącymi nazwy obrazków. Naklejanie ich w odpowiednich polach. Odczytanie hasła. Czytanie. Rozwiązywanie rebusów.</p>	<p>IV.4, IV.5, IV.8, IV.9</p>
<p>Zabawy dowolne w wybranym kąciku zainteresowań.</p>		<p>I.6</p>

Cele główne:

- rozwijanie mowy,
- budzenie zainteresowania literami,
- rozwijanie słuchu fonematycznego,
- rozpoznawanie i nazywanie poznanych liter.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- wypowiada się zdaniami na określony temat,
- poznaje literę **y, Y** w toku zabaw,

- dzieli słowa na głoski,
- rozpoznaje i nazywa literę **y**: drukowaną i pisaną, małą i wielką.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- w zakresie rozumienia i tworzenia informacji,
- osobiste, społeczne i w zakresie umiejętności uczenia się.

Środki dydaktyczne: janczary, obrazki i zdjęcia wycięte z czasopism, przedstawiające pory roku, kartki z bloku A4, kredki, duże kartony, klej, tamburyn, papierowe kule (po jednej dla każdego dziecka), pisak, kartoniki z poznanymi literami, karty pracy B, cz. 2, s. 26–28, karty pracy B+, cz. 2, s. 28–30, piosenka *Pani Zima* (płyta CD), odtwarzacz CD.

Przebieg dnia

I

- *Zimowy czas* – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Janczary.

N. gra na instrumencie, a dzieci chodzą w rytm akompaniamentu. Podczas przerwy w muzyce wirują jak płatki śniegu.

- *Zima* – wykonanie gazetki tematycznej.

Obrazki i zdjęcia wycięte z czasopism, przedstawiające elementy charakterystyczne dla pór roku, karton, klej.

Dzieci oglądają (wycięte z czasopism) obrazki i zdjęcia przedstawiające elementy charakterystyczne dla pór roku. Wypowiadają się na temat tego, co przedstawiają, omawiają różnice między nimi. Dzieci wybierają spośród obrazków i zdjęć te, które są związane z zimą. Wspólnie wykonują gazetkę tematyczną.

Sfery przedszkolaka. Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia, s. 29

Rysunek zakończony na y – rozwijanie sprawności manualnej.

Polecenie:

- Rysuj narty i kijki po śladach. Powiedz, jaką głoskę słyszysz na końcu słowa *narty*.

Kartki z bloku A4, kredki.

Dzieci rysują na kartkach przedmioty, których nazwy kończą się głoską *y*.

- Ćwiczenia poranne – zestaw 14.
- *Taniec śnieżynki na wietrze* – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Tamburyn.

N. gra na tamburynie. Dzieci jako śnieżynki tańczą leciutko na palcach, unoszone przez wiatr. Gdy dźwięk tamburynu ucichnie, wirujące śnieżynki opadają na ziemię – dzieci wykonują przysiad podparty.

- *Pada śnieg* – ćwiczenie dużych grup mięśni.

Dzieci powtarzają rymowaną, wykonują ilustrującą ją ruchy.

Pada śnieg, pada śnieg, śniegu już za wiele – dzieci stopniowo opuszczają uniesione do góry ręce, poruszają palcami, przykucają.

Pójdę do przedszkola, będzie mi weselej – maszerują rytmicznie w różnych kierunkach.

- *Chodzimy po głębokim śniegu* – ćwiczenie mięśni nóg i brzucha.

Dzieci chodzą po sali z wysokim unoszeniem kolan.

- *Lepimy bałwanka* – ćwiczenie tułowia.

Naśladują toczenie śniegowych kul, ustawianie ich jedna na drugiej, rysowanie bałwankowi oczu, nosa i ust.

- *Cieszymy się z naszego bałwanka – podskoki.*
Dzieci przeskakują z nogi na nogę, ze zmianą kierunku, wokół swoich bałwanków, powtarzając rymowanąkę:

Bałwan sobie stoi, nikt się go nie boi.

Cieszę się z bałwanka – śniegowego panka.

- Marsz po obwodzie koła w rytmie wystukiwanym na tamburynie. Podczas przerwy rytmiczne wyklaskiwanie słów: *Zima, zima biała do nas zawitała.*

II

Zajęcia 1. Słuchanie opowiadania Barbary Szelągowskiej *Pierwszy śnieg i czerwone noski.*

- *Wybieramy się na zimowy spacer – zabawa ruchowo-naśladowcza.*
Dzieci naśladowują czynności, o których mówi N.: *Przed wyjściem na zimowy spacer zakładamy długie ciepłe spodnie, ciepły sweter i ciepłe skarpetki. Na koniec wkładamy najpierw buty, potem kurtkę, szalik, czapkę, rękawiczki.*
- Słuchanie opowiadania.

Stefania bardzo czekała na pierwszy śnieg. Chciała wreszcie ulepić bałwana i pojeździć na sankach. Każdego ranka szła do okna z nadzieją, że wreszcie będzie biało na świecie. I stało się! Marzenie się spełniło! Duże płatki śniegu coraz grubszą warstwą przykrywały podwórko. Dziewczynka bez chwili namysłu wpadła do pokoju młodszego braciszka i odsunęła rolety.

– Filipku, Filipku, obudź się! Musisz to zobaczyć. Spadł pierwszy śnieg – zawołała uszczęśliwiona i pokazała ręką widok za oknem. – Chyba całą noc padało!

Najwyraźniej chłopczyk nie był zainteresowany słowami siostry.

– Dlaczego się nie cieszysz? Przecież to pierwszy śnieg w twoim życiu – dziwiła się Stefcia.

Do pokoju weszła mama.

– Córeczko, przecież Filipiek nie ma nawet roku. Jak będzie trochę starszy, na pewno będzie się cieszył z zimy. Musisz być cierpliwa.

Wzięła synka na ręce i podeszła z nim do okna.

– Ta, ta, ta – powiedział chłopczyk i wyciągnął przed siebie paluszek. – Ta, ta.

– Słyszysz, mam? On na pewno chciał powiedzieć: „Tam, tam, tam”, że tam jest śnieg. Na pewno! Mam, a możemy zaraz po śniadaniu wyjść na dwór? – dodała, robiąc błagalną minę. Obiecuję, że wszystko zjem i pomogę ubrać Filipka!

Mama nie dała się długo prosić. Zaraz po śniadaniu i umyciu zębów Stefcia założyła zimową kurtkę i buty i pomogła założyć braciszкови kombinezon.

– A teraz włożymy czapki i rękawiczki.

Niestety, chłopiec bardzo nie lubił rękawiczek.

– Filipku, tak nie można. Na dworze jest mróz. Jak będziesz w moim wieku, zrozumiesz, że trzeba dbać o zdrowie i ciepło się ubierać zimą – dodała z dumą w głosie. – Chyba nie chcesz się przeziębnić albo odmrozić rąk. Musisz mi zaufać. Bardzo cię proszę – załóż rękawiczki.

Filipek jednak nie dał się przekonać i cały czas marudził.

– Córeczko – powiedziała mama – nie ma aż takiego mrozu. Może da sobie założyć rękawiczki później. Chodźmy już, bo się zgrzejemy – dodała, otworzyła drzwi i powoli wyszła na dwór, prowadząc Filipka za rękę.

Stefcia wybiegła z domu. Ulepiła śniegową kulkę i przyniosła ją braciszкови.

– To jest śnieżka – wytłumaczyła chłopcu. – Można się rzucać śnieżkami. To taka bardzo fajna zimowa zabawa. Śnieg trochę przypomina masę plastyczną, ale o tym się przekonasz, jak pójdziesz do przedszkola.

Chłopiec niezdarne wziął do ręki zimną kulkę i patrzył, jak się topi w ciepłych dłoniach. Uśmiechnął się. Wreszcie rzucił ją na ziemię i zawołał: – Da, da, da!

– Widzisz, mammo? Podoba mu się śnieg. A może teraz chcesz rękawiczki? Śnieg jest zimny i zmarzną ci rączki.

O dziwo tym razem chłopiec posłuchał siostry i bez grymaszenia dał je sobie założyć.

Stefcia i mama ulepiły małego bałwanika. W tym czasie Filipiek siedział na sankach i z zainteresowaniem oglądał płatki śniegu lecące z nieba. Robiło się coraz chłodniej.

– Filipku i jak ci się podoba nasz bałwanek? Później zrobimy drugiego – dużo, dużo większego, ale to dopiero, jak tata wróci z pracy.

Chłopiec popatrzył na siostrę, zaczął się śmiać i wyciągnął w jej kierunku paluszek.

– Ma, ma, ma – zawołał po swojemu.

– Co ja mam? – zdziwiła się dziewczynka i popatrzyła na mamę.

– Od mrozu masz czerwony nosek, córeczko, i chyba z tego śmieje się Filipiek.

– Niestety, nie ma rękawiczek na nos – zawołała wesoło dziewczynka.

– Chyba czas wracać do domu – powiedziała mama – bo tak naprawdę wszyscy mamy czerwone noski!

- Rozmowa na temat opowiadania.

N. zadaje dzieciom pytania:

- Jak mieli na imię dziewczynka i jej brat?
- Na co dziewczynka czekała każdego ranka?
- Co Stefcia chciała pokazać braciszkowi?
- Jak się należy ubrać na spacer zimą?
- Z czego się śmiał Filipiek?

- *Mroźny dzień* – zabawa ruchowo-naśladowcza.

Dzieci inscenizują ruchem tekst mówiony przez N.

Pewnego grudniowego dnia zerwał się silny wiatr (dzieci naśladową drzewa kołyszące się na wietrze). Z nieba zaczął sypać śnieg (dzieci naśladową wirujące płatki śniegu). Pierwsze płatki zaczęły powoli spadać na ziemię (dzieci przykucają). Z domów wybiegły radosne dzieci (przeskakują z nogi na nogę). Śniegu było coraz więcej. Dzieci toczyły kule (naśladową toczenie kuli) i lepiły bałwana (ustawiają kule jedna na drugiej i je ozdabiają).

Zajęcia 2. Odkrywanie litery y, Y.

Zajęcia 2. Odkrywanie litery y, Y: małej i wielkiej, drukowanej i pisanej.

- Wprowadzenie.

Zdjęcia przedstawiające: narty, buty, lody, oczy, domy.

N. pokazuje zdjęcia i pyta: *Co wspólnego mają wszystkie nazwy tych zdjęć?* (Kończą się na głoskę y). N. tłumaczy dzieciom, że często, gdy mamy dwie rzeczy i więcej, to nazwa tych rzeczy będzie się kończyła na głoskę y.

N. mówi dzieciom, że dziś porozmawiają sobie wspólnie o literze **y**.

- Analiza i synteza słuchowa słowa *narty* na poziomie sylaby.

Dzieci dzielą słowo *narty* na sylaby. Liczą, ile jest w nim sylab. Następnie N. pyta: *Co słychać na końcu słowa narty?*

- Wyodrębnienie wyrazu podstawowego – **narty**.

Karty pracy, cz. 2, s. 26.

N. pyta: *Jaki przedmiot widzicie na zdjęciu?*

- Karty pracy, cz. 2, s. 26.

Polecenie:

- Opowiedz, co się dzieje na obrazku. Wskaż na obrazku to, czego nazwa kończy się głosek **y**.

- Wyodrębnienie wyrazu podstawowego – **narty**.

Karty pracy, cz. 2, s. 28.

N. pyta: *Jaki przedmiot widzicie na zdjęciu?*

- Karty pracy, cz. 2, s. 28.

Polecenie:

- Opowiedz, co się dzieje na obrazku. Wyszukaj i zaznacz na obrazku elementy, w których nazwach słyszysz głosek **y**.

- Karty pracy, cz. 2, s. 27.

Polecenia:

- Rysuj szlaczek po śladzie.
- Połącz z literą zdjęcia, których nazwy kończą się głosek **y**.
- Otocz pętlami litery **y** w wyrazach.

- Analiza i synteza słuchowa słowa **narty** na poziomie głoski.

Dzieci dzielą słowo **narty** na głoski. Liczą, ile jest w nim głosek. Określają ostatnią głoskę w słowie **narty**. Następnie wymieniają inne słowa, w których głoskę **y** słychać na końcu (uszy, samochody), w środku (dym, kamyk).

- Budowanie schematu słowa **narty**.

Białe kartoniki.

Dzieci dzielą słowo **narty** na sylaby i na głoski. Następnie układają tyle białych kartoników, ile głosek słyszą w słowie **narty**. Wymawiają głoski głośno, dotykając kolejno kartoników. N. prosi dzieci, aby podzieliły słowo **narty** na sylaby, rozsuwając kartoniki w odpowiedni sposób. Dzieci układają kartoniki, wyklaskują sylaby i jednocześnie je wymawiają. N. prosi, aby zsunęły kartoniki i głośno wypowiedziały całe słowo.

- Określanie rodzaju głoski **y**.
Wypowiadanie głoski **y** długo: yyyyy...
Wypowiadanie głoski **y** krótko: y, y, y, y.
y jest samogłoską, ponieważ możemy wypowiedzieć ją długo. Oznaczamy ją na czerwono.

- Budowanie modelu słowa *narty*.
Białe i czerwone kartoniki.
Dzieci głośno wymieniają kolejne głoski w słowie *narty*. Głoska *y* jest samogłoską. Wybrzmiewają ją długo. Pod schematem słowa *narty* zaznaczają miejsce głoski *y* czerwonym kartonikiem.

- Odkrywanie litery *y*.
Białe, czerwone i niebieskie kartoniki, kartoniki z literami *y, Y*.

N. umieszcza na tablicy model słowa *narty*. Informuje dzieci, że pod czerwonym kartonikiem ukryła się pewna litera. N. pokazuje małą i wielką literę *y, Y*. Dzieci określają jej wygląd. Następnie umieszczają kartonik z literą *y* we właściwym miejscu pod modelem słowa *narty*. N. tłumaczy, że nie ma imienia, które rozpoczynałoby się głoską *Y*.

- Uzupełnianie modelu słowa *narty* poznanymi literami.

Kartoniki z literami *a, t*.

N. mówi, że w ułożonym modelu są jeszcze miejsca, w których występują litery już poznane. Dzieci umieszczają kartoniki z literami *a, t* we właściwych miejscach pod modelem słowa *narty*.

- Karty pracy, cz. 2, s. 29.
Polecenia:
 - Pisz literę *y, Y* po śladach.
 - Podziel nazwy zdjęć na głoski. Zaznacz w okienkach na czerwono miejsca głoski *y*.
 - Podziel nazwy zdjęć na głoski. Narysuj pod zdjęciami odpowiednią liczbę okienek.
 - Przeczytaj.

• Podziel nazwy zdjęć na głoski. Zaznacz w okienkach pod zdjęciami na czerwono miejsca występowania głoski *y*.

• Odciskaj w małych kartonikach z literami. Nałóż je w odpowiednich okienkach. Odczytaj otrzymany wyraz.

• Przeczytaj.

my ky ly dy ty ym yk yl yt
lody maty domy tany dymy

Wzrostki: rysunek: M. Krawiec, zdjęcia: P. Krawiec, G. Krawiec

Zabawy na świeżym powietrzu

- Zabawy śniegiem na placu przedszkolnym.
Dzieci:
 - rysują szlaczki (dowolne i zaproponowane przez N.) patykiem na śniegu,
 - wydeptują zaproponowane wzory,
 - rozpoznają ślady pozostawione na śniegu przez ludzi, pojazdy, zwierzęta,
 - chodzą po śladach, lepią kule śniegowe, rzucają nimi do celu, lepią bałwana.

III

- *Pani Zima* – zapoznanie z piosenką tygodnia.
Nagranie piosenki *Pani Zima*, odtwarzacz CD.
- Słuchanie piosenki *Pani Zima* (sł. i muz. Jolanta Kucharczyk).

1. Pę - dzą sa - nie bia - łą dro - gą, wie - je zim - ny wiatr, a na sa - niach
Pa - ni Zi - ma je - dzie po - przez las. Ref.: A płą - tki śnie - gu le - cą
z nie - ba, tań - czą, jak im wie - tryk gra; skrzą się w słoń - cu, bia - łym pu - chem
za - sy - pu - ją świat. 1. 2. H E
bia - łym pu - chem za - sy - pu - ją świat.

1. Pędzą sanie białą drogą,
wieje zimny wiatr,
a na saniach Pani Zima
jedzie poprzez las.

Ref.: A płatki śniegu lecą z nieba,
tańczą, jak im wietrzyk gra;
skrzą się w słońcu, białym puchem } bis
zasypują świat.

2. Już kałuże zamarznięte,
już na drzewach szron.
Zaspy w polu, zaspy w lesie,
wicher dmucha wciąż.

Ref.: A płatki śniegu lecą z nieba...

wersja
wokally-instrumentalna

wersja
instrumentalna

3. *Konie dzwonią podkówkami,
w uszy szczypie mróz.
Pani Zima się uśmiecha
– jakże pięknie tu.*

Ref.: *A płatki śniegu lecą z nieba...*

- Rozmowa na temat piosenki.
N. zadaje dzieciom pytania:
 - O czym jest ta piosenka?
 - Jak wygląda świat, kiedy przybywa Pani Zima?
 - Jakie zmiany zachodzą w przyrodzie zimą?
- Rozmowa na temat budowy piosenki.
 - Ile zwrotek ma piosenka?
 - Ile razy jest śpiewany refren?
- Określenie metrum piosenki.
Zaznaczenie kłaśnięciem pierwszej miary taktu.
- Nauka refrenu na zasadzie echa muzycznego, osłuchanie z pierwszą zwrotką.
N. śpiewa kolejne fragmenty refrenu piosenki. Wskazane dzieci – najpierw indywidualnie, następnie wszystkie razem – powtarzają za nim. Następnie N. śpiewa dzieciom zwrotki piosenki.
- *Zimowa zabawa* – wykorzystanie rekwizytu podczas zabawy.
Papierowe kule (po jednej dla każdego dziecka).
Dzieci siadają w kole na dywanie. Wyciągają nogi przed siebie, w lekkim rozkroku. W środku koła zajmuje miejsce N. Przed każdym dzieckiem leży papierowa kula. N. śpiewa refren piosenki a cappella i manipuluje kulą. Dzieci starają się go naśladować.

*A płatki śniegu lecą z nieba,
tańczą, jak im wietrzyk gra;

skrzę się w słońcu, białym puchem

zasypują świat.*

Dzieci:
podrzucają lekko kule,
trzymają kule w dłoniach i zataczają
nimi przed sobą okrąg,
unoszą kule nad głowy i kołyszą nimi:
raz w jedną stronę, raz w drugą stronę,
unoszą kule powoli w górę, następnie
powoli je opuszczają.

- *Skojarzenia* – zabawa słowna.
Karton, mazak.
N. zapisuje na kartonie podane przez dzieci skojarzenia ze słowem *zima*.
- *Na saneczkach* – zabawa ruchowa.
Dzieci dobierają się dwójkami. Jedno z nich przykuca za drugim, podając mu rękę. Pierwsze dziecko z pary ciągnie kolegę. Po chwili następuje zmiana ról.
- *Układamy wyrazy* – zabawy poznanymi literami.
Kartoniki z poznanymi literami.
Dzieci układają wyrazy z poznanymi literami, np.: *koty, mamy, tamy, lalki, lamy, domy, motyl, mleko*. W razie potrzeby N. pomaga.

Karty pracy, cz. 2, s. 28

Polecenia:

- Pokoloruj pola według kodu. Powiedz, co przedstawia obrazek.
- Przeczytaj.
- Rozwiąż rebusy.

● Pokoloruj pola według kodu. Powiedz, co przedstawia obrazek.

● Przeczytaj o naszym kraju.

Tymek ma . Matylda ma .
A ty?

● Rozwiąż rebusy.

© www.pielęgniarki.org.pl

Karty pracy, cz. 2, s. 30

Polecenia:

- Rozwiąż krzyżówkę. Odszukaj w naklejkach kartoniki z literami tworzącymi nazwy obrazków. Naklej je w odpowiednich polach. Odczytaj hasło, narysuj rozwiązanie.
- Przeczytaj.
- Rozwiąż rebusy.

● Rozwiąż krzyżówkę. Odszukaj w naklejkach kartoniki z literami tworzącymi nazwy obrazków. Naklej je w odpowiednich polach. Odczytaj hasło, narysuj rozwiązanie.

● Przeczytaj.

Tymek ma . Matylda ma .
A ty?

● Rozwiąż rebusy.

© jarmoliga-wroclaw.com.pl

- Zabawy dowolne w wybranym kąciku zainteresowań.

Dzień 2

Zima tuż-tuż

Przykładowy zapis w dzienniku i punkty z obszarów podstawy programowej

I. <i>Śnieżynki</i> – zabawa ruchowa. <i>Czapki i rękawiczki</i> – składanie w całość obrazków pociętych na części. Słuchanie wiersza. Pamięciowe opanowanie utworu metodą ze słuchu. Odszukanie w naklejkach pozostałych fragmentów obrazka. Naklejanie ich w odpowiednich miejscach. Opowiadanie, co widać na obrazku. Rysowanie po śladach. Ozdabianie litery y, Y . Rysowanie po śladach rysunku, w którego nazwie słychać na końcu głoskę y . Kolorowanie kul śniegowych, na których znajdują się litery y, Y .	I.5 IV.9 IV.5 IV.5, IV.8, IV.9
Rysowanie palcem po literach y, Y . Pisanie litery po śladach, a potem – samodzielnie.	I.7, I.9, IV.8
Ćwiczenia poranne – zestaw 14.	I.5
II.1. <i>Śnieg i lód</i> – zabawy badawcze. Cel: przybliżenie właściwości śniegu i lodu. <i>Buch w śnieżny puch</i> – zabawa ruchowa.	IV.13, IV.18 I.5
2. Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 7. Cel: rozwijanie sprawności fizycznej. Zabawy na świeżym powietrzu: <i>Płatki śniegu</i> – zabawa ruchowa; <i>Śniegowe kulki</i> – zabawa rzutna.	I.8 I.5, III.5
III. Utrwalenie refrenu piosenki <i>Pani Zima</i> . Nauka pierwszej zwrotki piosenki na zasadzie echa muzycznego. <i>Zimowy czas</i> – rozwijanie poczucia rytmu. <i>Taniec śnieżynek</i> – zabawa muzyczno-ruchowa. <i>Zimowa podróż</i> – układanie gry matematycznej.	IV.7 IV.7 I.5, IV.7 I.5, II.8, III.5, IV.15
Zabawy dowolne w wybranym kąciку zainteresowań.	I.6

Cele główne:

- przybliżenie właściwości śniegu i lodu,
- rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- wymienia niektóre właściwości śniegu i lodu,
- aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach gimnastycznych.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- w zakresie rozumienia i tworzenia informacji,
- matematyczne oraz kompetencje w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii,
- w zakresie przedsiębiorczości,
- osobiste, społeczne i w zakresie umiejętności uczenia się.

Środki dydaktyczne: trójkąty (instrumenty), obrazki: czapek i rękawiczek (pocięte na części), zjawisk atmosferycznych: śniegu, gradu, szronu, zamieci śnieżnej, śnieg i lód przyniesione w pojemnikach przez N. przed zajęciami, słoiki, tamburyn, bębenek, kosz, paski bibuły, dla każdego zespołu: 15 szarf w kolorze niebieskim, po 1 zielonej i czerwonej szarfi, kostka do gry,

4 sylwety bałwanów, 2 obrazki z nartami, 2 obrazki z pękającym lodem, kartoniki: z cyframi od 1 do 5 (po dwa z każdą cyfrą), ze znakami matematycznymi (=, <, >), pojemnik z kasztanami, *Strefa przedszkolaka. Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia*, s. 30, *Strefa przedszkolaka. Litery i liczby*, s. 34, karty pracy B, cz. 2, s. 29, karty pracy B+, cz. 2, s. 31, piosenka *Pani Zima* (płyta CD), nagranie *Marsza tureckiego* Wolfganga Amadeusza Mozarta (płyta CD), odtwarzacz CD.

Przebieg dnia

- **Śnieżynki** – zabawa ruchowa.

Trójkąt.

N. gra na trójkącie. Dzieci obracają się wokół własnej osi, unosząc ramiona i wykonując wdech nosem. Gdy instrument cichnie, śnieżynki opadają – dzieci przechodzą do przysiadu podpartego, wypuszczają powietrze ustami i pochylają głowy.

- **Czapki i rękawiczki** – składanie w całość obrazków pociętych na części.

Obrazki czapek i rękawiczek (pocięte na części).

Dzieci składają w całość pocięte na części obrazki czapek i rękawiczek.

- **Słuchanie wiersza** Wiesławy Żaby-Żabińskiej. Pamięciowe opanowanie utworu metodą ze słuchu.

*Lecą z nieba płatki śniegu,
świat się cały bieli wkoło.
Zabierz narty oraz sanki,
na dół z góry mknij wesoło.*

*Mróz siarczysty uszy ściska,
nosy wszystkie są czerwone.
Zimo! Śniegu sygnij więcej,
dzieci będą zachwycone.*

- **Rozmowa na temat wiersza.**

N. pyta dzieci:

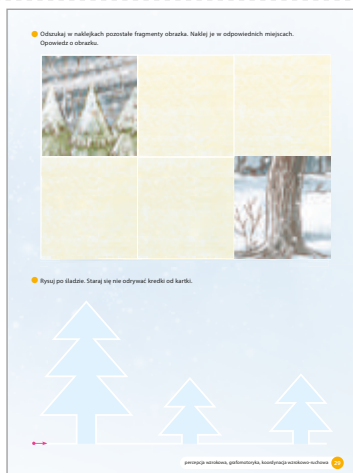
- Po czym poznamy, że już przyszła zima?
- O co prosimy zimę?

Karty pracy, cz. 2, s. 29

Polecenia:

- Odszukaj w naklejkach pozostałe fragmenty obrazka. Naklej je w odpowiednich miejscach. Opowiedz, co widzisz na obrazku.
- Rysuj po śladach. Staraj się nie odrywać kredki od kartki.

Karty pracy, cz. 2, s. 31

A

Strefa przedszkolaka. Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia, s. 30

Polecenia:

- Ozdób litery **y, Y**.
- Rysuj po śladach rysunku, w którego nazwie słychać na końcu głoskę **y**.
- Pokoloruj kule śniegowe, na których znajdują się litery **y, Y**.

A

Strefa przedszkolaka. Litery i liczby, s. 34

Polecenie:

- Rysuj palcem po literach **y, Y**. Pisz litery po śladach, a potem – samodzielnie.

- Ćwiczenia poranne – zestaw 14 (przewodnik, s. 157).

II

Zajęcia 1. Śnieg i lód – zabawy badawcze.

- *Zjawiska atmosferyczne występujące zimą* – poprawne nazywanie zjawisk atmosferycznych. **Obrazki zjawisk atmosferycznych: śniegu, gradu, szronu, zamieci śnieżnej.**

N. pokazuje obrazki. Dzieci nazywają przedstawione na nich zjawiska. N. wyjaśnia, jak one powstają.

Śnieg – chmury składają się z drobnutkich kropelek wody, które – łącząc się – stają się duże, ciężkie i spadają na ziemię jako deszcz. Kiedy jest jednak bardzo zimno, kropelki wody w chmurach przekształcają się w maleńkie drobinki lodu, które skleją się ze sobą, tworząc płatki śniegu.

Grad – czasami małe kryształki lodu, w zetknięciu z zimnym powietrzem, zbijają się w lodowe kulki różnej wielkości. Tak powstaje grad.

Szron – kropelki wody (rosa), które znajdują się na roślinach, pod wpływem ochłodzenia powietrza zamarzają, pokrywając je białym, śnieżnym nalotem.

Zamieć śnieżna – kiedy pada bardzo gęsty śnieg i wieje silny wiatr, powstają zamiecie. Wtedy prawie nic nie widać. Nawet drzewa znikają pod grubym, śnieżnym płaszczem.

- Śnieg i lód – porównywanie wyglądu.

Śnieg i lód przyniesione w pojemnikach przez N. przed zajęciami.

Dzieci obserwują śnieg i lód, dotykają przyniesionych przez N. próbek. Podają określenia opisujące ten materiał przyrodniczy, np. *śnieg* – miękki, puszysty, biały, zimny, mokry; lód – twardy, przezroczysty, śliski.

- Śnieg i lód – obserwowanie śniegu i lodu ustawionych w pobliżu źródła ciepła.

Śnieg i lód, słoiki.

Dzieci ustawiają śnieg i lód w osobnych słoikach, w pobliżu źródła ciepła. Obserwują (po chwili), co się z nimi stało, wyciągają wnioski. (Temperatura w przedszkolu jest wyższa niż na dworze, więc śnieg i lód się topią. Powstaje z nich woda).

- *Buch w śnieżny puch* – zabawa ruchowa.

Tamburyn, bębenek.

Dzieci spacerują po sali przy dźwiękach tamburynu. Słyszac uderzenie w bębenek, wskazują do śniegowej zasy. Próbuja się z niej wydostać, naśladowac rozgarnianie śniegu rękami. Dźwięk tamburynu jest sygnałem do marszu w różnych kierunkach.

Zajęcia 2. Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 7 (przewodnik, s. 137).

Zabawy na świeżym powietrzu

- *Płatki śniegu* – zabawa ruchowa.
Dzieci dobierają się w grupy pięcioosobowe. Kładą się na śniegu, dotykając się, aby utworzyć płatek śniegu. Ręce rozkładają na boki. Po podniesieniu się oglądają ślady powstałe na śniegu.
- *Śniegowe kulki* – zabawa rzutna.
Kosz.
Dzieci lepia śniegowe kulki i rzucają nimi do kosza.

III

- Utrwalenie refrenu piosenki *Pani Zima* (przewodnik, s. 162). Nauka pierwszej zwrotki piosenki na zasadzie echa muzycznego.

Nagranie piosenki *Pani Zima*, odtwarzacz CD.

- *Zimowy czas* – rozwijanie poczucia rytmu.

Nagranie piosenki *Pani Zima*, odtwarzacz CD.

Dzieci maszerują w dowolnych kierunkach sali, w rytmie piosenki. Podczas przerwy w muzyce zatrzymują się i zwracają przodem do N., który prezentuje wiersz Bożeny Formy w nadanym przez siebie rytmie, równocześnie klaszcząc. Dzieci – najpierw indywidualnie, a następnie wszystkie razem – powtarzają za nim.

*Jedzie, jedzie Pani Zima,
śnieg prószyc zaczyna.
Tańczy z wiatrem Pani Zima,
panowanie swe zaczyna.
Szczypie mróz w nosy,
szczypie mróz w uszy,
a lekki śnieżek
z nieba wciąż prószy.
Wszędzie leży miękkie puch,
sanki, narty idą w ruch.*

- *Taniec śnieżynek* – zabawa muzyczno-ruchowa.

Nagranie *Marsza tureckiego* Wolfganga Amadeusza Mozarta, paski bibuły, odtwarzacz CD.

Dzieci improwizują do muzyki, poruszając paskami bibuły w jej rytm.

- *Zimowa podróż* – układanie gry matematycznej.

Dla każdego zespołu: 15 szarf w kolorze niebieskim, po 1 zielonej i czerwonej szarfi, kostka do gry, 4 sylwety bałwanów, 2 obrazki przedstawiające narty, 2 obrazki przedstawiające pękający lód, kartoniki: z liczbami od 1 do 5 (po dwa z każdą liczbą), ze znakami matematycznymi (=, <, >), pojemnik z kasztanami.

Przed ułożeniem gry N. wspólnie z dziećmi ustalają zasady: dzieci będą się poruszać po wymyślonej przez siebie trasie, zgodnie z liczbą wyrzuconych oczek. Jeśli po drodze staną na polach oznaczonych obrazkami: bałwanek, śnieżynki, nart lub pękającego lodu, będą wykonywały zadania zaproponowane przez członków swojego zespołu.

Propozycje zadań:

- *Pole oznaczone obrazkiem bałwanek* – dzieci układają z kasztanów tyle bałwanów, ile wskazuje liczba na kartoniku pokazanym przez innego gracza.

- Pole oznaczone obrazkiem śnieżynki – dzieci kładą między kartonikami z liczbami, ułożonymi przez pozostałych graczy, kartonik z odpowiednim znakiem matematycznym (=, <, >).
- Pole oznaczone obrazkiem nart – dzieci, naśladowując jazdę na nartach, przemierzają trasę wyznaczoną przez N. tyle razy, ile kropek wypadło na kostce.
- Pole oznaczone obrazkiem pękniętego lodu – zawodnik wraca na pole z napisem *Start*. Prawidłowe wykonanie zadań to przesunięcie się o 1 pole do przodu, błędne wykonanie – o 1 pole do tyłu. Wygrywa ten gracz, który najszybciej dojdzie do mety. Jeśli stoi blisko mety, musi wyrzucić odpowiednią liczbę oczek na kostce. (Jeśli od mety dzielą gracza dwa pola, musi wyrzucić 2 oczka lub 1 oczko, a w następnej kolejce ponownie 1 oczko. Jeśli wyrzuci więcej oczek, czeka. Rzuca ponownie dotąd, aż mu się to uda).
- N. dzieli dzieci na zespoły. Rozdaje zawodnikom z każdego zespołu przygotowane pomoce.
- Członkowie każdego zespołu układają w różnych miejscach sali własne trasy gry z 15 szarf niebieskich, 1 szarfy zielonej – oznaczającej start – i 1 szarfy czerwonej – oznaczającej metę.
- N. kładzie obrazki na polach, na których będą wykonywane zadania.
- Gra odbywa się w zespołach. N. sprawdza prawidłowość przestrzegania zasad oraz poprawność wykonywania zadań.
- Zwycięzcy w każdym zespole zostają nagrodzeni brawami.
- Zabawy dowolne w wybranym kąciku zainteresowań.

Dzień 3

Świat w zimowej szacie

Przykładowy zapis w dzienniku i punkty z obszarów podstawy programowej

I. Przyszła zima biała – zabawa ruchowa.	I.5
Analizowanie nazw obrazków – ćwiczenia słuchu fonematycznego.	IV.2
<i>Jak wygląda świat zimą?</i> – praca z tablicą demonstracyjną.	IV.16
<i>Bezpieczeństwo w czasie zimowych zabaw</i> – rozmowa kierowana.	II.7, II.8, III.5, III.8
Słuchanie wiersza. Zaznaczanie w tekście wyrazu <i>zima</i> . Otaczanie pętlami gwiazdek każdego rodzaju. Porównywanie ich liczby.	IV.2
Ćwiczenia poranne – zestaw 14.	I.5
II.1. Zabawy z piosenką <i>Pani Zima</i>. Cel: opanowanie melodii i tekstu piosenki.	IV.7
2. <i>Czy znamy te pory roku?</i> – zabawa dydaktyczna. Cel: zwrócenie uwagi na cykliczność pór roku.	IV.16, IV.18
Zabawy na świeżym powietrzu: <i>Wielka śniegowa kula</i> – zabawa z elementem toczenia; <i>Zabawy na lodowisku</i> – zabawa ruchowa.	I.5, III.5
III. <i>Co pasuje do nocy, a co do dnia?</i> – segregowanie obrazków.	IV.16
<i>Dzień i noc</i> – zabawa orientacyjno-porządkowa.	I.5
Czytanie z nauczycielem. Odzukiwanie w naklejkach kartoników z literami a oraz i . Naklejanie ich w odpowiednich okienkach. Rysowane po śladach bałwana i zasp śnieżnych. Kolorowanie rysunków.	IV.4, IV.8
Czytanie. Uzupełnianie tekstu literami a oraz i . Wpisywanie liter w odpowiednie miejsca. Rysowanie po śladach bałwana i zasp śnieżnych. Kolorowanie rysunków.	IV.4, IV.8
Zabawy dowolne w wybranym kąciku zainteresowań.	I.6

Cele główne:

- opanowanie melodii i tekstu piosenki,
- zwrócenie uwagi na cykliczność pór roku.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- obrazuje tekst piosenki ruchem, w skupieniu wykonuje zadania,
- wymienia nazwy pór roku.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- w zakresie rozumienia i tworzenia informacji,
- matematyczne oraz kompetencje w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii,
- w zakresie świadomości i ekspresji kulturalnej.

Środki dydaktyczne: papierowa kula, obrazki przedstawiające: dzieci bawiące się na śniegu, pory roku, drewnienka, szablony śniegowych gwiazdek, niebieskie paski bibuły, szarfy, kocyki, tamburyn, duża kostka do gry, kartoniki: z liczbami od 1 do 5, z obrazkami: krokusa, przebi-śniegu, jaskółki, bociana, bazi, żaglówki, słońca, namiotu, truskawki, kostiumu kąpielowego, kolorowego liścia, grzyba, jarzębiny, kasztana, parasola, śnieżynki, Mikołaja, choinki z bombkami, sanek, bałwana, przedstawiającymi czynności wykonywane w dzień i w nocy (przygotowane przez N.), karty pracy B, cz. 2, s. 30–31, karty pracy B+, cz. 2, s. 32–33, wyprawka, karty 33–34, tablica demonstracyjna nr 14, piosenka *Pani Zima* (płyta CD), odtwarzacz CD.

Przebieg dnia

- *Przyszła zima biała* – zabawa ruchowa.

Papierowa kula.

Dzieci stoją w kręgu i podają sobie papierową kulę z rąk do rąk. Na hasło: *Przyszła zima biała*, dotykają dowolnego białego przedmiotu w sali.

- Analizowanie nazw obrazków – ćwiczenia słuchu fonematycznego.

Wyprawka, karty 33–34.

Dzieci losują obrazki. Dzielią ich nazwy na sylaby i na głoski.

- *Jak wygląda świat zimą?* – praca z tablicą demonstracyjną.

Tablica demonstracyjna nr 14.

N. prosi dzieci, żeby uważnie przyjrzały się zdjęciom na tablicy.

Pyta dzieci:

- Jaka pora roku jest przedstawiona na obrazkach?
- Po czym poznamy, że to zima?
- Jak wygląda świat zimą?
- Gdzie można się bawić zimą?
- *Bezpieczeństwo w czasie zimowych zabaw* – rozmowa kierowana.

Obrazki przedstawiające dzieci bawiące się na śniegu.

Dzieci oglądają obrazki przedstawiające dzieci bawiące się na śniegu. Nazywają wykonywane przez nie czynności (np.: jazda na nartach, lepienie bałwana, rzucanie śnieżkami...), naśladują je za pomocą ruchu.

Dzieci wypowiadają się na temat tego, co jeszcze można robić na śniegu. N. zwraca uwagę na przestrzeganie zasad bezpieczeństwa podczas zabaw.

Karty pracy, cz. 2, s. 30

Polecenia:

- Posłuchaj wiersza. Zaznacz w tekście wyraz *zima*. Ile razy on występuje?
- Otocz pętlami gwiazdki każdego rodzaju. Porównaj ich liczbę.

● Posłuchaj wiersza Wierszyki Zabójki Zabójki. Zaznacz w tekście wyraz *zima*. Ile razy on występuje?

Zima... wieje wiatr.
Zima... chłodno jest.
Zima... biało tak.
Zima... cieszysz się?
Zima... dobrze jest.
Zima... to jest to,
kiedy narty dwie,
no i sanki są.

● Otocz pętlami gwiazdki każdego rodzaju. Porównaj ich liczbę.

● pomysł do zbioru: Konrad Głogowski, rysunki: J. Krawiec

Karty pracy, cz. 2, s. 32

● Posłuchaj wiersza Wierszyki Zabójki Zabójki. Zaznacz w tekście wyraz *zima*. Ile razy on występuje?

Zima... wieje wiatr.
Zima... chłodno jest.
Zima... biało tak.
Zima... cieszysz się?
Zima... dobrze jest.
Zima... to jest to,
kiedy narty dwie,
no i sanki są.

● Otocz pętlami gwiazdki każdego rodzaju. Porównaj ich liczbę.

● pomysł do zbioru: Konrad Głogowski, rysunki: J. Krawiec

- Ćwiczenia poranne – zestaw 14 (przewodnik, s. 157).

Zajęcia 1. Zabawy z piosenką *Pani Zima*.

- Rozgrzewka.

Drewienka.

Dzieci maszerują po okręgu, w rytmie wystukiwanym na drewniakach. Kiedy N. zaczyna uderzać w instrument coraz szybciej, biegną na palcach, unosząc ręce w górę. Dźwięki dłuższe i krótsze, wykonywane naprzemiennie, są sygnałem do podskoków: raz na jednej nodze, raz na drugiej nodze. Kiedy N. zaczyna ponownie miarowo grać na drewniakach, dzieci wracają do marszu. Gdy usłyszą kolejny rytm: dwa szybkie uderzenia zakończone przerwą, poruszają się do przodu, wykonują dwa tupnięcia i skok do przodu. Na mocne uderzenie zatrzymują się i wykonują swobodny skłon w przód.

- *Śniegowe gwiazdki* – rozwijanie wyobraźni i orientacji w przestrzeni.

Nagranie piosenki *Pani Zima*, odtwarzacz CD, szablonny śniegowych gwiazdek, niebieskie paski bibuły, szarfy, bębenek.

W sali są rozłożone paski bibuły dla każdego dziecka. Na końcu każdego paska jest umieszczona szarfa, w której znajduje się 10 szablonów gwiazdek. Dzieci maszerują między paskami bibuły i szarfami w rytmie melodii. Podczas przerwy w muzyce zajmują miejsca obok najbliższej leżącej szarfy. N. zaczyna uderzać w bębenek. Dzieci idą obok swoich pasków w rytmie melodii. Po dojsciu do szarfy przechodzą do siadu i wykonują kompozycje, układając gwiazdki na paskach w dowolny sposób.

Gwiazdki można wykorzystać do działań matematycznych.

- *Ślizgawka* – rozwijanie sprawności ruchowej.

Nagranie piosenki *Pani Zima* (wersja instrumentalna), odtwarzacz CD, kocyki, tamburyn.

N. rozkłada w sali kocyki dla każdego dziecka. Dzieci maszerują swobodnie, w rytmie melodii piosenki, między kocykami. Podczas przerwy w muzyce, na hasło: *Ślizgawka!* siadają na najbliższych leżących kocykach. N. gra na tamburynie. Dzieci ślizgają się na kocykach, odpychając się stopami od podłogi.

Zajęcia 2. *Czy znamy te pory roku?* – zabawa dydaktyczna.

- Rozmowa na temat pór roku.

N. pyta dzieci:

- Ile jest pór roku?
- Jaka pora roku jest po wiosnie?
- Jaka pora roku jest po lecie (jesieni, zimie)?

N. zwraca uwagę na cykliczność występowania pór roku (powtarzają się w tej samej, niezmiennej kolejności przez cały czas).

- *Pory roku* – ćwiczenie oddechowe.

Dzieci mówią na jednym wydechu (kilkakrotne) nazwy pór roku – wiosna, lato, jesień, zima.

- *Jaka to pora roku?* – zabawa dydaktyczna.

Obrazki przedstawiające pory roku, zasłonięte ponumerowanymi kartonikami (z liczbami od 1 do 5), duża kostka do gry.

N. przypina na tablicy zasłonięte obrazki pór roku. Dzieci rzucają dużą kostką. Liczą wyrzucone oczka i odsłaniają fragment obrazka oznaczony kartonikiem z odpowiednią liczbą. Gdy wypadnie 6, dziecko ponownie rzuca kostką.

Dzieci rozpoznają i nazywają pory roku przedstawione na obrazkach, wymieniają ich charakterystyczne cechy.

- *Do odpowiedniej pory roku* – dopasowywanie kartoników z obrazkami do pór roku.

Obrazki przedstawiające pory roku, kartoniki z obrazkami: krokusa, przebiśniegu, jaskółki, bociana, bazi, żaglówki, słońca, namiotu, truskawki, kostiumu kąpielowego, kolorowego liścia, grzyba, jarzębiny, kasztana, parasola, śnieżynki, Mikołaja, choinki z bombkami, sanek, bałwana. Dziecko losuje kartonik z obrazkiem. Dopasowuje go do odpowiedniej pory roku, np. wiosna: krokus, przebiśnieg, jaskółka; lato: żaglówka, słońce, namiot; jesień: kolorowy liść, grzyb, jarzębina; zima: śnieżynka, Mikołaj, choinka z bombkami.

N. mówi:

- Jaką mamy teraz porę roku?
- Ułóżcie zdania o zimie.

Dzieci opowiadają o zimie na podstawie zgromadzonych informacji.

Zabawy na świeżym powietrzu

- *Wielka śniegowa kula* – zabawa z elementem toczenia.

Dzieci kolejno próbują przetoczyć śnieżkę od startu do wyznaczonej mety. Tam zostawiają kulę i wracają biegiem do pozostałych dzieci.

- *Zabawy na lodowisku* – zabawa ruchowa.

Wybrane dziecko prezentuje wymyśloną przez siebie sekwencję ruchową. Zadaniem dzieci jest odtworzenie ruchu poprzednika.

III

- *Co pasuje do nocy, a co do dnia?* – segregowanie obrazków.

Obrazki przedstawiające czynności wykonywane w dzień i w nocy, przygotowane przez N. Dzieci dzielą obrazki na dwie grupy: przedstawiające to, co można robić w nocy, i przedstawiające to, co można robić w dzień. Przyczepiają je do tablicy. N. zwraca uwagę na cykliczność występowania dnia i nocy, podobnie jak w przypadku pór roku.

- *Dzień i noc* – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Obrazki przedstawiające słońce i księżyc.

Gdy N. pokazuje obrazek słońca, dzieci poruszają się swobodnie, naśladowując różne zabawy, np.: skoki na skakance, odbijanie piłki, łapanie motyli, zbieranie grzybów. Kiedy N. pokazuje obrazek księżyca, kładą się na dywanie, z rękami ułożonymi pod głową, i udają, że śpią, cichutko pochrapując.

Karty pracy, cz. 2, s. 31

Polecenia:

- Przeczytaj z nauczycielem. Odszukaj w naklejkach kartoniki z literami **a** oraz **i**. Naklej je w odpowiednich okienkach.
- Rysuj po śladach bałwana i zasp śnieżnych. Pokoloruj rysunek.

● Przeczytaj z nauczycielem. Odszukaj w naklejkach litery **a** oraz **i**. Naklej litery w odpowiednich miejscach.

Ola ma daktyle, Ela ma lody.

Lila ma Amo kota Tolka.

To Olek, to Adam.

Mama ma kotlety, tata ma omlet mleko.

● Rysuj po śladach bałwana i zasp śnieżnych. Pokoloruj rysunek.

©2016, porażka edukacyjna, kształcenie uczniów z trudnościami w uczeniu się

Karty pracy, cz. 2, s. 33

Polecenia:

- Przeczytaj. Uzupelnij tekst literami **a** oraz **i**. Wpisz litery w odpowiednie miejsca.
- Rysuj po śladach bałwana i zasp śnieżnych. Pokoloruj rysunek.

● Przeczytaj. Uzupelnij tekst literami **a** oraz **i**. Wpisz litery w odpowiednie miejsca.

Ola ma daktyle, Ela ma lody.

Lila ma Amo kota Tolka.

To Olek, to Adam.

Mama ma kotlety, tata ma omlet mleko.

● Rysuj po śladach bałwana i zasp śnieżnych. Pokoloruj rysunek.

©2016, porażka edukacyjna, kształcenie uczniów z trudnościami w uczeniu się

- Zabawy dowolne w wybranym kąciku zainteresowań.

Przykładowy zapis w dzienniku i punkty z obszarów podstawy programowej

I. <i>Kulig</i> – zabawa ruchowa. <i>Zimowe zagadki</i> – rozwiązywanie zagadek. <i>Suknia Pani Zimy</i> – rozwijanie koordynacji wzrokowo-ruchowej.	Rysowanie szlaczka po śladach. Oglądanie liter zapisanych na łańcuchach. Tworzenie wyrazów z liter. Odczytywanie wyrazów. Łączenie łańcuchów z odpowiednimi wyrazami.	I.5 IV.5, IV.8 I.7, I.9, IV.2, IV.8
Ćwiczenia poranne – zestaw 14.		I.5
II.1. <i>Bawimy się z bałwankami</i> – zabawy matematyczne. Cel: rozwijanie orientacji przestrzennej.		IV.14
2. Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 7. Cel: rozwijanie sprawności fizycznej. <i>Zabawy na świeżym powietrzu: Nasz bałwanek</i> – zabawa ruchowa; <i>Ślady na śniegu</i> – zabawa ruchowa.		I.8 I.5, III.5
III. Utrwalenie melodii piosenki <i>Pani Zima</i> . <i>Pani Zima patrzy</i> – zabawa liczbami. <i>Zimowy tor przeszkód</i> – zabawa ruchowa. <i>Zamek Pani Zimy</i> – zabawy konstrukcyjne. <i>Zimowe obrazy</i> – porównywanie reprodukcji obrazu z widokiem za oknem. <i>Zima</i> – rozwijanie spostrzegawczości i koordynacji wzrokowo-ruchowej. Zabawy dowolne w wybranym kąciku zainteresowań.		IV.7 IV.15 I.5 I.6, IV.11 IV.8 IV.9 I.6

Cele główne:

- rozwijanie orientacji przestrzennej,
- rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- układa papierowego bałwanek względem siebie według poleceń nauczyciela,
- aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach gimnastycznych.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- w zakresie rozumienia i tworzenia informacji,
- matematyczne oraz kompetencje w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii,
- osobiste, społeczne i w zakresie umiejętności uczenia się.

Środki dydaktyczne: karteczki, kredki, rysunek konturowy przedstawiający Panią Zimę (dla każdego dziecka), flamastry, kartki z rysunkami trzech kół różnej wielkości, nożyczki, klej, sylwety bałwanków wykonane przez dzieci, kartki z napisami: *za*, *z prawej strony*, *z lewej strony*, marchewka, węgielki lub łupiny orzechów, garnek, gałązki, kartoniki z poznanymi liczbami, kostka do gry, klocki, papierowe kulki, wyprawka BB+, reprodukcja zimowego pejzażu, puzzle *Zima*, *Strefa przedszkolaka. Litery i liczby*, s. 35, karty pracy B, cz. 2, s. 32–33, karty pracy B+, cz. 2, s. 34–35, piosenka *Pani Zima*, odtwarzacz CD.

Przebieg dnia

I

- **Kulig** – zabawa ruchowa. Dzieci stoją w kręgu. N. wyjaśnia znaczenie słowa *kulig* i wprowadza dzieci do zabawy, mówiąc: *Każde dziecko będzie dołączało do naszego wspólnego kuligu*. Pierwsza osoba w kuligu zaprasza kolejne dziecko, wypowiadając jego imię. Zabawę kontynuujemy do momentu, aż wszystkie dzieci dołączą do kuligu.
- **Zimowe zagadki** – rozwiązywanie zagadek.

Karteczki, kredki.

Dzieci rozwiązują zagadki Wiesławy Żaby-Żabińskiej. Rozwiązania rysują na karteczkach.

*Biały brzuch i głowa biała,
biała jego postać cała.
Choć nie biega, tylko stoi,
mrozu wcale się nie boi.* (bałwan)

*Co to za deski? Choć są bez kół,
to jeżdżą w górę i jeżdżą w dół.
Zawsze razem siostry dwie.
Nazwie je ten, kto już wie.* (narty)

*Leci z góry, leci niby pióra białe.
Jak pierzyna otula drzewa – duże i małe,
lecz gdy mrozu już nie ma,
szybko w wodę się zmienia.* (śnieg)

*Co to? Sam odgadnij!
Chętnie jadą na dół,
a pod każdą górę
ciągniesz je za sznurek.* (sanki)

Suknia Pani Zimy – rozwijanie koordynacji wzrokowo-ruchowej.

Strefa przedszkolaka. Litery i liczby, s. 35

Rysunek konturowy przedstawiający Panią Zimę w sukni (dla każdego dziecka), kredki, flamastry.

Dzieci ozdabiają suknię Pani Zimy szlaczkami według własnych pomysłów.

Polecenia:

- Rysuj szlaczek po śladach, a potem – samodzielnie.
- Popatrz na litery zapisane na każdym łańcuchu. Utwórz z nich wyrazy. Przeczytaj je. Połącz każdy łańcuch z odpowiednim wyrazem.

- Ćwiczenia poranne – zestaw 14 (przewodnik, s. 157).

II

Zajęcia 1. Bawimy się z bałwankami – zabawy matematyczne.

- **Bałwanek z kół** – tworzenie sylwety z wyciętych kół. **Kartki z rysunkami trzech kół różnej wielkości, nożyczki, klej, mazaki.** Dzieci dostają kartki z rysunkami trzech kół różnej wielkości. Wycinają koła i sklejają je według właściwej kolejności (duże – mniejsze – najmniejsze). Dorysowują mazakiem oczy, nos, usta i guziki.
- **Zabawy bałwankami** – zabawy sylwetami. **Sylwety bałwanków wykonane przez dzieci.** Dzieci siadają skrzyżnię w luźnej gromadce, w taki sposób, aby były zwrócone twarzami w stronę N. Słuchając wydawanych przez niego poleceń, kładą sylwety w odpowiednich miejscach względem siebie. Np.:
 - Połóżcie bałwanki przed sobą.
 - Połóżcie bałwanki za sobą.
 - Weźcie bałwanki do prawej ręki.
 - Połóżcie bałwanki po swojej lewej stronie.

- Czytanie całościowe napisów: *za, z prawej strony, z lewej strony.*

Kartki z napisami: za, z prawej strony, z lewej strony.

- Zabawy bałwankiem – bez użycia słów.

Kartki z napisami: za, z prawej strony, z lewej strony.

Dzieci w pozycji jak w poprzednim ćwiczeniu. N. wywołuje jedno dziecko z bałwankiem i poleca mu ułożyć sylwetę tak, jak wskazuje napis. Np. pokazuje kartkę z napisem *za*, a dziecko siada i układa sylwetę bałwanka za sobą. Pozostałe dzieci sprawdzają poprawność wykonania ćwiczenia.

- *Bałwanek* – zabawa ruchowa.

Dzieci podają sobie ręce, tworząc koło. W środku koła staje jedno dziecko i naśladuje bałwanka. Dzieci chodzą wokół bałwanka, mówiąc wierszyk Wiesławy Żaby-Żabińskiej:

*Stoi bałwan, stoi,
nikogo się nie boi!*

Zatrzymują się i kreślą rękami koło – słońko – mówiąc:

*Gdy słońko zaświeciło,
bałwanka już nie było!*

Bałwanek ucieka ze środka koła do dzieci stojących na jego obwodzie.

Karty pracy, cz. 2, s. 32–33

Polecenie:

- Powiedz, gdzie jest bałwanek. Pokoloruj rysunki.

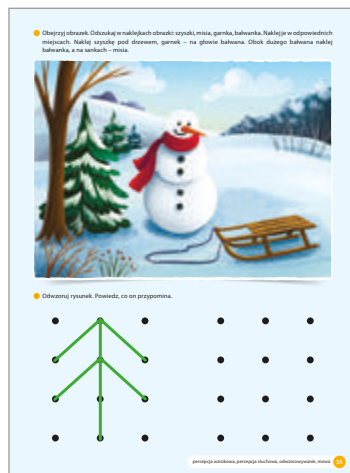
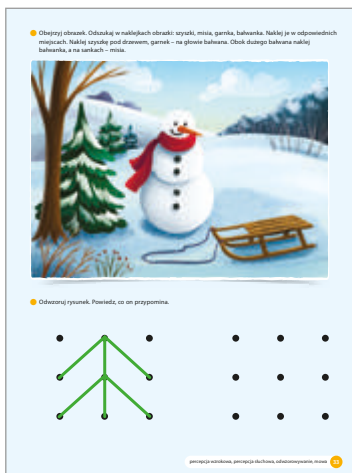

Karty pracy, cz. 2, s. 34–35

Polecenia:

- Obejrzyj obrazek. Posłuchaj instrukcji czytanej przez nauczyciela. Odszukaj w naklejkach obrazki przedstawiające szyszkę, misia, garnek. Naklej je w odpowiednich miejscach.
- Odwzoruj rysunek. Powiedz, co on przypomina.

Zajęcia 2. Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 7 (przewodnik, s. 137).

Zabawy na świeżym powietrzu

- *Nasz bałwanek* – zabawa ruchowa.

Marchewka, węgielki lub łupiny orzechów, garnek, gałązki.

Dzieci лепią bałwana. Porównują kule (mała, średnia, duża). Ustalają, która kula powinna być na samym dole, a która powinna się znaleźć na górze. Następnie z węgielków lub łupin orzechów robią mu oczy i guziki, z marchewki – nos, kapelusz z garnka i wkładają gałązki jako miotłę.

- *Ślady na śniegu* – zabawa ruchowa.

N. idzie pierwszy, zostawiając ślady na śniegu. Dzieci podążają za nim. Próbuje przejść po jego śladach tak, by nie pozostawić innych.

- Utrwalenie melodii piosenki *Pani Zima*.

Nagranie piosenki *Pani Zima* (wersja instrumentalna), odtwarzacz CD.

- *Pani Zima patrzy* – zabawa liczbami.

Kartoniki z poznanymi liczbami, kostka do gry.

N. rozkłada na dywanie kartoniki z poznanymi liczbami. Staje przed dziećmi, rzuca kostką, a dzieci liczą oczka na kostce. Zasłania oczy i mówi: *Raz, dwa, trzy, Pani Zima patrzy*. W tym czasie dzieci szukają kartonika z liczbą odpowiadającą liczbie oczek na kostce. Słyszac słowo *patrzy*, zatrzymują się, podnoszą do góry swoje kartoniki. N. odsłania oczy i sprawdza poprawność wykonania zadania. Następnie dzieci odkładają kartoniki w inne miejsca na dywanie i zabawa toczy się dalej.

- *Zimowy tor przeszkód* – zabawa ruchowa.

Papierowe kulki.

N. rozkłada na dywanie papierowe kulki, w niewielkiej odległości od siebie. Dzieci przeskakują przeszkody obunóż.

- *Zamek Pani Zimy* – zabawy konstrukcyjne.

Klocki.

Budowanie w zespołach zamku dla Pani Zimy z różnorodnych klocków.

- *Zimowe obrazy* – porównywanie reprodukcji obrazu z widokiem za oknem.

Wyprawka, reprodukcja zimowego pejzażu.

N. prosi dzieci, żeby przyjrzały się reprodukcji obrazu z wyprawki. Następnie pyta, jak na obrazie jest przedstawiona zima, a potem – jak wygląda teraz zimowy krajobraz za oknem.

- *Zima* – rozwijanie spostrzegawczości i koordynacji wzrokowo-ruchowej.

Wyprawka, puzzle Zima.

Dzieci układają puzzle. Opowiadają o tym, co znajduje się na obrazku, który ułożyły.

- Zabawy dowolne w wybranym kąciku zainteresowań.

Dzień 5

Zima jest piękna

Przykładowy zapis w dzienniku i punkty z obszarów podstawy programowej

I. <i>Na sankach</i> – zabawa muzyczno-ruchowa.	I.5
<i>Sz, cz, ż</i> – ćwiczenia prawidłowej artykulacji głosek oraz kształtowanie umiejętności myślenia logicznego.	IV.2, IV.5
<i>Sprzęty zimowe</i> – rozwijanie sprawności manualnej.	IV.8
Oglądanie obrazka. Kolorowanie czapki zgodnie z instrukcją znajdującą się na dole strony.	IV.8
Ćwiczenia poranne – zestaw 14.	I.5
III.1. <i>Zima jest piękna</i> – wykonanie pracy plastycznej. Cel: rozwijanie sprawności manualnej.	IV.8
<i>Rzeźby ze śniegu</i> – zabawa ruchowa.	I.5
2. <i>Zimowe kodowanie</i> – dyktando graficzne.	IV.15
Zabawy na świeżym powietrzu: <i>Z górki na pazurki</i> – zabawa ruchowa; <i>Orzeł</i> – zabawa ruchowa.	I.5, III.5
III. <i>Zgadnij, o którym obrazku mówię</i> – zabawa rozwijająca wyobraźnię.	IV.2, IV.5
<i>Rysujemy według instrukcji</i> – rysowanie obrazka według instrukcji słownej.	IV.8
Śpiew – zbiorowy i indywidualny – piosenki <i>Pani Zima</i> .	IV.7
Przypomnienie zabaw muzycznych z całego tygodnia.	I.5, IV.7
<i>Ślalom narciarski</i> – zabawa ruchowa.	I.5
Praca z kartą przedszkolaka.	IV.9

Cele główne:

- rozwijanie sprawności manualnej,
- przetwarzanie obrazu graficznego na ruch.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- wykonuje pracę plastyczną,
- koduje i dekoduje wiadomości za pomocą strzałek, kolorów i piktogramów.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- w zakresie rozumienia i tworzenia informacji,
- cyfrowe,
- osobiste, społeczne i w zakresie umiejętności uczenia się.

Środki dydaktyczne: obrazki, które w swych nazwach zawierają głoski *sz, cz, ż*, rysunki zimowych sprzętów sportowych (nart, sanek, łyżew), kredki, kawałki folii bąbelkowej (patyczki kosmetyczne), biała farba plakatu, pędzelki, piłka, dowolna zabawka z sali, sanki, cztery obrazki o tematyce zimowej, różniące się między sobą, kartka w kratkę z zaznaczoną kropką (dla każdego dziecka), kredki, duża kartka w kratkę dla N., krzesła, nagranie dowolnej muzyki, nagranie utworu Antonia Vivaldiego *Cztery pory roku. Zima, Strefa przedszkolaka. Litory i liczby*, s. 36, *Strefa przedszkolaka. Kodowanie B*, s. 19, *Strefa przedszkolaka. Kodowanie B+*, s. 19, wyprawka BB+, karta 12, karta przedszkolaka, naklejka – śnieżynka.

Przebieg dnia

- *Na sankach* – zabawa muzyczno-ruchowa.

Nagranie dowolnej muzyki.

Dzieci w parach ustawiają się jedno za drugim, podają sobie ręce i w takt akompaniamentu muzyki biegają po sali w różnych kierunkach – zjeżdżają na sankach.

- *Sz, cz, ż* – ćwiczenia prawidłowej artykulacji głosek oraz kształtowanie umiejętności myślenia logicznego.

Obrazki, które w swych nazwach zawierają głoski: *sz, cz, ż*.

N. rozkłada przed dziećmi obrazki, które w swych nazwach zawierają głoski: *sz, cz, ż*. Dzieci nazywają obrazki, określają, które z wymienionych wcześniej przez N. głosek zawierają. Następnie prowadzący wymienia hasło. Chętne dziecko podaje odpowiedź kojarzącą się z hasłem, odszukuje pasujący obrazek. Po udzieleniu dobrej odpowiedzi dzieci kilkakrotnie powtarzają odgadniętą głoskę. Dziecko, które odgadło, otrzymuje punkt. Jeśli podczas ponownego zgłoszenia się odpowie nieprawidłowo, oddaje punkt.

Przykładowe hasła podawane przez N. i odpowiedzi dzieci (obrazki): *norka – mysz, kwiat – żonkil, sprzątnięcie – szczotka, rycerz – miecz, grzyby – kosz, słodycze – czekolada, warta – żołnierz, kanapka – szynka, owoc – gruszka, światło – żarówka, sosna – szyszka, prasowanie – żelazko, okno – szyba, ogień – strażak, głowa – czapka, buty – szewc.*

Sprzęty zimowe – rozwijanie sprawności manualnej.

Rysunki zimowych sprzętów sportowych (nart, sanek, łyżew), kredki.

Dzieci kolorują rysunki zimowych sprzętów sportowych na swoje ulubione kolory.

Strefa przedszkolaka. Litory i liczby, s. 36

Polecenie:

- Obejrzyj obrazek. Pokoloruj czapki na obrazku zgodnie z instrukcją znajdującą się na dole strony. Kolor prezentu wskazuje na kolor czapki.

- Ćwiczenia poranne – zestaw 14 (przewodnik, s. 157).

II

Zajęcia 1. *Zima jest piękna* – wykonanie pracy plastycznej.

- Słuchanie utworu Antonia Vivaldiego *Cztery pory roku. Zima*.

Nagranie utworu Antonia Vivaldiego *Cztery pory roku. Zima* (pozyskane przez N.).

Dzieci dzielą się swoimi wrażeniami. Opowiadają, co wyobrażały sobie, słuchając muzyki.

- *Zimowa piosenka* – ilustracja ruchowa wiersza Ireny Suchorzewskiej.

*Lubię śnieżek,
lubię śnieg,
choć w oczy
prószy.
Lubię mroźnik,
lubię mróz,
choć marzną
uszy.
Lubię wicher,
lubię wiatr,
choć mnie
przewiewa.
Lubię zimę!
Idę w świat
i wesoło
śpiewam.*

Dzieci:
klaszczą w dłonie,

tworzą z dłoni daszek nad oczami,
kiwiają głowami na boki,
klaszczą w dłonie,

pocierają uszy otwartymi dłońmi,

klaszczą w dłonie,

krzyżują ręce na piersiach,
kołyszają się na boki,
klaszczą w dłonie,
maszerują w miejscu,
powoli obracają się wokół własnej osi.

- *Zima jest piękna* – wykonanie pracy plastycznej.
*Wyprawka, karta 12, kawałki folii bąbelkowej (patyczki kosmetyczne), biała farba plakato-
wa, pędzelki.*

Polecenia:

- Namaluj na kawałku folii bąbelkowej białą farbą plakatową koronę drzewa o takiej wielkości, która będzie pasowała do pnia i gałęzi przedstawionych na karcie.
- Odbij ją na wysokości gałęzi drzewa, mocno dociskając do karty. Jeśli nie masz folii, możesz malować śnieg padający na drzewo za pomocą patyczków kosmetycznych (odbijając kropki) i białej farby plakatowej.

- Zorganizowanie wystawy prac.
- *Rzeźby ze śniegu* – zabawa ruchowa.

Nagranie spokojnej muzyki, odtwarzacz CD.

Dzieci dobierają się w pary. Jedno z nich jest rzeźbiarzem, a drugie śniegiem, z którego rzeźbiarz lepi dowolną rzeźbę. W tle słychać spokojną muzykę. Podczas przerwy w grze rzeźbiarze spacerują i oglądają powstałe rzeźby. Ustawiają się za tą z nich, która im się najbardziej podoba. Potem następuje zmiana ról.

Zajęcia 2. *Zimowe kodowanie* – dyktando graficzne.

- *Przeciwności* – zabawa ruchowa.

Piłka.

N. wybiera chętne dziecko. Pozostałe dzieci stoją w szeregu. N. wręcza piłkę wybranemu dziecku, a ono rzuca ją po kolei do każdego dziecka w szeregu, wypowiadając dowolne słowa, do których można dobrać słowa o znaczeniu przeciwnym. Dzieci łapią piłkę i ją odrzucają po wypowiedzeniu słów o znaczeniu przeciwnym do podanych, np.: jasny – ciemny, biały – czarny, suchy – mokry, dzień – noc, ciepło – zimno.

- *Ciepło – zimno* – reagowanie na komendy.

Dowolna zabawka z sali.

N. wybiera jedno chętne dziecko, które odwraca się tyłem do pozostałych. Inne dziecko ukrywa zabawkę w dowolnym miejscu. Gdy przedmiot będzie ukryty, wybrane dziecko odwraca się i go poszukuje. Wypowiadając słowa: *ciepło*, *zimno* lub *gorąco*, dzieci sugerują szukającemu, czy jest blisko, czy daleko od szukanego przedmiotu.

- *Rozgrzejmy się* – zakodowany zimowy taniec.

Nagranie dowolnej muzyki.

N. rysuje na tablicy fragment kodu, np. Start, 2, strzałka w prawo, strzałka do góry, strzałka do dołu, spadający śnieg.

Brak znaku Stop! na końcu kodu sugeruje, że nie jest on dokończony.

N. pyta:

- Kto zaprezentuje zapisany przeze mnie ruch?

Chętne dziecko prezentuje ruch. N. pyta, czy ktoś chce dopisać kolejny ruch w kodzie. Zachęca dzieci do tworzenia kolejnych ruchów w układzie. Na zakończenie dzieci tańczą układ przy nagraniu dowolnej muzyki.

Sfery przedszkolaka. Kodowanie, s. 19

Polecenie:

- Odwzoruj obrazek. Zamaluj odpowiednie pola w pustej kratownicy.

Sfery przedszkolaka. Kodowanie, s. 19

Polecenie:

- Odwzoruj obrazek. Zamaluj odpowiednie pola w pustej kratownicy.

Zabawy na świeżym powietrzu

- *Z górki na pazurki* – zabawa ruchowa.

Sanki.

Dzieci dobierają się w pary. Ustawiają sanki na górcę, na linii startu. Na sygnał zjeżdżają z górki. Wygrywa ta osoba z pary, która dojedzie najdalej.

- *Orzeł* – zabawa ruchowa.

Dzieci kładą się na śniegu. Machając rękami i nogami, tworzą odbicie orła na śniegu.

- *Zgadnij, o którym obrazku mówię* – zabawa rozwijająca wyobraźnię.

Cztery obrazki o tematyce zimowej (różniące się między sobą).

N. przypina do tablicy cztery obrazki o tematyce zimowej, różniące się między sobą. Opowiada o jednym z nich. Dzieci zgadują, o którym obrazku jest mowa. Chętne dzieci opowiadają o wybranym obrazku, a pozostałe odgadują, o którym z nich jest mowa.

- *Rysujemy według instrukcji* – rysowanie obrazka według instrukcji słownej.

Kartka w kratkę, z zaznaczoną kropką (dla każdego dziecka), kredki, duża kartka w kratkę (dla N.).

Dzieci rysują obrazki według słownej instrukcji N., a następnie chętnych dzieci. Np.:

Zaczynaj rysowanie od zaznaczonego punktu na kartce. Rysuj: 4 kratki do góry, 1 kratkę w lewo, 1 do góry, 1 w prawo, 2 kratki do góry, 1 kratkę w prawo, 1 w dół, 1 w prawo, 1 do góry, 1 w prawo, 3 kratki w dół, 2 w prawo, 2 do góry, 1 kratkę w prawo, 6 kratek w dół, 1 kratkę w lewo, 2 kratki do góry, 4 w lewo, 2 w dół, 1 kratkę w lewo. Powiedz, co powstało. (Pies).

N. najpierw wyjaśnia i pokazuje na dużej kartce, co oznaczają poszczególne polecenia.

- Śpiew – zbiorowy i indywidualny – piosenki *Pani Zima* (przewodnik, s. 162).
Nagranie piosenki *Pani Zima*, odtwarzacz CD.

- Przypomnienie zabaw muzycznych z całego tygodnia.
- *Ślalom narciarski* – zabawa ruchowa.

Krzeseła.

N. ustawia krzesła w rzędzie, w odstępach. Dzieci poruszają się między nimi, jedno za drugim, posuwistym krokiem. Wykonują ruchy rękami i naśladują trzymanie kijków. Naprzemiennie stawiają lewą nogę i prawą rękę do przodu i odpowiednio: prawą nogę i lewą rękę do tyłu.

- Praca z kartą przedszkolaka.

Wyprawka, karta przedszkolaka, naklejka – śnieżynka.

Dzieci wyjmują kartę przedszkolaka i odszukują naklejkę – śnieżynkę. N. mówi: *Właśnie zakończyliśmy kolejny tydzień pracy. Wszyscy świetnie sobie poradziliście. Dziękuję wam za wasze zaangażowanie i pracę. Teraz naklejcie naklejkę na swoich kartach.* Dzieci naklejają naklejkę w odpowiednim miejscu.

Tydzień trzeci

Temat: Święta, święta...

W tym tygodniu dzieci:

- poznają tradycje związane ze świętami Bożego Narodzenia
- poznają wygląd gałązek różnych drzew iglastych
- wysłuchają opowiadania Agaty Widzowskiej *Wspomnienia prababci Pelagii*
- wysłuchają wiersza Tadeusza Chudego *Idą święta*
- wysłuchają i nauczą się piosenki *Chochlik świąteczny*
- wykonają bombkę z kryształków soli
- nauczą się na pamięć wiersza Barbry Lewandowskiej *Zanim przyjdzie Gwiazdka*
- poznają cyfrę 6
- wykonają kartę na życzenia świąteczne
- złożą życzenia świąteczne kolegom i koleżankom i podzielą się opłatkiem
- wysłuchają kolędy i ją zaśpiewają

Przykładowy zapis w dzienniku i punkty z obszarów podstawy programowej

I. Wyprawa po drzewko – zabawa ruchowa.	I.5
Tradycje związane ze świętami – rozmowa wprowadzająca w nastrój świąteczny.	IV.2
Drzewa iglaste – oglądanie gałązek różnych drzew iglastych.	IV.18
Kolorowanie pól według kodu. Opowiadanie, co przedstawia obrazek.	IV.5, IV.8
Ćwiczenia poranne – zestaw 15.	I.5
II.1. Słuchanie opowiadania Agaty Widzowskiej <i>Wspomnienia prababci Pelagii</i> . Cel: rozwijanie mowy.	IV.2, IV.5
Tworzymy choinki – zabawa ruchowa.	I.5
2. Słuchanie wiersza Tadeusza Chudego <i>Idą święta</i> . Cel: przybliżanie tradycji i zwyczajów związanych ze świętami Bożego Narodzenia.	IV.2, IV.4, IV.8
Zabawy na świeżym powietrzu: <i>Łańcuch choinkowy</i> – zabawa ruchowa; <i>Choinka</i> – zabawa twórcza.	I.5, IV.1
III. <i>Chochlik świąteczny</i> – zapoznanie z piosenką tygodnia.	IV.7
<i>Choineczki</i> – zabawa ruchowa.	I.5
<i>Świąteczne rymowanie</i> – podawanie rymów do podanych słów.	IV.6
Układanie schematów nazw obrazków – ćwiczenia.	IV.2
Zabawy dowolne w wybranym kąciku zainteresowań.	I.6

Cele główne:

- rozwijanie mowy,
- przybliżanie tradycji i zwyczajów związanych ze świętami Bożego Narodzenia.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- wypowiada się zdaniami na określony temat,
- wypowiada się na temat świąt.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- w zakresie rozumienia i tworzenia informacji,
- osobiste, społeczne i w zakresie umiejętności uczenia się.

Środki dydaktyczne: bębenek, skakanki – jedna dla pary, książki o tematyce świątecznej (przyniesione przez dzieci), sztuczne i naturalne gałązki drzew iglastych, np.: sosny, świerka, jodły, jałowca, szyszki, tamburyn, krzeselka, obrazki różnych zwierząt, choinka, ozdoby choinkowe, obręcze gimnastyczne, materiał przyrodniczy, obrazki przedstawiające: bombkę, jemiołę, zupę, ryby, gwiazdę, lampki, sałatkę, prezenty, kartoniki – białe i z literami: **o, m, k, a; e, m, i, o, a; a; y, y; i, a, d, a; l, a, m, k, i; a, a, t, k, a; e, e, t, y**, nagranie świątecznej piosenki (pozy-skane przez N.), karty pracy B, cz. 2, s. 34–36, karty pracy B+, cz. 2, s. 36–38, piosenka *Chochlik świąteczny* (płyta CD), nagranie kolędy *Przybieżeli do Betlejem* (płyta CD), odtwarzacz CD.

Przebieg dnia

I

- *Wyprawa po drzewko* – zabawa ruchowa.
Bębenek.

Dzieci maszerują w rytmie granym przez N. Naśladują poszukiwania najpiękniejszego drzewka, kupowanie go, zabieranie ze sobą do domu.

- Tradycje związane ze świętami – rozmowa wprowadzająca w nastrój świąteczny.

Książki o tematyce świątecznej (przyniesione przez dzieci).

Dzieci oglądają książki w małych zespołach. N. zachęca je do dzielenia się wiedzą na temat tradycji i zwyczajów związanych ze świętami Bożego Narodzenia.

- **Drzewa iglaste** – oglądanie gałązek różnych drzew iglastych.

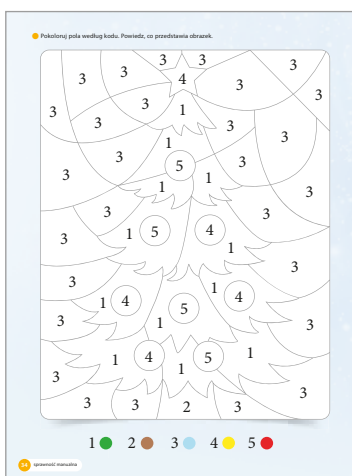
Sztuczne i naturalne gałązki drzew iglastych, np.: sosny, świerka, jodły, jałowca, szyszki.

Dzieci oglądają naturalne gałązki, zwracają uwagę na kolor i wygląd igieł, porównują ich długość, sztywność, zapach. Oglądają i porównują szyszki, przyporządkowują je odpowiednim gałązkom. Porównują gałązki naturalne ze sztucznymi, szukają ich zalet i wad.

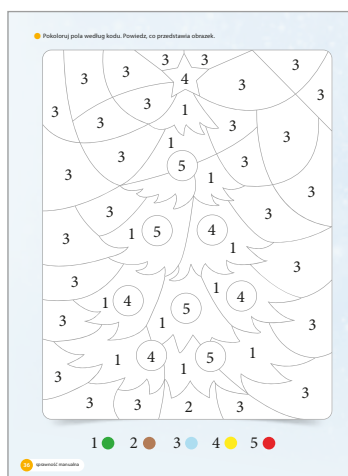
Karty pracy, cz. 2, s. 34

Polecenie:

- Pokoloruj pola według kodu. Powiedz, co przedstawia obrazek.

Karty pracy, cz. 2, s. 36

- Ćwiczenia poranne – zestaw 15.

Tamburyn.

- **Święta tuż-tuż** – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Dzieci poruszają się w różnych kierunkach, w rytmie wystukiwanym przez N. na tamburynie. Podczas przerwy w grze zatrzymują się, zwracają twarzami do N., klaszczą w ręce i wyraźnie powtarzają rymowanąkę Wiesławy Żaby-Żabińskiej: *Święta się zbliżają, czas ten cieszy nas. W każdym domu radość i prezentów blask.* (Podczas powtórzeń zabawy dzieci mogą klaskać nad głowami lub nad podłogą, w przysiadzie).

- **Odśnieżamy teren przed domem** – ćwiczenie dużych grup mięśni.

Dzieci, w skłonie do przodu, naśladują nabieranie śniegu na łopatę i odrzucanie go do tyłu.

- **Ubieramy choinkę** – ćwiczenie mięśni brzucha i ramion.

Dzieci wykonują skłon – naśladują wyciąganie bombek z pudełka. Wspinają się na palce, naśladując zawieszanie bombek na gałązkach choinki.

- **Zamiatamy potłuczone bombki** – ćwiczenie tułowia.

Dzieci maszerują do przodu, wykonują skręty tułowia i poruszają ramionami, naśladując zamiatanie.

- *Ozdoba choinkowa* – ćwiczenie równowagi.
Dzieci naśladują ozdobę choinkową poruszaną wiatrem. Każde z nich staje na jednej nodze, drugą opiera z przodu na kolanie, ręce ma złączone nad głową. Dzieci powoli obracają się wokół własnej osi na palcach, wolno opuszczają ręce.
- *Choinka* – zabawa uspokajająca.
Dzieci maszerują w kole wiązonym, rytmicznie powtarzając słowa rymowanki Wiesławy Żaby-Żabińskiej: *Choinka zielona, pięknie przystrojona. W ten świąteczny czas* – zatrzymują się, wchodzą do środka koła małymi krokami, unoszą ręce w górę, wykonują kłaśnięcie nad głową. *Ona cieszy nas* – poruszają się drobnymi krokami do tyłu. Na zakończenie wykonują podskok.

II

Zajęcia 1. Słuchanie opowiadania Agaty Widzowskiej *Wspomnienia prababci Pelagii*.

- *Zbliżają się święta* – rozmowa tematyczna.
 - Po czym poznajemy, że zbliżają się święta?
 - Co się dzieje w waszych domach przed świętami?
- *Pierwsza gwiazdka* – zabawa orientacyjno-porządkowa.
Nagranie świątecznej piosenki (pozyskane przez N.), krzeselka.
N. odtwarza muzykę. Dzieci chodzą, biegają, podskakują w jej rytm. Podczas przerwy w muzyce, na hasło: *Pierwsza gwiazdka*, siadają na swoich krzeselkach.
- Słuchanie opowiadania.

Zuzia z rodziną przyjechała na Święta Bożego Narodzenia do wiejskiego domu prababci Pelagii. Wszyscy wspólnie przygotowywali się do świąt: ubierali choinkę, szykowali potrawy i dekorowali dom. Prababcia poprosiła Zuzię o pomoc przy pieczeniu pierniczek według starego przepisu.

– Kiedy byłam mała, taka jak ty teraz, piekłam te pierniczki ze swoją mamą. A razem z moim bratem, Leosiem, robiliśmy ozdoby choinkowe – powiedziała prababcia, wałkując pachnące miodem ciasto.

– A dlaczego nie kupiliście bombek w sklepie? – zapytała dziewczynka.

– Mieliśmy kilka bombek, ale większość ozdób robiliśmy sami, bo sprawiało nam to dużą radość. Zamiast wielu bombek wieszaliśmy na choince czerwone jabłka, pomalowane farbą orzechy w skorupkach, ozdoby plecione ze słomy, papierowe łańcuchy i aniołki. Czy wiesz, że dawniej wieszano choinkę pod sufitem, do góry nogami? – zapytała prababcia.

– Ojej! To gdzie się układało prezenty? – zdziwiła się Zuzia.

– Wtedy nie było dużo prezentów. Dziewczynki dostawały lalki ze słomy lub z gałganków, a chłopcy – drewniane zabawki – wyjaśniła prababcia. – Na wsi panowały różne zwyczaje. W Wigilię trzeba było wstać o świcie i umyć się zimną wodą, żeby zapewnić sobie zdrowie, a wszystkie cięższe prace domowe musiały być zakończone przed południem. Dbano, żeby tego dnia pierwszy wszedł do domu mężczyzna, bo to wróżyło dostatek. W tym dniu nie wolno było niczego pożyczać, a pożyczone rzeczy koniecznie należało oddać właścicielom – zakończyła prababcia.

– A jak ci zabrakło cukru do ciasta, to nie mogłaś pożyczyć od sąsiadki? – zapytała Zuzia.

– Dbaliśmy o to, żeby mieć wszystko, co było potrzebne. Mieliśmy nawet świeże jajka z naszego kurnika.

– U nas w domu też są zwyczaje – powiedziała Zuzia. – Ja z tatą ubieram choinkę i wieszam na niej pierniczki, które wcześniej polukrowałam. A mama kładzie sianko pod białym obrusem. Potem czekamy na pierwszą gwiazdkę za oknem – dodała dziewczynka.

– Gdy byłam mała, wydawało mi się, że ta gwiazda do mnie mruga, i ja też puszczałam do niej oczko – zaśmiała się prababcia. – Podczas wigilii dzieliliśmy się opłatkiem i składaliśmy sobie życzenia, a mój tata, czyli twój prapradziadek Stanisław, szykował czerwony opłatek dla naszych krów i kur, żeby nie zabrakło nam mleka i jaj.

– A ja daję przysmak mojemu pieskowi i życzę mu, żeby częściej wychodził na spacer. On wtedy merda ogonem, jakby rozumiał, co do niego mówię – powiedziała Zuzia.

– Gdy byliśmy dziećmi, ja i mój młodszy brat, Leon, wierzyliśmy, że w noc wigilijną zwierzęta przemówią ludzkim głosem. Mama nie mogła nas zagonić do łóżek. Pewnego razu znalazła nas śpiących na sianie w stodole obok naszej krowy, Berty – zachichotała prababcia.

– Czy Berta coś powiedziała? – zapytała zaciekawiona dziewczynka.

– Oczywiście! Opowiedziała mi historię całej swojej rodziny i wyjaśniła, dlaczego ma cztery czarne łaty, a nie pięć lat. A na koniec powiedziała: „Muuu, muusisz się obudzić!” Wtedy otworzyłam oczy i zrozumiałam, że to był tylko sen – zaśmiała się prababcia i wyjęła z piekarnika pierwszą porcję pachnących pierniczków.

- Rozmowa na temat opowiadania.

N. zadaje dzieciom pytania:

- Z kim Zuzia rozmawiała o świętach?
- Co dzieci otrzymywały dawniej w prezencie?
- Gdzie znajdowała się dawniej choinka?
- Jakie zwyczaje panowały w Wigilię? Które z nich przetrwały do dziś?
- W jaki sposób były traktowane zwierzęta w tym dniu?
- *Ludzkim głosem* – zabawa rozwijająca wyobraźnię.

Obrazki różnych zwierząt.

N. rozkłada na dywanie pomoce, obrazkami do dołu. Dzieci siedzą w kręgu. N. wybiera chętne dziecko, którego zadaniem jest wylosować obrazek, powiedzieć, jak nazywa się przedstawione na nim zwierzę i co mogłoby powiedzieć w Wigilię, gdyby przemówiło ludzkim głosem.

Karty pracy, cz. 2, s. 35–36

Polecenie:

- Przeczytaj z nauczycielem. On będzie czytał tekst, a ty mów nazwy obrazków.

Przygotowania do świąt rozpoczynamy na długo przed ich rozpoczęciem. sprzątaj, a my pomagamy.

Potem rodzice wysyłają do babci, dziadka i innych krewnych. No i robimy . Najwspanialsza rzecz to kupowanie . Robimy to razem z tatą.

Potem przywozimy ją do domu.

Dekorowanie to cała ceremonia. Tata zawieszca potem my ozdabiamy kolorowymi i .

Gdy jest ubrana, można pod nią ułożyć .

przygotowanie do czytania 10

Przygotowania do świąt rozpoczynamy na długo przed ich rozpoczęciem. sprzątaj, a my pomagamy.

Potem rodzice wysyłają do babci, dziadka i innych krewnych. No i robimy . Najwspanialsza rzecz to kupowanie . Robimy to razem z tatą.

Potem przywozimy ją do domu.

Dekorowanie to cała ceremonia. Tata zawieszca potem my ozdabiamy kolorowymi i .

Gdy jest ubrana, można pod nią ułożyć .

przygotowanie do czytania 10

Karty pracy, cz. 2, s. 37–38

Polecenie:

- Policz na obrazku choinki, bombki i łańcuchy. Odszukaj w naklejkach cyfry i naklej je przy odpowiednich obrazkach.

Polecenie:

- Policz na obrazku choinki, bombki i łańcuchy. Wpisz odpowiednie liczby w okienka przy obrazkach.

- *Tworzymy choinki* – zabawa ruchowa.

Tamburyn.

Dzieci poruszają się po sali w rytmie wystukiwanym przez N. na tamburynie. Podczas przerwy w grze N. wymienia imiona czworga dzieci z grupy. Za nimi ustawiają się, w różnych miejscach sali, pozostałe dzieci, wyciągają ręce w bok, tworząc cztery choinki. Za każdym razem N. wymienia imiona innych dzieci.

Zajęcia 2. Słuchanie wiersza Tadeusza Chudego *Idą święta*.

- Słuchanie wiersza.

*To już się wie,
Zawsze tak samo,
ze śniegiem i mrozem,
grudniową porą,
idą do nas święta.*

*Już się stoły niecierpliwą,
już świerk przystrojony,
już zupa grzybowa
pachnie z daleka.*

*Jeszcze tylko szukamy
pierwszej gwiazdy na niebie:
niech jak najprędzej zabłyśnie,
wtedy każde życzenie się spełni.*

Ludzkim głosem przemówią
domowe zwierzęta:
koń, który tylko rzeć umiał,
pies, który tylko szczekał
i szczekał,
powiedzą, że już nic
– na całej wielkiej ziemi – serca od serca
nie dzieli,
bo idą święta.

- Rozmowa na temat wiersza.
 - Kiedy idą do nas święta?
 - O jakich zwyczajach świątecznych jest mowa w wierszu?
- **Bombki** – ćwiczenia ruchowo-graficzne.
Dzieci kreślą obiema rękami w powietrzu kształty choinki i bombek.
- **Zdania o świętach** – układanie zdań o świętach, składających się z określonej liczby słów.
N. mówi zdania o świętach, a dzieci liczą w nich słowa.
Np.
Tata kupił choinkę.
Mama upiekła piernik.
Dzieci ubierają zieloną choinkę.
Potem N. wymienia liczbę, a dzieci układają zdania (wypowiedzenia) z określoną liczbą słów. Np.
2 – *Mamy święta.*
3 – *To zupa grzybowa.*
4 – *Już zabłysła pierwsza gwiazda.*
- **Choinka i ozdoby choinkowe** – zabawy przy choince.
Choinka, ozdoby choinkowe, nagranie kolędy *Przybieżeli do Betlejem*, odtwarzacz CD.
Dzieci oglądają różne ozdoby choinkowe, porównują ich kształty, kolory, liczą je, zwracają uwagę na materiał, z którego zostały wykonane.
Dzieci z N. ozdabiają choinkę w sali.
- **!** N. zwraca uwagę na ostrożne wieszanie bombek ze względu na ich kruchość oraz na wieszanie dużych bombek nisko, a małych wysoko.
Dzieci z N. słuchają przy choince kolędy. N. zachęca je do wspólnego śpiewu.

Zabawy na świeżym powietrzu

- **Łańcuch choinkowy** – zabawa ruchowa.
Obręcze gimnastyczne.
N. rozdaje dzieciom obręcze gimnastyczne. Każde dziecko podaje obręcz koledze, trzymając ją z jednej strony. Wszystkie dzieci tworzą kolorowy łańcuch choinkowy. Maszerują w różnych kierunkach. Na zakończenie zabawy tworzą koło.
- **Choinka** – zabawa twórcza.
Materiał przyrodniczy.
Dzieci układają choinkę z materiału przyrodniczego.

III

- *Chochlik świąteczny* – zapoznanie z piosenką tygodnia.
Nagranie piosenki *Chochlik świąteczny*, odtwarzacz CD.
- Słuchanie piosenki *Chochlik świąteczny* (sł. i muz. Krystyna Gowik).

1. Roz - po - czy - na się ten ma - gi - czny czas. Świą - ta już nad - cho - dzą,
 bar - dzo cie - szą nas. Chce - my więc po - ma - gać i być bar-dzo grze - czni,
 lecz psi - ku - sy śmie - szne ro - bi cho - chlik świą - tecz - ny. Czte - ry szkła - nki stłukł nasz ta - ta.
 Miód po - skle - jał rę - ce bra - ta. Sio - stra o - brus po - pla - mi - ła. Ma - ma cia - sto przy - pa - li - ła.
 Ba - bcia bom - bki nam scho - wa - ła. Gdzie scho - wa - ła? Za - po - mnia - ła. Dzia - dek zła - mał nóż do ja - rzyn.
 Co nam je - szcze się przy - da - rzy? Ref.: Przy - wi - gi - lij - nym sto - le u - sią - dzie - my wraz.
 Cho - chli - ko - we pso - ty tyl - ko roz - śmie - szą nas. I zło - ży - my so - bie naj - pięk -
 niej - sze ży - cze - nia. I za - bie - rze - my się do pysz - ne - go je - dze - nia.
 A cie - pło świec i na - szych serc, pre - zen - ty po - da - ro - wa - ne
 spra - wią, że świą - ta bę - da, jak zwy - kle, cu - dne i nie - za - po - mnia - ne.

1. *Rozpoczyna się ten magiczny czas.
Święta już nadchodzą, bardzo cieszą nas.
Chcemy więc pomagać i być bardzo grzeczni,
lecz psikusy śmieszne robi chochlik świąteczny.*

*Cztery szklanki stłukł nasz tata.
Miód posklejał ręce brata.
Siostra obrus poplamiała.
Mama ciasto przypaliła.
Babcia bombki nam schowała.
Gdzie schowała? Zapomniała.
Dziadek złamał nóż do jarzyn.
Co nam jeszcze się przydarzy?*

wersja
wokalnoinstrumentalna

wersja
instrumentalna

Ref.: *Przy wigilijnym stole usiądziemy wraz.
Chochlikowe psoty tylko rozśmieszą nas.
I złożymy sobie najpiękniejsze życzenia.
I zabierzemy się do pysznego jedzenia.
A ciepło świec i naszych serc,
prezenty podarowane
sprawią, że święta będą, jak zwykle,
cudne i niezapomniane.* } bis

2. *Już choinki blask objął cały dom.
Może spadnie śnieżek i pozdrowi ją?
Może dzień ten będzie mroźny i słoneczny.
Czy psikusy znów nam zrobi chochlik świąteczny?
Cztery szklanki stłukł nasz tata...*

Ref.: *Przy wigilijnym stole usiądziemy wraz...*

- Rozmowa na temat piosenki.
N. zadaje dzieciom pytania:
 - Czy psoty chochlika świątecznego wywołają smutek i złość?
 - Jaki nastrój będzie panował, mimo chochlikowych psot, kiedy usiądziemy do wigilijnego stołu?
- Rozmowa na temat budowy piosenki.
 - Ile zwrotek ma piosenka?
 - Ile razy jest śpiewany refren?
- Określenie metrum piosenki.
Zaznaczenie kłaśnięciem pierwszej miary taktu.
- Nauka refrenu na zasadzie echa muzycznego, osłuchanie z pierwszą zwrotką.
N. śpiewa kolejne fragmenty refrenu piosenki. Wskazane dzieci – najpierw indywidualnie, następnie wszystkie razem – powtarzają za nim. Następnie N. śpiewa dzieciom zwrotki piosenki.

- *Chochlikowe psikusy* – doskonalenie dykcji i poczucia rytmu.

Nagranie piosenki *Chochlik świąteczny*, odtwarzacz CD.

Dzieci siedzą w kręgu. Kładą dłonie na kolanach. Recytują fragment zwrotki, zwracając uwagę na dykcję (rytm zgodny z zapisem). N. pokazuje ruchy i gesty, a dzieci je powtarzają.

Cztery szklanki stłukł nasz tata.

Miód posklejał ręce brata.

Siostra obrus poplamiła.

Mama ciasto przypaliła.

Babcia bombki nam schowała.

Gdzie schowała? Zapomniała.

Dziadek złamał nóż do jarzyn.

Co nam jeszcze się przydarzy?

Dzieci:

uderzają dłońmi o podłogę,

klaszczą,

uderzają o kolana,

dotykają dłońmi twarzy i obrażają przerażenie,

szeptają,

wykonują młynek przed sobą,

wykonują gest zdziwienia.

- *Choineczki* – zabawa ruchowa.

Bębenek.

Dzieci maszerują po sali w rytm akompaniamentu wygrywanego przez N. na bębnie. Na hasło: *Choineczki!* zatrzymują się i unoszą ręce, naśladując gałęzie drzewa.

- *Świąteczne rymowanie* – podawanie rymów do podanych słów.

N. mówi słowa, a dzieci podają do nich rymy.

Bombki – trąbki, gąbki.

Choinka – minka, drabinka.

Łańcuchy – muchy, duchy.

Pierogi – rogi, nogi.

Ryby – grzyby, na niby.

- Układanie schematów nazw obrazków – ćwiczenia.

Obrazki przedstawiające: bombkę, jemiolę, zupę, ryby, gwiazdę, lampki, sałatkę, prezenty, kartoniki – białe i z literami: o, m, k, a; e, m, i, o, a; a; y, y; i, a, d, a; l, a, m, k, i; a, a, t, k, a; e, e, t, y.

Dzieci dzielą nazwy obrazków na głoski. Układają pod obrazkami kartoniki z odpowiednimi schematami, z poznanymi literami.

- Zabawy dowolne w wybranym kącie zainteresowań.

Dzień 2

Oczekiwanie na święta

Przykładowy zapis w dzienniku i punkty z obszarów podstawy programowej

I. <i>Girlanda</i> – zabawa ruchowa.		I.5
<i>Pudełka z bombkami</i> – zabawa dydaktyczna utrwalająca poznane litery.		IV.4
<i>Składane bombki</i> – składanie w całość papierowych bombek pociętych na części.		IV.9
Opowiadanie o tym, co się dzieje na obrazkach. Ustalenie ich kolejności. Rysowanie odpowiedniej liczby kropek. Wymyślanie tytułu historyjki.	Opowiadanie o tym, co się dzieje na obrazkach. Ustalenie ich kolejności. Wpisywanie odpowiedniej liczby. Wymyślanie tytułu historyjki.	IV.5, IV.15
Ćwiczenia poranne – zestaw 15.		I.5
II.1. <i>Bombka z kryształków</i> – zabawa badawcza. Cel: rozwijanie aktywności badawczej.		IV.13, IV.18
<i>Fruwające gwiazdki</i> – zabawa ruchowa z ćwiczeniami oddechowymi.		I.5, IV.1
2. Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 8. Cel: rozwijanie sprawności fizycznej.		I.8
Zabawy na świeżym powietrzu: <i>Świąteczne poszukiwania</i> – zabawa ruchowa. Spacer wokół przedszkola – obserwowanie udekorowanych choinek przed domami.		I.5, III.5
III. Utrwalenie refrenu piosenki <i>Chochlik świąteczny</i> . Nauka pierwszej zwrotki piosenki na zasadzie echa muzycznego.		IV.7
<i>Chochliki</i> – rozwijanie poczucia rytmu.		IV.7
<i>Choinki na wietrze</i> – zabawa ruchowa.		I.5
<i>Zanim przyjdzie Gwiazdka</i> – nauka wiersza Barbary Lewandowskiej.		IV.5
Zabawy dowolne w wybranym kącie zainteresowań.	Słuchanie. Rysowanie po śladach.	I.6, IV.8

Cele główne:

- rozwijanie aktywności badawczej,
- rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- dokonuje obserwacji, wyciąga wnioski,
- aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach gimnastycznych.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- w zakresie rozumienia i tworzenia informacji,
- w zakresie przedsiębiorczości,
- osobiste, społeczne i w zakresie umiejętności uczenia się.

Środki dydaktyczne: cztery pudełka oznaczone poznanymi literami (małymi, wielkimi), sylwety bombek z takimi samymi literami jak te na pudełkach, woreczek, bombki pocięte na części, kartki z rysunkiem gałązki drzewa iglastego, klej, zielone kredki, różne bombki: plastikowe, styropianowe (gładkie, błyszczące, matowe, brokatowe, szorstkie, pokryte materiałem, o różnych kształtach i wielkościach) – po dwie takie same każdego rodzaju, opaska na oczy

lub szalik, woda, dwa słoiki, kilogram soli, garnek, wąż, łyżka do mieszania, talerzyk, podgrzewacz, małe papierowe gwiazdki, tamburyn, ławeczka, piłka dla każdego dziecka, bębnek, frotki, *Strefa przedszkolaka. Litery i liczby*, s. 40, karty pracy B, cz. 2, s. 37, karty pracy B+, cz. 2, s. 39–40, piosenka *Chochlik świąteczny* (płyta CD), odtwarzacz CD.

Przebieg dnia

- *Girlanda* – zabawa ruchowa.
N. biegnie po sali i dotyka każdego dziecka, które mija. Dotknięte osoby podają sobie ręce i tworzą długą girlandę.
- *Pudełka z bombkami* – zabawa dydaktyczna utrwalająca poznane litery.
Cztery pudełka oznaczone poznanymi literami (małymi i wielkimi), sylwety bombek z takimi samymi literami jak te na pudełkach, woreczek.
N. stawia przed dziećmi cztery pudełka oznaczone poznanymi literami (małymi, wielkimi). Dzieci losują z woreczka sylwety bombek z takimi samymi literami jak te na pudełkach, tylko mniejszych rozmiarów. Nazywają literę umieszczoną na sylwecie, wkładają ją do pudełka, na którym jest taka sama litera.
- *Składane bombki* – składanie w całość papierowych bombek pociętych na części.
Bombki pocięte na części, kartki z rysunkiem gałązki drzewa iglastego, klej, zielone kredki.
Dzieci składają w całość papierowe bombki pocięte na części. Przyklejają je na kartkach z rysunkiem gałązki choinkowej, dorysowują zielone igły.

Karty pracy, cz. 2, s. 37

Polecenie:

- Opowiedz, co się dzieje na obrazkach. Ustal ich kolejność. Ponumeruj obrazki, rysując odpowiednią liczbę kropek. Wymyśl tytuł historyjki.

Karty pracy, cz. 2, s. 39

Polecenia:

- Opowiedz, co się dzieje na obrazkach. Ustal ich kolejność. Ponumeruj obrazki. Wymyśl tytuł historyjki.

- Ćwiczenia poranne – zestaw 15 (przewodnik, s. 185).

II

Zajęcia 1. Bombka z kryształków – zabawa badawcza.

- *Memory z bombkami* – zabawa sensoryczna.

Różne bombki: plastikowe, styropianowe (gładkie, błyszczące, matowe, brokatowe, szorstkie, pokryte materiałem, o różnych kształtach i wielkościach) – po dwie takie same każdego rodzaju, opaska na oczy lub szalik.

N. zasłania dziecku oczy i prosi o odszukanie wśród bombek pary. Zabawę powtarzamy do momentu, aż wszystkie dzieci wezmą w niej udział.

- *Czy wszystkie bombki są okrągłe?* – burza mózgów.

Dzieci dzielą się swoimi spostrzeżeniami na temat ozdób świątecznych i ich kształtów.

- *Bombka z kryształków* – zabawa badawcza.

Woda, dwa słoiki, kilogram soli, garnek, wełna, łyżka do mieszania, talerzyk, podgrzewacz.

N. zachęca dzieci do rozpuszczania soli w wodzie. Dzieci wysypują sól do momentu, aż nie da się jej rozpuścić więcej (ok. 360 gramów na litr). N. miesza wodę z solą w garnku i podgrzewa, a następnie zostawia do schłodzenia. Gdy woda jest chłodna, wlewa jej tyle samo do obu słoików i moczy w niej wełnę.

Musi się upewnić, czy wełna jest wilgotna w środku na całej długości. Następnie zanurza jej końce w obu słoikach. Pomiędzy nimi wełna ma zwiisać w miarę swobodnie. Po pewnym czasie z najniższego punktu powinna zacząć kapać woda. W tym miejscu należy podłożyć talerzyk.

Wskazówka: Jeśli woda nie kapie, należy jeszcze raz zamoczyć wełnę. Po około 2 dniach powinien zacząć rosnąć solny soplek.

Wyjaśnienie: W wodzie jest rozpuszczone tyle soli, że więcej się już rozpuścić nie da. Woda z solą „szła” przez wełnę, aż doszła do jej najniższego punktu, gdzie kapała na spodek. W tym czasie woda powoli odparowywała, pozostawiając nadmiar soli na wełnie. Chropowata powierzchnia wełny jest dobrym miejscem do tworzenia się kryształów.

Soplek z soli może być bombką na choince.

- *Fruwające gwiazdki* – zabawa ruchowa z ćwiczeniami oddechowymi.

Małe bibułkowe gwiazdki, tamburyn.

Dzieci otrzymują małe bibułkowe gwiazdki. Poruszają się po sali w rytmie wystukiwanym przez N. na tamburynie. Podczas przerwy w grze puszcza gwiazdki, dmuchają na nie, starając się utrzymać je jak najdłużej w powietrzu.

Zajęcia 2. Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 8.

Ławeczka, piłka dla każdego dziecka.

- *Poranna rozgrzewka* – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Dzieci maszerują w dowolnych kierunkach. Na hasło: *Rozgrzewamy się*, zatrzymują się i stają przed N. Naśladują ruchy N.: przeskakują z nogi na nogę, pocierają dłoń o dłoń, dmuchają w otwarte dłonie.

- *Po wąskiej drodze* – zabawa ruchowa z elementem równowagi.

Dzieci stoją w rzędzie przed ławeczką. Na znak N. kolejno idą po ławeczce, ręce mają wyciągnięte w bok. Po przejściu powracają na swoje miejsca.

- *Po poobiedniej drzemce* – ćwiczenie mięśni brzucha.

Dzieci leżą na plecach, ręce mają opuszczone wzdłuż tułowia. Na słowa N.: *Budzimy się!* siadają w siadzie skrzyżnym.

- *Raz i dwa* – ćwiczenie koordynacji słuchowo-ruchowej.

Dzieci siadają w siadzie skrzyżnym. Na hasło N.: *Raz* – wstają i stają prosto. Na hasło: *Dwa* – siadają.

- *Zepsuty pajacyk* – ćwiczenia tułowia.
Dzieci stoją w lekkim rozkroku, ręce mają wyprostowane, uniesione nad głowami. N. wypowiada nazwy części ciała. Dzieci kolejno opuszczają ręce, głowy, wykonują skłony tułowia w przód – pajacyk się zepsuł. N. chodzi między dziećmi i dotyka tych, które mają wyprostowane plecy (prawidłowo wykonały siad skrzyżny). Dotknięte dzieci wstają i stają w lekkim rozkroku.
- *Turlamy piłki* – ćwiczenia ramion i nóg.
 - Siad podparty, nogi wyprostowane, piłka ułożona między stopami – dzieci unoszą nogi w górę i zataczają nimi koła.
 - Siad prosty – dzieci toczą piłki dookoła siebie.
 - Siad równoważny – dzieci przetaczają piłki pod nogami.
 - Siad skrzyżny – dzieci toczą piłki obiema rękami jak najdalej do przodu.
 Każde ćwiczenie powtarzają 3 razy.
- Marsz uspokajający.
Dzieci maszerują po obwodzie koła, odliczają i wykonują: 4 kroki i podskok, 4 kroki i tupnięcie, 4 kroki, zatrzymują się i klaszczą 4 razy. Za każdym razem odliczają do 4: jeden, dwa, trzy, cztery. Ćwiczenie powtarzamy.

Zabawy na świeżym powietrzu

- *Świąteczne poszukiwania* – zabawa ruchowa.
Styropianowe lub plastikowe bombki.
N. umieszcza bombki w różnych miejscach ogrodu przedszkolnego. Zadaniem dzieci jest odszukanie wszystkich ukrytych bombek.
- Spacer wokół przedszkola – obserwowanie udekorowanych choinek przed domami.

III

- Utrwalenie refrenu piosenki *Chochlik świąteczny* (przewodnik, s. 190). Nauka pierwszej zwrotki piosenki na zasadzie echa muzycznego.
Nagranie piosenki Chochlik świąteczny, odtwarzacz CD.

- *Chochliki* – rozwijanie poczucia rytmu.
Nagranie piosenki Chochlik świąteczny, odtwarzacz CD, bębenek, frotki.
Dzieci są podzielone na dwie grupy. Jedna grupa to chochliki – oznaczone frotkami założonymi na przeguby dłoni. W rytmie piosenki dzieci maszerują w dowolnych kierunkach sali. Podczas przerwy dobierają się w pary tak, by jedno z nich było chochlikiem. Stają tyłem do siebie. N. uderza w bębenek. Chochliki odwracają się i wymyślają dowolną minę oraz przyjmują dowolną pozę. N. uderza w bębenek dwa razy. Osoba z pary odwraca się przodem do chochlika i naśladuje jego minę i pozę.

- *Choinki na wietrze* – zabawa ruchowa.
Dzieci stoją w rozsypce. Poruszają wyciągniętymi do góry rękami jak gałązkami drzewa, na które dmucha wiatr o różnym natężeniu, naśladując szum wiatru.
- *Zanim przyjdzie Gwiazdka* – nauka wiersza Barbary Lewandowskiej.
- Słuchanie wiersza.

Znajdź utwór
we własnych zasobach

Dzieci:
trzymają ręce nad głowami, naśladując
poruszające się gałęzie,
przykładają złączone dłonie do ucha, kołyszą się,

trzymają rękami głowy, kiwiają się na boki,

zataczają rękami przed sobą koła,

naśladują wieszanie ozdób na choince,
machają palcami na wysokości ramion
(skrzydełka),

trzymają ręce przy głowach (uszy zająca),

zginają ręce przed sobą, uginają kolana,

krzyżują ręce na piersiach,

kołyszają się na boki,

przykucają, tworzą z rąk nad głowami kapelusze
grzybka,

maszerują w miejscu,

kłaniają się.

- Dzieci dzielą się z innymi wiadomościami na temat, w jaki sposób zostaną ubrane choinki w ich domach. Rysują w powietrzu zwierzęta, o których jest mowa w utworze: ptaszka, zająca, wiewiórki, ślimaka.
- Nauka wiersza na pamięć – fragmentami, metodą ze słuchu.
Dzieci recytują wiersz – indywidualnie i zespołowo. Wymawiają fragmenty wiersza z różną intonacją i w różnych pozycjach.

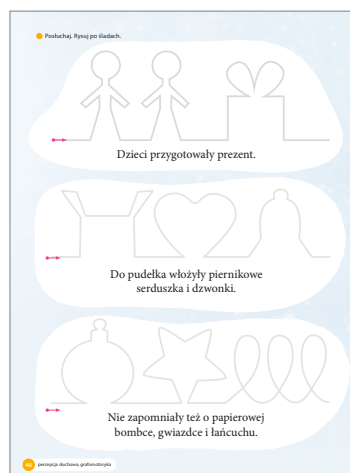
Zabawy dowolne w wybranym kąciek zainteresowań.

Dzieci bawią się swobodnie w kąciakach zainteresowań.

Karty pracy, cz. 2, s. 40

Polecenie:

– Posłuchaj. Rysuj po śladach.

Przykładowy zapis w dzienniku i punkty z obszarów podstawy programowej

I. <i>Siadamy do stołu</i> – zabawa ruchowa.		I.5
<i>Niespodzianka</i> – zabawa rozwijająca zmysł dotyku.		IV.1
<i>Wymyślona melodia</i> – zabawa twórcza.		IV.7
Kończenie wzorów na bombkach. Kolorowanie rysunków.	Odczytywanie kodu zaszyfrowanego na żółtym polu. Ozdabianie bombek według kodu.	IV.8, IV.9, IV.15
Ćwiczenia poranne – zestaw 15.		I.5
II.1. Zabawy z piosenką <i>Chochlik świąteczny</i> . Cel: wyrabianie koordynacji słuchowo-wzrokowo-ruchowej.		IV.7
2. Rozmowa na temat zwyczajów i tradycji związanych z Wigilią, przestrzeganych w domach dzieci, na podstawie wiersza Tadeusza Kubiaka <i>Wieczór wigilijny</i> . Cel: zachęcanie do wypowiedzania się na temat zwyczajów świątecznych związanych z Wigilią.		IV.2
Zabawy na świeżym powietrzu: spacer – oglądanie odświętnie ozdobionych wystaw sklepowych, domów; porównywanie kolorystyki, elementów wykorzystanych w dekoracjach.		I.5, III.5
III. <i>Pośluzona bombka</i> – zabawa ruchowa.		I.5
Powtarzanie fragmentów wiersza Barbary Lewandowskiej <i>Zanim przyjdzie Gwiazdka</i> – indywidualnie i w grupie.		IV.5
<i>Przygotowania do świąt</i> – układanie historyjki obrazkowej.		IV.5
Zabawy dowolne w wybranym kąciku zainteresowań.	Łączenie prezentów z pudełm. Opowiadanie, co dostał Karol. Kreślenie obiema rękami po konturach choinki i mówienie tekstu za nauczycielem. Kolorowanie rysunku.	I.6 IV.2, IV.4, IV.8

Cele główne:

- wyrabianie koordynacji słuchowo-wzrokowo-ruchowej,
- zachęcanie do wypowiedzania się na temat zwyczajów świątecznych związanych z Wigilią.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- potrafi połączyć śpiew z ruchem i grą na instrumencie, uważnie słucha poleceń N.,
- wymienia zwyczaje świąteczne kulturowane w jego domu.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- w zakresie rozumienia i tworzenia informacji,
- w zakresie świadomości i ekspresji kulturalnej.

Środki dydaktyczne: janczary, kartonowe pudełko, gazety, mały przedmiot, np.: cukierek, ciastko lub inny smakołyk (albo kasztan), bębenek, drewnienka, tamburyn, obrazki przedstawiające: nakrycia, potrawy, dekoracje wigilijnego stołu oraz inne, niezwiązane z kolacją wigilijną, nagranie wybranej kolędy, kartki A4, klej, nożyczki, wyprawka, karta 37, karty pracy B, cz. 2, s. 38–39, karty pracy B+, cz. 2, s. 41–43, tablica demonstracyjna nr 15, piosenka *Chochlik świąteczny* (płyta CD), nagranie kolędy *Przybieżeli do Betlejem* (płyta CD), odtwarzacz CD.

Przebieg dnia

- *Siadamy do stołu* – zabawa ruchowa.

Janczary.

N. gra na janczarach. Dzieci poruszają się po całej sali. Na hasło: *Siadamy do stołu*, wykonują siad skrzyżny, tworząc koło.

- *Niespodzianka* – zabawa rozwijająca zmysł dotyku.

Kartonowe pudełko, gazety, mały przedmiot, np.: cukierek, ciastko lub inny smakołyk (albo kasztan).

N. stawia przed dziećmi kartonowe pudełko. Dzieci wkładają do niego gazety podarte przez siebie na drobne kawałeczki. Kiedy pudełko jest już wypełnione do połowy, N. ukrywa w nim jakiś mały przedmiot, np.: cukierek, ciastko lub inny smakołyk. Na sygnał troje dzieci wkłada do pudełka po jednej ręce. Dzieci starają się odnaleźć ukrytą niespodziankę. Nagrodą jest jej zjedzenie.

Inna odmiana zabawy: Dzieci są podzielone na trzy drużyny. N. chowa do pudełka kasztan. Dziecko, które jako pierwsze go znajdzie, zdobywa punkt dla swojej drużyny. Wygrywa ta drużyna, która zdobędzie największą liczbę punktów.

- *Wymyślona melodia* – zabawa twórcza.

Dzieci wymyślają melodię do rymowanki Wiesławy Żaby-Żabińskiej. Prezentują ją kolegom z grupy.

*Choinko zielona, pięknie przystrojona,
cieszymy się tobą, bardzo cię kochamy,
a na powitanie piosenkę śpiewamy.*

Karty pracy, cz. 2, s. 38

Polecenie:

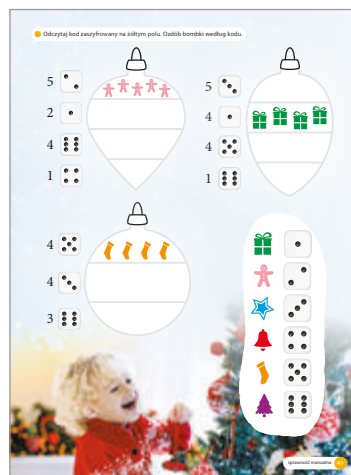
- Dokończ wzory na bombkach. Pokoloruj rysunki.

Karty pracy, cz. 2, s. 41

Polecenie:

- Odczytaj kod zaszyfrowany na żółtym polu. Ozdób bombki według kodu.

- Ćwiczenia poranne – zestaw 15 (przewodnik, s. 185).

Zajęcia 1. Zabawy z piosenką *Chochlik świąteczny*.

- Rozgrzewka.

Bębenek.

Dzieci maszerują po okręgu w rytmie wygrywanym przez N. na bębnieku. Kiedy N. zaczyna uderzać w instrument coraz szybciej, biegną na palcach, unosząc ręce. Gdy N. uderzy mocno w bębenek, zatrzymują się i wykonują swobodny skłon w przód, pozostając przez chwilę w bezruchu. Miarowe dźwięki zachęcają je ponownie do marszu. Kiedy N. wykona rytm punktowany na instrumencie, dzieci wykonują podskoki: raz na jednej, raz na drugiej nodze. Kiedy pociera o membranę bębna, dzieci skradają się w dowolnych kierunkach. Miarowe dźwięki ponownie zachęcają je do marszu.

- Chochlikowa piosenka* – wyrabianie umiejętności stosowania zmian dynamicznych podczas śpiewu.

Drewienka.

N. zajmuje miejsce przodem do dzieci, które przechodzą do lekkiego rozkroku, trzymając w rękach drowienka. Wykonują piosenkę a cappella, stosując zmiany dynamiczne według wskazówek N.

N.:

wyciąga ręce przed siebie i porusza drowienkami,
 unosi ręce i uderza nad głową drowienkiem
 o drowienko,
 uderza drowienkiem o drowienko na wysokości
 kolan i powoli unosi ręce, uderzając drowien-
 kiem o drowienko coraz wyżej,
 uderza drowienkiem o drowienko nad głową
 i powoli opuszcza ręce, uderzając drowienkiem
 o drowienko coraz niżej,
 wykonuje młynek.

Dzieci:

śpiewają cicho,
 śpiewają głośno,
 śpiewają cicho, a potem coraz głośniej,
 śpiewają głośno, a potem coraz ciszej,
 śpiewają szeptem.

- Co robi chochlik?* – ćwiczenie koncentracji uwagi podczas działania.

Nagranie piosenki *Chochlik świąteczny*, odtwarzacz CD (wersja instrumentalna), tamburyn.

Dzieci maszerują w dowolnych kierunkach, w rytmie piosenki. Podczas przerwy w muzyce zatrzymują się w bezruchu. N. wręcza jednemu z nich tamburyn. Dziecko, które otrzymało instrument, spaceruje pomiędzy pozostałymi dziećmi. Kiedy zatrzyma się przed wybranym dzieckiem i uderzy delikatnie w instrument, wtedy ono musi wymienić świątecznego psikus, o którym jest mowa w piosence.

- Chochlik świąteczny* – zabawa z piosenką.

Nagranie piosenki *Chochlik świąteczny*, odtwarzacz CD.

1. *Rozpoczyna się ten magiczny czas.*

Święta już nadchodzą, bardzo cieszą nas.

Chcemy więc pomagać i być bardzo grzeczni,

Dzieci:

w parach klaszczą na wysokości głowy: z lewej strony, z prawej strony, następnie uderzają dłońmi o dłonie kolegi w parze,
 uderzają cztery razy w uda, następnie cztery razy klaszczą,
 opuszczają ręce i kołyszają nimi swobodnie przed sobą, następnie kołyszają nimi nad głowami,

*lecz psikusy śmieszne robi chochlik świąteczny.
Cztery szklanki stłukł nasz tata.
Miód posklejał ręce brata.
Siostra obrus poplamiała.
Mama ciasto przypaliła.
Babcia bombki nam schowała.
Gdzie schowała? Zapomniała.
Dziadek złamał nóż do jarzyn.
Co nam jeszcze się przydarzy?*

Ref.: *Przy wigilijnym stole usiądziemy wraz.
Chochlikowe psoty tylko rozśmieszą nas.*

*I złożymy sobie najpiękniejsze życzenia.
I zabierzemy się do pysznego jedzenia.
A ciepło świec i naszych serc,*

*prezenty podarowane
sprawia, że święta będą, jak zwykle,
cudne i niezapomniane.*

wykonują obrót wokół siebie,
rytmicznymi krokami przechodzą do
ustawienia w formie szachownicy i ra-
pują, wykonując dowolne figury,

maszerują do przodu,
wyciągają prawe ręce przed siebie
i zataczają nimi łuk w prawą stronę,
następnie wyciągają lewe ręce przed
siebie i zataczają nimi łuk w lewą stronę,
krzyżują dłonie na piersiach i kołyszają
się: raz w jedną, raz w drugą stronę,
poruszają dłońmi, wyciągając ręce
przed siebie, krzyżują ponownie ręce
na piersiach,
stojące najbliżej siebie podają sobie
ręce w małych kołach i obracają się
wokół siebie,
wracają na swoje miejsca na okręgu,
w parach, i czekają na początek zwrotki,
tak samo jak podczas zwrotki I,
rap oraz refren tak samo jak po pierw-
szej zwrotce.

Zajęcia 2. Rozmowa na temat zwyczajów i tradycji związanych z Wigilią, przestrze- ganych w domach dzieci, na podstawie wiersza Tadeusza Kubiaka *Wieczór wigilijny*.

- Słuchanie wiersza.

*Białe obrus lśni na stole,
pod obrusem siano.
Płoną świece na choince,
co tu przyszła na noc.*

*Na talerzach kluski z makiem,
karp jak księżyc srebrny.
Zasiadają wokół stołu
dziadek z babcią, krewni.*

*Już się z sobą podzielili
opłatkiem rodzice,
już złożyli wszyscy wszystkim
moc serdecznych życzeń.*

*Kiedy mama się dzieliła
ze mną tym opłatkiem,
miała w oczach łzy, widziałem,
otarła ukradkiem.*

*Nie wiem, co też mama
chciała szepnąć mi do ucha:
bym na drzewach nie darł spodni,
pani w szkole słuchał...*

*Niedojrzałych jabłek nie jadł,
butów tak nie brudził...
Nagle słyszę, mama szepce:
– Bądź dobry dla ludzi.*

- 1 • Rozmowa na temat wiersza – praca z tablicą demonstracyjną.

Tablica demonstracyjna nr 15.

N. pyta dzieci:

- O czym jest ten wiersz?
- Co się dzieje w ten wyjątkowy wieczór?
- Które spośród tradycji świątecznych przedstawionych na tablicy znasz?
- Które z nich lubisz najbardziej?
- Jakie inne tradycje świąteczne są kulturowane w twoim domu?
- Jakie potrawy pojawiają się w Wigilię na stole w twoim domu?
- Co ludzie składają sobie w Wigilię?

- *Wigilijny stół* – wypowiedzi dzieci na temat wyglądu wigilijnego stołu.

Obrazki przedstawiające: nakrycia, potrawy, dekoracje wigilijnego stołu oraz inne, niezwiązane z kolacją wigilijną.

Dzieci oglądają przygotowane przez N. obrazki kojarzące się z wigilijnym stołem. Wybierają te obrazki, które są związane z wigilijną kolacją. Układają je na stole. N. zwraca uwagę na prawidłowe nakrywanie stołu oraz właściwe nazewnictwo: obrus, sztućce, zastawa, opłatek, serwetki, świecznik, stroik.

- Wspólne śpiewanie kolędy.

Nagranie kolędy *Przybieżeli do Betlejem, odtwarzacz CD*.

Dzieci stają dookoła stołu i podają sobie ręce. Lekko kołysząc się z nogi na nogę, wspólnie śpiewają kolędę.

Karty pracy, cz. 2, s. 39

Polecenia:

- Odszukaj w naklejkach obrazki z potrawami wigilijnymi. Naklej je na obrazku stołu.
- Powtarzaj za nauczycielem życzenia autorstwa Iwony Fabiszewskiej. Naucz się ich na pamięć.

1 Odszukaj w naklejkach obrazki potraw wigilijnych. Naklej je na obrazku stołu.

2 Powtarzaj za nauczycielem życzenia autorstwa Iwony Fabiszewskiej. Naucz się ich na pamięć.

W Wigilię Świąt Bożego Narodzenia składam wszystkim serdeczne życzenia.
Zdrowia, szczęścia i radości
oraz w domu wielu gości.

Karty pracy, cz. 2, s. 42

1 Odszukaj w naklejkach obrazki potraw wigilijnych. Naklej je na obrazku stołu.

2 Powtarzaj za nauczycielem życzenia autorstwa Iwony Fabiszewskiej. Naucz się ich na pamięć.

W Wigilię Świąt Bożego Narodzenia składam wszystkim serdeczne życzenia.
Zdrowia, szczęścia i radości
oraz w domu wielu gości.

Zabawy na świeżym powietrzu

- Spacer – oglądanie odświeżnie ozdobionych wystaw sklepowych, domów.
- Porównywanie kolorystyki, elementów wykorzystanych w dekoracjach.

III

- *Potłuczona bombka* – zabawa ruchowa.

Tamburyn.

Dzieci siedzą z wyciągniętymi nogami. Zbliżają się jak najbardziej do siebie, tworząc okrągłą bombkę choinkową. (N. stoi z tamburynem w środku). Gdy N. uderzy w tamburyn, bombka się rozbija – dzieci, podpierając się na rękach, wycofują się do tyłu.

- Powtarzanie fragmentów wiersza Barbary Lewandowskiej *Zanim przyjdzie Gwiazdka* (przewodnik, s. 196) indywidualnie i w grupie.

- *Przygotowania do świąt* – układanie historyjki obrazkowej.

Wyprawka, karta 37, kartki A4, klej, nożyczki.

Dzieci układają obrazki w odpowiedniej kolejności, opowiadają historyjkę, przyklejają obrazki na kartce.

Zabawy dowolne w wybranym kącie zainteresowań.

Dzieci bawią się swobodnie w kąciakach zainteresowań.

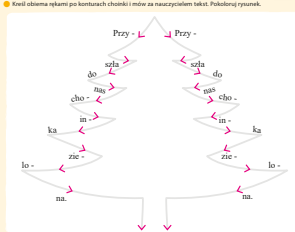
Karty pracy, cz. 2, s. 43**Polecenia:**

- Karol znalazł pod choinką pudło pełne prezentów. Połącz prezenty z pudłem, wiedząc, że ich nazwy zaczynają się literami: **k, d, t, m**. Powiedz, co dostał Karol.
- Kreśl obiema rękami po konturach choinki i mów za nauczycielem tekst. Pokoloruj rysunek.

● Karol znalazł pod choinką pudło pełne prezentów. Połącz prezenty z pudłem, wiedząc, że ich nazwy zaczynają się literami **k, d, t, m**. Powiedz, co dostał Karol.

● Kreśl obiema rękami po konturach choinki i mów za nauczycielem tekst. Pokoloruj rysunek.

Wzrost i poziom głosu, kładzenie rękoma-choinka, gadanictwo, pamięć słuchowa

Przykładowy zapis w dzienniku i punkty z obszarów podstawy programowej

I. Ozdoby choinkowe – zabawa ruchowa. <i>Niezwykły gość</i> – zabawy z wykorzystaniem rymowanki. Rysowanie choinki po śladzie, obiema rękami jednocześnie. Dorysowywanie na niej 5 bombek i gwiazdy. Rysowanie wymarzonego prezentu.	Rysowanie szlaczka po śladach, a potem – samodzielnie. Skreślanie co drugiej litery. Czytanie wyrazów. Rozwiązywanie rebusów.	I.5 IV.2, IV.7 I.7, I.9, IV.4, IV.8, IV.15
Ćwiczenia poranne – zestaw 15.		I.5
II.1. <i>Kolorowe bombki</i> – odkrywanie zapisu cyfrowego liczby 6. Cele: odkrywanie zapisu cyfrowego liczby 6, rozwijanie umiejętności liczenia.		IV.8, IV.15
2. Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 8. Cel: rozwijanie sprawności fizycznej. Zabawy na świeżym powietrzu: <i>Wyścigi sanek</i> – zabawa ruchowa; <i>Śniegowe kule</i> – zabawa ruchowa.		I.8 I.5, III.5
III. Utrwalenie melodii piosenki <i>Chochlik świąteczny</i> . Instrumentacja piosenki <i>Chochlik świąteczny</i> . <i>Bombki i bombeczki</i> – zabawa muzyczno-ruchowa. <i>Świąteczne ciasto</i> – masaż w parach. <i>Święta Bożego Narodzenia to...</i> – ekspresja słowna. Zabawy dowolne w wybranym kąciku zainteresowań.		IV.7 IV.7 I.5, IV.7 I.5 IV.2 I.6

Cele główne:

- odkrywanie zapisu cyfrowego liczby 6,
- rozwijanie umiejętności liczenia,
- rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- rozpoznaje cyfrę 6,
- liczy w dostępnym mu zakresie,
- aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach gimnastycznych.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- w zakresie rozumienia i tworzenia informacji,
- matematyczne oraz kompetencje w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii,
- osobiste, społeczne i w zakresie umiejętności uczenia się.

Środki dydaktyczne: ozdoby choinkowe (po jednej dla każdego dziecka), zielone szarfy, papierowe bombki: średnie, małe, duże, kartoniki z liczbami od 1 do 6, kartonik z sześcioma krążkami, plastelina, tekturki, obrazki z różną liczbą bombek, tamburyn, krążki gimnastyczne, nożyczki, koperta, sanki, pluszowa gwiazdka, nagranie dowolnej muzyki, wyprawka, karta 41 (karta logiczna), *Strefa przedszkolaka. Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia*, s. 31, *Strefa przedszkolaka. Litery i liczby*, s. 37, karty pracy B, cz. 2, s. 40–41, karty pracy B+, cz. 2, s. 44–45, piosenka *Chochlik świąteczny* (płyta CD), odtwarzacz CD.

Przebieg dnia

I

- *Ozdoby choinkowe* – zabawa ruchowa.

Ozdoby choinkowe (po jednej dla każdego dziecka), zielone szarfy.

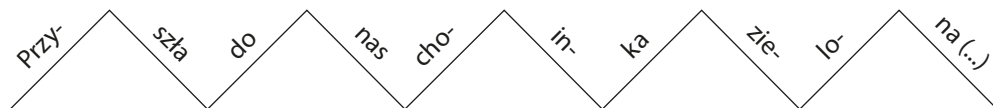
N. układa z zielonych szarf kontur choinki i rozdaje dzieciom ozdoby choinkowe. Dzieci maszerują po całej sali z ozdobami. Na hasło: *Ubieramy choinkę* – układają swoje ozdoby w konturze choinki. Zabawę powtarzamy.

- *Niezwykły gość* – zabawy z wykorzystaniem rymowanki Wiesławy Żaby-Żabińskiej.

*Przyszła do nas choinka zielona,
płatkami śniegu pięknie ozdobiona.*

Dzieci wymawiają rymowankę na przemian: cicho – głośno, legato (płynnie), staccato (punktowo); potem z różną intonacją: wesoło, smutno, ze złością, ze strachem. Mówią rymowankę według podanego wzoru, np. wysoko – nisko, rysując w powietrzu, podczas wymawiania poszczególnych sylab, linie do góry i na dół.

Przy-szła do nas cho-in-ka zie-lo-na (...)

Strefa przedszkolaka. Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia, s. 31

Polecenie:

- Rysuj choinkę po śladzie, obiema rękami jednocześnie. Dorysuj na niej 5 bombek i gwiazdę. Pod choinką narysuj swój wymarzony prezent.

Strefa przedszkolaka. Litery i liczby, s. 37

Polecenia:

- Rysuj szlaczek po śladach, a potem – samodzielnie.
- Skreśl co drugą literę, a dowiesz się, jakie prezenty przygotowały dzieci dla swoich bliskich. Przeczytaj te wyrazy.
- Rozwiąż rebusy.

- Ćwiczenia poranne – zestaw 15 (przewodnik, s. 185).

II

Zajęcia 1. Kolorowe bombki – poznanie zapisu cyfrowego liczby 6.

- *Kolorowe bombki* – zabawa matematyczna.

Papierowe bombki: średnie, małe, duże, kartoniki z liczbami od 1 do 5, kartonik z sześcioma krążkami.

N. zawiesza na tablicy papierowe bombki: średnie, małe, duże. Dzieci segregują je według wielkości. Liczą je, stosując liczebniki główne. Umieszczają pod każdą bombką kartonik z odpowiednią liczbą. Posługując się liczebnikami porządkowymi, odpowiadają na pytania N., np.: *Która bombka jest czerwona? Jaki kolor ma druga bombka?* N. dokłada jeszcze jedną bombkę. Dzieci liczą bombki, mówią, ile ich jest. (6). Przypinają kartonik z sześcioma krążkami.

- Omówienie wyglądu cyfry 6.

Plastelina, tekturki, kartonik z sześcioma krążkami i cyfrą 6.

Dzieci rysują cyfrę 6 w powietrzu i na dywanie, modelują jej kształt z plasteliny, naklejają ją na tekturkach.

N. przypina cyfry przy kartoniku z sześcioma krążkami.

- **Odszukaj bombki** – zabawa dydaktyczno-ruchowa.

Obrazki z różną liczbą bombek, kartoniki z liczbami, tamburyn.

Dzieci losują kartoniki z liczbami. N. przypina w różnych miejscach sali obrazki z różną liczbą bombek. Dzieci poruszają się w rytmie wystukiwanym na tamburynie. Podczas przerwy w grze każde z nich szuka takiego obrazka, na którym liczba bombek odpowiada liczbie na ich kartoniku, i siada w jego pobliżu. Podczas powtórzenia zabawy dzieci wymieniają się kartonikami z liczbami.

Karty pracy, cz. 2, s. 40–41

Polecenia:

- Pokoloruj rysunek choinki, na której jest 6 bombek.
- Odszukaj naklejki z odpowiednimi cyframi. W każdym szeregu naklej brakujące cyfry.

1 2 4 6
1 3 4 5

Karty pracy, cz. 2, s. 44–45

Polecenia:

- Pisz cyfrę **6** po śladach.
- Narysuj w pętli tyle bombek, ile wskazuje liczba.
- W każdym szeregu dopisz brakujące liczby.

1 2 4 6
1 3 4 5
6 5 3 1

Polecenia:

- Określ, w którą stronę jest zwrócony pierwszy, drugi... szósty bałwan.
- Połącz z cyfrą 6 wyrazy, które mają sześć liter.

kurtka sanki
zima narty
bałwan sweter

kurtka sanki
zima narty
bałwan kozaki sweter

- *Serdeczne ukłony* – zabawa kształtująca prawidłową postawę.

Krażki gimnastyczne.

Dzieci maszerują po sali z kapeluszami – krażkami gimnastycznymi – ułożonymi na głowach. Gdy mijają kolegów i koleżanki, ściągną kapelusze i wykonują ukłony.

- *Kolorowe bombki* – praca z kartą logiczną.

Wyprawka, karta 41 (karta logiczna), nożyczki, koperta.

Dzieci wycinają z karty obrazki z bombkami. Wykonują polecenia N.:

- Podzielcie bombki na grupy zgodnie z kolorami. Ile grup otrzymaliście?
- Podzielcie bombki zgodnie z wielkością. Ile grup otrzymaliście?
- Dobierzcie w pary bombki: małą z dużą, w tym samym kolorze. Ile par otrzymaliście? Ile bombek zostało bez pary?
- Jak myślicie, dlaczego prawie za każdym razem otrzymujemy inną liczbę grup, chociaż układamy te same bombki? (W razie trudności N. podpowiada, że zależy to od tego, ze względu na jaką cechę układamy bombki).

Po zakończeniu zadania dzieci chowają bombki do kopert, a te wkładają do wyprawki.

Zajęcia 2. Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 8 (przewodnik, s. 195).

Zabawy na świeżym powietrzu

- *Wyścigi sanek* – zabawa ruchowa.

Sanki.

Dzieci dobierają się w pary i ustawiają sanki na linii startu. Na sygnał starają się popchnąć sanki tak, żeby pojechały jak najdalej. Wygrywa ta osoba z pary, której sanki dalej odjadą.

- *Śniegowe kule* – zabawa ruchowa.

Dzieci turlają śniegowe kule. Porównują ich wielkość.

- Utrwalenie melodii piosenki *Chochlik świąteczny*.

Nagranie piosenki *Chochlik świąteczny* (wersja instrumentalna), odtwarzacz CD.

- Instrumentacja piosenki *Chochlik świąteczny*.

Nagranie piosenki *Chochlik świąteczny*, odtwarzacz CD.

Dzieci są podzielone na trzy grupy. Pierwsza grupa śpiewa pierwszą część zwrotki, druga grupa wykonuje kolejną część, rapując. Refren piosenki wykonuje trzecia grupa w formie instrumentacji.

Ref.: *Przy wigilijnym stole usiądziemy wraz.*

Chochlikowe psoty tylko rozśmieszą nas.

I złożymy sobie najpiękniejsze życzenia.

I zabierzemy się do pysznego jedzenia.

A ciepło świec i naszych serc,

prezenty подарowane

sprawią, że święta będą, jak zwykle,

ładne i niezapomniane.

trójkąty

bębenki

trójkąty

bębenki

marakasy – tremolo

kastaniety

- *Bombki i bombeczki* – zabawa muzyczno-ruchowa.

Nagranie dowolnej muzyki.

Dzieci maszerują w różnych kierunkach, w rytmie muzyki. Gdy muzyka cichnie, N. wypowiada hasło: *Bombeczki!* Dzieci zatrzymują się, spletają wyprostowane ręce nad głowami i wirują wokół własnej osi jak bombki na choince.

- **Świąteczne ciasto** – masaż w parach.
Dzieci dobierają się parami. Siadają jedno za drugim. N. czyta tekst Wiesławy Żaby-Żabińskiej. Dziecko siedzące z tyłu wykonuje na plecach partnera ruchy zgodnie z tekstem czytany przez N.
Na stolnicę (plecy) wsypuję mąkę. Rozbijam cztery jajka, które rozplývają się po mące. Dodaję masło, cukier i wszystko dokładnie ugniatam. Następnie wałkuję ciasto, rozciągam je, palcem wtykam w nie rodzynki. Wkładam ciasto do piekarnika. Upieczone ciasto pięknie pachnie (wciąganie nosem powietrza). Smaruję je polewą czekoladową, kroję na kawałki i z apetytem zjadam (poruszanie ustami, naśladowanie gryzienia).
- **Święta Bożego Narodzenia to...** – ekspresja słowna.
Pluszowa gwiazdka.
Dzieci stoją w kole. N. rzuca do nich pluszową gwiazdkę, mówiąc: *Święta Bożego Narodzenia to...* Dzieci kończą wypowiedzenie i odrzucają gwiazdkę do N.
- Zabawy dowolne w wybranym kąciku zainteresowań.

Dzień 5

Życzenia świąteczne

Przykładowy zapis w dzienniku i punkty z obszarów podstawy programowej

I. Doręczamy kartki świąteczne – zabawa ruchowa.	I.5
<i>Ozdoba – ozdoby</i> – ćwiczenia w tworzeniu liczby mnogiej.	IV.2
<i>Echo</i> – ćwiczenia wyrazistej wymowy.	IV.2
Ozdabianie cyfry. Rysowanie 6 prezentów. Kolorowanie na zielono pól z cyfrą 6 . Mówienie, co powstało. Przeliczanie tych elementów.	Rysowanie palcem po cyfrze 6 . Pisanie cyfry po śladach, a potem – samodzielnie. Odszukiwanie takich samych kartek i kolorowanie ich tym samym kolorem. Przeliczanie. Wpisywanie odpowiednich liczb.
Ćwiczenia poranne – zestaw 15.	I.5
II.1. Karta na życzenia świąteczne – wykonanie pracy plastycznej. Cel: rozwijanie sprawności manualnej.	IV.8
<i>Moc życzeń</i> – zabawa muzyczno-ruchowa.	I.5, IV.7
2. Świąteczne kodowanie – zabawy rozwijające koncentrację i uwagę.	
Zabawy na świeżym powietrzu: <i>Z górki na pazurki</i> – zabawa ruchowa z elementem turlania; <i>Świąteczny bieg</i> – zabawa ruchowa.	I.5, III.5
III. Śpiew – zbiorowy i indywidualny – piosenki <i>Chochlik świąteczny</i> .	IV.7
Przypomnienie zabaw muzycznych z całego tygodnia.	I.5, IV.7
<i>Łańcuch przyjaźni</i> – zabawa ruchowa.	I.5
Praca z kartą przedszkolaka.	IV.9
Wspólne składanie sobie życzeń, dzielenie się opłatkiem, słuchanie koled, śpiewanie ich.	III.5, III.6, IV.7

Cele główne:

- rozwijanie sprawności manualnej,
- rozwijanie umiejętności koncentracji i uwagi.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- wykonuje pracę plastyczną,
- rozwija koncentrację i uwagę.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- w zakresie rozumienia i tworzenia informacji,
- cyfrowe,
- osobiste, społeczne i w zakresie umiejętności uczenia się.

Środki dydaktyczne: bębenek, nożyczki, klej, włóczka, 5 pudełek zapakowanych w kolorowy papier, 16 kartek A4, obrazki kojarzące się ze świętami Bożego Narodzenia, np.: jemióły, opłatka, choinki, gałązki choinki, nagrania: muzyki świątecznej, dowolnej muzyki, kolęd, *Strefa przedszkolaka. Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia*, s. 32, *Strefa przedszkolaka. Litery i liczby*, s. 38, *Strefa przedszkolaka. Kodowanie B*, s. 20, *Strefa przedszkolaka. Kodowanie B+*, s. 20, wyprawka BB+, karta nr 13, karta przedszkolaka, naklejka – choinka.

Przebieg dnia

I

- *Doręczamy kartki świąteczne* – zabawa ruchowa.

Bębenek.

N. gra szybko na bębenku. Dzieci, leżąc na plecach, wykonują rowerek – listonosz jedzie na rowerze. Gdy tempo gry wyraźnie zwalnia, dzieci wstają i maszerują w miejscu – listonosz podchodzi do drzwi. Podczas przerwy w grze dzieci naśladują stukanie do drzwi i głośno mówią: *Dzień dobry! Mam dla pani kartki z życzeniami.*

- *Ozdoba – ozdoby* – ćwiczenia w tworzeniu liczby mnogiej.

N. mówi nazwę ozdoby choinkowej w liczbie pojedynczej. Dzieci podają tę nazwę w liczbie mnogiej, np.: *bombka – bombki, gwiazdka – gwiazdki, łańcuch – łańcuchy, lampka – lampki, aniołek – aniołki, grzybek – grzybki, sopelek – sopolki.*

- *Echo* – ćwiczenia wyrazistej wymowy.

N. recytuje wiersz Elżbiety Chilińskiej-Karpowicz *Choinka*. Dzieci jak echo powtarzają za nim każdy wers, dokładnie wymawiając poszczególne słowa.

*Choineczka rośnie w borze i napłakać się nie może,
że samotna tutaj stoi, nie rozświetla twych pokoi
bombeczkami, gwiazdeczkami,
bombeczkami, gwiazdeczkami.*

*Choineczka stoi w borze i nacieszyć się nie może,
że w pokoju będzie stała, salon wielki rozświetlała
bombeczkami, gwiazdeczkami,
bombeczkami, gwiazdeczkami.*

A

Strefa przedszkolaka. Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia, s. 32

Polecenia:

- Ozdób cyfrę **6**.
- Narysuj **6** prezentów.
- Pokoloruj na zielono pola z cyfrą **6**.
- Powiedz, co powstało. Policz te elementy.

A

Strefa przedszkolaka. Litery i liczby, s. 38

Polecenia:

- Rysuj palcem po cyfrze **6**. Pisz cyfry po śladach, a potem – samodzielnie.
- Obejrzyj kartki świąteczne. Odszukaj takie same kartki i pokoloruj je tym samym kolorem. Policz je. W puste pola wpisz odpowiednie liczby.

- Ćwiczenia poranne – zestaw 15 (przewodnik, s. 185).

II

Zajęcia 1. Karta na życzenia świąteczne – wykonanie pracy plastycznej.

- Świąteczne zagadki – rozwiązywanie zagadek przez dzieci.

*Mogą być z kapustą,
a nawet z grzybami.
Ulepcie je z mąki
i spróbujcie sami. (pierogi)*

*Na czubku choinki
mieni się wspaniale,
na niebie w noc ciemną
możesz ją odnaleźć. (gwiazda)*

*Na białym obrusie, na sianku sobie leży.
Dzielisz się nim w Wigilię,
życzenia składając
i małe kawałeczki każdemu podając. (opłatek)*

*Smażony lub w galarecie –
na wigilijnym stole
go znajdziecie. (karp)*

*Malutkie światełka
na gałązki świerka
wszyscy zakładają.
Zapalone, blask dokoła
piękny roztaczają. (lampki choinkowe)*

*Nim zjesz to ciasto,
najpierw się dowiedz,
że kwiat w nim ukryto
tuż obok owiec. (makowiec)*

*Przynieśli ją z lasu,
pięknie przystroili,
będzie teraz z nami,
by święta umilić. (choinka)*

- Karta na życzenia świąteczne – wykonanie pracy plastycznej.

Wyprawka, karta 13, nożyczki, klej, włóczka.

Polecenia:

- Odetnij połowę karty w kolorze błękitnym wzdłuż zaznaczonej ciemnej linii.
- Wytnij z karty wszystkie kółka, złóż każde z nich na połowę i sklej w sposób przedstawiony na zdjęciu.
- Przyklej je na karcie i doklej zawieszki z włóczki zgodnie ze zdjęciem poglądowym.
- Zorganizowanie wystawy prac.

- *Moc życzeń* – zabawa muzyczno-ruchowa.

Nagranie muzyki świątecznej.

Dzieci stoją w kręgu i kolejno rytmicznie ściskają swoje dłonie, przesyłając moc życzeń. Z chwilą zatrzymania nagrania dziecko, do którego dotarł uścisk, wypowiada słowa: *Wesołych Świąt!* Zabawę powtarzamy kilka razy.

Zajęcia 2. Świąteczne kodowanie – zabawy rozwijające koncentrację i uwagę.

- *Bystre oczko* – zabawa ćwicząca koncentrację i uwagę.
5 pudełek zapakowanych w kolorowy papier.
Dzieci siedzą w kole. N. kładzie w jego środku 5 pudełek zapakowanych w kolorowy papier. Chętne dziecko opowiada o jednym z prezentów (jak wygląda, jakie ma kolory). Pozostałe dzieci odgadują, o jakim prezencie mówi.
- *Droga Mikołaja* – zabawa ćwicząca koncentrację i uwagę.
16 kartek A4, obrazki kojarzące się ze świętami Bożego Narodzenia, np.: jemioly, opłątka, choinki.
N. układa na podłodze kratownicę 4 x 4 z kartek papieru. Jedna kartka to jedno pole kratownicy. Następnie na wybranych polach (np. czterech) układa obrazki. Chętne dziecko zostaje Mikołajem. N. wskazuje kierunki poruszania się Mikołaja po kratownicy, np. 1 krok w prawo. Jeśli Mikołaj wyjdzie poza kratownicę, wszyscy wołają: *Mikołaj wyszedł!* Jeśli Mikołaj wejdzie na pole z bombką, wszyscy wołają: *Ulala*. Gdy Mikołaj wejdzie na pole z choinką, wszyscy wołają: *Szu, szu*.
Warunki można zmieniać.

Strefa przedszkolaka. Kodowanie, s. 20

Polecenia:

- Ewa przygotowała z mamą świąteczne girlandy. Połącz w pary takie same bombki. W pustym okienku narysuj tyle kropek, ile par bombek naliczyłeś.
- Otocz pętlą bombkę, która pasuje do kodu umieszczonego w ramce.

Strefa przedszkolaka. Kodowanie, s. 20

Polecenia:

- Ala przygotowała z mamą świąteczny stroik. Połącz liniami takie same bombki. W pustej ramce napisz liczbę par bombek, które naliczyłeś.
- Otocz pętlą bombkę, która pasuje do kodu umieszczonego w ramce.

Zabawy na świeżym powietrzu

- *Z górki na pazurki* – zabawa ruchowa z elementem turlania.
Dzieci robią kule ze śniegu i dobierają się w pary. Ustawiają się na górcę, na linii startu. Na sygnał N. turlają kule z górki. Wygrywa ta osoba z pary, której kula zatrzyma się najdalej.
- *Świąteczny bieg* – zabawa ruchowa.
Dzieci mają za zadanie wbiec na górkę i zbiec z niej z powrotem w wyznaczone miejsce.

III

- Śpiew – zbiorowy i indywidualny – piosenki *Chochlik świąteczny* (przewodnik, s. 190).
Nagranie piosenki *Chochlik świąteczny*, odtwarzacz CD.

- Przypomnienie zabaw muzycznych z całego tygodnia.

- *Łańcuch przyjaźni* – zabawa ruchowa.

Nagranie dowolnej muzyki, gałązka drzewa iglastego.

Dzieci rozbiegają się po sali i przykucają w rozsypce. Jedno z nich spaceruje przy muzyce pomiędzy dziećmi i delikatnie dotyka ich gałązką drzewa iglastego. Dotknięte dzieci dołączają do prowadzącego, podając sobie ręce. Prowadzący przekazuje gałązkę kolejnemu

dziecku, które wybiera, a ono następnemu. (Za każdym razem wybiera ostatnie dziecko, które doczepiło się do łańcucha). Kiedy wszystkie dzieci utworzą łańcuch, podają sobie ręce i tworzą koło wiązane. Podskakują w kole przy muzyce.

- Praca z kartą przedszkolaka.

Wyprawka, karta przedszkolaka, naklejka – choinka.

Dzieci wyjmują kartę przedszkolaka i odszukują naklejkę choinki. N. mówi: *Właśnie zakończyliśmy kolejny tydzień pracy. Wszyscy świetnie sobie poradziliście. Dziękuję wam za wasze zaangażowanie i pracę. Teraz naklejcie naklejkę na swoich kartach.* Dzieci nakleją naklejkę w odpowiednim miejscu.

- Wspólne składanie sobie życzeń, dzielenie się opłatkiem, słuchanie kolęd, śpiewanie ich.
Opłatek, nagrania kolęd.

Tydzień czwarty**Temat: W świecie zabawek****W tym tygodniu dzieci:**

- wysłuchają opowiadania Barbary Szelągowskiej *Noworoczne postanowienie*
- wezmą udział w spotkaniu z gościem, który opowie o swojej zabawce z dzieciństwa
- wspólnie z N. odszukają, za pomocą przeglądarki internetowej, obrazki, zdjęcia i filmy o zabawkach z przeszłości
- wezmą udział w dyskusji na temat: *Skąd się bierze bałagan w moim pokoju?*
- wysłuchają i nauczą się piosenki *Moje zabawki*
- wezmą udział w zabawie dramowej
- wykonają piankowe misie
- zaprojektują zabawki, którymi będą się bawiły dzieci w przyszłości
- poznają zabawki dzieci z całego świata
- zagrają w bierki
- pobawią się klockami w zabawy matematyczne
- zagrają w klasy
- zagrają w gumę
- wykonają słonia z papieru

Przykładowy zapis w dzienniku i punkty z obszarów podstawy programowej

I. <i>Skarby z sali przedszkolnej</i> – zabawa orientacyjno-porządkowa.	I.5
<i>Kolorowe budowle</i> – ćwiczenia pamięci.	IV.9
Słuchanie tekstu czytane przez nauczyciela. Kolorowanie zielonej kropki obok zdań mówiących o właściwym zachowaniu, a czerwonej kropki obok zdań mówiących o niewłaściwym zachowaniu.	III.6
Ćwiczenia poranne – zestaw 16.	I.5
II.1. Słuchanie opowiadania Barbary Szelągowskiej <i>Noworoczne postanowienie</i> . Cel: rozwijanie mowy.	IV.2, IV.5
<i>Sen zabawek</i> – zabawa ruchowa.	I.5
2. <i>Co to jest zabawka?</i> – stworzenie mapy mentalnej. Cel: rozwijanie myślenia twórczego.	III.6, III.7
Zabawy na świeżym powietrzu: <i>Pajacyki na śniegu</i> – zabawa ruchowa. Spacer wokół przedszkola – obserwowanie zmian zachodzących w przyrodzie.	I.5, IV.18
III. <i>Moje zabawki</i> – zapoznanie z piosenką tygodnia.	IV.7
<i>Wysyłamy przesyłkę</i> – zabawa ruchowa.	I.5
<i>Moja ulubiona zabawka</i> – zabawa rozwijająca wyobraźnię.	IV.11
Zabawy dowolne w wybranym kąciek zainteresowań.	I.6

Cele główne:

- rozwijanie mowy,
- rozwijanie myślenia twórczego.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- wypowiada się zdaniami na określony temat,
- formułuje twórcze pomysły.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- w zakresie rozumienia i tworzenia informacji,
- osobiste, społeczne i w zakresie umiejętności uczenia się,
- kompetencje w zakresie świadomości i ekspresji kulturalnej.

Środki dydaktyczne: tamburyn, bębenek, 5 różnych klocków w dwóch kompletach, szarfy i krążki w czterech kolorach (dla każdego dziecka), kartoniki z kropkami (od 1 do 8) lub kartoniki z liczbami (od 1 do 8), worek, klocki, książki, lalka, wózek, samochód, pajac, miś, piłka, obrazki przedstawiające: klocki, książki, lalkę, misia, okno, dom, indyka, igłę, lody, most, arbuza, taczki, ekran, kartoniki z poznanymi literami, zabawki z sali, marker, sylwety przedstawiające: pojemniki na zabawki, różne rodzaje lalek, misiów, pojazdów, klocków i układanek, kolorowe patyczki do liczenia, nagranie dowolnej muzyki, karty pracy B, cz. 2, s. 42–44, karty pracy B+, cz. 2, s. 46–48, piosenka *Moje zabawki* (płyta CD), nagranie melodii głośnej i melodii cichej – naprzemiennie, odtwarzacz CD.

Przebieg dnia

- **Skarby z sali przedszkolnej** – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Tamburyn.

Dzieci poruszają się w różnych kierunkach sali w rytmie wystukiwanym na tamburynie. Podczas przerwy w grze N. prosi je o dotknięcie zabawki, np.: lalki, misia, auta.

- **Kolorowe budowle** – ćwiczenia pamięci.

5 różnych klocków (w dwóch kompletach), kocyk.

N. ustawia 5 klocków w wymyślonym przez siebie układzie. Prosi dzieci o przyjrzenie się im, a następnie zakrywa swoją budowlę. N. pyta: *Kto zapamiętał budowlę i spróbuje ją ułożyć?* Chętne dziecko odtwarza zapamiętany układ.

Karty pracy, cz. 2, s. 42

Polecenie:

- Posłuchaj tekstu czytanego przez nauczyciela. Pokoloruj na zielono pole obok każdego zdania mówiącego o właściwym zachowaniu, a na czerwono – obok każdego zdania mówiącego o niewłaściwym zachowaniu.

● Posłuchaj tekstu czytanego przez nauczyciela. Pokoloruj na zielono pole obok każdego zdania mówiącego o właściwym zachowaniu, a na czerwono – obok każdego zdania mówiącego o niewłaściwym zachowaniu.

- Zawsze odkładam zabawki na miejsce.
- Dzielę się moimi zabawkami z innymi.
- Zostawiam zabawki w nieodpowiednim miejscu.
- Szukam nowego właściciela zabawkom, którymi już się nie bawię.
- Naprawiam swoje zabawki.
- Nikomu nie pozwalam bawić się swoimi zabawkami.

Karty pracy, cz. 2, s. 46

● Posłuchaj tekstu czytanego przez nauczyciela. Pokoloruj na zielono pole obok każdego zdania mówiącego o właściwym zachowaniu, a na czerwono – obok każdego zdania mówiącego o niewłaściwym zachowaniu.

- Zawsze odkładam zabawki na miejsce.
- Dzielę się moimi zabawkami z innymi.
- Zostawiam zabawki w nieodpowiednim miejscu.
- Szukam nowego właściciela zabawkom, którymi już się nie bawię.
- Naprawiam swoje zabawki.
- Nikomu nie pozwalam bawić się swoimi zabawkami.

- Ćwiczenia poranne – zestaw 16.

Szarfy i krążki w czterech kolorach (dla każdego dziecka), odtwarzacz CD, nagranie dowolnej muzyki, kartoniki z kropkami (od 1 do 8) lub kartoniki z liczbami (od 1 do 8).

- **Samochody w garażach** – zabawa orientacyjno-porządkowa.

N. układa na podłodze szarfy w czterech kolorach, formując z nich kółka. To garaże dla samochodów. Liczba garaży jest mniejsza od liczby dzieci. N. wręcza dzieciom krążki w czterech kolorach – kierownice. Przy nagraniu dowolnej muzyki samochody jeżdżą po ulicach. Uważają, aby nie zderzyć się z innym samochodem. Podczas przerwy w nagraniu muzyki N. podnosi do góry kartonik z dowolną liczbą kropek, np. 3, lub kartonik z liczbą 3. Kierowcy parkują swoje samochody w garażach, których kolory są zgodne z kolorami ich kierownic. W jednym garażu może zaparkować nie więcej samochodów, niż wskazuje liczba kropek na podniesionym przez N. kartoniku.

- *Wysoki jak żyrafa, niski jak zajaczek* – ćwiczenie uruchamiające duże grupy mięśniowe. Dzieci stoją w rozsypcie. Na hasło: *Żyrafa!* – wspinają się na palce i podnoszą do góry jedną rękę. Starają się dosięgnąć jak najwyżej. Na hasło: *Zajaczek!* – przykucają i układają dłonie z jednej i z drugiej strony głowy, tworząc z nich uszy (machają nimi).
- *Misie* – zabawa ruchowa z elementem czworakowania. Dzieci są misiami. Poruszają się na czworakach, w różnych kierunkach. Na hasło: *Smakołyk!*, misie siadają skrzyżnie, z wyprostowanymi plecami, i machają rękami – proszą łapką o jedzenie.
- *Oglądamy wystawę* – ćwiczenia tułowia. Dzieci dobierają się parami. Podają sobie ręce, podnoszą je w górę, tworząc z nich okienko. Kolejno wykonują skręt w stronę podniesionych rąk – zagląдают w okienko. Następnie obracają się w tył i podają sobie ręce. Wykonują skręt w drugą stronę. Nie odrywają nóg od podłogi.
- *Konik na biegunach* – zabawa ruchowa z elementem równowagi. Dzieci siedzą skrzyżnie na podłodze. Chwytają dłońmi za stopy od zewnętrznej strony. Unoszą je lekko i przechylają się delikatnie w tył, a następnie wracają do pozycji wyjściowej – bujają się jak konik na biegunach. Starają się nie stracić równowagi.
- *Nakręcone pajacyki* – zabawa ruchowa z elementem skoku. Dzieci stoją w rozsypcie. N. wykonuje przed sobą dłońią małe obroty – nakręca pajacyki. Nakręcone pajacyki skaczą – na *raz* dzieci wykonują podskokiem rozkrok, ramiona unoszą w górę, a dłonie łączą nad głowami. Na *dwa* wykonują zeskok, a ramiona opuszczają wzdłuż ciała.
- *Marsz po kole* – ćwiczenie uspokajające. Dzieci maszerują po obwodzie koła. Wykonują cztery kroki we wspięciu, cztery kroki idą na piętach – naprzemiennie.

Zajęcia 1. Słuchanie opowiadania Barbary Szelałgowskiej *Noworoczne postanowienie*.

- *Co jest w worku?* – zabawa sensoryczna, wprowadzająca w tematykę projektu edukacyjnego. **Worek, klocki, książki, lalka, samochód, pajac, miś, piłka.** N. wkłada zabawki do worka. Dzieci siedzą w kole. N. prosi każde dziecko o włożenie ręki do worka, bez zaglądanía do niego. Gdy wszyscy już poznają zawartość, N. pyta: *Czy domyślacie się, o czym będziemy dziś rozmawiać?*
- Słuchanie opowiadania.

Dzień przyjazdu dziadków zbliżał się wielkimi krokami. Bartek z utęsknieniem czekał na ich przyjazd, wspólne wyprawy do lasu, szusowanie na nartach z dziadkiem Hubertem i układanie puzzli z babcią Michaliną. W tym roku postanowił pomóc rodzicom w porządkach przed przyjazdem dziadków.

– *Mamo, to ja może powycieram kurze w całym domu?* – zaproponował chłopiec.

– *Cieszę się, że chcesz nam pomóc, synku – mama pochwaliła Bartka. – Jednak może zaczniemy od twojego pokoju? Myślę, że jest tam co zrobić...*

– *Masz rację, mamo. Nie chciałbym, żeby babcia pomyślała, że jestem bałaganiarzem. W takim razie już wiem, od czego zacznę!* – zawołał uradowany. – *Najpierw posegreguję zabawki. Niektóre poustawiam na półkach, a inne powrzucam do odpowiednich pudełek i oczywiście wytrę kurze. Czy to dobry plan?*

– *Świetny, synku. W takim razie przynies worek na śmieci. Niestety może się przydać – wstchnęła mama i wzięła do ręki pajacyka z urwaną nogą. – Widzisz, niektóre zabawki nadają się tylko do wyrzucenia. Nie uda się ich zreperować.*

– *To prawda – przytaknął zawstydzony.*

Chłopiec przyniósł z kuchni worek i zaczął z uwagą przeglądać zabawki. Część z nich od razu ładowała w worku. Bartek wziął do ręki betoniarkę z urwanym kołem i pękniętym dachem.

– Trochę jest popsuta – powiedział. – Szkoda, że nie da się jej już naprawić. Bardzo ją lubiłem. To przecież prezent od wujka Kamila... A teraz nadaje się tylko do wyrzucenia. Spójrz, mamo, na tego misia. Pamiętam, jak mi go dałaś, kiedy pierwszy raz nocowałem u babci. Przutulilem się do niego mocno i cały strach gdzieś zniknął. A teraz? Teraz ma urwaną łapkę i chyba nigdzie jej już nie znajdę – powiedział chłopiec smutnym głosem i zaczął się rozglądać dookoła.

– Te popękane klocki też trzeba wyrzucić. Nie nadają się już do budowania.

– A co zrobimy z porcelanowymi dzwoneczkami? – zapytała mama, wyciągając je z pudła z klockami. – Też są popękane w kilku miejscach.

– Ojej, nie zauważyłem tego wcześniej. Jaka szkoda. Dostałem je przecież od dziadka. Przywiózł je dla mnie z Chin. Będzie mu przykro, jak to zobaczy... A tu mam jeszcze puzzle od babci. Brakuje kilku elementów. Też już się chyba do niczego nie nadają. Z tą książką też nic się nie da zrobić. Cała zalana sokiem – dodał z żalem. – Tak ją lubiłem.

– Bartusiu, jak myślisz, co możesz zrobić, by kolejnym razem tak się nie stało?

– Chyba powinienem bardziej dbać o zabawki – odpowiedział po zastanowieniu. – Z niektórymi mam tyle wspaniałych wspomnień! A teraz nadają się tylko do wyrzucenia... – zasmucił się chłopiec. – Jednak to się na pewno zmieni! Obiecuję, mamo! To będzie moje noworoczne postanowienie! Jestem już starszy i wiem, że rzeczy trzeba szanować. Nie będę jadł ani pił nad książkami i za każdym razem po ich obejrzeniu odłożę je z powrotem na półkę. Postaram się już więcej nie mieszać puzzli i nie rzucać klockami. Będę też uważał na koła samochodów. W końcu mój pokój to moje królestwo! Jako król powinienem bardziej dbać o swoje dobra. Od tej pory każda zabawka będzie miała swoje miejsce. Dzwoneczki są popękane, bo wrzuciłem je do klocków.

– Cieszę się, synku, że tak mówisz. Mam nadzieję, że dotrzymasz słowa. Tak naprawdę to są twoje zabawki i sam najwięcej tracisz, gdy je popsujesz. Po prostu musisz bardziej uważać podczas zabawy.

– Masz rację, mamo. To teraz chodźmy z workiem do kuchni! Odpowiednio posortujemy „zabawkowe śmieci” – zawołał Bartek i rozejrzał się po posprzątanym pokoju. – Ojej, ileż mam miejsca na zabawę. Chyba mój pokój się powiększył!

– Widzisz, wystarczy dbać o porządek, synku – dodała zadowolona mama i pogłaskała go po głowie.

- Rozmowa na temat opowiadania.

N. zadaje dzieciom pytania:

- Jak Bartek przygotowywał się na przyjazd dziadków?
- Jak wyglądał jego pokój?
- Dlaczego chłopiec musiał wyrzucić kilka zabawek?
- Co może zrobić Bartek, żeby jego zabawki nie były zniszczone?
- Skąd się bierze bałagan? Jakie mogą być tego konsekwencje? – burza mózgów.

Marker.

Dzieci mówią, skąd według nich się bierze nieporządek w pokoju. N. zapisuje wszystkie pomysły na tablicy, np.: zbyt dużo rzeczy w pokoju, brak ustalonych miejsc dla wszystkich rzeczy, nieodkładanie przedmiotów na swoje miejsce.

- Jak możemy temu zaradzić? – podawanie propozycji przez dzieci.

Dzieci mówią, w jaki sposób można poradzić sobie z problemem: ustalić miejsca na wszystkie rzeczy, przeglądać swoje zabawki, przekazać komuś te, którymi już się nie bawią, oddać komuś część z nich.

- Zabawki – zabawa dydaktyczna.

Obrazki przedstawiające: klocki, książki, lalkę, misia, okno, dom, indyka, igłę, lody, most, arbuza, taczkę, ekran, kartoniki z poznanymi literami.

- *Porządkujemy zabawki* – zabawa dydaktyczna.

Sylwety przedstawiające: pojemniki na zabawki, różne rodzaje lalek, misiów, pojazdów, klocków i układanek.

N. układa na dywanie sylwety pojemników na zabawki. Każda z nich jest oznaczona innym rodzajem zabawek (lalka, miś, auto, klocki, puzzle). Obok układa sylwety zabawek: różne rodzaje lalek, misiów, pojazdów, klocków i układanek. Zachęca dzieci, aby uporządkowały zabawki, kładąc je na sylwetach odpowiednich pojemników.

- *Sen zabawek* – zabawa ruchowa.

Zabawki z sali, nagranie melodii cichej i melodii głośnej – naprzemiennie, odtwarzacz CD.

Każde dziecko wybiera sobie dowolną zabawkę z sali. N. wyjaśnia, że gdy dzieci usłyszą nagranie głośnej melodii, będą chodzić z zabawkami na rękach w różnych kierunkach po całej sali. Gdy usłyszą cichą melodię, będą układać maskotki do snu i zasypiać razem z nimi. N. odtwarza nagranie, a dzieci wykonują ustalone ruchy.

Zajęcia 2. Co to jest zabawka? – stworzenie mapy mentalnej.

- *Co to jest zabawka?* – próba odpowiedzi na pytanie.

Duży arkusz szarego papieru, marker.

N. przyklepa do tablicy arkusz szarego papieru. Zapisuje na nim drukowanymi literami wyraz ZABAWKA. Prosi dzieci, żeby odpowiedziały na pytania. N. będzie zapisywał odpowiedzi na arkuszu. W ten sposób dzieci dowiedzą się, jak dużo już wiedzą o zabawkach i czego jeszcze można się o nich dowiedzieć. N. pyta:

- Dla kogo są zabawki?
- Czy wszyscy bawią się tymi samymi zabawkami?
- Z czego mogą być zrobione zabawki?
- Jak powstają zabawki?
- Czy można samemu zrobić zabawkę?
- Jak zabawki wyglądały wiele lat temu?

N. podsumowuje, mówiąc, że najwięcej trudności sprawiło ostatnie pytanie i dziś spróbują znaleźć wspólnie na nie odpowiedź. Najpierw jednak prosi dzieci, żeby stworzyły opis zabawki, z uwzględnieniem jej roli (przedmiot do tulenia, przytulania, do zajęcia czasu dzieciom, pomoc w miłym spędzeniu czasu).

- *Jak dawniej wyglądały zabawki?* – praca z komputerem.

Komputer z dostępem do internetu.

Dzieci razem z N. poszukują, z użyciem przeglądarki internetowej, obrazków, zdjęć, filmów przedstawiających zabawki sprzed wielu lat. Wspólnie omawiają różnice między zabawkami obecnymi a tymi, którymi bawili się np. ich rodzice czy dziadkowie.

N. pyta:

- Kto może nam najlepiej opowiedzieć o zabawkach z dawnych lat?

N. mówi dzieciom, że dziś do przedszkola zaprosił gościa, który opowie o swojej ulubionej zabawce z dzieciństwa.

- *Zabawka z dawnych lat* – spotkanie z zaproszonym gościem (np. rodzicem czy dziadkiem dziecka z grupy lub pracownikiem przedszkola).

Gość opowiada o zabawach ze swojego dzieciństwa. Dzieci zadają mu pytania.

- *Nasze zabawki* – zabawa ruchowo-rytmiczna.

Nagranie dowolnej muzyki.

Dzieci spacerują po sali przy nagraniu dowolnej muzyki. Podczas przerwy razem z N. rytmicznie klaszczą w ręce i rytmizują tekst: *Zabawki sprzątamy. Zawsze o nie dbamy*. Ponowny dźwięk melodii to sygnał do poruszania się.

Zabawy na świeżym powietrzu

- *Pajacyki na śniegu* – zabawa ruchowa.
Dzieci kładą się na śniegu. Machając rękami i nogami, tworzą odbicie pajacyka na śniegu.
- Spacer wokół przedszkola – obserwowanie zmian zachodzących w przyrodzie.

III

- *Moje zabawki* – zapoznanie z piosenką tygodnia.

Nagranie piosenki *Moje zabawki*, odtwarzacz CD.

- Słuchanie piosenki *Moje zabawki* (śl. i muz. Jolanta Kucharczyk).

1. Ta mo - ja pię - kna la - la na - zy - wa się Mał - go - sia, ta
tro - chę mniej - sza to jest jej młod - sza sio - stra – To - sia. Plu - szo - we mi - sie, pa - jac i
klo - cki, u - kła - dan - ki. Mam w swo - im po - ko - i - ku za - ba - wek pe - łne sza - fki. Ref.: I
choć za - baw - ki lu - bię i bar - dzo o nie dbam, cza - sa - mi ko - le - żan - ce z ra -
do - ścią któ - rąś dam. A cza - sem za - baw - ka - mi z bra - cisz - kiem się wy - mie - nię. Tak
ba - wić się ra - do - śniej, tak ba - wić się we - se - lej.

1. *Ta moja piękna lala nazywa się Małgosia,
ta trochę mniejsza to jest jej młodsza siostra – Tosia.
Pluszowe misie, pajac i klocki, układanki.
Mam w swoim pokoiku zabawek pełne szafki.*

wersja
wokally-instrumentalna

Ref.: *I choć zabawki lubię i bardzo o nie dbam,
czasami koleżance z radością którąś dam.
A czasem zabawkami z braciszkiem się wymienię.
Tak bawić się radośniej, tak bawić się weselej.*

2. *Dwa auta mi sprawiły radości co niemiara,
niech teraz mój kolega kierowcą być się stara.
I moje książki niech też czytają inne dzieci.
Jak dobrze, jak przyjemnie z kimś innym radość dzielić.*

Ref.: *I choć zabawki lubię i bardzo o nie dbam...*

wersja
instrumentalna

- Rozmowa na temat piosenki.
- O czym jest ta piosenka?
- Dlaczego warto podarować czasami komuś swoją zabawkę?
- Czy wy chętnie dzielicie się podczas zabawy swoimi zabawkami z kolegami lub z rodzeństwem?
- Rozmowa na temat budowy piosenki.
- Ile zwrotek ma piosenka?
- Ile razy jest śpiewany refren?
- Określenie metrum piosenki.
Zaznaczenie kłaśnięciem pierwszej miary taktu.
- Nauka refrenu na zasadzie echa muzycznego, osłuchanie z pierwszą zwrotką.
N. śpiewa kolejne fragmenty refrenu piosenki. Wskazane dzieci – najpierw indywidualnie, następnie wszystkie razem – powtarzają za nim. Następnie N. śpiewa dzieciom zwrotki piosenki.
- *Wysyłamy przesyłkę* – zabawa ruchowa.
Bębenek.
N. gra szybko na bębnie. Dzieci naśladują skręcanie kierownicą – kurier jedzie samochodem. Podczas przerwy w grze naśladują stukanie do drzwi i głośno mówią: *Dzień dobry! Mam dla ciebie przesyłkę.*
- *Moja ulubiona zabawka* – zabawa rozwijająca wyobraźnię.
Kolorowe patyczki do liczenia.
Dzieci układają kształt zabawki z kolorowych patyczków.
- Zabawy dowolne w wybranym kąciku zainteresowań.

Przykładowy zapis w dzienniku i punkty z obszarów podstawy programowej

<p>I. <i>Taniec laleczek</i> – zabawa muzyczno-ruchowa.</p>	<p>I.5, IV.7</p>
<p><i>Zniszczona zabawka</i> – zabawa dramowa.</p>	<p>IV.1</p>
<p><i>Jak ci pomóc, misiu?</i> – ćwiczenie językowe.</p>	<p>II.2, II.6, II.9, IV.2</p>
<p>Oglądanie obrazka piłki i pola umieszczonego obok niego. Znajdowanie brakującego fragmentu piłki, zaznaczanie go. Łączenie linią samochodów w kolejności od największego do najmniejszego.</p>	<p>IV.9, IV.12</p>
<p>Skreślanie pól, na których jest nieodpowiednia liczba zabawek.</p>	<p>Słuchanie tekstu. Rysowanie po śladach rysunków. Słuchanie wypowiedzi czytanych przez nauczyciela. Przekreślanie wyrazów, które nie pasują. Proponowanie innych wyrazów pasujących do tekstów.</p> <p>I.7, I.9, IV.2, IV.15</p>
<p>Ćwiczenia poranne – zestaw 16.</p>	<p>I.5</p>
<p>II.1. <i>Domowe zabawy i zabawki</i> – zabawy masą plastyczną. Cel: rozwijanie aktywności badawczej.</p>	<p>IV.13, IV.18</p>
<p><i>Parkujemy samochodziki</i> – zabawa z elementem czworakowania.</p>	<p>I.5</p>
<p>2. Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 8. Cel: rozwijanie sprawności fizycznej.</p>	<p>I.8</p>
<p>Zabawy na świeżym powietrzu: <i>Misie ze śniegu</i> – zabawa twórcza. Spacer wokół przedszkola – poszukiwanie w okolicy sklepu z zabawkami, oglądanie jego wystawy.</p>	<p>I.5, III.5</p>
<p>III. Utrwalenie refrenu piosenki <i>Moje zabawki</i>. Nauka pierwszej zwrotki piosenki na zasadzie echa muzycznego.</p>	<p>IV.7</p>
<p><i>Moje zabawki</i> – doskonalenie poczucia rytmu i koncentracji uwagi.</p>	<p>IV.7</p>
<p><i>Wyścigi samochodowe</i> – zabawa ruchowa.</p>	<p>I.5</p>
<p><i>Zabawki, które będą za sto lat</i> – zabawa kreatywna.</p>	<p>IV.8, IV.11</p>
<p>Zabawy dowolne w wybranym kąciku zainteresowań.</p>	<p>Skreślanie w ułożonych napisach liter, które nie pasują.</p> <p>I.6 IV.2</p>

Cele główne:

- rozwijanie aktywności badawczej,
- rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- bierze aktywny udział w tworzeniu piankoliny,
- aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach gimnastycznych.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- w zakresie rozumienia i tworzenia informacji,
- w zakresie przedsiębiorczości,
- osobiste, społeczne i w zakresie umiejętności uczenia się.

Środki dydaktyczne: zabawka – miś z zabandażowaną ręką, zabawki, worek, mąka ziemniaczana, pianka do golenia, płyn do mycia naczyń, barwniki spożywcze, miski, piankolina wykonana przez dzieci, tamburyn, bębenek, marakas, kastaniety, frotki w czterech kolorach, krążki – zielony i czerwony, szary papier, flamastry, *Strefa przedszkolaka. Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia*, s. 33, *Strefa przedszkolaka. Litery i liczby*, s. 39, karty pracy B, cz. 2, s. 45, karty pracy B+, cz. 2, s. 49–50, nagranie utworu *Polka trambłanka* (płyta CD), piosenka *Moje zabawki* (płyta CD), odtwarzacz CD.

Przebieg dnia

- *Taniec laleczek* – zabawa muzyczno-ruchowa.

Nagranie utworu *Polka trambłanka*, odtwarzacz CD.

Dzieci improwizują ruch do muzyki, naśladując poruszanie się laleczki.

- *Zniszczona zabawka* – zabawa dramowa.

Zabawka – miś z zabandażowaną ręką.

N. przynosi misia z zabandażowaną ręką. Dzieci odgrywają rolę zniszczonej zabawki i wyrażają miną lub gestem jej samopoczucie.

- *Jak ci pomóc, misiu?* – ćwiczenie językowe.

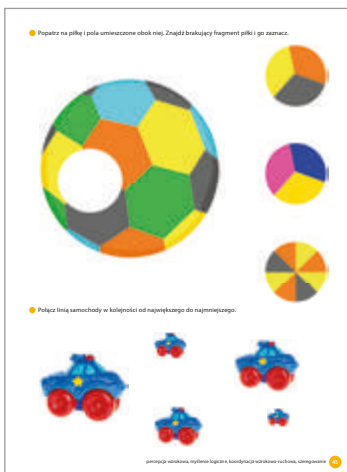
N. proponuje chętnym dzieciom odegranie roli uszkodzonego misia i dokończenie zadania: *Jestem smutny. Chciałbym...* (np.: *żeby dzieci odkładały mnie na miejsce, częściej się ze mną bawiły, wypraty mnie*).

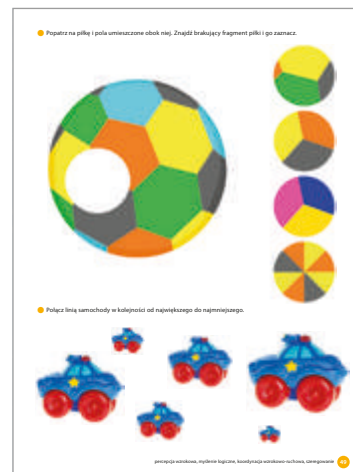
Karty pracy, cz. 2, s. 45

Polecenie:

- Popatrz na piłkę i pola umieszczone obok niej. Znajdź brakujący fragment piłki i go zaznacz.
- Połącz linią samochody w kolejności od największego do najmniejszego.

Karty pracy, cz. 2, s. 49

A

Strefa przedszkolaka. Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia, s. 3

Polecenie:

- Skreśl pola, na których jest nieodpowiednia liczba zabawek.

A

Strefa przedszkolaka. Litery i liczby, s. 39

Polecenia:

- Posłuchaj tekstu. Rysuj po śladach rysunków.
- Posłuchaj wypowiedzi czytanych przez nauczyciela. Przekreśl na czerwono wyrazy, które nie pasują. Zaproponuj inne wyrazy pasujące do tekstów.

- Ćwiczenia poranne – zestaw 16 (przewodnik, s. 215).

II

Zajęcia 1. *Domowe zabawy i zabawki – zabawy masą plastyczną.*

- *O jakiej zabawce mówię?* – zagadki tematyczne.

Zabawki, worek.

N. umieszcza w worku jedną z zabawek (np. misia) tak, by dzieci nie widziały, jaka to zabawka. Krótko omawia jej charakterystyczne cechy (np. jest brązowy, pluszowy, dzieci lubią się do niego przytulać). Dzieci podają swoje propozycje. Po podaniu prawidłowej odpowiedzi N. wyjmie misia z worka. Umieszcza w worku kolejną zabawkę. Zabawa trwa do momentu, gdy nazwy wszystkich zabawek zostaną odgadnięte, a one odłożone na odpowiednie miejsce w sali.

- *Ulubione zabawki* – rozmowa na temat ulubionych zabawek.

Dzieci wypowiadają się swobodnie na temat swoich ulubionych zabawek. Naśladują wybrane dźwięki (np.: samochód – dźwięk trąbienia: *pi-pip*; lalka – śpiewanie kołysanki).

- *Kolorowa piankolina* – zabawa badawcza.

Mąka ziemniaczana, pianka do golenia, płyn do mycia naczyń, barwniki spożywcze, miski.

Do przygotowania piankoliny potrzeba: 1 opakowanie pianki do golenia i 1,5 szklanki płynu do mycia naczyń na 1 kilogram mąki. N. zmniejsza proporcje w zależności od liczby dzieci. Dzieci wsypują mąkę do miski, wyciskają piankę, dodają płyn do mycia naczyń, a następnie mieszają składniki. Masę można przełożyć do kilku miseczek i dodać odrobinę barwnika.

- *Piankowe misie* – zabawa kreatywna.

Piankolina wykonana przez dzieci.

Dzieci lepią misie według własnych pomysłów i nadają im imiona. Po zakończeniu zabawy oglądają swoje prace.

- *Parkujemy samochodziki* – zabawa z elementem czworakowania.

Dzieci biegają po całej sali, naśladując odgłosy samochodów. Na hasło: *Parkujemy!* stają w szeregu, wykonują skłon do przodu i tworzą parking podziemny, przez który przechodzą na czworakach kolejne dzieci. Osoby, które przeszły, ustawiają się na końcu szeregu i wykonują skłon.

Zajęcia 2. *Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 8 (przewodnik, s. 195).*

Zabawy na świeżym powietrzu

- Spacer wokół przedszkola – poszukiwanie w okolicy sklepu z zabawkami, oglądanie jego wystawy.

- *Misie ze śniegu* – zabawa twórcza.

Dzieci lepią zabawki ze śniegu według własnych pomysłów.

III

- Utrwalenie refrenu piosenki *Moje zabawki* (przewodnik, s. 220). Nauka pierwszej zwrotki piosenki na zasadzie echa muzycznego.

Nagranie piosenki *Moje zabawki*, odtwarzacz CD.

- *Moje zabawki* – doskonalenie poczucia rytmu i koncentracji uwagi.
Nagranie piosenki *Moje zabawki*, odtwarzacz CD, tamburyn, bębenek, marakas, kastaniety, frotki w czterech kolorach.

Dzieci są podzielone na cztery grupy zabawek. Każda grupa jest oznaczona frotkami w innym kolorze i jest jej przyporządkowany inny instrument. W rytmie melodii piosenki dzieci maszerują swobodnie w określonym kierunku. Podczas przerwy w muzyce zatrzymują się i zwracają przodem do N., który gra na dowolnie wybranym instrumencie.

– Lalki – żółte frotki – tamburyn – dzieci poruszają się tanecznym krokiem w rytmie wystukiwanym na instrumencie. Pozostałe dzieci przechodzą do siadu.

– Pajace – czerwone frotki – kastaniety – dzieci podskakują jak pajace w rytmie wystukiwanym na instrumencie. Pozostałe dzieci miarowo klaszczą.

– Samochody – zielone frotki – marakasy – dzieci wyciągają ręce przed siebie, naśladując trzymanie kierownicy. Drobnymi krokami poruszają się między pozostałymi dziećmi, które siedzą i naśladują jazdę samochodem.

– Misie – brązowe frotki – bębenek – dzieci naśladują ruchy misia: przenoszą ciężar z jednej nogi na drugą, spacerują w dowolnych kierunkach, ręce mają swobodnie opuszczone. Pozostałe dzieci siadają na piętach i uderzają dłońmi o dywan.

- *Wyścigi samochodowe* – zabawa ruchowa.
Krażki – zielony i czerwony.

Dzieci są samochodami wyścigowymi. Wyścig rozpoczyna się uniesieniem zielonego krażka w górę. Dzieci biegają po sali. Gdy N. podnosi czerwony krażek do góry – zastygają w bezruchu.

- *Zabawki, które będą za sto lat* – zabawa kreatywna.

Szary papier, flamastry.

Dzieci dzielą się na grupy. Ich zadaniem jest zaprojektowanie zabawki, którą będą się bawiły dzieci w dalekiej przyszłości. Po zakończeniu prac dzieci prezentują grupie swoje pomysły.

Zabawy dowolne w wybranym kącie zainteresowań.

Dzieci bawią się swobodnie w kąciakach zainteresowań.

Karty pracy, cz. 2, s. 50

Polecenie:

- Kamil, Tomek i Amelia układali z klocków swoje imiona. Skreśl w ułożonych napisach litery, które nie pasują.

Przykładowy zapis w dzienniku i punkty z obszarów podstawy programowej

I.	Zabawki – małe i duże – zabawa orientacyjno-porządkowa. Język robotów – zabawa słuchowa. Bębniarze – zabawa logorytmiczna. Ćwiczenia poranne – zestaw 16.	I.5 IV.2 IV.7 I.5
II.1.	Zabawy z piosenką <i>Moje zabawki</i> . Cel: ilustrowanie ruchem piosenki.	IV.7
2.	<i>Niezwykłe zabawki z całego świata</i> – zapoznanie z zabawkami i zabawami dzieci na świecie. Cel: poznanie zabawek dzieci z innych krajów. Zabawy na świeżym powietrzu: <i>Berek z rękawiczką</i> – zabawa bieżna; zabawa w chowanego.	I.6, IV.19 I.5, III.5
III.	<i>Wycieczka szlakiem zabawek</i> – zabawa ruchowa. <i>Gra w bierki</i> – zabawa w parach. Dzielenie nazw zabawek na sylaby. Rysowanie tyłu kresek, ile sylab jest w ich nazwach. Oglądanie maskotek ułożonych na półkach zgodnie z zauważonymi rytmami. Kolorowanie kropek obok tych obrazków, które są kontynuacjami rytmów. Zabawy dowolne w wybranym kąciku zainteresowań.	I.5 II.8, III.5 IV.2, IV.8
	Dzielenie nazw zabawek na sylaby. Rysowanie tyłu kresek, ile sylab jest w ich nazwach. Oglądanie maskotek ułożonych na półkach zgodnie z zauważonymi rytmami. Kolorowanie właściwej ramki. Przyglądanie się klockom w ramce u góry. Łączenie klocków po prawej stronie z klockami po lewej stronie w taki sposób, by po połączeniu ich razem powstał kwadrat. Oglądanie budowy z klocków. Kolorowanie jej według wzoru.	I.6 IV.9

Cele główne:

- ilustrowanie piosenki ruchem,
- poznanie zabawek dzieci z innych krajów.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- rozwija koordynację słuchowo-ruchową,
- rozpoznaje i nazywa zabawki z innych krajów.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- w zakresie rozumienia i tworzenia informacji,
- matematyczne oraz kompetencje w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii,
- w zakresie świadomości i ekspresji kulturalnej.

Środki dydaktyczne: obrazki tych samych zabawek – dużych i małych, bębenek, tamburyn, małe obręcze (dla każdego dziecka), pluszowe zabawki (dla każdego dziecka), obrazki przedstawiające: sztuce, talerzyki, kubeczki, kartki A4, zabawki, szarfy, globus, kapsle, skakanki,

rękawiczki, zdjęcia flag: Izraela, Szwecji, Rosji, Chin, bierki (jedno pudełko dla pary), nagranie dowolnej melodii, tablica demonstracyjna nr 16, karty pracy B, cz. 2, s. 46–47, karty pracy B+, cz. 2, s. 51–53, piosenka *Moje zabawki* (płyta CD), odtwarzacz CD.

Przebieg dnia

I

-
 • *Zabawki – małe i duże* – zabawa orientacyjno-porządkowa.
Obrazki tych samych dużych zabawek i małych zabawek, nagranie dowolnej melodii.
 N. przykleja w dowolnych miejscach sali obrazki dużych zabawek. Każde dziecko otrzymuje od niego obrazki małych zabawek. N. odtwarza nagranie dowolnej melodii. Dzieci chodzą po sali i wymieniają się między sobą obrazkami. Podczas przerwy w muzyce odszukują obrazek z taką samą zabawką jak na tym, który trzymają w ręce, i podchodzą do niego. N. sprawdza poprawność wykonania zadania. Zabawę powtarzamy.
- *Język robotów* – zabawa słuchowa.
 N. prezentuje dzieciom język robotów – mówi sylabami lub głoskami. Dzieci w podobny sposób przygotowują komunikaty w języku robotów.
- *Bębniarze* – zabawa rytmiczna.
Bębenek.
 N. wygrywa rytm na bębnie. Zadaniem dzieci jest powtórzenie rytmu, uderzając dłońmi o podłogę.
-
 • Ćwiczenia poranne – zestaw 16 (przewodnik, s. 215).

II

Zajęcia 1. Zabawy z piosenką *Moje zabawki*.

- Rozgrzewka.
Tamburyn.
 Dzieci maszerują po okręgu. Kiedy usłyszą dźwięki lekkie i szybkie, biegną rytmicznie jedno za drugim. Mocniejsze uderzenia oznaczają skoki obunóż w miejscu. Kiedy dźwięki stają się ponownie miarowe, dzieci wracają do marszu. Potrząsanie instrumentem oznacza przeskoki z nogi na nogę. Na zakończenie dzieci maszerują po okręgu, w rytmie wystukiwanym na instrumencie.
- *Na stoliku* – ćwiczenie koordynacji słuchowo-wzrokowo-ruchowej.
Nagranie piosenki *Moje zabawki*, odtwarzacz CD, bębenek, małe obręcze (dla każdego dziecka), pluszowe zabawki (dla każdego dziecka), obrazki przedstawiające: sztućce, talerzyki, kubeczki, kartki A4.
 Dzieci maszerują między obręczami w rytmie piosenki. Na mocne uderzenie w bębenek zajmują miejsca obok najbliższej leżącej obręczy. W środku obręczy, na kartce A4, układają obrazki przedstawiające: talerzyk, sztućce i kubeczki.
- *Moja zabawka* – rozwijanie umiejętności improwizacji ruchowych do muzyki, z wykorzystaniem rekwizytu.
Nagranie piosenki *Moje zabawki* (wersja instrumentalna), odtwarzacz CD, zabawki, szarfy, bębenek.
 W dowolnych miejscach są rozłożone szarfy dla każdego z dzieci. W każdej szarfie znajduje się zabawka. W rytmie wystukiwanym na bębnie dzieci maszerują między szarfami. Na mocne uderzenie zatrzymują się obok najbliższej leżącej szarfie. Kiedy zaczyna grać muzyka, podnoszą zabawki i manipulują nimi, wymyślając dowolne improwizacje ruchowe. Jeżeli zadanie sprawia im trudność, N. na początku zabawy sugeruje ruchy. Należy zwrócić uwagę, żeby dzieci wykonywały ruchy odpowiednie dla zabawki, zgodnie z rytmem melodii piosenki.

- *Moje zabawki* – zabawa z piosenką.

Nagranie piosenki *Moje zabawki*, odtwarzacz CD, zabawki, małe obręcze.

Dzieci są ustawione w formie szachownicy, przodem do N. Obok każdego dziecka na podłodze leży zabawka (zabawki, o których jest mowa w piosence). Z przodu zajmuje miejsce kilkoro dzieci, przed którymi znajdują się samochody (po dwa dla każdego dziecka) i książki. Ta grupa dzieci podczas pierwszej zwrotki i refrenu siedzi i śpiewa.

1. *Ta moja piękna lala nazywa się Małgosia,*

ta trochę mniejsza to jest jej młodsza siostra – Tosia.

*Pluszowe misie, pajac i klocki, układanki.
Mam w swoim pokoiku zabawek pełne szafki.*

Ref.: *I choć zabawki lubię i bardzo o nie dbam,
czasami koleżance z radością którąś dam.*

A czasem zabawkami z braciszkiem się wymienię.

Tak bawić się radośniej, tak bawić się weselej.

2. *Dwa auta mi sprawiły radości co niemiara,
niech teraz mój kolega kierowcą być się stara.*

I moje książki niech też czytają inne dzieci.

Jak dobrze, jak przyjemnie z kimś innym radość dzielić.

Ref.: *I choć zabawki lubię i bardzo o nie dbam...*

Zajęcia 2. *Niezwykłe zabawki z całego świata* – zapoznanie z zabawkami i zabawami dzieci na świecie.

- *Niezwykłe zabawki* – praca z tablicą demonstracyjną.

Tablica demonstracyjna nr 16, globus.

N. pyta dzieci:

- Jakie zabawki widzicie na zdjęciach?
- W co się bawią dzieci?
- Czy znacie te zabawy?

Dzieci:

podnoszą z podłogi większe lalki, wyciągają ręce przed siebie, spoglądając na zabawki, następnie przytulają je do siebie i maszerują w miejscu,

to samo robią dzieci, obok których leżą mniejsze lalki, pozostałe dzieci podnoszą swoje zabawki,

unoszą zabawki nad głowy i kołyszą nimi: raz w jedną, raz w drugą stronę,

wyciągają zabawki przed siebie i maszerują rytmicznie w miejscu, zbliżają zabawki do ciała i wykonują obrót wokół siebie,

trzymając w każdej ręce samochód, wstają i wykonują nimi ruchy naśladowujące jazdę,

wstają i wyciągają przed siebie książki,

podczas drugiej zwrotki przechodzą do dwóch kół i maszerują jedno za drugim, poruszając zabawkami, które trzymają przed sobą,

tak samo jak po pierwszej zwrotce.

N. opowiada krótko o zabawkach widocznych na planszy. Równocześnie pokazuje na globusie regiony świata, z których pochodzą zabawki.

- **Niezwykła podróż** – zabawa twórcza.

N. wprowadza dzieci w tematykę zabawy: *Wyobraźcie sobie, że dziś jest niezwykle dzień. Możecie przenieść się do dowolnego kraju i bawić się, czym tylko chcecie. Co to będzie? Dlaczego wybraliście właśnie tę zabawkę?* Dzieci wymieniają nazwy zabawek, uzasadniają swój wybór.

- **Prawda czy fałsz?** – ocenianie wartości logicznej wypowiedzeń.

N. podaje wypowiedzenia. Zadaniem dzieci jest tupnąć, kiedy jest ono fałszywe.

Matrioszka to latawiec. (F)

Dzieci w Chinach puszczają latawce na wietrze. (P)

Szwedzki konik jest zrobiony z drewna. (P)

Dzieci na całym świecie lubią się bawić. (P)

Nie należy rozbijać piniaty. (F)

- **Gra w kapsle** – zabawa ruchowa.

Kapsle, skakanki.

N. układa trasę ze skakanek. Pokazuje sposób przesuwania kapsla. Dzieci najpierw próbują go przesuwać, a potem kolejno przemieścić kapsel po drodze.

Karty pracy, cz. 2, s. 46

Karty pracy, cz. 2, s. 51

Polecenie:

- Rysuj po śladach linii, a dowiesz się, z jakich krajów pochodzą charakterystyczne dla nich zabawki.

- Zabawy w kole, np.: *Mam chusteczkę haftowaną*, *Chodzi lisek koło drogi*, *Wpadłem do studni*, *Jeżyk*, i inne, wybrane przez dzieci lub N.

Zabawy na świeżym powietrzu

- **Berek z rękawiczką** – zabawa bieżna.

Rękawiczki.

Dzieci kładą rękawiczki na głowach i bawią się w berka, pilnując, aby rękawiczki nie spadły. Dziecko, które zostanie dotknięte przez berka, staje się berkiem i próbuje złapać kolejne dziecko.

- Zabawa w chowanego.

N. staje tyłem do wszystkich dzieci, zakrywa oczy i liczy do 10. W tym czasie dzieci się chowają. N. je odnajduje. To dziecko, które zostanie znalezione jako np. dziesiąte, zajmuje miejsce N. i szuka dzieci podczas powtórzenia zabawy.

- *Wycieczka szlakiem zabawek* – zabawa ruchowa.

Zdjęcia flag: Izraela, Szwecji, Rosji, Chin.

N. prezentuje dzieciom barwy narodowe Izraela, Szwecji, Rosji, Chin. Zawiesza w sali zdjęcia flag. Na hasło: *Jedziemy na wycieczkę do... (Izraela, Szwecji, Rosji, Chin)*, dzieci ustawiają się pod flagą wymienionego kraju. Wymyślają, jakimi środkami lokomocji mogą się udać do tego kraju, i przemieszczają się w wyznaczony sposób, np.: rowerami, samolotem, pociągiem, samochodem.

- *Gra w bierki* – zabawa w parach.

Bierki (jedno pudełko dla pary).

N. wyjaśnia zasady gry w bierki. Dzieci w parach rozsypują berki i próbują zebrać kolejne patyczki bez ruszania innych.

Karty pracy, cz. 2, s. 47

Polecenia:

- Podziel nazwy zabawek na sylaby. W pustych polach narysuj tyle kresek, ile sylab słyszysz w tych nazwach.
- Obejrzyj maskotki ułożone na półkach zgodnie z zauważonymi rytmami. Pokoloruj kropki obok tych obrazków, które są kontynuacjami rytmów.

● Podziel nazwy zabawek na sylaby. W pustych polach narysuj tyle kresek, ile sylab słyszysz w tych nazwach.

● Obejrzyj maskotki ułożone na półkach zgodnie z zauważonymi rytmami. Pokoloruj kropki obok tych obrazków, które są kontynuacjami rytmów.

24

Karty pracy, cz. 2, s. 52–53

Polecenia:

- Podziel nazwy zabawek na sylaby. W pustych polach narysuj tyle kresek, ile sylab słyszysz w tych nazwach.
- Obejrzyj maskotki ułożone na półkach zgodnie z zauważonymi rytmami. Dokończ rytm, kolorując właściwą ramkę.

● Podziel nazwy zabawek na sylaby. W pustych polach narysuj tyle kresek, ile sylab słyszysz w tych nazwach.

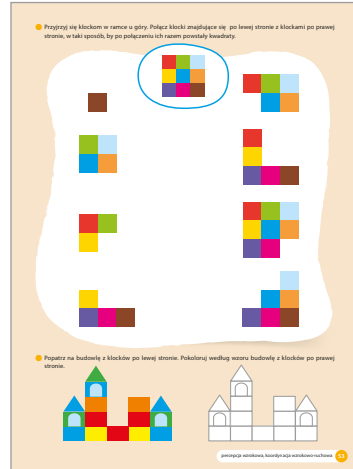
● Obejrzyj maskotki ułożone na półkach zgodnie z zauważonymi rytmami. Dokończ rytm, kolorując właściwą ramkę.

24

- Zabawy dowolne w wybranym kąciku zainteresowań.

Polecenia:

- Przyjrzyj się klockom w ramce u góry. Połącz klocki znajdujące się po lewej stronie z klockami po prawej stronie w taki sposób, by po połączeniu ich razem powstał kwadrat.
- Popatrz na budowlę z klocków po lewej stronie. Pokoloruj według wzoru budowlę z klocków po prawej stronie.

Przykładowy zapis w dzienniku i punkty z obszarów podstawy programowej

I. Zabawki – zabawa orientacyjno-porządkowa.	I.5
<i>Kolorowe budowle</i> – zabawa doskonaląca pamięć.	IV.9
Ćwiczenia poranne – zestaw 16.	I.5
II.1. <i>Układamy klocki</i> – zabawy matematyczne. Cel: rozwijanie umiejętności układania klocków w rzędach i w szeregach.	IV.12
<i>Gra w klasy</i> – zabawa ruchowa z elementem skoku.	I.5
2. Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 8. Cel: rozwijanie sprawności fizycznej.	I.8
Zabawy na świeżym powietrzu: <i>Raz, dwa, trzy, Baba-Jaga patrzy</i> – zabawa ruchowa; <i>Kręgle</i> – zabawa ruchowa z elementem rzutu.	I.5, III.5
III. Utrwalenie melodii piosenki <i>Moje zabawki</i> .	IV.7
Instrumentacja piosenki <i>Moje zabawki</i> .	IV.7
<i>Układanki</i> – zabawa ruchowa.	I.5
<i>Bardzo bystre oczko</i> – zabawa doskonaląca pamięć i koncentrację.	I.5
<i>Gra w gumę</i> – zabawa ruchowa w grupie.	I.5, III.5
Zabawy dowolne w wybranym kąciku zainteresowań.	I.6

Cele główne:

- rozwijanie umiejętności układania klocków w rzędach i w szeregach,
- rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- układa klocki zgodnie z poleceniem,
- aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach gimnastycznych.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- w zakresie rozumienia i tworzenia informacji,
- matematyczne oraz kompetencje w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii,
- osobiste, społeczne i w zakresie umiejętności uczenia się.

Środki dydaktyczne: emblematy z obrazkami zabawek (do zawieszenia na szyi), odpowiadające im obrazki (do zawieszenia na tablicy), szarfy, klocki w różnych kolorach, parawan, chustka, kostka z klocków dla każdego dziecka, plastikowe butelki, trójkąt, zabawki (po jednej dla każdego dziecka), gumy do skakania (dla kilku grup), karty pracy B, cz. 2, s. 48–49, karty pracy B+, cz. 2, s. 54–55, piosenka *Moje zabawki* (płyta CD), odtwarzacz CD.

Przebieg dnia

- **Zabawki** – zabawa orientacyjno-porządkowa.
Emblematy z obrazkami zabawek (do zawieszenia na szyi), odpowiadające im obrazki (do zawieszenia na tablicy), szarfy, nagranie piosenki *Moje zabawki*, odtwarzacz CD.

Dzieci otrzymują emblematy z obrazkami zabawek. Maszerują po sali w dowolnych kierunkach. Na środku dywanu znajduje się obręcz utworzona z szarf. Na hasło: *Misie*, dzieci z emblematami misiów wchodzą do obręczy. Podają sobie ręce, tworząc koło. Maszerują po okręgu w rytmie piosenki śpiewanej przez pozostałe dzieci. Zabawę powtarzamy kilka razy. Do środka wchodzą dzieci z innymi emblematami, wskazanymi przez N.

- **Kolorowe budowle** – zabawa doskonaląca pamięć.

Klocki w różnych kolorach, parawan.

N. układa budowle z 3, 4, 5 lub 6 klocków. Pokazuje ją dzieciom i chowa za parawanem. Dzieci odpowiadają na pytania: *Z ilu klocków składa się budowla? W jakich kolorach są klocki?*

- **Ćwiczenia poranne** – zestaw 16 (przewodnik, s. 215).

II

Zajęcia 1. Układamy klocki – zabawy matematyczne.

- **Od lewej strony od prawej** – określanie położenia klocków.

Pięć klocków dla każdego dziecka, chustka.

Dzieci mają przed sobą po pięć klocków rozłożonych w przypadkowy sposób. N. układa swoją sekwencję z pięciu klocków, a następnie wymienia po kolei użyte kolory. Zakrywa szereg chustką. Dzieci układają klocki w tej samej kolejności co on, od lewej strony do prawej. N. odkrywa swoje klocki i sprawdza wykonanie zadania. Dzieci odpowiadają na pytania:

- W jakim kolorze jest klocek pomiędzy trzecim i piątym klockiem, licząc od lewej strony?
- Jaki kolor ma klocek, który leży po lewej stronie trzeciego klocka?
- Połóżcie palec na trzecim (piątym, drugim) klocku, licząc od lewej strony.
- **Kolorowe rzędy** – układanie klocków w rzędach.

Pięć klocków dla każdego dziecka, chustka.

N. wypowiada nazwy kolorów, a dzieci układają odpowiednie klocki w rzędzie. Następnie N. układa pięć klocków w rzędzie. Dzieci zapamiętują ich kolejność. N. zakrywa rząd chustką. Zadaniem dzieci jest odtworzenie zapamiętanego układu. Wszyscy wspólnie sprawdzają poprawność wykonania zadania.

- **Gimnastyka z kostką** – zabawa ruchowa.

Kostka z klocków dla każdego dziecka.

Każde dziecko stoi na dywanie i trzyma swoją kostkę z klocków. Następnie postępuje zgodnie z poleceniami N.:

- Weź kostkę do prawej ręki.
- Przełóż kostkę do lewej ręki.
- Połóż kostkę przed sobą.
- Połóż kostkę za sobą.
- Podnieś kostkę z podłogi prawą ręką.
- Przeskocz kostkę, skacząc na prawej nodze.

Karty pracy, cz. 2, s. 48–49

Polecenie:

- Obejrzyj klocki. Policz klocki każdego rodzaju. Odszukaj w naklejkach odpowiednie liczby. Naklej je pod właściwymi zdjęciami na dole strony.

Karty pracy, cz. 2, s. 54–55

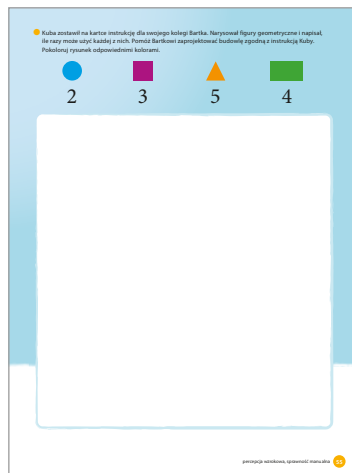
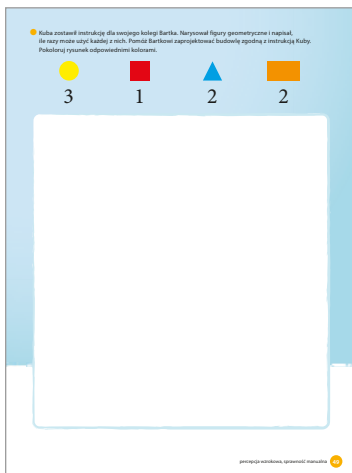
Polecenie:

- Obejrzyj klocki. Policz klocki każdego rodzaju. Wpisz w okienka odpowiednie liczby.

Polecenie:

- Kuba zostawił instrukcję dla swojego kolegi Bartka. Narysował figury geometryczne i napisał, ile razy może użyć każdej z nich. Pomóż Bartkowi zaprojektować budowlę zgodną z instrukcją Kuby. Pokoloruj rysunek odpowiednimi kolorami.

- *Gra w klasy* – zabawa ruchowa z elementem skoku.

Szarfy.

N. układa z szarf klasy. Dzieci przeskakują ułożoną trasę w taki sposób, jak pokazał wcześniej. Za każdym razem N. może modyfikować sposób przeskakiwania trasy.

Zajęcia 2. Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 8 (przewodnik, s. 195).**Zabawy na świeżym powietrzu**

- *Raz, dwa, trzy, Baba-Jaga patrzy* – zabawa ruchowa.

Dzieci ustawiają się w wyznaczonym miejscu w ogrodzie przedszkolnym. N. wybiera jedno dziecko – Babę-Jagę, które staje w pewnej odległości od pozostałych dzieci, odwraca się tyłem do nich i mówi: *Raz, dwa, trzy, Baba-Jaga patrzy*. W tym czasie pozostałe dzieci próbują podejść jak najbliżej do Baby-Jagi. Gdy Baba-Jaga się odwróci i zauważy, że któreś dziecko się porusza, wtedy odchodzi ono na bok. Dziecko, któremu uda się podejść do Baby-Jagi, zajmuje jej miejsce.

- *Kręgle* – zabawa ruchowa z elementem rzutu.

Plastikowe butelki.

Dzieci próbują przewrócić plastikowe butelki ustawione w wyznaczonym miejscu, rzucając w nie śnieżkami.

- Utrwalenie melodii piosenki *Moje zabawki*.

Nagranie piosenki *Moje zabawki* (wersja instrumentalna), odtwarzacz CD.

- Instrumentacja piosenki *Moje zabawki*.

Nagranie piosenki *Moje zabawki*, odtwarzacz CD.

1. *Ta moja piękna lala nazywa się Małgosia,
ta trochę mniejsza to jest jej młodsza siostra – Tosia.*

*Pluszowe misie, pajac i klocki, układanki.
Mam w swoim pokoiku zabawek pełne szafki.*

Instrumenty:

bębenek, marakas – naprzemiennie,
tamburyn, kastaniety
– naprzemiennie,
bębenek, marakas – naprzemiennie,
tamburyn, kastaniety – naprzemiennie,

Ref.: *I choć zabawki lubię i bardzo o nie dbam,
czasami koleżance z radością którąś dam.
A czasem zabawkami z braciszkiem się wymienię.
Tak bawić się radośniej, tak bawić się weselej.*

drewienka – w rytmie ósemek,
tamburyn – w rytmie ćwierćnut,
drewienka – w rytmie ósemek,
tamburyn – w rytmie ćwierćnut.

- *Układanki* – zabawa ruchowa.

Trójkąt.

Dzieci chodzą swobodnie po sali. Na sygnał N. – dźwięk trójkąta – dobierają się według wskazówki N., np.: po 3 osoby, 4 osoby, 5 osób, łapią się za ręce, przyjmują różne kształty, tworząc budowle.

- *Bardzo bystre oczko* – zabawa doskonaląca pamięć i koncentrację.

Trójkąt, zabawki (po jednej dla każdego dziecka).

Dzieci poruszają się po sali z zabawkami w rękach, w dowolnych kierunkach. Na jedno uderzenie w trójkąt tworzą koło, łapią się za ręce i zapamiętują zabawkę trzymaną przez kolegę stojącego po ich prawej stronie i po lewej stronie. N. zapamiętuje pozycję wybranego dziecka. Dzieci losowo zamieniają się miejscami, a N. pyta wybrane dziecko: *Jaką zabawkę trzymało dziecko stojące po twojej prawej stronie? Jaką zabawkę trzymało dziecko stojące po twojej lewej stronie?*

- *Gra w gumę* – zabawa ruchowa w grupie.
Gumy do skakania (dla kilku grup).
N. dzieli dzieci na kilka grup (minimum po 3 osoby w jednej grupie) i prezentuje sposób gry w gumę. Dwoje chętnych dzieci trzyma gumę, stojąc naprzeciwko siebie, w rozkroku. Pozostałe dzieci powtarzają skoki, zmieniając się, gdy któreś źle wykona zadanie.
- Zabawy dowolne w wybranym kąciku zainteresowań.

Dzień 5

Moja ulubiona zabawka

Przykładowy zapis w dzienniku i punkty z obszarów podstawy programowej

I. <i>Jak zabawki</i> – zabawa orientacyjno-porządkowa.	I.5
<i>Liczmy głoski lub sylaby</i> – zabawa słowna.	IV.2
<i>Budowle</i> – rozwijanie sprawności manualnej.	IV.8
Łączenie liczb według kodów. Kolorowanie rysunku. Dorysowywanie kokardy misiowi.	IV.8
Ćwiczenia poranne – zestaw 16.	I.5
II.1. <i>Moja ulubiona zabawka</i> – wykonanie pracy plastycznej, podsumowanie projektu. Cel: rozwijanie sprawności manualnej.	IV.8
<i>Uciekające laleczki</i> – zabawa ruchowa.	I.5
2. <i>Moje zabawki</i> – rozwijanie myślenia logicznego.	IV.15
Zabawy na świeżym powietrzu: <i>Berek kuczany</i> – zabawa bieżna; <i>Narcis-rze</i> – zabawa ruchowa w parach.	I.5, III.5
III. <i>W krainie zabawek</i> – zabawa słowna.	IV.2
Śpiew – zbiorowy i indywidualny – piosenki <i>Moje zabawki</i> .	IV.7
Przypomnienie zabaw muzycznych z całego tygodnia.	I.5, IV.7
<i>Kolorowe misie</i> – zabawa ruchowa.	I.5
Praca z kartą przedszkolaka.	IV.9

Cele główne:

- rozwijanie sprawności manualnej,
- rozwijanie myślenia logicznego.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- wykonuje pracę plastyczną,
- rozwija umiejętność logicznego rozumowania na podstawie zebranych danych o cechach zabawek.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- w zakresie rozumienia i tworzenia informacji,
- cyfrowe,
- osobiste, społeczne i w zakresie umiejętności uczenia się.

Środki dydaktyczne: dowolne instrumenty perkusyjne (w tym bębenek), kartka z narysowanymi w rogu kropkami (4, 5, 6), kredki, wybrane zabawki, np.: lalka, miś, auto, pajac, klocki, nożyczki, klej, papierowe rurki, obręcze, materiałowe torby w różnych wzorach i kolorach, szarfy

w różnych kolorach, nagranie dowolnej melodii, *Strefa przedszkolaka. Litery i liczby*, s. 40, *Strefa przedszkolaka. Kodowanie B*, s. 21, *Strefa przedszkolaka. Kodowanie B+*, s. 21, wyprawka BB+, karta 14, karta przedszkolaka, naklejka – miś.

Przebieg dnia

- *Jak zabawki* – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Dowolny instrument perkusyjny.

N. gra na dowolnym instrumencie perkusyjnym. Dzieci rytmicznie podskakują. Kiedy instrument milknie, postępują zgodnie z poleceniami N.: chodzą ciężko jak misie, tańczą lekko jak lale, turlają się jak piłki, podskakują jak pajacyki.

- *Liczmy głoski lub sylaby* – zabawa słowna.

N. podaje nazwy zabawek. Zadaniem dzieci jest dzielenie ich na głoski lub na sylaby i podawanie liczby głosek lub liczby sylab.

Budowle – rozwijanie sprawności manualnej.

Strefa przedszkolaka. Litery i liczby, s. 40

Kartka z narysowanymi w rogu kropkami (4, 5, 6), kredki.

Dzieci rysują tyle budowli, ile wskazuje liczba kropek.

Polecenie:

– Połącz liczby według kodów. Pokoloruj rysunek. Dorysuj kokardę misiowi.

- Ćwiczenia poranne – zestaw 16 (przewodnik, s. 215).

II

Zajęcia 1. *Moja ulubiona zabawka* – wykonanie pracy plastycznej, podsumowanie projektu.

- *O której zabawce mówię?* – zagadki tematyczne.

Dowolne zabawki.

Zabawę rozpoczyna i prowadzi N. Krótko omawia charakterystyczne cechy jednej z zabawek znajdujących się na określonej półce (np. jest brązowy, pluszowy, dzieci lubią się do niego przytulać – pokazuje misia na półce). Analogicznie następuje rozwiązywanie kolejnych zagadek. Zabawa trwa do momentu, aż wszystkie dzieci wskażą na półce odpowiednią zabawkę.

- *Ulubione zabawki* – rozmowa na temat ulubionych zabawek dzieci (przewodnik, s. 224).

- *Wesoła zabawa ze słoniem* – zajęcia plastyczne.

Wyprawka, karta 14, nożyczki, klej, papierowe rurki.

Polecenia:

- Wytnij schematy: głowy, trąby i kłów słonia, złóż je i sklej zgodnie ze zdjęciem poglądowym.
- Zwiń trąbę w rulonik.
- Podklej z tyłu głowy słonia taśmą klejącą papierową rurkę.
- Dmuchaaj w rurkę i patrz, co się dzieje z trąbą słonia.

- Zorganizowanie wystawy prac.

- *Uciekające lalczki* – zabawa ruchowa.

Ob ręcze.

N. rozkłada na podłodze obręcze – pudełka. Dzieci jako lalki siedzą w pudełkach. Na umówiony sygnał wyskakują z nich i biegają na paluszkach. Na hasło: *Ktoś idzie!* chowają się do najbliższego pudełka.

Zajęcia 2. *Moje zabawki* – rozwijanie myślenia logicznego.

- *Kto zmienił miejsce?* – ćwiczenie koncentracji i uwagi. Dzieci siedzą w kole. Jedno dziecko jest w środku. Zasłania oczy. N. wskazuje osoby, które mają zamienić się miejscami. Dziecko w środku koła odgaduje, kto zmienił miejsce.
- *Torba na zabawki* – zabawa rozwijająca myślenie logiczne.

Materiałowe torby w różnych wzorach i kolorach.

Dzieci siedzą w kole. N. wkłada do środka koła materiałowe torby. Następnie mówi, np.: *Zuzia lubi kolor fioletowy. Nie chce mieć torby z długą rączką. Chciałaby też, by na torbie były inne kolory. Jak myślicie, która torba spodoba się Zuzi?*

Następnie N. zachęca dzieci do tworzenia podobnych wypowiedzi.

N. może wymienić torby na inne przedmioty (np. skrzynie na zabawki).

- *Zabawki* – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Dowolne instrumenty perkusyjne, nagranie dowolnej melodii.

N. przygotowuje trzy instrumenty. Dzieci poruszają się w rozsypce, w rytm dowolnej melodii. Gdy usłyszą pierwszy instrument, wykonują 5 pajacyków. Gdy usłyszą drugi instrument, mówią: *brum, brum, brum*, udając jednocześnie, że naciskają gaz na motorze. Gdy usłyszą trzeci instrument, poruszają się jak roboty.

Strefa przedszkolaka. Kodowanie, s. 21

Polecenie:

- Odczytaj instrukcje, a dowiesz się, jakie zabawki Tomek i Kasia znaleźli pod choinką.

Strefa przedszkolaka. Kodowanie, s. 21

Polecenie:

- Lena i Wojtek w listach do Świętego Mikołaja opisali, jakie chcieliby dostać zabawki. Zaznacz je zgodnie z podanymi instrukcjami.

Zabawy na świeżym powietrzu

- *Berek kucany* – zabawa bieżna. N. wybiera berka. Dzieci, które chcą uniknąć złapania, przybierają umówioną pozycję. Berka należy zmieniać, np. co 60 sekund.
- *Narciarze* – zabawa ruchowa w parach. Dzieci dobierają się w pary, stają jedno za drugim. Jedno dziecko z pary naśladuje poruszanie się na nartach. Drugie porusza się dokładnie jego śladem.

III

- *W krainie zabawek* – zabawa słowna. **Wybrane zabawki, np.: lalka, miś, auto, pajac, klocki.** Dzieci siedzą w kole. Podają sobie przedmiot, z którego nazwą będą układać zdanie. Kolejne dzieci dopowiadają po jednym słowie, tworząc coraz dłuższą logiczną całość, np.: *Mała – lalka – smacznie – śpi – w – kolorowym – wózku.*
- **Śpiew** – zbiorowy i indywidualny – piosenki *Moje zabawki* (przewodnik, s. 220). **Nagranie piosenki *Moje zabawki*, odtwarzacz CD.**
- Przypomnienie zabaw muzycznych z całego tygodnia.
- *Kolorowe misie* – zabawa ruchowa. **Szarfy w różnych kolorach, bębenek.** N. rozdaje dzieciom szarfy. Dzieci jako misie w czasie gry na bębnie chodzą po całej sali. Podczas przerwy w grze dobierają się w pary zgodnie z poleceniami N.: dwa misie w tym samym kolorze szarf lub dwa misie, które mają różne kolory szarf.

- Ewaluacja projektu edukacyjnego realizowanego w bieżącym tygodniu – rozmowa podsumowująca zebrane wiadomości, w nawiązaniu do mapy mentalnej z pierwszego dnia. Dzieci siedzą w kole i podają sobie zabawkę. Dziecko, które trzyma zabawkę, kończy zdanie rozpoczęte przez N.:
 - Dowiedziałem/ dowiedziałam się, że...
 - Najbardziej podobało mi się...
 - Zaciekało mnie...
 - Zaskoczyło mnie...
 - Ucieszyłem/ ucieszyłam się z/gdy...
 - Nie przypuszczałem/ nie przypuszczałam, że...

- Praca z kartą przedszkolaka.

Wyprawka, karta przedszkolaka, naklejka – miś.

Dzieci wyjmują kartę przedszkolaka i odszukują naklejkę misia. N. mówi: *Właśnie zakończyliśmy kolejny tydzień pracy. Wszyscy świetnie sobie poradziliście. Dziękuję wam za wasze zaangażowanie i pracę. Teraz naklejcie naklejkę na swoich kartach.* Dzieci naklejają naklejkę w odpowiednim miejscu.

